

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan Parlamenti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(98/C 196/01)	E-1720/97 esittäjä(t): Heidi Hautala neuvostolle Aihe: YK:n alkuperäiskansoja koskeva julistus	1
(98/C 196/02)	P-2729/97 esittäjä(t): Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Korvaussäännös alankomaalaisille huoltoasemanpitäjille Belgian ja Saksan rajalla (Täydentävä vastaus) .	1
(98/C 196/03)	E-3169/97 esittäjä(t): Raymonde Dury komissiolle Aihe: Neuvoston päätöksen puuttumisen vuoksi toteutumatta jäänyt ohjelma	2
(98/C 196/04)	E-3378/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Toinen yhtiölakidirektiivi 77/91/ETY	3
(98/C 196/05)	E-3516/97 esittäjä(t): John Iversen komissiolle Aihe: Kasvunestäjät	3
(98/C 196/06)	E-3548/97 esittäjä(t): Frédéric Striby komissiolle Aihe: Pientislaamoiden oikeudellisen ja verotuksellisen aseman yhdenmukaistaminen	4
(98/C 196/07)	E-3549/97 esittäjä(t): Frédéric Striby komissiolle Aihe: Puhtaan alkoholin valmisteverosäännösten epäoikeudenmukainen soveltaminen	4
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3548/97 ja E-3549/97	5
(98/C 196/08)	E-3563/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)	5
(98/C 196/09)	E-3564/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)	6
(98/C 196/10)	E-3565/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)	6
(98/C 196/11)	E-3566/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97) 0495)	6

FI

Hinta: 30 ecua

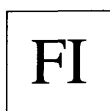
(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(98/C 196/12)	E-3567/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)	7
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 ja E-3567/97	7
(98/C 196/13)	E-3591/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Espanjassa eniten tuottaneet filmit	8
(98/C 196/14)	E-3648/97 esittäjä(t): Armelle Guinebertière komissiolle Aihe: Alv-järjestelmän vuoksi vääristynyt kilpailutilanne	8
(98/C 196/15)	E-3658/97 esittäjä(t): María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Yhteisön hankkeet Granadassa ja Albayzínissa	9
(98/C 196/16)	E-3667/97 esittäjä(t): John Iversen komissiolle Aihe: BSE	9
(98/C 196/17)	E-3705/97 esittäjä(t): Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Sisämarkkinat – silmälasien myynti linssit valmiiksi kehyksiin asennettuina EU:ssa	10
(98/C 196/18)	E-3728/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yleinen tullietuusjärjestelmä, Andien ryhmä ja Keski-Amerikan talousyhteisö: alkuperään liittyvät petokset ja takaukset	11
(98/C 196/19)	E-3729/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tuhannen tonnin tonnikalafilee kiintiön avaaminen kolmansille maille alennetuilla tullimaksuilla	12
(98/C 196/20)	E-3730/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön säilyketeollisuuden tonnikalaraaka-aineen saatavuuden turvaaminen	12
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3729/97 ja E-3730/97	13
(98/C 196/21)	E-3746/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Melusaaste ja Milano-Napoli moottorien ympäristövaikutusten arviointi Lazion alueella sijaitsevan Gallicanon kunnan kohdalla	13
(98/C 196/22)	E-3749/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman kaupungin tarjouskilpailu mainossopimuksesta	14
(98/C 156/23)	E-3759/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö elinikäisessä oppimisessa	15
(98/C 196/24)	E-3772/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Shengen-käsikirjan vapaa käyttö	16
(98/C 196/25)	E-3777/97 esittäjä(t): Jean-Antoine Giansily ja Jacques Donnay komissiolle Aihe: Ranskan tekstiilialaa koskeva suunnitelma	16
(98/C 196/26)	E-3812/97 esittäjä(t): Hilde Hawlicek komissiolle Aihe: Kulttuurin osuus EU:n budjetissa	18
(98/C 196/27)	E-3813/97 esittäjä(t): Ilona Graenitz komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden sisällä olevat lelut	18
(98/C 196/28)	E-3818/97 esittäjä(t): Raymonde Dury komissiolle Aihe: Työpaikkojen poistaminen Kodak-yhtiössä	19
(98/C 196/29)	E-3823/97 esittäjä(t): Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Veroparatiisit	20
(98/C 196/30)	E-3824/97 esittäjä(t): Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Jalkahoidon asema Euroopassa	21
(98/C 196/31)	E-3845/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Unionin laajentumisesta tiedottaminen	22
(98/C 196/32)	E-3846/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Televisiotoimintaan liittyvät direktiivit	22
(98/C 196/33)	E-3847/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: "Euroopan kulttuuripääkaupunki" -tapahtuma	23
(98/C 196/34)	E-3869/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Säännönvastaisuudet Italian opetusministeriön julkistamassa avoimessa tarjouskilpailussa	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 196/35)	E-3870/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Euroopan teollisuuden kilpailukyky	25
(98/C 196/36)	E-3879/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet	26
(98/C 196/37)	E-3880/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet	26
(98/C 196/38)	E-3881/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo ja Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet	26
(98/C 196/39)	E-3882/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo ja Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet	27
(98/C 196/40)	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 ja E-3882/97 E-3883/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo ja Spalato Belleré komissiolle Aihe: Kuljetettavat painelaitteet	27 28
(98/C 196/41)	E-3886/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: EU:n myöntämien avustusvarojen väärinkäyttö Venäjällä	29
(98/C 196/42)	E-4158/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle • Aihe: Epäonnistunut TACIS-ohjelma Venäjällä	29
(98/C 196/43)	E-0298/98 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Alankomaiden valtiosihteerin itsepäinen asenne venäläisten yhteistyökumppanien kanssa ratkaistavaan kiistaan	30
(98/C 196/44)	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3886/97, E-4158/97 ja E-0298/98	30
(98/C 196/44)	E-3890/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vahinkoja kärsineiden tuottajien jättäminen ilman korvauksia	31
(98/C 196/45)	E-3896/97 esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Arvonlisäveron laskeminen työvoimakeskeisillä aloilla	32
(98/C 196/46)	E-3900/97 esittäjä(t): Nel van Dijk komissiolle Aihe: Kansainvälinen oikeusapu turvapaikanhakijoiden luovutuksessa	32
(98/C 196/47)	E-3907/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Mantovan kunnan laiminlyönti julkisista palveluhankinnoista annettujen direktiivien 92/50/ETY ja 93/38/ETY täytäntöönpanossa	33
(98/C 196/48)	E-3908/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Runsaasti rikastetun uraanin toimittaminen Münchenissä sijaitsevalle FRM II:lle	34
(98/C 196/49)	E-3920/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kreikan saarten kuvaaminen euro-kolikoissa ja -seteleissä	35
(98/C 196/50)	E-3924/97 esittäjä(t): Johannes Swoboda komissiolle Aihe: Sellaisille yhdistyksille ja järjestöille myönnettävä tuki, jotka tekevät tiedustustyötä EU:n laajentuessa itään	35
(98/C 196/51)	E-3930/97 esittäjä(t): W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Worldcomin ja MCI:n suunnittelema fuusio Internet-markkinoilla	36
(98/C 196/52)	E-3935/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Matkaoppaiden oikeus harjoittaa ammattia EU:ssa	37
(98/C 196/53)	E-3938/97 esittäjä(t): Heidi Hautala komissiolle Aihe: Luonnonlohen suojeleminen Itämerellä	38
(98/C 196/54)	P-3939/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Laittomasta toiminnasta saatujen tulojen laillistaminen	39
(98/C 196/55)	E-3941/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kreikkalaisen osaston perustaminen kolmanteen Eurooppa-kouluun	39
(98/C 196/56)	E-3947/97 esittäjä(t): Johannes Swoboda neuvostolle Aihe: Korruption ja lahjonnan vastaisia toimia koskeva OECD-sopimus	40
(98/C 196/57)	E-3948/97 esittäjä(t): Johannes Swoboda neuvostolle Aihe: Aloite Kosovo-kysymyksen ratkaisemiseksi	41

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 196/58)	E-3959/97 esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: Kiinan väestöpolitiikka	41
(98/C 196/59)	E-3967/97 esittäjä(t): Reimer Böge komissiolle Aihe: Yleinen rehudirektiivi	42
(98/C 196/60)	E-3968/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Vuotta 2000 koskeva ongelma	42
(98/C 196/61)	E-3969/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ammatillista lisäkoulutusta hankkineiden nuorten työttömyys	44
(98/C 196/62)	E-3972/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Tarjouskilpailu ja YVA "Cispadana"-tiefhankkeesta	44
(98/C 196/63)	P-3978/97 esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke komissiolle Aihe: Raportit brittiläisen nautanlihan viennistä Belgiasta Zaireen elokuussa 1996 ja myönnettyistä	45
(98/C 196/64)	E-3979/97 esittäjä(t): Eva Kjer Hansen komissiolle Aihe: Tullivelkojen anteeksiantoa ja/tai lykkäystä koskevat järjestelyt	47
(98/C 196/65)	E-3984/97 esittäjä(t): Laura González Álvarez, Alonso Puerta ja María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Työolosuhteet Acalândian (Brasilia) hiilikaivoksissa	48
(98/C 196/66)	E-3992/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos neuvostolle Aihe: Väkivaltainen rasismi Saksassa	48
(98/C 196/67)	P-3993/97 esittäjä(t): Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Tunisia ja Khémaïs Csilan tapaus	49
(98/C 196/68)	E-3996/97 esittäjä(t): Friedhelm Frischenschlager komissiolle Aihe: Työntekijöiden vapaa liikkuvuus	50
(98/C 196/69)	E-3998/97 esittäjä(t): Eva Kjer Hansen komissiolle Aihe: PACTE-ohjelman mukaisten maksujen viivästykset	51
(98/C 196/70)	E-4002/97 esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Lääketeollisuusyrityksen ylläpitämä eurooppalainen varastonhallintajärjestelmä	51
(98/C 196/71)	E-4003/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kalastusaluksille määrättyistä maksuista saadut EU:n budjettitulot	52
(98/C 196/72)	E-4004/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Pommi-isku Konstantinopolin ekumeenista patriarkaattia vastaan	53
(98/C 196/73)	E-4006/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön liuskekiviteollisuus ja ympäristö	53
(98/C 196/74)	E-4007/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Eurooppalaisen liuskekiven myynninedistämiskampanja	54
(98/C 196/75)	E-4010/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön liuskekiveä koskevat laatustandardit	54
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4006/97, E-4007/97 ja E-4010/97	54
(98/C 196/76)	E-4008/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tutkimus ja teknologinen kehitys yhteisön liuskekiviteollisuudessa	55
(98/C 196/77)	E-4009/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön kivihiuskekiviteollisuuden kilpailukyky	56
(98/C 196/78)	E-4011/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön liuskekiven vienti	56
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4009/97 ja E-4011/97	56
(98/C 196/79)	E-4015/97 esittäjä(t): Thomas Megahy komissiolle Aihe: Lentoyhtiöiden harhaanjohtava mainonta	58
(98/C 196/80)	E-4018/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Kreikkalaisen osaston perustaminen rakenteilla olevaan kolmanteen Eurooppa-kouluun	58

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 196/81)	E-4019/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Allergioita koskevien tutkimusten rahoitus	59
(98/C 196/82)	E-4020/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Lyijyä juomavedessä	59
(98/C 196/83)	E-4021/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Terveydelle vaarallisia elintarvikkeita myydään valintamyymälöissä	60
(98/C 196/84)	E-4022/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Ecstasy-huumeeseen suhtautuminen	60
(98/C 196/85)	E-4024/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vammaisia koskevat toimenpiteet	62
(98/C 196/86)	E-4026/97 esittäjä(t): Mair Morgan komissiolle Aihe: Agenda 2000	63
(98/C 196/87)	E-4027/97 esittäjä(t): Glenys Kinnock neuvostolle Aihe: Maamiinat ja EU:n kehitysapu	64
(98/C 196/88)	E-4037/97 esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Scrapie	64
(98/C 196/89)	E-4038/97 esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Kermeksen (kilpikivasta saatava väriaine) vientituen tutkimus	65
(98/C 196/90)	E-4039/97 esittäjä(t): María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Alicantessa sijaitsevien Agua amargan suolasoiden rappeutuminen	66
(98/C 196/91)	E-4045/97 esittäjä(t): Raimo Ilaskivi, Marjo Matikainen-Kallström ja Jyrki Otila komissiolle Aihe: Ehec-bakteeri ja nautojen teurastus	67
(98/C 196/92)	E-4047/97 esittäjä(t): Antonio Tajani ja Claudio Azzolini neuvostolle Aihe: Italian pankin itsehallinto	68
(98/C 196/93)	E-4048/97 esittäjä(t): Antonio Tajani ja Claudio Azzolini komissiolle Aihe: Italian pankin itsehallinto	68
(98/C 196/94)	P-4054/97 esittäjä(t): Bartho Pronk komissiolle Aihe: Alankomaiden nettomaksu vuonna 1997	69
(98/C 196/95)	E-4062/97 esittäjä(t): Fernand Herman komissiolle Aihe: Terveystieteiden tutkimus	69
(98/C 196/96)	E-4073/97 esittäjä(t): Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Vakuutusyhtiöt	70
(98/C 196/97)	E-4077/97 esittäjä(t): Guido Podestà komissiolle Aihe: "Performance bond" -takuujärjestelmän edistäminen Euroopan unionissa	71
(98/C 196/98)	E-4078/97 esittäjä(t): Monica Baldi komissiolle Aihe: Italian vastaiset välähdykset Channel Four tv-kanavalla	72
(98/C 196/99)	P-4079/97 esittäjä(t): Georg Jarzembowski komissiolle Aihe: Maaliikennepalvelut	72
(98/C 196/100)	E-4087/97 esittäjä(t): Katerina Daskalaki komissiolle Aihe: Vesivoimala arkeologiselle alueelle	73
(98/C 196/101)	E-4089/97 esittäjä(t): Peter Truscott komissiolle Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: työllisyysrahastot Adapt, Horizon, Youthstart, Now ja Integra	74
(98/C 196/102)	E-4093/97 esittäjä(t): Peter Truscott komissiolle Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: Euroopan aluekehitysrahasto ja Konver-rahasto	74
(98/C 196/103)	E-4095/97 esittäjä(t): Peter Truscott komissiolle Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: PHARE ja TACIS	75
(98/C 196/104)	E-4096/97 esittäjä(t): Peter Truscott komissiolle Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: MEDIA II ja ystävyyskaupunkirahastot	76

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 196/105)	E-4097/97 esittäjä(t): David Morris komissiolle Aihe: Henkilöresurssien kehittäminen ja rahoitus	76
(98/C 196/106)	E-4099/97 esittäjä(t): Winifred Ewing komissiolle Aihe: Sopimusten tekeminen	77
(98/C 196/107)	E-4106/97 esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Yhteisöaloitteiden ja koheesiorahaston hankkeiden toteuttamisen edistyminen Kreikassa	78
(98/C 196/108)	E-4107/97 esittäjä(t): Joan Vallvé komissiolle Aihe: Kylmäsäilytystilojen käyttö rajat ylittävillä hedelmätuotantoalueilla	78
(98/C 196/109)	E-4108/97 esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Oikeuskäsittely Italian kansalaisen Giacomo Turran Kolumbiassa 3.9.1995 tapahtuneen surman johdosta ..	79
(98/C 196/110)	P-4109/97 esittäjä(t): Mirja Rynänen komissiolle Aihe: EU:lta toiminta-avustusta saavien järjestöjen tuki	80
(98/C 196/111)	E-4114/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Sosiaalipolitiikka EU:n ja AKT-valtioiden välisten suhteiden osana	80
(98/C 196/112)	E-4119/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Afganistanin ja Pakistanin aiheuttamat huumeongelmat	81
(98/C 196/113)	E-4121/97 esittäjä(t): Gerhard Hager komissiolle Aihe: Julistus urheilusta	82
(98/C 196/114)	E-4124/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Ympäristönkunnostus Kuolan niemimaalla	82
(98/C 196/115)	E-4125/97 esittäjä(t): Claude Desama neuvostolle Aihe: Eurocontrolin tilanne	83
(98/C 196/116)	E-4135/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Venäjän päätös jättää tietyt tuotteet TIR-järjestelmän ulkopuolelle	84
(98/C 196/117)	E-4137/97 esittäjä(t): David Bøwe komissiolle Aihe: Kädellisten eläinten tuonti Indonesiasta	85
(98/C 196/118)	E-4138/97 esittäjä(t): David Bøwe komissiolle Aihe: Kädellisten eläinten tuonti Indonesiasta	85
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4137/97 ja E-4138/97	85
(98/C 196/119)	E-4142/97 esittäjä(t): Francisco Sanz Fernández komissiolle Aihe: Kulttuurien välinen koulutus / Sokrates-ohjelma	85
(98/C 196/120)	E-4143/97 esittäjä(t): Francisco Sanz Fernández komissiolle Aihe: Sokrates-ohjelma	86
(98/C 196/121)	E-4145/97 esittäjä(t): Antoinette Spaak komissiolle Aihe: Direktiivin 94/80/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä	86
(98/C 196/122)	E-4146/97 esittäjä(t): Marco Cellai komissiolle Aihe: Vakuutusalan uudelleenjärjestelyt ja fuusiot Italiassa	87
(98/C 196/123)	E-4147/97 esittäjä(t): Gastone Parigi komissiolle Aihe: Öljy-yhtiöiden ja polttoaineen jakelusta vastaavien välinen suoraan neuvotteluun perustuva järjestelmä polttoaineen ostamiseksi yksinomaan Italiasta	88
(98/C 196/124)	P-4148/97 esittäjä(t): Sirkka-Liisa Anttila komissiolle Aihe: Nurmituki kompensoimaan Agenda 2000:sta johtuvaa viljan ja nurmirehun suurta hintaeroa	89
(98/C 196/125)	E-4166/97 esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer komissiolle Aihe: Brittiläinen naudanliha	90
(98/C 196/126)	E-4169/97 esittäjä(t): Eryl McNally komissiolle Aihe: SKY-satelliittilähetys EU:ssa	91
(98/C 196/127)	E-4172/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesio- ja kulttuuri	91
(98/C 196/128)	E-4173/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesio- ja kulttuuri	92

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 196/129)	E-4174/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri	92
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4173/97 ja E-4174/97	92
(98/C 196/130)	E-4175/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri	92
(98/C 196/131)	E-4176/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri	94
(98/C 196/132)	E-4177/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri	94
(98/C 196/133)	E-4185/97 esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop neuvostolle Aihe: Ajoverkkojen kieltäminen ja Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajuus	94
(98/C 196/134)	E-4188/97 esittäjä(t): Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Lähtö- ja tuloaikojen myöntäminen yhteisön lentokentillä	95
(98/C 196/135)	E-4189/97 esittäjä(t): Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Yhteisön rahoitus Barin Petruzzelli-oopperatalon entistykselle	96
(98/C 196/136)	E-4190/97 esittäjä(t): Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Voimansiirto johdot ja magneettikentät: terveysriskit	96
(98/C 196/137)	E-4192/97 esittäjä(t): Maria Berger neuvostolle Aihe: Aseiden yksityisomistus	98
(98/C 196/138)	E-4195/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000 ja tavoite 1: valtiontuki 1993 – 1997	99
(98/C 196/139)	E-4202/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000 ja tavoite 1: saadut varat 1993 – 1997	100
(98/C 196/140)	E-4203/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000 ja tavoite 1: investoinnit 1993 – 1997	100
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4202/97 ja E-4203/97	101
(98/C 196/141)	E-4205/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Euroopan unionia käsittelevä oppiaine koulujen opintosuunnitelmissa	101
(98/C 196/142)	E-4207/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Kalastusta Euroopan unionissa käsittelevä sininen kirja	102
(98/C 196/143)	E-4215/97 esittäjä(t): Francesco Baldarelli komissiolle Aihe: Kuluttajien oikeuksien ja vapaasta kilpailusta annettujen määräysten noudattaminen Italiassa	102
(98/C 196/144)	E-4216/97 esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blotnitz neuvostolle Aihe: Ajoverkkojen kieltäminen – neuvoston tekemättä oleva päätös – tiedonantovelvollisuus	103
(98/C 196/145)	E-4224/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini ja Amedeo Amedeo komissiolle Aihe: Geneettiset muutokset	104
(98/C 196/146)	P-4229/97 esittäjä(t): Ulf Holm neuvostolle Aihe: Amsterdamin sopimukseen liittyvä mainoskampanja	105
(98/C 196/147)	P-4230/97 esittäjä(t): Pierluigi Castagnetti komissiolle Aihe: YOA:n hyväksyminen Friuli Venezia Giulia alueen osalta kaudelle 1997 – 1999	105
(98/C 196/148)	P-0001/98 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kolmansien maiden ilma-alusten tarkastukset	106
(98/C 196/149)	E-0014/98 esittäjä(t): Gordon Adam neuvostolle Aihe: Neuvoston vastaus Greenpeacen energiaa ja ympäristöä koskevaan kirjelmään	107
(98/C 196/150)	E-0019/98 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Shengenin tietojärjestelmän tietojen suojaustarve	107
(98/C 196/151)	E-0027/98 esittäjä(t): Christoph Konrad komissiolle Aihe: EU:n humanitaariset avunantoprojektit Afganistanissa	108
(98/C 196/152)	E-0030/98 esittäjä(t): John Corrie neuvostolle Aihe: EU:n Kyprosta koskeva apu	109
(98/C 196/153)	E-0037/98 esittäjä(t): Bill Miller komissiolle Aihe: Valmistevero	110

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 196/154)	P-0042/98 esittäjä(t): Heidi Hautala komissiolle Aihe: Suomen sähköveromallin yhteensopivuus perustamissopimuksen kanssa ennen 1.1.1997	111
(98/C 196/155)	P-0043/98 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Marokon välisen kalastussopimuksen rikkominen Marokon taholta	111
(98/C 196/156)	E-0048/98 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Guatemalan rauhanprosessin tukeminen	112
(98/C 196/157)	E-0049/98 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Guatemalan rauhansopimusten täytäntöönpano	112
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0048/98 ja E-0049/98	112
(98/C 196/158)	E-0057/98 esittäjä(t): Alex Smith komissiolle Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan kaupp- ja yhteistyösopimus	113
(98/C 196/159)	E-0058/98 esittäjä(t): Alex Smith komissiolle Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan kaupp- ja yhteistyösopimus	113
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0057/98 ja E-0058/98	114
(98/C 196/160)	E-0085/98 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Taiwanin taloudellinen tilanne ja Taipei toimisto	114
(98/C 196/161)	P-0091/98 esittäjä(t): Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: RAI:n hallitsevan aseman väärinkäyttö radiolähetysten alalla	115
(98/C 196/162)	E-0099/98 esittäjä(t): Umberto Bossi neuvostolle Aihe: Toimet laitonta siirtolaisuutta vastaan Euroopassa	116
(98/C 196/163)	E-0118/98 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso neuvostolle Aihe: Marokon kanssa solmittu kalastussopimus ja biologinen tauko	117
(98/C 196/164)	P-0133/98 esittäjä(t): Katerina Daskalaki neuvostolle Aihe: Suntion murha Istanbulissa	118
(98/C 196/165)	P-0138/98 esittäjä(t): Hugh McMahon komissiolle Aihe: Brysselin ja Strasbourgin väliset lennot	118
(98/C 196/166)	E-0141/98 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikalle suunnattu yhteisöaloite "Pesca"	119
(98/C 196/167)	P-0169/98 esittäjä(t): Sérgio Ribeiro neuvostolle Aihe: EU:n kartta eurokolikoissa ja kahden jäsenvaltion toisistaan erottamatta jättäminen	120
(98/C 196/168)	E-0190/98 esittäjä(t): Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Italialaisten kaksoiskansalaisuus Belgiassa	120
(98/C 196/169)	P-0192/98 esittäjä(t): Luigi Florio neuvostolle Aihe: Moniarvoisuus ja sananvapaus Turkissa ja Italiassa	121
(98/C 196/170)	E-0203/98 esittäjä(t): Gerhard Hager neuvostolle Aihe: Schengen-työryhmä	122
(98/C 196/171)	E-0267/98 esittäjä(t): Yiannis Roubatis neuvostolle Aihe: Pakotepolitiikan traagiset seuraukset Irakin väestölle	122
(98/C 196/172)	E-0286/98 esittäjä(t): Ana Miranda de Lage neuvostolle Aihe: Kuuban ihmisoikeuksien seurantakomitea	123
(98/C 196/173)	E-0299/98 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Erityinen EU:n Aasian suurlähettiläs	124
(98/C 196/174)	P-0310/98 esittäjä(t): Magda Aelvoet neuvostolle Aihe: Afrikan Suurten järvien alueen turvallisuus	124
(98/C 196/175)	P-0353/98 esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza neuvostolle Aihe: Kansalliset tunnukset eurossa	125
(98/C 196/176)	P-0500/98 esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke neuvostolle Aihe: Burundia koskeva asevientikielto	125
(98/C 196/177)	P-0501/98 esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel neuvostolle Aihe: USA:n tunkeutuminen eurooppalaisten puhelin-, telefax- ja sähköpostiyhteyksiin	126

I*(Tiedonantoja)***EUROOPAN PARLAMENTTI****KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET**

(98/C 196/01)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1720/97 neuvostolle**esittäjä(t): Heidi Hautala (V)***(22. toukokuuta 1997)**Aihe:* YK:n alkuperäiskansoja koskeva julistus

Parlamentti hyväksyi marraskuussa 1995 (B4-1415/95) ⁽¹⁾ YK:n alkuperäiskansojen julistusluonnosta koskevan päätöslauselman. Tämän jälkeen ihmisoikeuksien valiokunnan erityinen julistusta käsittelevä työryhmä on kokoontunut kahdesti.

1. Ovatko EU:n jäsenvaltiot osallistuneet mainitun työryhmän työskentelyyn?
2. Jos ovat, onko olemassa yhteinen EU:n kanta?
3. Jos eivät ole, niin miksi ei?
4. Aikooko neuvosto keskustella julistusta koskevasta yhteisestä kannasta ja/tai alkuperäiskansoja koskevasta tilanteesta yleensä?

⁽¹⁾ EYVL C 323, 4.12.1995, s. 117.

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Mitään EU:n yhteistä kantaa ei ole ollut arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamasta asiasta. Neuvosto ei pysty osoittamaan, mitkä EU:n jäsenvaltiot ovat osallistuneet ihmisoikeuksien valiokunnan julistusta käsittelevän erityisen työryhmän työskentelyyn. Asia kuuluu yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan.

Neuvosto ei tällä hetkellä harkitse yhteistä kantaa julistuksen eikä yleensääkään alkuperäiskansoja koskevan asian osalta.

(98/C 196/02)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2729/97 komissiolle**esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE)***(30. heinäkuuta 1997)**Aihe:* Korvaussäännös alankomaalaisille huoltoasemanpitäjille Belgian ja Saksan rajalla

Kuuleman mukaan tästä päivästä eli 23.7.1997 alkaen Belgian ja Saksan rajalla olevia huoltoasemanpitäjiä varten tulee voimaan säännös, jolla heille korvataan menetys, joka heille aiheutuu veronkorotuksen vuoksi maassaan kallistuneesta bensiinistä.

Voiko komissio ilmoittaa minulle, onko tämä säännös, jota ei sovelleta maantieteellisesti yleensä Alankomaiden maa-alueella vaan joka rajoittuu raja-alueille, sopusoinnussa Euroopan kilpailusääntöjen kanssa?

**Komission jäsenen Karel Van Miertin
komission puolesta antama täydentävä vastaus**

(16. helmikuuta 1998)

Syyskuun 11. päivänä 1997 antamansa vastauksen ⁽¹⁾ täydentämiseksi komissio voi tällä hetkellä antaa asiasta seuraavia lisätietoja.

Alankomaiden viranomaiset ilmoittivat 18. elokuuta 1997 Saksan rajan läheisyydessä sijaitseville hollantilaisille huoltoasemille myönnettävästä tuesta (N:o 558/97). Tukea voidaan myöntää luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhtiöille tai kommandiittiyhtiöille, joiden tiliin yksi tai useampi huoltoasema ja niiden seuraaja toimii. Tuen tarkoituksena on korvata kyseisten huoltoasemien omistajille ne todennäköiset liikevaihtotappiot, joita aiheutui kevyen polttoöljyn valmisteveron korottamisesta Alankomaissa 1. heinäkuuta 1997 alkaen. Tukihanke kestää enintään kolme vuotta, 1. heinäkuuta 2000 saakka.

Komissio pyysi 22. syyskuuta 1997 asiasta lisätietoja tutkiakseen ensiksikin, missä määrin ilmoitettujen toimenpiteiden voidaan odottaa vääristävän kilpailua muissa jäsenvaltioissa – etenkin Saksassa ja Belgiassa – ja toiseksi, voiko tuella olla kertautuvia vaikutuksia. Komissiossa epäillään myös, ovatko nämä sopimukset perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta yksinostosopimusten ryhmiin 22 päivänä kesäkuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) No 1984/83 ⁽²⁾ mukaisia. Alankomaiden viranomaisten vastaus saatiin 30. lokakuuta 1997. Komissio pyysi 17. joulukuuta 1997 asiasta lisätietoja, sillä Alankomaiden hallitus ei ollut antanut tyydyttävää vastausta kaikkiin 22. syyskuuta 1997 päivätyssä komission kirjeessä esitettyihin kysymyksiin. Tällä hetkellä komissio ei voi määritellä kantaansa, sillä se odottaa yhä Alankomaiden hallituksen vastausta 17. joulukuuta 1997 päivätyyn kirjeeseensä.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 133.

⁽²⁾ EYVL L 173, 30.6.1983.

(98/C 196/03)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3169/97 komissiolle

esittäjä(t): Raymonde Dury (PSE)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Neuvoston päätöksen puuttumisen vuoksi toteutumatta jäänyt ohjelma

Euroopan yhteisöjen virallisen lehden 1. elokuuta 1997 päivätyssä numerossa C 233/8 julkaistun tiedon mukaan komissio on päättänyt vetää takaisin osuuskuntien, keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden alan toimien tukemista koskevan ehdotuspyynnön. Komissio ottaa täten huomioon, että neuvosto ei ole tehnyt päätöstä monivuotisesta ohjelmasta 1994 – 1996, joka koskee toimia näiden organisaatioiden hyväksi, sekä sen, että ohjelma on jo vanhentunut.

Voiko komissio selvittää, mitä seurauksia näiden päätösten puuttumisesta on kyseisille organisaatioille, ja täsmentää minulle, onko jo olemassa korvaava ohjelma tai tullaanko sellainen toteuttamaan tulevaisuudessa, ja onko aiemmin esiintynyt vastaavia tapauksia, joissa ohjelmat ovat jo vanhentuneet sinä aikana kun neuvoston päätöstä asiasta on odotettu?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen huomauttaa, on totta, että ehdotuspyyntö liitettiin komission ehdotukseen neuvoston päätökseksi monivuotisesta ohjelmasta (1994–96) yhteisön osuuskuntien, keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden hyväksi. Ehdotuspyyntö julkaistiin 24. elokuuta 1996. Valitettavasti neuvosto ei ollut hyväksynyt tätä ehdotusta vuoden 1996 loppuun mennessä.

Komissio joutui siksi etsimään sopivan ratkaisun ehdotuspyyntöön liittyvien osuuskuntia, keskinäisiä yhtiöitä, yhdistyksiä ja säätiöitä koskevien hankkeiden rahoittamiseksi. Tämän vuoksi komissio päätti 29. heinäkuuta 1997 vetää ensin takaisin ehdotuksensa ohjelmaksi, peruuttaa ehdotuspyynnön ja tehdä sitten erillisen päätöksen kahdentoista, ehdotuspyynnön yhteydessä esitettyjen hankkeiden joukosta valitun hankkeen rahoituksesta vuonna 1997. Komissio päätti myös näiden kahdentoista ehdotuspyyntöön liittyvän hankkeen lisäksi rahoittaa joitakin muita hankkeita vuoden 1997 talousarvion kohdasta B5-321 (yhteiskuntataloutta koskeva kohta).

Komissio tutkii mahdollisuutta antaa uusi ehdotus monivuotiseksi ohjelmaksi. Pääasiallinen tavoite on auttaa osuuskuntia, keskinäisiä yhtiöitä, yhdistyksiä ja säätiöitä parantamaan toimintaansa yrityksinä sekä vastaamaan omalta osaltaan täysipainoisesti tämänhetkisen työllisyystilanteen asettamiin haasteisiin.

Lisätietojen saamiseksi arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan komission vastaukseen parlamentin jäsenen Caroline Jacksonin parlamentin kyselytunnilla lokakuun 1997 täysistunnossa esittämään suulliseen kysymykseen H-0717/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin täysistuntokeskustelut (lokakuu 1997).

(98/C 196/04)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3378/97 komissiolle

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Toinen yhtiölakidirektiivi 77/91/ETY

Onko komission mielestä direktiivissä 77/91/ETY ⁽¹⁾ riittävä perusta tämän direktiivin rikkomisesta johtuville hallitusten vastaisille toimenpiteille ajanjaksona, joka jää direktiivin voimaantulon ja kansallisen lainsäädännön muuttamisen väliin?

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Komissio voi käynnistää jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn jäsenvaltiota vastaan, jos se on komission arvion mukaan jättänyt täyttämättä jonkin sille yhteisön lainsäädännön mukaan kuuluvan velvollisuuden. Tätä periaatetta sovelletaan luonnollisesti myös neuvoston direktiiviin 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa. Kyseisen menettelyn soveltuvuutta ja laajuutta on kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti kyseessä olevan jäsenvaltion ja siinä valtiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan.

(98/C 196/05)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3516/97 komissiolle

esittäjä(t): John Iversen (PSE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Kasvunestäjät

Epäilyt siitä, että sioille tarkoitettuun rehuun lisätty tylosiini voi johtaa siihen, että Erytromysiini-niminen lääkeaine ei enää tehoa ihmisiin, ovat huolestuttavia. Voiko komissio tehdä ehdotuksen kasvunestäjillä tuotetun sianlihan merkitsemistä koskevista määräyksistä?

Voiko komissio samalla ehdottaa teurassioille tarkoitettussa rehussa käytettäviä kasvunestäjiä koskevia maksuja?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(15. tammikuuta 1998)*

Komissio muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että eläinten ruokinnassa käytetyistä lisäaineista annetun lainsäädännön mukaisesti ja niiden tutkimusten perusteella, jotka on tehty lisäaineita koskevien lupien myöntämiseksi yhteisössä, lisäaineet eivät saa aiheuttaa vaaraa eläinten tai ihmisten terveydelle tai ympäristölle taikka aiheuttaa vahinkoa kuluttajalle muuttamalla eläintuotteiden ominaispiirteitä.

Kuten komissio totesi arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-3388/97 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa, komissiolla ei ole käytössä tietoja, joiden avulla voisi osoittaa syy- ja seuraussuhteen sikojen rehuissa käytetyn tylosiin ja sen välillä, että ihmisille tautia aiheuttavat bakteerit ovat tulleet vastustuskykyisiksi erytromysiinille. Jos Suomen pyynnöstä tehdystä tylosiin sallimista koskevasta uudelleentarkastelusta käy kuitenkin ilmi, että aine aiheuttaa vaaraa kuluttajan terveydelle, komissio ehdottaa välittömästi aineen kieltämistä.

Jos eläinten ruokinnassa käytettyjä lisäaineita pidetään turvallisina, komissio ei katso tarpeelliseksi säätää kyseisiä tuotteita koskevasta erityisestä päällysmarkinnasta.

Komissio ei aio ehdottaa, että säädettäisiin edellä mainittuja tuotteita koskevia maksuja.

⁽¹⁾ EYVL C 174, 8.6.1998, s. 51.

(98/C 196/06)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3548/97 komissiolle**esittäjä(t): Frédéric Striby (I-EDN)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Pientislaamoiden oikeudellisen ja verotuksellisen aseman yhdenmukaistaminen

Pientislaamoiden asema on erilainen Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa. Esimerkiksi Espanjassa, Italiassa, Portugalissa ja Kreikassa voi tislata vapaasti. Saksassa peritään vero, joka on edullinen ja degressiivinen asetettuun rajaan, ts. 5000° puhdasta alkoholia, saakka. Myös Itävallassa myönnetään veronalennuksia.

Ranskassa vain hyvin harvat pientislaajat ovat enää nauttineet verovapautuksista, koska 29. marraskuuta 1960 annetussa asetuksessa määrättiin, että tämä etuoikeus poistuu kaikkien oikeuden haltijoiden ja näiden aviopuolisoiden kuoltua. Muut ranskalaiset pientislaajat eivät saa minkäänlaisia veronalennuksia ja ovat huonommassa asemassa kuin muissa EU-maissa toimivat kollegansa.

Mitä komissio aikoo tehdä pientislaamoiden oikeudellisen ja verotuksellisen aseman yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionissa?

(98/C 196/07)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3549/97 komissiolle**esittäjä(t): Frédéric Striby (I-EDN)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Puhtaan alkoholin valmisteverosäännösten epäoikeudenmukainen soveltaminen

Vaikka Euroopan yhteisön valmisteverosäännökset ovat olemassa, niitä sovelletaan Ranskassa eri tavoin kuin muualla, mikä aiheuttaa kilpailun todellisen vääristymisen pientislaamojen ja teollisten tislaamojen välillä.

Ranskassa tislaajan on maksettava heti valmistevero tislatussa tuotteesta, teolliset tislaamot taas maksavat veron vasta tuotteensa myynnin perusteella. Jos teollinen tislaamo on varastoinut tuotteitaan, niiden alkoholipitoisuudesta vähennetään kaiken lisäksi 6 % varastointivuotta kohti. Pientislaaja on siis selvästi huonommassa asemassa kuin teollinen tislaamo.

Katsooko komissio edellä esitetyn perusteella, että valmisteveron piiriin kuuluvia tuotteita koskevia direktiivejä sovelletaan oikeudenmukaisesti ja yhdenmukaisesti tässä nimellisessä tapauksessa?

**Komission jäsenen Mario Montin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3548/97 ja E-3549/97**

(6. tammikuuta 1998)

Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/83/ETY⁽¹⁾ koskevassa neuvoston pöytäkirjassa todetaan: "Neuvosto ja komissio ilmoittavat, että sellaiset jäsenvaltiot, joissa yksityishenkilöt ovat aikaisemmin voineet valmisteverovapaasti valmistaa pieniä määriä alkoholia omaan käyttöön, voivat edelleen noudattaa tätä käytäntöä." Tämän lausunnon mukaisesti Ranska sallii edelleen alle kymmenen litran vuotuisen alkoholivalmistuksen valmisteverovapaasti yksityishenkilöille, joilla aikaisemminkin on ollut siihen lupa.

Tätä erityistapausta lukuun ottamatta kaikesta alkoholituotannosta on perittävä valmisteveroa. Direktiivin 92/83/ETY 22 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa alennettuja valmisteverokantoja pieniin tislamoihin. Ranska on kuitenkin jäsenvaltioiden enemmistön lailla jättänyt kyseisen mahdollisuuden käyttämättä.

Ranskan tehtyä edellä mainitun valinnan on valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/12/ETY⁽²⁾ yleisiä säännöksiä sovellettava niin, että edellä tarkoitettuja kotitislamoja lukuun ottamatta kaikki ranskalaiset tislamot ovat verottomia varastoja, joiden kohdalla valmisteveron maksu lykätään siihen asti kun valmistetut tuotteet päästetään vapaaseen jakeluun. Tällöin on otettava huomioon myös tislamotuotteen luonnollinen hävikki.

Komission näkemyksestä tämän alan tulevasta yhdenmukaistamisesta voidaan todeta, että poikkeusluvut myönnettiin alun perin osaksi siitä syystä, että asetettujen määritelmien rajoissa kyseisten pienten tuottajien verokohtelulla katsottiin olevan niin pieni merkitys yhtenäismarkkinoilla, ettei sitä tarvitse yhdenmukaistaa yhteisön laajuisesti. Komissio ottaa parlamentin jäsenen toteamukset huomioon ja tarkastelee asiaa edelleen, mutta ei toistaiseksi aio edistää yhdenmukaistamista tässä asiassa.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, suomenk. erityispainos, alue 9, nide 2, s. 100.

⁽²⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, suomenk. erityispainos, alue 9, nide 2, s. 57.

(98/C 196/08)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3563/97 komissiolle

esittäjä(t): Graham Mather (PPE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)

Komission tiedonannosta keskusteltiin ensimmäistä kertaa 13. lokakuuta 1997 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Asiakirjassa ehdotetaan toimenpidepakettia, jolla pyritään puuttumaan vahingolliseen verokilpailuun. Neuvosto pyysi komissiota marraskuun 12. päivään mennessä esittämään uuden tiedonannon, jossa otetaan huomioon tämän kokouksen ja 20. lokakuuta järjestetyn veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän kokouksen tulokset. Ministerit korostivat yksimielisesti pyrkimystään saavuttaa poliittinen sopimus asiasta 1. joulukuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tiedonannon 19 III kohdassa sanotaan pääomatulojen verotuksesta, että "jokaisen jäsenvaltion olisi joko perittävä vähimmäislähdevero tai annettava tiedot talletuksista saatavista tuloista toisille jäsenvaltioille". Kohdassa 19 IV sanotaan taas, että "yhteisön on myös pyrittävä laajentamaan sovitun ratkaisun soveltaminen omien rajojensa ulkopuolelle"

1. Millä mekanismeilla ja missä kansainvälisissä järjestöissä komissio aikoo tuoda esille sovittua ratkaisua?
2. Mitä keinoja näiden mekanismien ja järjestöjen yhteydessä käytetään?

(98/C 196/09)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3564/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)

Komission tiedonannosta keskusteltiin ensimmäistä kertaa 13. lokakuuta 1997 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Asiakirjassa ehdotetaan toimenpidepakettia, jolla pyritään puuttumaan vahingolliseen verokilpailuun. Neuvosto pyysi komissiota marraskuun 12. päivään mennessä esittämään uuden tiedonannon, jossa otetaan huomioon tämän kokouksen ja 20. lokakuuta järjestetyn veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän kokouksen tulokset. Ministerit korostivat yksimielisesti pyrkimystään saavuttaa poliittinen sopimus asiasta 1. joulukuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tiedonannon 19 III kohdassa sanotaan pääomatulojen verotuksesta, että ”jokaisen jäsenvaltion olisi joko perittävä vähimmäislähdevero tai annettava tiedot talletuksista saatavista tuloista toisille jäsenvaltioille”. Kohdassa 19 V sanotaan taas, että ”verotuskotipaikan selvittäminen ei saisi vaatia liikaa vaivaa”.

1. Mitä mahdollisia toimenpiteitä komissio on tutkinut?
2. Mitä näissä tutkimuksissa on tullut ilmi?
3. Mitkä ovat verotuskotipaikan selvittämisen taloudelliset seuraukset yhteisölle ja jäsenvaltioille?

(98/C 196/10)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3565/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)

Komission tiedonannosta keskusteltiin ensimmäistä kertaa 13. lokakuuta 1997 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Asiakirjassa ehdotetaan toimenpidepakettia, jolla pyritään puuttumaan vahingolliseen verokilpailuun. Neuvosto pyysi komissiota marraskuun 12. päivään mennessä esittämään uuden tiedonannon, jossa otetaan huomioon tämän kokouksen ja 20. lokakuuta järjestetyn veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän kokouksen tulokset. Ministerit korostivat yksimielisesti pyrkimystään saavuttaa poliittinen sopimus asiasta 1. joulukuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tiedonannon 19 III kohdassa sanotaan pääomatulojen verotuksesta, että ”jokaisen jäsenvaltion olisi joko perittävä vähimmäislähdevero tai annettava tiedot talletuksista saatavista tuloista toisille jäsenvaltioille”. Kohdassa 19 VI sanotaan taas, että ”jos jäsenvaltio ei käytä tiedonvaihtomahdollisuutta, sen on kannettava ainakin vähimmäistason lähdeveroa. Tämä vähimmäisverokanta on määritettävä tasolle, joka riittää varmistamaan rajat ylittävien talletusten verotuksen hyväksyttävän tason”

Miten ”hyväksyttävä verotuksen taso” lasketaan ja miten siitä sovitaan?

(98/C 196/11)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3566/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97) 0495)

Komission tiedonannosta keskusteltiin ensimmäistä kertaa 13. lokakuuta 1997 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Asiakirjassa ehdotetaan toimenpidepakettia, jolla pyritään puuttumaan vahingolliseen verokilpailuun. Neuvosto pyysi komissiota marraskuun 12. päivään mennessä esittämään uuden tiedonannon, jossa otetaan huomioon tämän kokouksen ja 20. lokakuuta järjestetyn veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän kokouksen tulokset. Ministerit korostivat yksimielisesti pyrkimystään saavuttaa poliittinen sopimus asiasta 1. joulukuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tiedonannon 19 III kohdassa sanotaan pääomatulojen verotuksesta, että ”jokaisen jäsenvaltion olisi joko perittävä vähimmäislähdevero tai annettava tiedot talletuksista saatavista tuloista toisille jäsenvaltioille”.

1. Miten järjestetään sovittelu jonkin jäsenvaltion vähimmäislähdeveron ja kansalaisen asuinvaltion, johon hän maksaa veroja, normaalin pääomatulojen veroasteen välillä?
2. Mitä tutkimuksia komissio on tehnyt määrittelläkseen tällaisten sovittelujen tekemisestä aiheutuvat kustannukset?

(98/C 196/12)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3567/97 komissiolle

esittäjä(t): Graham Mather (PPE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Komission tiedonanto verotuksen yhteensovittamisesta (KOM (97)0495)

Komission tiedonannosta keskusteltiin ensimmäistä kertaa 13. lokakuuta 1997 pidetyssä Ecofin-neuvoston kokouksessa. Asiakirjassa ehdotetaan toimenpidepakettia, jolla pyritään puuttumaan vahingolliseen verokilpailuun. Neuvosto pyysi komissiota marraskuun 12. päivään mennessä esittämään uuden tiedonannon, jossa otetaan huomioon tämän kokouksen ja 20. lokakuuta järjestetyn veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän kokouksen tulokset. Ministerit korostivat yksimielisesti pyrkimystään saavuttaa poliittinen sopimus asiasta 1. joulukuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tiedonannon 19 III kohdassa sanotaan pääomatulojen verotuksesta, että ”jokaisen jäsenvaltion olisi joko perittävä vähimmäislähdevero tai annettava tiedot talletuksista saatavista tuloista toisille jäsenvaltioille”.

1. Miten komissio varmistaa tietojen laskenta- ja vertailukelpoisuuden tällaisessa tietojenvaihdossa?
2. Miten komissio aikoo taata tietosuojan tässä tietojenvaihdossa?
3. Mitä tutkimuksia komissio on toteuttanut tällaisen järjestelmän kehitystyöstä ja toteuttamisesta aiheutuvien kustannusten arvioimiseksi?

**Komission jäsenen Mario Montin
komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 ja E-3567/97**

(3. helmikuuta 1998)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentinjäsentä tutustumaan 5. marraskuuta 1997 annettuun komission uuteen tiedonantoon ⁽¹⁾ sekä Ecofin-neuvoston kokouksessaan 1. joulukuuta 1997 veropolitiikasta tekemiin päätelmiin.

Näissä päätelmissä neuvosto hyväksyi talletusten verotusta koskevan asiakirjan, johon sisältyi neljä keskeistä kohtaa. Nämä kohdat voivat toimia uuden direktiiviehdotuksen perustana.

Kuten edellä mainitussa tiedonannossa ennakoitiin, komissio aikoo esittää direktiiviehdotuksen varsin pian, periaatteessa viimeistään huhtikuussa 1998.

Komissio pitää ennenaikaisena ottaa tässä vaiheessa kantaa arvoisan parlamentinjäsenen esittämiin arkaluonteisiin kysymyksiin.

Komissio harkitsee edelleen asiaa ja ilmaisee kantansa selkeästi direktiiviehdotuksessa.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(97)564 lopullinen.

(98/C 196/13)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3591/97 komissiolle**esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Espanjassa eniten tuottaneet filmit

Olisiko mahdollista saada luettelo Espanjassa vuosina 1991, 1992, 1993, 1994 ja 1995 eniten kassatuloja tuoneista filmeistä niiden kansallisuuden mukaan?

Komission jäsenen Orejan komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydytetyt tiedot.

(98/C 196/14)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3648/97 komissiolle**esittäjä(t): Armelle Guinebertière (UPE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Alv-järjestelmän vuoksi vääristynyt kilpailutilanne

Kaniininkasvattajille materiaalia toimittavan ranskalaisen yrityksen johtaja on todennut yritykselleen koituvan haittaa siitä, että arvonlisäverosäännöksiä sovelletaan eri tavoin riippuen siitä, onko materiaalin toimittajan kotipaikka Ranskassa vai jossain toisessa EU:n jäsenvaltiossa.

Jälkimmäisessä tapauksessa materiaali myydään veroitta, toimitetaan vuoden 1998 alussa, ja kaniininkasvattaja ilmoittaa arvonlisäveron vasta vuoden 1999 lopussa. Näin hän ei maksa 20,60 %:n arvonlisäveroa 12 – 18 kuukauteen, ja Ranskan valtio toimii tässä välikätenä.

Jos hankittu materiaali sitä vastoin on peräisin ranskalaiselta toimittajalta, kaniininkasvattaja joutuu maksamaan arvonlisäveron heti oston yhteydessä.

Vallitsee siis epäoikeudenmukainen kilpailutilanne, jonka Ranskan veroviranomaiset aiheuttavat tuottaen näin vahinkoa ranskalaisille yrityksille.

Millaisin – etenkin arvonlisäveron perintää koskevin – toimenpitein komissio aikoo saada jälleen aikaan paremman kilpailutilanteen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(6. tammikuuta 1998)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne on seurausta siitä, että yhteisön sisäiseen kauppaan sovelletaan erilaisia sääntöjä kuin jonkin jäsenvaltion sisäiseen kauppaan.

Arvonlisäverojärjestelmän (alv:n) peruseriaatteena on, että ainoastaan tavaroiden ja palvelujen arvonlisäverovelvollinen myyjä suorittaa alv-järjestelmän toiminnan kannalta tarpeelliset kustannukset ja hoitaa tähän liittyvät velvollisuudet. Alv-järjestelmän siirtymäjärjestelyissä määrätään kuitenkin poikkeuksesta tähän periaatteeseen yhteisön sisäisessä tavarakaupassa, jolloin ostajan on maksettava tavaroiden maahantuonnin yhteydessä suoritettava arvonlisävero. Voidaan siis todeta, että joissakin olosuhteissa verokohtelun erot haittaavat jäsenvaltion sisäistä kauppaa.

Komissio otti jo arvonlisäveron siirtymäjärjestelyjen vaikutuksia yhteisön sisäiseen kauppaan koskevassa raportissaan ⁽¹⁾ esiin siirtymäjärjestelyjen haitallisen vaikutuksen arvonlisäveron olennaisiin tunnuspiirteisiin. Tiedonannossaan ”Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – ohjelma yhtenäismarkkinoita varten” ⁽²⁾ komissio

ehdotti muistutettuaan ensin nykyisen järjestelmän rajoituksista, että olisi poistettava kaikki erot maan sisäisten ja yhteisön sisäisten liiketoimien väliltä ja otettava käyttöön vaiheittain etenevä ohjelma uuteen yhteiseen arvonlisäverojärjestelmään siirtymiseksi. Niiden ehdotusten avulla, jotka komissio tekee työohjelmansa mukaisesti, olisi pystyttävä poistamaan mainitun kaltaiset ongelmat.

(¹) Asiak. KOM(94) 515 lopullinen.

(²) Asiak. KOM(96) 328 lopullinen.

(98/C 196/15)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3658/97 komissiolle

esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Yhteisön hankkeet Granadassa ja Albayzínissa

Voisiko komissio antaa perusteellisen selvityksen Albayzínia ja Granadaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi osittain yhteisön rahoituksella ja joihin viitataan Carta Local -lehden (lokakuu 1997) artikkelissa?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio muistuttaa, että se rahoitti vuonna 1986 Granadassa Alhambran linnan Leijonapihan ("Patio de los Leones"), naisten kylpytilojen ("Banos de Comares") ja kattorakenteiden ("cubiertas planas") entistämishankkeen, jonka kokonaistalousarvio oli 200 000 ecua.

Leonardo da Vinci -koulutusohjelman yhteydessä Granadan maakunnalle myönnettiin kolme hanketta: kokonaismäärältään 58 000 ecun hanke (Iliberis) vuonna 1995 sekä vuonna 1997 kaksi kokonaismäärältään 234 000 ecun hanketta (eurooppalainen maaseutuverkosto ammatinvalinnanohjausta ja ammatteja koskevaa tiedottamista varten sekä maaseudun maatalous- ja ympäristökoulutus).

Komissio rahoitti heinäkuussa 1997 Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR) koskevan asetuksen (¹) 10 artiklan nojalla Granadassa sijaitsevaa Albayzínia, mukaan lukien Alhambran linnaa, koskevan pilottihankkeen. Hankkeen tukeen oikeuttavien kustannusten kokonaismäärä on 6 051 150 ecua, ja EAKR:n hanketta varten käytettävissä olevat varat ovat 2 953 897 ecua.

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993.

(98/C 196/16)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3667/97 komissiolle

esittäjä(t): John Iversen (PSE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: BSE

Komission päätöksellä 97/534/EU (¹) velvoitetaan kaikki jäsenvaltiot poistamaan erityisen vaaralliset aineet ravintoketjusta. Tämä perustuu tieteellisen eläinlääkintäkomitean suositukseen, jonka mukaan tällaiset aineet pitäisi poistaa niissä maissa ja niillä alueilla, joilla BSE:n aiheuttajan (TSE) esiintymisen katsotaan olevan mahdollista. Päätöksessä todetaan ilman tarkempia todisteita, ettei mitään jäsenvaltiota voida pitää TSE-riskittömänä.

Seuraavat tekijät erottavat selkeästi tanskalaisissa vientiteurastamoissa tapahtuvan teurastuksen muiden jäsenvaltioiden tilanteesta:

- teurastamoissa teurastetaan vain tanskalaisia eläimiä (USA:n vientilupien takia)
- scrapieta ei ole koskaan todettu ja BSE:tä on todettu vain Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuoduissa eläimissä

- liha- ja luujauhon tuonti on ollut kiellettyä vuodesta 1993 lähtien ja märehitijöistä peräisin olevien jätteiden käyttö vuodesta 1990 lähtien
- BSE-tapauksista on ilmoitettava vuodesta 1992 lähtien.

Tanska on näin ollen virallisesti puhdas BSE:stä eläintauteja käsittelevän kansainvälisen viraston (IOE) Animal Health Coden 3.2.13.3 artiklan mukaisesti.

1. Mitä todistettavia perusteluja komissiolla on väitteelleen, että Tanskassa on todettu potentiaalinen BSE:n riski?
2. Miksi päätökseen ei sisällytetä mahdollisuutta, että jokin jäsenvaltio 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti voidaan julistaa puhtaaksi BSE:stä, ilman että jätetään noudattamatta EU:n eläinlääkintäpoliittista alueellistamisperiaatetta?

(¹) EYVL L 216, 8.8.1997, s. 95.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1998)

Riskiaineksen käytön kieltämisestä tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi 30 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/534/EY (¹) 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisön on sovellettava määräyksien täytäntöönpanossa kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita.

Päätöksessä ei määrätä kolmansiä maita tai jäsenvaltioita koskevista poikkeuksista. Useat kolmannet maat ja jäsenvaltiot, Tanska mukaan lukien, ovat hakeneet luokitusta, jonka mukaisesti ne ovat vapaita TSE:stä (transmissible spongiform encephalopathy) tai BSE:stä (bovine spongiform encephalopathy). Komissiolla on oikeus ehdottaa vastaavan poikkeuksen myöntämistä yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle edellä mainitun päätöksen oikeusperustan mukaisesti.

Komission pyynnöstä tieteellinen ohjauskomitea valmistelee parhaillaan yhdenmukaistettua luetteloa edellytyksistä, joiden mukaisesti kaikki TSE- ja BSE-luokitusta koskevat hakemukset arvioidaan ja joiden perusteella valtioita voidaan pyytää toimittamaan lisätietoja. Tieteellinen ohjauskomitea sai tämän luettelon valmiiksi 26. tammikuuta 1998. Tähän mennessä toimitetut lukuisat hakemukset (Tanskan hakemus mukaan lukien) voidaan nyt arvioida nopeasti.

Komissio ei voi ottaa kantaa minkään yksittäisen jäsenvaltion tilanteeseen ennen kuin se on saanut tarpeelliset tieteelliset tiedot. Komissio arvioi asiaa koskevan tilanteen heti, kun nämä tiedot ovat saatavilla.

(¹) EYVL L 216, 8.8.1997.

(98/C 196/17)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3705/97 komissiolle

esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Sisämarkkinat — silmälasien myynti linssit valmiiksi kehyksiin asennettuina EU:ssa

Viittaan nykyisiin vallitseviin eroihin myyntiedellytyksissä, joita linssit valmiiksi kehyksiin asennettuina kaupan pidettävien silmälasien myyntiin sovelletaan eri jäsenvaltioissa;

Totean, että tämänkaltaisilla tuotteilla on merkitystä kuluttajien terveyden kannalta;

Toivon, että komissio ilmoittaa minulle aikomuksistaan toimia siten, että käyttöön otetaan yhteisön säännöstö, jonka avulla pyritään yhdenmukaistamaan myynnin edellytykset, erityisesti linssit valmiiksi kehyksiin asennettuina kaupan pidettävien silmälasien myyjiä (optikot, apteekit, jne.) koskevat edellytykset EU:ssa.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio ei tällä hetkellä aio tehdä ehdotuksia yhteisön säännöstöksi, joka koskisi sellaisten silmälasien myyntiedellytyksiä, joissa linssit on asennettu valmiiksi kehyksiin.

Silmälasien, joissa linssit on asennettu valmiiksi kehyksiin, myyjien pätevyyden osalta ei ole yhteisön säännöstöä, jossa sovitettaisiin yhteen kyseisten ammatinharjoittajien koulutus tai alan ammatteihin pääsy ja niiden harjoittaminen. Tämän tyyppinen ammattikohtainen sääntely on olemassa ainoastaan seitsemän ammatin kohdalla (lääkärit, hammaslääkärit, yleissairaanhoitajat, eläinlääkärit, kättilöt, apteekkarit ja arkkitehdit).

Komissio ei aio tehdä ehdotuksia näiden ammattien koulutuksen ja harjoittamisedellytysten yhteensovittamisesta toisaalta toissijaisuusperiaatteen vuoksi ja toisaalta koska silmälasien, joissa linssit on asennettu valmiiksi kehyksiin, vähittäiskaupan ammatinharjoittajien (mm. optikot) pätevyyden tunnustamisesta säädetään vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/48/ETY⁽¹⁾ ja direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/51/ETY⁽²⁾.

Näin ollen, koska yhteisön säännöstöä ei tällä alalla ole, jäsenvaltiot ovat yksin toimivaltaisia päättämään myyntiedellytyksistä, alueellaan annettavan koulutuksen tasosta ja pituudesta ja näihin ammatteihin pääsyn edellytyksistä, kunhan kansallinen lainsäädäntö on yhteisön oikeuden ja erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja syrjäntäkiellon periaatteen mukainen.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/18)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3728/97 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(21. marraskuuta 1997)*

Aihe: Yleinen tullietuusjärjestelmä, Andien ryhmä ja Keski-Amerikan talousyhteisö: alkuperään liittyvät petokset ja takaukset

Tiedetään, että kolmansista maista, kuten Kolumbiasta ja Costa Ricasta peräisin olevaa tonnikalaa tuovien Euroopan yhteisön yritysten käyttämissä alkuperätodistuksissa on paljastunut petoksia.

Jos viejämaiden hallituksia pidetään komission valtuuttamina, ja ne vastaavat todistusten laatimisesta vieläpä viralliselle paperille, niin miksi tästä laittomuudesta syyllistetään yrityksiä, nehän toimivat hyvässä uskossa olettaessaan, että jonkin maan virallisen hallintoelimen niille myöntämä todistus on oikea?

Eikö tämä ole komission mielestä epäoikeudenmukaista?

Miksi toisaalta kaikki Euroopan yhteisön hallitukset eivät käsittele asiaa samalla tavalla, kun niiden yritykset ovat kyseessä: jotkut hallitukset eivät vaadi takuita tuonnista mikäli tutkimukset ovat kesken, toiset taas vaativat asettaen maansa yritykset selvästi epäedulliseen asemaan kilpailijoihin nähden.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 1998)*

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottama tullietuusmenettelyjen toimintaa koskeva ongelma on erittäin laaja. Komissio muistuttaa antaneensa vuoden 1997 heinäkuun lopussa neuvostolle ja parlamentille tiedonannon⁽¹⁾ asiasta.

Kyseisessä tiedonannossa annetaan täsmällinen vastaus ongelmiin, jotka koskevat ”hyvää uskoa” ja jäsenvaltioiden tullienkantotoiminnan yhdenmukaisuutta. ”Hyvän uskon” osalta komission on luonnollisesti noudatettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätelmiä, joiden mukaisesti luottamusta alkuperätodistuksen pätevyYTEEN ei tavallisesti suojella. Pätevyys siis voidaan kiistää esimerkiksi silloin, kun alkuperätodistuksen kattamia tavaroita ei ole tuotettu alkuperävaatimuksia noudattaen. Kolmansien maiden alkuperätodistuksia myöntävien viranomaisten luotettavuusasteesta riippumatta pätevyys on voitava kiistää myös silloin, kun petos tapahtuu todistuksen myöntämisen jälkeen (esimerkiksi jos yhteisöön tuotaessa tullille esitetään muut kuin viedyt tavarat). Tuomioistuimen ⁽²⁾ mukaan muun muassa näistä tekijöistä muodostuu tavanomainen liiketaloudellinen riski.

Se että jäsenvaltiot eivät toimi yhdenmukaisesti johtuu siitä, että yhteisöllä ei ole yhtä ainoaa tullihallintoa. Komissio pyrkii parantamaan tilannetta monia aloja koskevan säädöksen tai yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman hyväksymisestä (”Tulli 2000”) 19 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 210/97/EY ⁽³⁾ avulla.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(97) 402 lopullinen.

⁽²⁾ Asia Van Gend & Loos NV; yhdistetyt asiat 98 ja 230/83; tuomioistuimen 13.11.1984 antama tuomio.

Katso kuitenkin myös Faroe Seafood — yhdistetyt asiat C 153/94 ja C 204/94, 14.5.1997 annettu tuomio.

⁽³⁾ EYVL L 33, 4.2.1997.

(98/C 196/19)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3729/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Tuhannen tonnin tonnikalafileekiintiön avaaminen kolmansille maille alennetuilla tullimaksuilla

14. huhtikuuta 1997 säädetyllä asetuksella (ETY) N:o 702/97 ⁽¹⁾ avataan yhteisön autonominen tariffikiintiö tietyille kalastustuotteille.

Asetuksella sallitaan tuhannen tonnin tonnikalafileekiintiön tuonti kolmansista maista puoleen normaalista alennetulla tullimaksulla.

Voiko komissio vastata miksi tällainen tariffikiintiö on avattu maille, jotka saavat jo etua yleisestä tullietuusjärjestelmästä ja mm. Lomé'n sopimuksesta?

Onko kyseessä erityistoimi vai onko mahdollista, että tämä toistuu tulevaisuudessa?

⁽¹⁾ EYVL L 104, 22.4.1997, s. 8.

(98/C 196/20)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3730/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Yhteisön säilyketeollisuuden tonnikalaraaka-aineen saatavuuden turvaaminen

Ottaen huomioon, että tonnikalan ja tonnikalafileen tuotantoa yhteisessä tullietuusjärjestelmässä mukana olevien Lomé'n sopimuksen edunsaajavaltioissa AKT- maissa ja merentakaisissa maissa ja alueissa sekä Andien ryhmän ja Keski-Amerikan talousyhteisön maissa voidaan pitää raaka-aineen tuotantona yhteisön teollisuudelle ja viimeaikaisen tonnikalapulan vuoksi, uskooko komissio, että näiden maiden tonnikalakiintiöiden taso riittää turvaamaan raaka-aineen saatavuuden kalasäilyketeollisuudellemme, vai olisiko kiintiöitä suurennettava?

**Komission jäsenen Emma Boninin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3729/97 ja E-3730/97**

(23. tammikuuta 1998)

Yhteisön autonomisen tariffikiintiön avaaminen tuhannen tonnin tonnikalafilee-erän tuomiseksi 12 prosentin tullimaksulla vuonna 1997 hyväksyttiin Euroopan tonnikalasäilyketeollisuuden hankintavaikeuksien takia. Ongelmat johtuvat yleisestä tilanteesta maailman tonnikalamarkkinoilla (heikko tarjonta suhteessa voimakkaaseen kysyntään) sekä raaka-aineen käsittelymenetelmien kehittymisestä (fileointimenetelmien paraneminen kalastusalueita lähellä olevissa maissa, jolloin kuljetetaan ainoastaan purkitettavaksi soveltuvaa tuotetta).

Yhteisön jalostusteollisuuden käyttöön tuotavaa tonnikalafileettä koskeva tariffikiintiö on avattu kolmansille maille lukuun ottamatta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maita, joista kyseisiä tuotteita tuodaan jo tulleitta.

Komissio tutkii vuosittain uudelleen tilanteen kaikkien tuotteiden osalta, joille jäsenvaltiot pyytävät tariffikiintiöitä tai tullisuspensioita. Vuotta 1998 koskeva analyysi on meneillään, ja komission ehdotusten odotetaan valmistuvan tavanomaiseen aikaan tammikuun 1998 loppuun mennessä. Tonnikalan osalta on pyydetty tariffikiintiön avaamista, ja asiaa tutkitaan parhaillaan.

(98/C 196/21)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3746/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Melusaaste ja Milano-Napoli moottoritien ympäristövaikutusten arviointi Lazion alueella sijaitsevan Gallicanon kunnan kohdalla

Vuonna 1989 rakennettiin lähelle Gallicanon kuntaa Laziossa Milano-Napoli moottoritien osuus. Kyseinen moottoritie kulkee aivan Gallicanon pikkukaupungin vierellä, joissain kohdin vain 20 metrin päästä asumuksista. Tien kovasta ajoneuvoliikenteestä johtuen asukkaille aiheutuu huomattavia vaikeuksia, he joutuvat altistumaan päivittäin voimakkaalle melusaasteelle.

Tämän vuoksi ottaen huomioon Euroopan komission vihreän kirjan "tulevaisuuden melusaastepolitiikka" ja etenkin tulevan toiminnan tiemelun vähentämiseksi kysytään komissiolta:

1. Mihin toimenpiteisiin, mukaan luettuna vihreässä kirjassa luetellut, on jo ryhdytty, minkälaisin tuloksin?
2. Ottaen edelleen vihreän kirjan päätökset huomioon, voisiko kyseisen tieosuuden melusaasteen vähentämiseksi tehtävä hanke saada yhteisön rahoitusta?
3. Mitä kautta voitaisiin kysymyksessä 2 esitettyä rahoitusta pyytää?
4. Onko kyseisen tieosuuden rakentamisessa otettu huomioon direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ ohjeet ympäristövaikutuksen arvioinnista?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 1998)

Komission vihreä kirja tulevaisuuden melupolitiikasta⁽¹⁾ julkaistiin marraskuussa 1996, minkä jälkeen melukysymyksestä on kuultu kaikkia tahoja, joita asia koskee.

Kuulemismenettely saatiin päätökseen kesäkuussa 1997. Saadut kommentit on analysoitu, ja niistä laaditaan parhaillaan yhteenvetoa.

Tässä vaiheessa on vielä liian aikaista arvioida vihreässä kirjassa ehdotettujen toimenpiteiden toteuttamista. Komissio valmistelee parhaillaan direktiiviehdotusta koneiden aiheuttamista melupäästöistä ja tutkii, mikä olisi paras tapa kehittää strategia ympäristömelutason arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Myös renkaiden aiheuttamaa melua koskeva direktiiviehdotus on valmisteilla. Muiden vihreässä kirjassa mainittujen toimenpiteiden toteuttamista vielä tutkittava perinpohjaisesti.

Vihreässä kirjassa ei kuitenkaan ole mainintaa mahdollisuudesta myöntää yhteisön rahoitusta meluhaittojen vähentämiseen tähtäävien hankkeiden toteuttamiseen, mutta siinä ehdotetaan melun sisällyttämistä luetteloon tekijöistä, jotka otetaan huomioon rahoituksen myöntämisessä. Komissio tutkii muun muassa tämän vuoksi mahdollisuutta vahvistaa laatutavoitteet ympäristömelulle yhteisössä.

Komissio aikoo ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin ja pyytää selvitystä siitä, onko parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa toteutettu direktiivin 85/337/ETY mukainen ympäristövaikutusten arviointi.

(¹) Asiak. KOM(96) 540 lopullinen.

(98/C 196/22)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3749/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Rooman kaupungin tarjouskilpailu mainossopimuksesta

Joitakin kuukausia sitten Rooman kaupunki ilmoitti yksityisille tarkoitettua tarjouskilpailusta suuren mainoshankkeen toteuttamiseksi. Rooman kaupungin talous- ja tuotantopoliittiseen osastoon perustetun teknisen lautakunnan suorittaman ensimmäisen valintakierroksen jälkeen jäljellä on kolme yritystä: ranskalainen Decaux, kreikkalainen Panel 2+4 ja italialainen NDP. Teknisen lautakunnan työstä kuuluneiden seikkojen perusteella vaikuttaa kuitenkin siltä, että ranskalaisen yhtiön Decauxin tarjouksessa on ollut epäselvyyksiä, minkä kaupungin asianajajat ovat vahvistaneet, niiden mukaan epäselvyydet ovat olleet sitä luokkaa, että ne oikeuttaisivat Decauxin sulkemisen kilpailusta.

Kysyn komissiolta:

1. Onko kyseinen kilpailu, jonka rahallinen arvo on noin 60 miljardia liiraa, toteutettu Euroopan yhteisöjen julkisista töistä ja palveluista järjestettäviä tarjouskilpailuita säätelevien direktiivien 92/50/ETY (¹) ja 93/36/ETY (²) mukaisesti?
2. Ovatko Decauxin epäselvyydet eurooppalaisten säännösten mukaan riittävä syy sen sulkemiseksi tarjouskilpailusta?
3. Voiko se antaa arvionsa asiasta?

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

(²) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Komissiolla ei ole käytössään tarvittavia tietoja, joiden perusteella se voisi ottaa kantaa siihen, onko Rooman kaupungin suorittama julkista hanketta käsittelevä sopimuksentekomenettely direktiivien mukainen. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään toimittamaan komissiolle oleelliset tiedot kyseisestä tapauksesta, erityisesti sopimuksen kohde ja sopimusta koskevan ilmoituksen julkaisupäivämäärä.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään myös toimittamaan komissiolle kaikki oletettuihin epäselvyyksiin liittyvä tieto, jotta asia voidaan arvioida asianmukaisten yhteisön direktiivien perusteella.

Tässä ilmoitettujen syiden vuoksi komissio ei voi antaa lausuntoa kyseisistä asioista.

(98/C 196/23)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3759/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö elinikäisessä oppimisessa

Vuosi 1996 oli elinikäisen oppimisen eurooppalainen teemavuosi. Vaikka komission virallista kertomusta ei ole vielä julkaistu, useita tärkeitä kysymyksiä on noussut esiin, ja yksi kertomuksen tärkeimmistä johtopäätöksistä tulee varmasti olemaan se, että komission strategia pyrkii soveltamaan elinikäisen oppimisen käsitettä ja käytäntöä kaikilla aloilla on oikea ja sen vuoksi sen noudattaminen on tärkeää. Kuitenkin on aivan yhtä selvää, että Yhdysvallat on erittäin edistyksellinen tällä alalla ja sen vuoksi amerikkalaisesta lähestymistavasta elinikäiseen oppimiseen ja heidän siitä saamistaan kokemuksista voidaan oppia paljon.

1. Aikooko komissio tehdä aloitteen EU:n ja Yhdysvaltojen elinikäisen oppimisen alueella tehtävän yhteistyön kannustamiseksi kyseisten valtioiden nykyisen korkeakoulutusta ja ammattikoulutusta koskevan yhteistyösopimuksen mukaisesti vai aikooko se laajentaa kyseistä sopimusta siten, että se kattaa erityisesti elinikäisen oppimisen?
2. Tullaanko elinikäistä oppimista pitämään etusijalla komission uudessa esikuva-analyysia koskevassa aloitteessa (KOM(97)0153)?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(8. tammikuuta 1998)*

Elinikäisen oppimisen tarkoituksena on auttaa ihmisiä kehittämään kykyjään ja mahdollisuuksiaan ja yrityksiä ja organisaatioita hyötymään työntekijöiden uusista ja entistä paremmista taidoista. Elinikäisen oppimisen avulla opitaan hallitsemaan muutoksia ja kansainvälinen kilpailukyky paranee. Nämä ajatukset ovat osaltaan koulutukseen liittyvien komission toimien perustana.

Ajatus elinikäisestä oppimisesta sisältyy jo EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen korkeakoulutusta ja ammatillista koulutusta koskevaan yhteistyösopimukseen. Jotta elinikäistä oppimista voitaisiin toteuttaa vielä laajemmin, komissio on pyytänyt ammatilliseen koulutukseen liittyviä projektiehdotuksia, joiden tarkoituksena on antaa yksityisille yrityksille mahdollisuus osallistua projekteihin yhteistyökumppaneina. Lisäksi kannustetaan yhteyksiä Yhdysvaltojen community college -järjestelmään erityisesti keski-ikäisten tai työelämään palaavien työntekijöiden uudelleen koulutuksen ja täydennyskoulutuksen osalta.

Tässä yhteydessä saattaa olla kiinnostavaa tutustua EU:n ja Yhdysvaltojen välisen yhteistyösopimuksen perusteella tähän mennessä tuettuihin erilaisiin projekteihin. Komissio toimittaa tiedot näistä projekteista suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Toisen kysymyksen osalta voidaan todeta, että komission tiedonannon ”Esikuva-analyysi – väline taloudellisten toimijoiden ja viranomaisten käyttöön” ⁽¹⁾ liitteessä esiteltiin neljä aluetta, joilla voidaan toteuttaa esikuva-analyysin pilottiohjelmiä. Kolme näistä liittyy ammattipätevyyteen ja aineettomiin investointeihin (tieto- ja viestintätekniikka ja uusi teknologia- ja organisaatioympäristö; innovaatioiden rahoitus, erityisesti henkisen omaisuuden kustannukset; henkilöstövoimavarojen kehittäminen). Elinikäinen oppiminen on erittäin tärkeä ulottuvuus aineettomien investointien alueella.

On kuitenkin huomattava, että esikuva-analyysiin liittyviä hankkeita kehitetään jäsenvaltioiden ehdotusten pohjalta. Komissiolla ei näin ollen ole mahdollisuuksia taata, että jotakin tiettyä aihetta käsitellään myöhemmin riittävän kattavasti.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (97) 153.

(98/C 196/24)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3772/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Shengen-käsikirjan vapaa käyttö

Shengenin sopimus liitetään osaksi uutta EU:sta tehtävää sopimusta, jossa korostetaan erityisesti Euroopan kansalaisen oikeutta saada tutustua julkisiin asiakirjoihin. Ruotsista saatujen tietojen mukaan Ruotsin hallitus tästä huolimatta luonnehti huippusalaiseksi käsikirjan, joka käsittelee sitä, miten unionin ulkorajoilla suoritettavat tarkastukset ja jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto tulee toteuttaa.

Tämä on varsin tärkeä asia ja synnyttää oikeutettua huolta siitä, mitkä syyt ajoivat Ruotsin hallituksen tekemään tämän päätöksen.

Haluaisin saada tietää Euroopan komission näkemyksen edellä mainitusta asiasta, onko muissa jäsenvaltioissa tapahtunut vastaavaa sekä katsooko Euroopan komissio tarkoituksenmukaiseksi suositella jäsenvaltioilleen sen varmistamista, että kaikkiin Shengenin sopimusta koskeviin asiakirjoihin voi tutustua esteettömästi.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Schengenin sopimuksen säännöstö sisällytetään osaksi Euroopan unionin säännöstöä Amsterdamin sopimuksen ja siihen liitettyjen pöytäkirjojen tullessa voimaan.

Koska asianomaiset kansalliset viranomaiset laativat suurimman osan näihin sopimukseen liittyvistä asiakirjoista, niihin tutustuminen on ja tulee olemaan voimassa olevien kansallisten säännösten alaista. Tällöin otetaan huomioon Schengenin sopimuksen allekirjoittaneiden jäsenvaltioiden yksimielisesti päättämät salassapitosäännöt. Tämä on niiden komission ja neuvoston yhteisten toimintasääntöjen mukaista, jotka koskevat oikeutta saada tietoja niiden asiakirjoista. Toimintasääntöjen mukaan toimielin antaa oikeuden tutustua ainoastaan omiin asiakirjoihinsa, ja jos asiakirjat on laatinut toinen toimielin, pyynnön esittäjä ohjataan sinne.

Schengenin sopimusta koskeviin neuvoston tai komission asiakirjoihin tutustumispyyntöjen osalta voidaan todeta, että kyseisiin asiakirjoihin sovelletaan mainittuja toimintasääntöjä. Näihin asiakirjoihin voidaan tutustua, ellei niitä koske jokin nimenomaisesti määrätty poikkeus tiettyjen yksityisten tai julkisten etujen suojaamiseksi tai toimielinten asiakirjojen salassapitämiseksi.

Kun Amsterdamin sopimus tulee voimaan ja Schengenin sopimuksen säännöstö sisällytetään Euroopan unionin säännöstöön, Schengenin säännöstöön sovelletaan sääntöjä, jotka koskevat asiakirjojen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(98/C 196/25)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3777/97 komissiolle**esittäjä(t): Jean-Antoine Giansily (UPE) ja Jacques Donnay (UPE)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Ranskan tekstiilialaa koskeva suunnitelma

Komissio on viime aikoina arvostellut kovasti Ranskan tekstiilialaa koskevaa suunnitelmaa, joka luotiin Ranskan edellisen hallituksen aikana vuonna 1995 ja joka tunnetaan yleisesti nimellä ”Borotran suunnitelma” ja johon sisältyy järjestelmä tekstiilialan yritysten sosiaalikulujen alentamiseksi.

Tämä suunnitelma, josta on hyötynyt yli 2 000 yritystä, olisi mahdollistanut työntekijöiden lukumäärän vakiinnuttamisen, jopa pienen lisäyksen alalla, joka on kymmenessä vuodessa menettänyt puolet työpaikoistaan.

Näyttää siltä, ettei Bryssel pelkää tuomitse tätä suunnitelmaa laittomaksi, vaan vaatisi kaiken lisäksi, että tietyt tukia saaneet tekstiilialan yritykset palauttavat saamansa tukirahat.

Voiko komissio kertoa ne kriteerit ja argumentit, joita on esitetty ja joiden perusteella tämä suunnitelma katsotaan laittomaksi?

Eikö tällainen näkökanta ole sopimaton nykytilanteessa, kun kaikki vastuulliset eurooppalaiset osapuolet ovat vakuuttaneet, että Euroopan unionissa on annettava ehdoton etusija työpaikkojen säilyttämiselle ja työllisyyden edistämislle?

Miten komissio suhtautuu siihen, että tekstiilialan vaikea nykytilanne huomioon ottaen käytettäisiin sellaista vaihtoehtoa, että asetetaan kyseenalaiseksi pakolliset verot ja sosiaaliturvamaksut, jotka lisäävät aiheettomasti työvoimakustannuksia, ja aletaan periä Euroopan unionin rajoilla sosiaali- ja veropoliittista pääsymaksua?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 1998)

Komissio on todennut 9 päivänä huhtikuuta 1997 tekemässään päätöksessä, että koeluontoisina myönnetyt tuet, joilla alennettiin sosiaalikulustannuksia tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkälialalla (eli tekstiilialalla), eivät olleet ainoastaan laittomia, vaan myös Euroopan yhteisön perustamissopimuksen vastaisia.

Kyseiset tuet olivat laittomia sen vuoksi, että Ranska on aloittanut niiden myöntämisen tuensaajayrityksille ennen kuin komissio on tehnyt niistä päätöstä. Tuet myönnettiin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdasta ja komission useista varoituksista huolimatta.

Komissio katsoo, että tietyn alan yritysten pitäisi yleensä pystyä rahoittamaan työmarkkinaosapuolten välisistä sopimuksista niille aiheutuvat kulut omista talousarviostaan riippumatta siitä, ovatko nämä sopimukset tehty työajan muuttamiseksi vai muista syistä, ja vaikka ne merkitsisivät palkankorotuksia tai ylimääräisiä, yhteisiin säännöksiin sisällyttämättömiä lomiamia. Näin ollen komissio katsoo, että tässä tapauksessa jo se seikka, että jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteitä asiassa, osoittaa, että koko toimenpide on luonteensa vuoksi valtiontukea.

Koska tuet ovat alakohtaisia ja koska ne on myönnetty herkälle alalle, joka on kriisissä Ranskan lisäksi koko yhteisössä, komissio ei ole voinut myöntää työllisyystuen suuntaviivoissa ⁽¹⁾ tarkoitettuja poikkeuksia. Ranskan tukiohjelman olisi voitu katsoa kuuluvan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan vain, jos kyseiset toimenpiteet olisi ulotettu koskemaan koko Ranskan taloutta.

Komissio on kehottanut perimään laittomasti myönnetyn tuen takaisin siltä osin kuin se ylittää 100 000 ecun "vähämerkityksisen tuen" ylärajan kolmen vuoden aikana. Tukea on kuitenkin peritty takaisin vain joiltakin yli 50 työntekijää työllistäviltä yrityksiltä. Muiden yritysten saama tuki ei ylitä tätä ylärajaa, ja komissio katsoo, että tuet ovat niiden kohdalla merkitykseltään vähäisiä.

Komissio on katsonut päätöksessään, että yhteisön ensisijaisena päämääränä on toiminta työllisyystilanteen parantamiseksi, ja että näiden kamppailutoimenpiteiden onnistumisen edellytyksenä on jäsenvaltioissa noudatettavan kokonaistalouspolitiikan ja teollisuuspolitiikan syvämpi integraatio. Komission tavoin myös jäsenvaltioiden on käytettävä mielikuvitusta ja rohkeutta etsiessään uusia ratkaisuja työttömyyden voittamiseksi.

Komissio on aina korostanut, että sen kyseistä järjestelyä koskevilla huomioilla ei ole yhteyttä Ranskan pyrkimykseen luoda työpaikkoja (erityisesti nuorille), vaan ne liittyvät tapaan, jolla nämä tavoitteet pyritään saavuttamaan, sekä sen vaikutuksiin. Kyseisen alakohtaisen tukijärjestelmän hyväksymisellä voidaan siirtää yhden jäsenvaltion yritysten ongelmia sen toisessa jäsenvaltiossa sijaitseville kilpailijoille.

Näiden seikkojen perusteella komissio katsoo, että alakohtaisiin tukiin on suhtauduttava tiukasti, jotta niiden yleistymisen eri jäsenvaltioissa voitaisiin torjua ajoissa ja jotta koko sisämarkkinoiden käsitteen kyseenalaistaminen voitaisiin estää.

Lisäksi komissio muistuttaa, että se on julkaissut tiedonannon valtiontukien valvonnasta ja työ kustannusten alentamisesta ⁽²⁾, josta käy ilmi, mitä perustamissopimuksen mukaisia ratkaisuvaihtoehtoja alalla voidaan toteuttaa. Komissio myös toivoo, että 20. ja 21. marraskuuta 1997 kokoontunut työllisyystilannetta käsittelevä Eurooppa-neuvosto voisi ehdottaa jäsenvaltioiden toimeenpantavaksi vaihtoehtoja alakohtaisille tuille.

⁽¹⁾ EYVL C 334, 12.12.1995.

⁽²⁾ EYVL C 1, 3.1.1997.

(98/C 196/26)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3812/97 komissiolle**esittäjä(t): Hilde Hawlicek (PSE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Kulttuurin osuus EU:n budjetissa

Koska eri kulttuuripoliittisissa julkaisuissa esitetään jatkuvasti erisuuruisia prosenttilukuja kulttuurin osuudesta EU:n budjetissa ja koska nämä tiedot siirtyvät usein julkaisusta toiseen, kysyn seuraavaa:

1. Miten suuri on kulttuurin todellinen osuus EU:n budjetissa vuonna 1997?
2. Miten tämä osuus on vuosien kuluessa muuttunut sen jälkeen kun komissio on alkanut järjestää kulttuuritoimia?
3. Mitkä alat tai budjettikohdat komissio laskee mukaan kulttuurin osuuteen?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(5. helmikuuta 1998)*

Kulttuuritoimiin varattiin varainhoitovuonna 1997 yhteensä 27 925 000 ecua, joka on 0,03 prosenttia Euroopan yhteisön 89,137 miljardin ecun suuruudesta kokonaisbudjetista.

Kulttuurin osuus yhteisön talousarviossa on ollut viime vuosina seuraavanlainen:

Vuosi	Kulttuuriin myönnetty yhteensä B3-2000	Yhteisön kokonaisbudjetti	Kulttuurin osuus yhteisön talous-arviosta prosentteina
1990	8 800 000	48 480 000 000	0,018
1991	10 000 000	59 370 000 000	0,016
1992	11 962 000	63 907 000 000	0,018
1993	12 355 000	70 408 000 000	0,017
1994	14 800 000	71 789 000 000	0,020
1995	19 654 000	79 846 000 000	0,024
1996	23 316 000	86 580 000 000	0,026
1997	27 925 000	89 137 000 000	0,031
1998	30 900 000	91 013 000 000	0,033

Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi toukokuussa 1998 annettavan kulttuurin puiteohjelman (2000–2006) toivotaan lisäävän kulttuuriin annettuja määrärahoja.

Komissio on sisällyttänyt kulttuurin budjettiosuutta koskevaan laskelmaansa budjettiluvun B3-20 määrärahat. Lukuun kuuluvat seuraavat alamomentit:

- B3-2000: Raphael-ohjelma
 B3-2001: Kaleidoskooppi-ohjelma
 B3-2002: Ariane-ohjelma
 B3-2003: Muut kulttuuritoimet.

(98/C 196/27)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3813/97 komissiolle**esittäjä(t): Ilona Graenitz (PSE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Elintarvikkeiden sisällä olevat lelut

EU:n tuoteturvallisuuden asioissa toimivaltainen hätäkomitea on nyt kahteen otteeseen puuttunut elintarvikkeiden sisällä olevien lelujen kuluttajan terveydelle aiheuttamaan vaaraan, mutta ei ole tähän mennessä suosittelut erityisiä toimenpiteitä (viimeisin kokous 22.10.1997).

Tietääkö komissio, että tämäntyyppiset tuotteet on kielletty USA:ssa ja että eräs suuri elintarvikkeiden valmistaja on aivan äskettäin joutunut vetämään tällaisen tuotteen USA:n markkinoilta sen jälkeen, kun kahdestatoista eri onnettomuudesta oli ilmoitettu.

Miksi komissio ei ole ryhtynyt kiireellisiin toimenpiteisiin kuluttajiemme ja näille onnettomuuksille erityisesti alttiina olevien lastemme suojelemiseksi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Kuten Philip Whiteheadin ⁽¹⁾ kysymykseen E-2479 ja Jose Apolinarion ⁽²⁾ kysymykseen E-3085 annetuissa vastauksissa todettiin, yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin 92/59/ETY ⁽³⁾ mukainen kiireellisiä tuoteturvallisuusasioita käsittelevä komitea on jo ryhtynyt lelujen ja elintarvikkeiden yhdistelmiä koskeviin erityistoimenpiteisiin.

Komissio on tietoinen eroavaisuuksista Yhdysvaltojen ja Euroopan lainsäädännössä syötäväksi kelpaamattomia esineitä sisältävien elintarvikkeiden osalta. Komissio on myös tietoinen päätöksestä, jonka Nestlé on tehnyt lisääntyvän kritiikin vuoksi ja joka koskee ”Nestlé Magic” -makeisten markkinoinnin vapaaehtoista lopettamista, vaikka Yhdysvaltojen ruoka- ja lääkehallinto ei määrännyt mitään pakollisia toimenpiteitä.

Euroopassa ei ole olemassa mitään erityislainsäädäntöä, joka kieltäisi syötäväksi kelpaamattomien esineiden sisällyttämisen elintarvikkeisiin. Direktiivissä 92/59/ETY edellytetään kuitenkin, että jäsenvaltioiden täytyy ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta ne voisivat taata markkinoilla olevien kulutustavaroiden turvallisuuden. Edellä mainitun direktiivin nojalla komissio voi puuttua vain vakavaa ja välitöntä vaaraa aiheuttaviin tuotteisiin jäsenvaltioiden pyynnöstä, jos useat muut ehdot lisäksi täyttyvät ⁽⁴⁾.

Jäsenvaltioiden edustajat kertoivat 22. lokakuuta 1997 pidetyssä kiireellisiä tuoteturvallisuusasioita käsittelevän komitean viimeisimmässä kokouksessa komission pyynnöstä aloitettujen erityisten markkinatutkimusten tuloksista, jotka koskivat elintarvikkeiden joukossa olevia pakkaamattomia syötäväksi kelpaamattomia tuotteita. Jäsenvaltiot vakuuttivat, että ne hallitsevat edellä mainituista tuotteista aiheutuvat riskit, eikä komission toimia tarvita.

Jäsenvaltiot eivät ilmoittaneet kansallisella tasolla tarvittavista toimista elintarvikkeiden joukossa olevien pakattujen syötäväksi kelpaamattomia tuotteiden osalta, eivätkä pyytäneet komission toimenpiteitä. Komissio on kuitenkin pyytänyt lisätietoja niiltä jäsenvaltioilta, joilla on tietoja asiasta.

Komissio jatkaa asian käsittelyä saamiensa tietojen pohjalta. Jos käytössä olevat välineet osoittautuvat riittämättömiksi, komissio harkitsee jatkotoimenpiteitä korkeatasoisen kuluttajansuojan ylläpitämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 89.

⁽²⁾ EYVL C 102, 3.4.1998, s. 164.

⁽³⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

⁽⁴⁾ Direktiivin 92/59/ETY 9-11 artiklat.

(98/C 196/28)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3818/97 komissiolle

esittäjä(t): Raymonde Dury (PSE)

(28. marraskuuta 1997)

Aihe: Työpaikkojen poistaminen Kodak-yhtiössä

Monikansallinen Kodak-yhtiö on hiljattain ilmoittanut poistavansa 10 000 työpaikkaa yrityksissään.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimenpiteisiin se ryhtyy varmistaakseen, että Kodak-yhtiö noudattaa ja tulee jatkossa noudattamaan työntekijöille annettavia tietoja koskevaa direktiiviä? Onko komissiolla tiedot yrityksen päätöksen perusteista?

Lehtiartikkeleiden mukaan Japani on alan kauppavaihdon kysymyksissä erittäin suljettu maa, joka suojaaa omat markkinansa. Voiko komissio ilmoittaa, mikä tilanne tarkalleen on ja onko sillä tilanteesta sama näkemys kuin Kodak-yhtiöllä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 1998)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sille ei ole tähän mennessä tullut yhtään valitusta, joka koskisi sen tarkistamista, noudatetaanko Kodak-ryhmän ilmoittamassa rakennemuutoksessa yhteisön lainsäädäntöä.

Tässä tilanteessa voidaan ehkä soveltaa seuraavia yhteisön direktiivejä: direktiivi 75/129/EY, sellaisena kuin se on muutettuna työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24. kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/56/EY ⁽¹⁾, ja eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisön laajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/45/EY ⁽²⁾. Nämä direktiivit on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa. Kansallisten viranomaisten tehtävänä on ensi kädessä taata, että kyseisten direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia sisäisiä säännöksiä noudatetaan.

Mitä tulee filmin ja valokuvapaperin pääsyyn Japanin markkinoille, komissio haluaa viitata vastaukseensa Mark Killilean suulliseen kysymykseen H-991/97, jonka hän esitti Euroopan parlamentin vuoden 1998 tammikuun istunnon kyselytunnin aikana. Tässä vastauksessa komissio selvitti, mikä näkökanta oli omaksuttu Yhdysvaltojen Maailman kauppajärjestön piirissä toteuttamaan toimintaan. Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) paneelin työskentelyn tuloksia ei ole vielä julkaistu, mutta paneeli näyttää tulleen siihen tulokseen, että valokuvaustuotteiden alalla muiden kuin japanilaisten yritysten kokemat vaikeudet päästä Japanin markkinoille eivät johdu suoranaisesti Japanin hallituksen toiminnasta.

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992.

⁽²⁾ EYVL L 254, 30.9.1994.

(98/C 196/29)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3823/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (UPE)

(28. marraskuuta 1997)

Aihe: Veroparatiisit

Tiedustelin komissiolta, mitkä alueet tai vyöhykkeet Euroopassa ovat ns. veroparatiiseja?

Onko komissio perustanut, antanut tehtäväksi perustaa tai aikooko komissio lähitulevaisuudessa perustaa tällaisia veroparatiiseja tai osallistuuko komissio niiden kehittämiseen?

Mikä on olemassa olevien veroparatiisien asema ja mikä sen tulisi olla tulevaisuudessa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

'Veroparatiisin' käsitettä ei ole määritelty yhteisön lainsäädännössä. Koska minkäänlaista veroparatiisin määritelmää ei ole, on vaikea selvittää, missä tällaisia veroparatiiseja olisi. Tästä syystä ei ole myöskään mahdollista vastata kysymykseen komission mahdollisesta vaikutuksesta niiden syntymiseen. Komissio teki äskettäin merkittävän aloitteen veroasioiden koordinoinnin edistämiseksi yhteisössä. Komissio ehdotti uutta ja laaja-alaista lähestymistapaa sekä välittömään että välilliseen verotukseen yhteisössä. Komissio esitti neuvostolle 5. marraskuuta 1997 toimenpidepaketin vahingollisen verokilpailun poistamiseksi Euroopan unionissa ⁽¹⁾. Toimenpidekokonaisuuteen kuului luonnos, joka koski menettelysääntöjä vahingollisten verotustoimenpiteiden määrittelemiseksi ja poistamiseksi. Neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat vahvistivat yhteisessä kokouksessaan 1. joulukuuta 1997 päätöslauselman yritysverotusta koskevista menettelysäännöistä. Näissä

menettelysäännöissä määritellään mahdollisesti vahingolliset verotustoimenpiteet ja määrätään tarkistusmenettelystä sen vahvistamiseksi, mitkä näistä mahdollisista toimenpiteistä ovat todella vahingollisia. Vahingolliset toimenpiteet on peruutettava ja uusien toimenpiteiden täytäntöönpanosta on pidättäydyttävä. Päätöslauselmassa todetaan myös, että neuvosto voi päättää julkaista tarkistusmenettelyn tuloksena laaditut kertomukset.

(¹) Asiak. KOM (97) 564.

(98/C 196/30)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3824/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (UPE)

(28. marraskuuta 1997)

Aihe: Jalkahoidon asema Euroopassa

Tiedustelin komissiolta, mikä on niiden terveydenhuollon ammattilaisten arvostus, joilla ei ole lääketieteellistä koulutusta ja mikä on heidän mahdollisuutensa liikkua vapaasti Euroopassa. Kysymykseni koskee erityisesti:

1. Jalkahoidon asemaa Euroopassa.
2. Olemassa olevia pediatria- tai lääketieteen alaan kuulumattomia ammatteja koskevia Euroopan unionin direktiivejä.
3. Euroopan unionin mahdollisuuksia rahoittaa yliopistollisten koulutuslaitosten vapaata opiskelijavaihtoa.
4. Euroopan unionin mahdollisuuksia rahoittaa lääketieteen alaan kuulumattomien terveydenhuollon ammattien ajanmukaistamista.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

1. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan jalkojenhoitajan ammatti on säännelty kaikissa muissa jäsenvaltioissa paitsi Belgiassa ja Kreikassa.
2. Jalkojenhoitajan ammatti ja lääketieteen alaan kuulumattomat terveydenhuollon ammatit kuuluvat säänneltyinä joko vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (¹) tai direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY (²) soveltamisalaan.
3. Yhteisö myöntää tukea yliopistojen opiskelijavaihtoon kaikilla korkeakouluopetuksen aloilla osana Sokrates-ohjelman I lukua (korkeakouluopetus – Erasmus).

Kansalliset viranomaiset päättävät korkea-asteen koulutuslaitosten ohjelmaan osallistumiskelpoisuudesta.

Komission kanssa koulutuslaitoskohtaisen sopimuksen tehneiden osallistumiskelpoisten koulutuslaitosten jalkojenhoidon opiskelijat voivat saada vaihtopurahan, joka kattaa matkakulujen ja toimeentulokustannusten väliset erot.

4. Vaikka Leonardo da Vinci -ohjelma onkin yleisluontoinen, sillä on mahdollista rahoittaa erityistoimia, jotka koskevat lääketieteen alaan kuulumattomaan terveydenhuollon ammattiin koulutautuvia. Tällöin kahden pääedellytyksen on kuitenkin täyttyvä: toimien on oltava uutta luovia sekä kansainvälisiä (eli useimmiten mukana on oltava vähintään kolme jäsenvaltiota).

(¹) EYVL L 19, 24.1.1989.

(²) EYVL L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/31)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3845/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)**

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Unionin laajentumisesta tiedottaminen

Unionin laajentuminen on Euroopan suurin haaste lähitulevaisuudessa. Neuvottelujen aloittaminen ensimmäisten maiden kanssa on viittä vaille valmista ja Luxemburgin huippukokouksen jälkeen neuvottelut lähtenevät käyntiin ensimmäisten kanssa vuoden 1998 alussa. Samanaikaisesti on kuitenkin unionin jäsenmaissa kansalaisten kiinnostus laajentumista kohtaan mitätöntä ja pienenemään päin. Onkin pelättävissä, että jopa negatiiviset odotukset jäsenmaksuosuuksien kasvamisesta ja tukien menettämisestä ovat leviämässä poliitikkojen suusta kansalaisten mieliin. EMU on toisaalta hyvä esimerkki siitä, kuinka vasta varsin myöhäisessä vaiheessa kiinnostuttiin kansalaisten mielipiteestä ja sen muokkaamisesta ja tulos näkyy nyt siten, että suurin osa Euroopan unionin jäsenmaiden kansalaisista vastustaa yhteistä rahaa. Kuinka paljon rahaa komissio aikoo sijoittaa laajentumisesta tiedottamiseen ja mitä asioita se suunnittelee sisällyttävänsä tiedotuskampanjaan?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 1998)

Komissio on hyvin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomasta kysymyksestä. Jäsenyyttä hakeneiden maiden hallitusten on lisättävä kansalaistensa tietoisuutta asiasta ja yhteisön on edistettävä tätä kehitystä sekä hakijamaissa että jäsenvaltioissa.

Hakijamaat saavat yleensä määrärahoja Euroopan yhdentymisen -nimisestä budjettikohdasta. Niitä myönnetään hakemuksesta jäsenyyttä hakeneille maille tavanomaisia Phare-menettelyjä noudattaen.

Yhteisön toimet kyseisellä alalla kanavoidaan hakijamaissa ensisijaisesti komission edustustojen kautta. Ne pystyivät aloittamaan toimintansa vasta vuonna 1997 sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti oli varmistanut vakautta ja ennustettavuutta koskevan toimenpiteen Pharen monen maan välisen tiedotusohjelman STAP-menettelyn mukaisen rahoituksen osalta. Vuoden 1997 määrärahoista viisi miljoonaa ecua varattiin valtuuskuntien tiedotustoiminnan rahoittamiseen, kun taas keskusrahoitusta käytetään asiantuntijapalveluihin.

Komissio tarjoaa Pharen monen maan välisen tiedotus- ja viestintäohjelman tuen turvin vierailijaohjelmansa palveluja, Eurobarometri-tutkimuksia ja ennen muuta Eurooppalainen vuoropuhelu -nimisen kausijulkaisun, joka ilmestyy joka toinen kuukausi kaikilla kymmenellä Keski- ja Itä-Euroopan kielellä.

Komission www-sivu Europaplius on osoittautunut hyvin onnistuneeksi suuren yleisön tietolähteeksi sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Esimerkiksi PO 1A:n Keski- ja Itä-Eurooppaa koskevalla www-sivulla käy yli 500 000 henkilöä kuukaudessa. Myös jäsenvaltioissa sijaitsevista komission toimistoista saa tietoa laajentumisesta sekä siihen liittyvistä asioista.

(98/C 196/32)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3846/97 komissiolle**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)**

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Televisiotoimintaan liittyvät direktiivit

Koska monet jäsenvaltiot rikkovat televisiotoimintaa koskevia direktiivejä (esim. 89/552/ETY⁽¹⁾ ”Televisio ilman rajoja”, 93/83/ETY⁽²⁾ ”tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta”, 94/46/ETY⁽³⁾ satelliittiviestinnästä ja 95/47/ETY⁽⁴⁾ ”televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä”) ja koska komissio pitää audiovisuaalista alaa yhtenä tärkeimmistä aloista asiasta vastaavan komissaari Orejankin mukaan, komissiolta kysytään:

1. Millä tavoin se aikoo toimeenpanna yhteisen strategian, joka menee MEDIA II pidemmälle ja vahvistaa Euroopan audiovisuaalista tuotantoa, sillä hetkellä, kun jäsenvaltiot rikkovat lähes kaikkia ”televisiondirektiivejä”, ja
2. Aikooko se turvautua Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen ja koska sekä mitkä jäsenvaltiot se aikoo sinne haastaa vastaamaan edellä mainittujen direktiivin rikkomisesta?

(¹) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.
(²) EYVL L 248, 6.10.1993, s. 15.
(³) EYVL L 268, 19.10.1994, s. 15.
(⁴) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

MEDIA II -ohjelman käynnistämisen lisäksi komissio on ehdottanut Euroopan elokuva- ja televisiotuotannon edistämisen takuurahaston perustamista (14 päivänä helmikuuta 1995 tehty ehdotus neuvoston päätökseksi) (¹), josta parlamentti esitti myönteisen lausunnon. Neuvostossa on kuitenkin vielä löydettävä tarvittava yksimielisyys.

Uusien aloitteiden osalta komissio on aloittanut kuulemis- ja analyysivaiheen mm. järjestämällä audiovisuaalisen alan konferensseja, jotka pidetään Yhdistyneessä kuningaskunnassa keväällä 1998. Kulttuuriasioista vastaava komission jäsen on lisäksi perustanut korkean tason pohdintaryhmän. Komissio esittää vuoden 1998 kuluessa myös uusien audiovisuaalisten ja tietopalvelujen kulttuurinäkökohtia koskevan vihreän kirjan tämänsuuntaisten sitoumustensa mukaisesti.

Lisäksi on muistettava, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn yhteydessä ja EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla komissiolla on laaja harkintavalta etenkin asian viemisessä yhteisöjen tuomioistuimeen. Komission toinen kertomus neuvostolle, Euroopan parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle televisiotuotantoa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (²) ”Televisio ilman rajoja” soveltamisesta hyväksyttiin 24 päivänä lokakuuta 1997 (³). Kertomuksessa esitellään ja analysoidaan muun muassa tämän direktiivin tulkintaa ja soveltamista koskevaa seitsemää yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota. Lisäksi komissio on juuri päättänyt vedota yhteisöjen tuomioistuimeen, jotta se toteaisi, että Italia ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja direktiivin ”Televisio ilman rajoja” mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL C 41, 13.2.1996.
(²) EYVL L 298, 17.10.1989.
(³) Asiak. KOM(97) 523 lopullinen.

(98/C 196/33)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3847/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: ”Euroopan kulttuuripääkaupunki” -tapahtuma

Komissaari Orejan komission puolesta kysymykseeni n:o E-3127/96 (¹) antaman vastauksen perusteella on selvää, että kreikkalaiset viranomaiset eivät olleet vielä jättäneet anomusta ”Thessaloniki 97 Euroopan kulttuuripääkaupunki” -tapahtuman rahoituksesta. Kun otetaan huomioon, että tästä on kulunut nyt vuosi ja Thessalonikin kulttuuripääkaupunkivuosi on pian päättymässä, komissiolta kysytään: Osallistuiko se loppujen lopuksi taloudellisesti ”Thessaloniki 97 Euroopan kulttuuripääkaupunki” -tapahtuman järjestämiseen ja jos se näin teki, minkä suuruisella summalla?

(¹) EYVL C 105, 3.4.1997, s. 54.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(6. helmikuuta 1998)*

Komissio rahoitti "Euroopan kulttuuripääkaupunki" -tapahtumaa vuonna 1997 seuraavasti:

1. Kaleidoskooppi-ohjelman (budjettikohta B3-2001) IV toimintaan 403 012 ecua seuraavien viiden hankkeen tukemiseksi:
 - sopraano Vasso Papantaniou (ja Unkarin valtionorkesteri 11.11.1997): 24 089 ecua
 - Unkarin valtionorkesteri 11-12.11.1997: 47 289 ecua
 - Ionion yliopiston kuoro 22.11.1997: 18 991 ecua
 - ooppera "Konstantinos Palaiologos" 26.-28.11.1997: 296 390 ecua
 - Paul Mercierin "Kitchensink" 1-2.12.1997: 16 253 ecua
2. Budjettikohdasta B3-2003 (Muut kulttuuritoimenpiteet yhteisössä ja yhteistyössä yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa) maksettiin 208 556 ecua "Athosvuoren luostariaarteet" -nimisen näyttelyn järjestämiseen.

Yhteisön rahoitusosuus vuonna 1997 on siis yhteensä 611 568 ecua.

Komissio osallistui lisäksi edellisten vuosien tapaan "Euroopan kulttuuripääkaupunki" -tapahtuman osana Aristeion-palkintotapahtuman (Euroopan kirjallisuuspalkinto ja Euroopan käännöspalkinto) järjestämiseen 344 890 eculla.

(98/C 196/34)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3869/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: Säännönvastaisuudet Italian opetusministeriön julkistamassa avoimessa tarjouskilpailussa

Olen kahdessa aiemmassa kysymyksessäni (P-1972/97 ⁽¹⁾) ja P-2841/97 ⁽²⁾) ilmoittanut komissiolle oletetuista säännönvastaisuuksista, jotka koskevat Italian opetusministeriön tietokoneistamista koskevaa avointa tarjouskilpailua. Ottaen huomioon, että tämä tarjouskilpailu on huomattavan tärkeä sekä itse sopimuksen laajuuden vuoksi että ennen kaikkea niiden yksiköiden määrän vuoksi, jotka ministeriön on tietokoneistettava, ja ottaen huomioon, että yhteisössä on jo tehty selvitys asiasta, kysyn komissiolta,

1. onko Italian viranomaisilta saatu tietoja mahdollisista yhteisön oikeuden rikkomuksista tarjoilukilpailumettelyn yhteydessä?
2. sisältyykö selvitykseen, jonka komissio mainitsee vastauksessaan edelliseen kysymykseen, uusia seikkoja, jotka olisivat merkityksellisiä kyseessä olevan asian selvittämisessä, ja jos sisältyy,
3. kuka on selvityksen esittänyt ja missä ominaisuudessa?
4. onko mahdollista saada pikaisesti ajan tasalla olevaa tietoa komission tutkimuksen tuloksista?

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 132.

⁽²⁾ EYVL C 117, 16.4.1998, s. 76.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(9. helmikuuta 1998)*

1. Italian viranomaiset vastasivat komission esittämään kyselyyn 12. marraskuuta 1997. Vastauksesta näyttäisi käyvän ilmi, että muutokset TSF-yrityksen osakeomistuksessa Italian opetusministeriön tietokoneistamista koskevan tarjouskilpailun aikana eivät olisi vaikuttaneet sen yritysryhmittymän tekniseen kapasiteettiin, jolle hankintasopimus myönnettiin. Italian viranomaisilta pyydetään kuitenkin myöhemmin asiasta lisätietoja, jotta voitaisiin perinpohjaisesti selvittää, mitä tarjouskilpailun aikana oikein tapahtui.

2. Komission saama valitus ei sisältänyt tapahtumien selvittämisen kannalta erityisen merkittäviä tietoja.
3. Komissio takaa, että valituksia tehneiden henkilöiden asiat käsitellään luottamuksellisesti.
4. Parlamentin jäsenelle ilmoitetaan mahdollisimman pian tulokset komission myöhemmistä yhteydenotoista Italian viranomaisiin tapahtumien selvittämiseksi.

(98/C 196/35)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3870/97 komissiolle

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Euroopan teollisuuden kilpailukyky

Kysymykseni koskee komission tiedonantoa ”Esikuva-analyysi – väline taloudellisten toimijoiden ja viranomaisten käyttöön” (KOM(97)153 lopull.). Tiedonanto on riittävä työskentelyperusta kilpailukyvn esikuva-analyysin (benchmarking) käyttämiseksi.

On korostettava tarvetta vakaaseen johdonmukaisuuteen tämän aloitteen ja muiden yhteisön politiikkojen täytäntöönpanon välillä. Erityisesti mainittakoon tutkimus- ja kehittämisspolitiikka, innovointipolitiikka, taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskeva politiikka ja yrityspolitiikka.

Pyydän Euroopan komissiota todentamaan benchmarkingin avulla soveltamansa politiikat niiden tehokkuuden mittaamiseksi (sisämarkkinat, aluepolitiikka, tutkimus ja kehittäminen).

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Komissio panee tyytyväisenä merkille tuen sen näkemykselle, jonka mukaan esikuva-analyysi (benchmarking) on yhteisölle hyödyllinen apuväline taloudellisen menestyksen kannalta keskeisten alojen ja tekijöiden vertailemiseksi. Komissio uskoo, että benchmarking voi olla merkittävä työkalu arvioitaessa yhteisön politiikkaa.

Jotta esikuva-analyysi otettaisiin laajasti käyttöön politiikan muotoilun apuvälineenä, komissio toteuttaa parhaillaan useita pilottihankkeita talouteen yleisesti vaikuttavilla keskeisillä politiikan aloilla. Pilottihankkeiden avulla voidaan kehittää tehokas työskentelytapa esikuva-analyysin soveltamisessa pyrkimällä yhteisymmärrykseen kaikkien keskeisten osapuolten kesken ja korostaen avoimuutta, vuoropuhelua ja asiantuntemusta. Tarkoituksena on soveltaa näin kehitettyä metodologiaa järjestelmällisesti usealla alalla, myös yhteisön politiikassa.

Komissio huomauttaa, että kysymyksessä mainituilla muilla politiikan aloilla on jo otettu ensiaskeleet esikuva-analyysin käyttöön ottamiseksi. Sisämarkkinoiden toimintasuunnitelma on esimerkki esikuva-analyysistä, jossa edistymistä valvotaan jatkuvasti vertaamalla saavutuksia asetettuihin tavoitteisiin. Yhtenäisessä ohjelmassa pienten ja keskisuurten yritysten ja käsiteollisuuden hyväksi ⁽¹⁾ komissio ja jäsenvaltiot kehittävät yhteisiä toimia. Benchmarking on tässä yhteydessä tärkeä väline pyrittäessä edistämään parhaita käytänteitä hallinnon yksinkertaistamisessa ja yrityksille suunnattujen tukitoimien alalla.

Taloudellisen ja sosiaalisen koheesion osalta alueellisissa kehitysohjelmissa, joiden rahoitukseen komissio osallistuu, asetetaan jo nykyäänkin periaatteessa määrällisiä tavoitteita, jotka perustuvat analyysiin alueiden välisistä taloudellisista ja kilpailukykyä koskevista eroavaisuuksista. Näiden ohjelmien tehokkuutta arvioidaan jälkikäteen vertaamalla tuloksia alkuperäisiin tavoitteisiin.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(96) 329 lopullinen.

(98/C 196/36)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3879/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet

Kysymykseni koskee Vihreää kirjaa Euroopan unionin ja AKT-maiden välisistä suhteista 2000-luvun alussa – Uuden kumppanuuden tuomat haasteet ja mahdollisuudet (KOM(96)570 lopull.).

EU:n ja AKT-maiden välinen voimakkaampi poliittinen yhteys on tarpeen, jotta jälleen palattaisiin kumppanuuden henkeen ja samalla mukautettaisiin yhteistyökehyksiä siten, että näiden maiden avaaminen kansainväliselle kaupalle helpottuisi. On luotava uusia yhteistyömuotoja ja määrättävä hallituksista riippumattomien toimijoiden aktiivisemmasta osallistumisesta. Toisaalta tulevan kumppanuussopimuksen maantieteellistä kattavuutta voitaisiin muuttaa sillä perusteella, että tarvitaan johdonmukaisempaa ja paremmin koordinoitua lähestymistapaa AKT-maihin.

Pyydän komissiota uusimaan yleissopimuksen ottaen paremmin huomioon maantieteelliset ja kehitystä koskevat erot.

(98/C 196/37)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3880/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet

Kysymykseni koskee Vihreää kirjaa Euroopan unionin ja AKT-maiden välisistä suhteista 2000-luvun alussa – Uuden kumppanuuden tuomat haasteet ja mahdollisuudet (KOM(96)570 lopull.).

EU:n ja 70 AKT-maan väliset kaupalliset ja rahoitukselliset yhteydet ovat vähitellen saapumassa uuteen vaiheeseen. Tällä hetkellä ollaan perusteellisesti harkitsemassa (nykyinen yleissopimus päättyy helmikuussa vuonna 2000) tulevaa suuntaa näille yhteyksille, joiden osalta on ennen kaikkea otettava huomioon toisaalta uusi maailmantilanne ja toisaalta Euroopan unionin suurempi poliittinen ja taloudellinen vastuu kansainvälisellä tasolla.

Tätä ajatellen pyydän ottamaan käyttöön ”eriyetyn vastavuoroisuuden”, jotta voitaisiin taata AKT-maiden asteittainen ottaminen mukaan kansainväliseen kauppaan ja Euroopan unionin ja AKT-maiden välisen kaupan elvyttäminen.

(98/C 196/38)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3881/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) ja Cristiana Muscardini (NI)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* Vihreä kirja – EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet

Kysymyksemme koskee Vihreää kirjaa Euroopan unionin ja AKT-maiden välisistä suhteista 2000-luvun alussa – Uuden kumppanuuden tuomat haasteet ja mahdollisuudet (KOM(96)570 lopull.).

Lomén yleissopimus on vuodesta 1975 tarjonnut puitteet Euroopan unionin ja tällä hetkellä 71 AKT-maan kaupallisille suhteille ja rahoitusyhteistyölle. Lomén yleissopimusta on tarkistettu viiden vuoden välein, mikä on mahdollistanut sen mukauttamisen taloudelliseen ja poliittiseen kehitykseen, uusien yhteistyövälineiden käyttöönoton ja uusien painopistealueiden määrittämisen. Viimeisin tarkistus tehtiin vuonna 1995. Tällä hetkellä voimassa oleva neljäs Lomén yleissopimus päättyy 29. helmikuuta 2000, ja sopimuspuolten neuvottelut olisi aloitettava puolitoista vuotta sitä ennen, toisin sanoen syyskuussa 1998. Tähän mennessä Euroopan unionin on kyettävä täsmentämään oma kantansa.

Yhteistyöllä yhteisön kanssa on ollut suuri merkitys monille AKT-maille ja se on kiistämättä myötävaikuttanut niiden väestön elinolojen paranemiseen. Tullessa 2000-luvulle Euroopan unionin ja AKT-maiden suhteiden perustaa on muutettava ottaen huomioon kehitysyhteistyön muuttuneiden poliittisten ja taloudellisten olosuhteiden lisäksi myös perinpohjaisesti muuttuvat asenteet Euroopassa.

Pyydämme komissiota takaamaan tämän politiikan hallinnointia koskevien menettelytapojen suuremman tehokkuuden ja avoimuuden sekä Euroopan unionissa että AKT-maiden viranomaisten taholla.

(98/C 196/39)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3882/97 komissiolle

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) ja Cristiana Muscardini (NI)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Vihreä kirja — EU:n ja AKT-maiden väliset suhteet

Kysymyksemme koskee Vihreää kirjaa Euroopan unionin ja AKT-maiden välisistä suhteista 2000-luvun alussa — Uuden kumppanuuden tuomat haasteet ja mahdollisuudet (KOM(96)570 lopull.).

Uusi kansainvälinen ympäristö, saadut kokemukset ja sosioekonominen kehitys AKT-maissa tekevät tarpeelliseksi uudet painopistealueet yhteistyöpolitiikalle, joka voitaisiin rakentaa uudelleen kolmen periaatteen varaan: taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöulottuvuus; institutionaalinen ulottuvuus; kauppa ja investoinnit.

Tähän liittyen pyydämme komissiota antamaan etusijan seuraaville yhteistyöaloille:

- erityisesti naisten ja lasten opetus ja koulutus,
- yksityisen sektorin ja yrittäjäyshengen tukeminen,
- ympäristönsuojelu, väestön tarpeisiin riittävän maatalouden kehittäminen, kaupunkisuunnittelu, sovellettu tutkimus, uusien tekniikoiden ja kulttuurin levittäminen.

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron
komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin
kysymyksiin E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 ja E-3882/97**

(28. tammikuuta 1998)

Konkreettinen vastaus arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen on kyllä. Komissio aikoo muuttaa lähestymistapaansa: yhteistyön toimintamuodot ja ensisijaiset tavoitteet mukautetaan kumppanimaan kehityksen tasoon, tarpeisiin ja sen pitkän aikavälin kehitysstrategiaan. Tässä asiassa erityistä huomiota kiinnitetään vähiten edistyneisiin ja miehitettyihin maihin sekä saarivaltioihin.

Yhteisön ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT) suhteiden tulevaisuutta oli harkittava perusteellisesti ja Lomé'n sopimuksen määräajan lähestyvä päättyminen antoi komissiolle viime vuonna tilaisuuden julkaista asiakirjan "Vihreä kirja Euroopan unionin ja AKT-maiden välisistä suhteista 2000-luvun alussa — Uuden kumppanuuden tuomat haasteet ja mahdollisuudet" (1). Tämän tulevaisuutta koskevat ensisijaiset kysymykset ja vaihtoehdot nimeävän julkaisun perusteella komissio käynnisti laajan julkisen keskustelun, joka sai aikaan lukuisia osallistumisia ja tilaisuuksia — kuten komission aloitteesta järjestettyjä neuvoo-antavia seminaareja ja foorumeja sekä kansalaisjärjestöjen, yhdistyksien, yksityisen sektorin edustajien, ammattiliittojen, parlamentissa käytyjen keskustelujen ja talous- ja sosiaalikomitean synnyttämiä spontaaneja aloitteita.

Tämän kuulemisen jälkeen komissio otti huomioon keskustelun herättämät ehdotukset ja mielipiteet ja esitteli poliittisen asiakirjan (2), jonka tarkoituksena oli toimia perustana neuvotteluohjeiden valmistelulle.

Tulevan sopimuksen maantieteellisen kattavuuden osalta komissio ehdottaa, että sopimuksen maailmanlaajuisen maantieteellisen kattavuus säilytetään ennallaan ja että siihen lisätään eriyttämisen periaate. Komission mielestä AKT-maiden keskustelun aikana osoittamaa ja Librevillen huippukokouksessa AKT-maiden päämiehen vahvistamaa pyrkimystä solidaarisuuteen on noudatettava. Olisi kuitenkin toivottavaa ottaa käyttöön eriyttämisen periaate, joka perustuu alueellisiin ominaispiirteisiin ja kumppaneiden alueellisen yhdentymisen näkyymiin sekä jokaisen kumppanin kehityksen tasoon.

Komission ehdottamalla talous- ja kauppasuhteisiin liittyvällä lähestymistavalla pyritään kolmeen tavoitteeseen: auttaa AKT-maita yhdentymään asteittain maailman talouteen kaupankäynnin ja yksityisten investointivirtojen osalta, vahvistaa Euroopan osallistumista AKT-maiden talouteen ja antaa AKT-maille mahdollisuus toimia yhteistyössä yhteisön kanssa kansainvälisissä talous- ja kauppaneuvotteluissa.

Tässä yhteydessä kaksi huomiota ovat ratkaisevan tärkeitä: toisaalta on otettava huomioon AKT-maiden halu alueellisen yhdentymiseen ja toisaalta lähestymistapa olisi mukautettava vähiten kehittyneiden maiden tilanteeseen. Yksipuolisten suosituimmuuksien järjestelmä näiden maiden osalta pyritään säilyttämään, ja sitä pyritään jopa parantamaan kun Singaporessa järjestetyssä maailman kauppajärjestön konferenssissa hyväksytyä toimintasuunnitelmaa seurataan.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on mahdollista suunnitella alueellisia sopimuksia, jotka voisivat olla joko talouskumppanuussopimuksia, joiden tavoitteena on perustaa asteittain maailman kauppajärjestön ja yhteisen maatalouspolitiikan periaatteita noudattavia vapaakauppa-alueita tai väliaikaisia, ATK-maiden pääsyn Euroopan markkinoille varmistavia taloudellisen yhteistyön sopimuksia, joissa otetaan käyttöön vastavuoroisuuden periaate AKT-maiden markkinoille pyrkivää Euroopan vientiteollisuutta varten. Näihin sopimuksiin kuuluisi säännöksiä, joiden avulla voidaan kehittää yhteistyötä kaupan eri aloilla.

Taloudellisen ja teknisen yhteistyön osalta vihreän kirjan avainsanoja olivat pyrkiminen tehokkuuteen, yksinkertaistaminen ja eriyttäminen. Komissio sisällytti nämä periaatteet suuntaa antavaan asiakirjaansa, jossa ehdotetaan, että taloudellisen ja teknisen yhteistyön toteuttamisen käytännön järjestelyt tarkistetaan perusteellisesti, jotta järjestelmä saataisiin tehokkaammaksi ja joustavammaksi vastaamaan nopeasti kehittyviin tarpeisiin. Tulevan sopimuksen tulisi myös olla helpommin hajautettujen toimijoiden saatavilla. Komissio ehdottaa erityisesti, että välineitä vähennetään ja että ohjelmoinnille, eli myös politiikkoja koskevalle vuoropuhelulle, annetaan uudelleen keskeinen asema.

Keskustelu yhteisön yhteistyöpolitiikan ensisijaisista tavoitteista sai komission ehdottamaan yhteistyön keskittämistä uudelleen köyhyyden torjumiseen ottamalla käyttöön yhtenäinen lähestymistapa, jossa yhdistyvät talouskasvun tekijät, sosiaalinen ja ympäristöä koskeva ulottuvuus sekä kehityksen institutionaaliset näkökohdat. On myös varmistettava läheinen yhteys vahvistetun poliittisen ulottuvuuden ja yhteistyön välillä. Tässä tapauksessa väkivaltaisten konfliktien estäminen ja tarve käsitellä niiden ensisijaisia syitä voi myös vaikuttaa ensisijaisiin toimintatavoitteisiin. Seuraavat toimet, joiden luettelo ei ole tyhjentävä, muodostavat kolme päälinjaa: tuki kasvun, kilpailukyyn ja työllisyyden tekijöille, sosiaalinen ja kulturia koskeva ulottuvuus sekä alueellinen yhdentymisen. On määriteltävä myös kolme poikittaista periaatetta: erityisesti instituutioiden toimintakyvyn kehittäminen; sukupuolien rooliin liittyvien kysymysten järjestelmällinen huomioon ottaminen ja miesten ja naisten erilaisen kohtelun vähentäminen sekä luonnonvarojen säilyttämistä ja ympäristön suojelua koskevat periaatteet.

(¹) Asiak. KOM (96) 570.

(²) Asiak. KOM (97) 537.

(98/C 196/40)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3883/97 komissiolle

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) ja Spalato Belleré (NI)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Kuljetettavat painelaitteet

Kysymyksemme koskee ehdotusta neuvoston direktiiviksi kuljetettavista painelaitteista (KOM(96)674 lopull. — 97/0011 SYN) (¹).

Tämän direktiivin soveltaminen tulee vähentämään kustannuksia ja siten aiheuttamaan taloudellista voittoa painelaitteiden valmistajille, ottaen huomioon että tulevaisuudessa tyyppihyväksyntä ja merkintä tapahtuu yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa, mikä mahdollistaa hyväksytyjen painelaitteiden vapaan liikkuvuuden koko EU:n alueella. Tätä seuraa kilpailun vuoksi näiden laitteiden hinnan voimakas lasku.

Pyydämme, että alan teollisuus (kaasupullojen, säiliöiden ja muiden komponenttien valmistajat sekä nestekaasun tuottajat ja jakelijat) ulottaa saamansa taloudellisen voiton vaikutukset näiden tuotteiden myyntihinnassa kuluttajiin.

(¹) EYVL C 95, 24.3.1997, s. 2.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(9. helmikuuta 1998)*

Komissio katsoo, että ehdotetun direktiivin tullessa voimaan valmistajat säästävät kuljetettävien painelaitteiden tyyppihyväksyntään liittyvissä kustannuksissa. Näille laitteille ei tarvitse enää hakea tyyppihyväksyntää kaikissa jäsenvaltioissa, sillä tyyppihyväksyntä ja merkintä pelkästään yhdessä jäsenvaltiossa riittää siihen, että laitteet voidaan tuoda markkinoille ja niitä voidaan käyttää kaikissa jäsenvaltioissa.

Näiden säästöjen näkymistä laitteiden hinnoissa ei voida taata virallisesti, mutta komissio on vakuuttunut siitä, että markkinavoimat johtavat tällaiseen kehitykseen.

(98/C 196/41)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3886/97 neuvostolle**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: EU:n myöntämien avustusvarojen väärinkäyttö Venäjällä

1. Venäjän hallituksen äänenkannattajana tunnettu venäläinen sanomalehti "Rossiyskie Vesti" julkaisi 11. huhtikuuta 1995, 29. kesäkuuta 1995 sekä 18. lokakuuta 1997 kolme seuraavasti otsikoitua artikkelia EU:n myöntämien avustusvarojen väärinkäytöstä: "Hollantilaisen isoäidin perintö", "Hiirenloukku hollantilaisessa juustossa" ja "Hollantilaisten reaktio Rossiyskie Vestin tutkimukseen". Onko neuvosto kehottanut komissiota tutkimaan kyseisissä lehtiartikkeleissa väitettyä EU:n avustusvarojen väärinkäyttöä? Jos on, mitä neuvosto on saanut selville näiden tutkimusten avulla? Jos ei, miksi tämänkaltaista tutkimusta ei ole vielä tehty? Aikooko neuvosto tässä tapauksessa viipymättä kehottaa komissiota ryhtymään tutkimuksiin EU:n avustusvarojen mahdollisesta väärinkäytöstä Moskovan jakelukeskuksen rakentamisen yhteydessä?

2. Onko totta, kuten 29. kesäkuuta 1995 Rossiyskie Vestissä julkaistussa artikkelissa "Hiirenloukku hollantilaisessa juustossa" väitettiin, että suurin osa tähän Venäjällä toteutettavaan kehittämishankkeeseen tarkoitetuista varoista, jotka oli tarkoitettu jakelukeskuksen rakentamiseen Moskovan lähelle yhteistyössä venäläisen, osittain valtiollisessa omistuksessa olevan yrityksen TONARin kanssa, käytettiin hollantilaisen monikansallisen yhtiön Koninklijke AHOLD N.V.:n tarjoamiin konsulttipalveluihin, ja että liikemiehet ja virkamiehet ovat rikastuneet EU:n myöntämällä tukivaroilla verhoten toimensa EU:n Venäjän-avuksi?

3. Sanomalehti Rossiyskie Vesti väittää näissä artikkeleissa, että EU:n Venäjälle myöntämiä, tekniseen apuun tarkoitettuja varoja ei käytetä tehokkaasti. Voisiko neuvosto selvittää, millä tavalla edellä mainitun jakelukeskuksen rakentamiseen tarkoitettuja varoja on käytetty ja sitä, miksi jakelukeskus ei vielä ole valmis?

4. Eikö neuvosto katso, että Euroopan unionin tähän hankkeeseen myöntämät varat on vaadittava takaisin, koska hollantilainen tuomari on nyt tosiasiallisesti todennut hankkeessa mukana olleen hollantilaisen multikansallisen yrityksen Koninklijke AHOLD N.V.:n kohdelleen laittomasti hankkeen venäläistä osapuolta TONARIA?

5. Venäläislehti "Rossiyskie Vesti" päätelee 18. lokakuuta 1997 ilmestyneessä numerossaan, että Alankomaiden hallitus auttaa vain omia kansallisia yhtiöitään. Onko neuvosto tietoinen siitä, että näin menetellessään Alankomaiden hallitus toimii täysin Euroopan unionin päämäärien vastaisesti Venäjälle myönnettävien avustusvarojen suhteen, sillä unionin päämääränään on toimien edistäminen Venäjällä, kuten myös koko Euroopan mantereen vakaus ja turvallisuus?

(98/C 196/42)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4158/97 neuvostolle**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)***(22. tammikuuta 1998)*

Aihe: Epäonnistunut TACIS-ohjelma Venäjällä

1. Venäläisenä hankekumppanina toiminut Tonar haastoi 4. joulukuuta 1997 Alankomaat ja sen neuvonantajana/konsulttina toimineen Koninklijke Ahold N.V.:n oikeuteen ja vaati 9 miljoonan guldenin vahingonkorvauksia EU:n vireille paneman TACIS-avustusohjelman (TAGOS) laittomasta lopettamisesta

Avustusohjelman lopettamisen laittomuus todettiin Amsterdamin ylemmän oikeusasteen päätöksellä. Niin Alankomaat kuin Koninklijke Ahold N.V.:kin kieltäytyvät nyt korvaamasta vahinkoa asianmukaisella tavalla ja pakottavat venäläisen kumppanin kalliiseen, turhaan ja pitkälliseen oikeudenkäyntiin. Onko neuvosto tietoinen, että tämä odotettavasti vuosia kestävä oikeudenkäynti, joka ei tule antamaan kantajalleen sen enempää positiivista kuin negatiivistakaan lopputulosta, vaikuttaa kielteisesti tulevaisuuden avustusohjelmiin, keskinäiseen luottamukseen ja Itä-Euroopan suhteiden vakauteen? Eikö neuvosto olekin sitä mieltä, että sekä Koninklijke Ahold N.V., jonka Amsterdamin ylempi oikeusaste totesi vahingonkorvausvelvolliseksi että Alankomaat syyllistyvät karkeaan välinpitämättömyyteen kieltäytyessään neuvottelemasta asianmukaisesti vahinkoa kärsineen osapuolen eli venäläisen kumppanin Tonarin kanssa?

2. Koninklijke Ahold N.V.:n EU:n toimeksiantona tekemästä tutkimuksesta ilmenee, että elintarvikkeiden tukkukaupan eli tässä tapauksessa jakelukeskuksen perustaminen on tärkeysjärjestyksessä ensisijalla. Koninklijke Ahold N.V.:n elokuussa 1992 antamassa raportissa tämä päätelmä asetettiin tärkeimmäksi päämääräksi. Eikö neuvoston mielestä olekin epätavallista, että avunantajamaa — tässä tapauksessa Alankomaat — kieltäytyy TACIS-avustusohjelmassa noudattamasta avunsaajamaan — tässä tapauksessa Venäjän — ensisijaisia toiveita, ja että Alankomaiden ja Venäjän välillä tehdyt sopimukset jäävät jatkuvasti toteuttamatta jopa senkin jälkeen, kun on todettu, että venäläiset täyttävät kaikki Euroopan unionin ja Alankomaiden talousministeriön asettamat ehdot?

(98/C 196/43)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0298/98 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(17. helmikuuta 1998)

Aihe: Alankomaiden valtiosihteerin itsepäinen asenne venäläisten yhteistyökumppanien kanssa ratkaistavaan kiistaan

1. Onko neuvosto tietoinen, että venäläinen osittain valtion omistuksessa oleva yritys Tonar on haastanut Alankomaiden valtion ja alankomaalaisen monikansallisen yhtiön Koninklijke Ahold N.V. Haagin kaupungin alioikeuteen?

2. Katsooko neuvosto, että täysin epäonnistunut TACIS-hanke, jossa talousministeriö ja Koninklijke Ahold N.V. olivat osallisina ja joka rahoitettiin eurooppalaisilla avustusrahoilla, olisi voitu ratkaista tyylikkäämmin kuin viemällä asia oikeuteen, kuten Alankomaiden talusasioista vastaava valtiosihteerin ehdottaa?

3. Onko neuvosto yhtä mieltä siitä, että Venäjän luottamus vapaiden markkinoiden toimintaan ja tähän epäsuorasti liittyvä Euroopan pyrkimys turvallisuuteen ja vakauteen, kärsivät erityisesti siitä tavasta, jolla Alankomaiden talusasioista vastaava valtiosihteerin kieltäytyy itsepäisesti kokoamasta asianosaisia saman pöydän ääreen pohtimaan ratkaisua, mitä myöskin alankomaalaiset parlamentaarikot Van Walsem, Leers ja De Koning ovat ehdottaneet, etenkin kun otetaan huomioon se, että Koninklijke Ahold N.V.:n ja Alankomaiden talusasioista vastaavan valtiosihteerin suhtautuminen heikentää venäläisten luottamusta Länsi-Euroopan tekemiin aloitteisiin ja unohtamatta Amsterdamin tuomioistuimen aikaisempaa päätöstä, jossa Koninklijke Ahold N.V.:n harjoittamat toimet todettiin laittomiksi?

4. Onko neuvosto tämän perusteella valmis tukemaan aloitetta asianosaisten kutsumiseksi neuvotteluihin, jotta venäläisten luottamus Länsi-Euroopan aloitteisiin palautettaisiin, kehittämällä kiireisesti Alankomaiden talusasioista vastaavaa valtiosihteerin luopumaan itsepäisestä asenteestaan?

Yhteinen vastaus

kirjallisiin kysymyksiin E-3886/97, E-4158/97 E-0298/98

(7. huhtikuuta 1998)

Tacis-ohjelman yhteydessä myönnetään teknistä apua taloudellisiin uudistuksiin Venäjällä ja teknistä osaamista siirtämällä ohjelmalla tuetaan toimia, joilla varmistetaan siirtyminen markkinatalouteen.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Venäjän kaupunkien elintarvikehuollossa on ollut suuria vaikeuksia, joiden takia yhteisön huomattava elintarvikeapu on ollut perusteltua. Markkinatalouteen siirtymiseen liittyvät rakenteelliset tarpeet kyseisellä alalla ovat syynä siihen, että yhteisö ottanut yhdeksi Tacis-ohjelman painopistealueeksi elintarvikkeiden tuotannon, jalostuksen ja jakelun.

Tässä yhteydessä Tacis-ohjelman puitteissa on rahoitettu Moskovaan rakennettavan elintarvikkeiden tukkuja-kelukeskusta koskevaa alustavaa tutkimusta. Tutkimusta on seurannut Alankomaiden hallituksen kahdenkeski-sestä teknisestä avustusohjelmasta rahoitettu hanke.

Neuvosto muistuttaa tässä yhteydessä yleisesti, että Tacis-ohjelman hallinto kuuluu komission toimivaltaan, jota komissio käyttää asetusten 2157/91, 2053/93 ja 1279/96 säännöksiä soveltaen, ja tietojen antaminen komission rahoittamien toimien toteutuksesta kuuluu nimenomaan sille. Tässä tapauksessa kyseessä on Alankomaiden hallituksen omista varoistaan rahoittama hanke, eikä neuvosto katso, että sen on syytä antaa asiasta lausuntoa varsinkin, kun venäläinen yritys on nostanut asiaa koskevan kanteen kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimessa.

(98/C 196/44)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3890/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Vahinkoja kärsineiden tuottajien jättäminen ilman korvauksia

Asetusta (EY) N:o 950/97 ⁽¹⁾ (jolla korvattiin asetus 2328/91 ⁽²⁾) tulkitsevilla päätöksillä Kreikan hallitus käyttää 5 artiklan soveltamisen perusteena ”perheen tuloja” eikä ”viljelijän tuloja” sillä seurauksella, että tuottajat, joiden perheenjäsenet (puoliso, lapset) työskentelevät maatilalla ulkopuolella ja joilla siis on käytettävissään omat tulot, jätetään ilman tuhorvauksia.

Ottaen huomioon, että maaseudun kehittyminen siinä muodossa, jossa EU:n politiikassa sitä edistetään, perustuu myös siihen, että on olemassa muitakin tuloja kuin maatilalta saatavia, komissiolta kysytään:

1. Onko lainmukaista laskea päätoimisen viljelijän tuloihin mukaan hänen perheenjäsentensä tilan ulkopuolelta saamat tulot?
2. Mitä komissio ehdottaa tekevänsä, jotta viljelijät, jotka täyttävät asetuksen N:o 950/97 5 artiklan perusteet, eivät jäisi edellä mainitusta syystä ilman korvauksia?

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 218, 6.8.1991, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 1998)

Jotta maatalojen investointituet voitaisiin keskittää maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 950/97 mukaisesti niitä eniten tarvitseville tiloille, Kreikka määrittelee käsitteen ”päätoimiset maanviljelijät” ottaen huomioon perheen tulot kokonaistuloja laskettaessa.

Jäsenvaltiot voivat itse asiassa säätää lisäedellytyksistä määritelläkseen käsitteen ”päätoiminen maanviljelijä”, koska edellä mainitussa asetuksessa vahvistetaan vain vähimmäisedellytykset, jotka päätoimisten viljelijöiden on täytettävä saadakseen kyseisiä tukia ⁽¹⁾.

Se, että Kreikka käyttää perheen tuloja määritellössään kansallisten tukien saajat vahinkotapauksissa, on perusteltua samoista syistä, jotka koskevat asetuksen N:o 950/97 mukaisesti myönnettäviä tukia. Tämä kansallisten tukien myöntämistä varten vahvistettu lisäedellytys ei ole yhteensopimaton EY:n perustamissopimuksen 92—94 artiklan kanssa, jotka koskevat jäsenvaltioiden myöntämiä tukia.

⁽¹⁾ Mainitun asetuksen 5 artiklan 5 kohta.

(98/C 196/45)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3896/97 komissiolle**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Arvonlisäveron laskeminen työvoimakkeisilla aloilla

Komission jäsen Montin ehdotus ottaa käyttöön koeluonteisesti alennettu alv muutamilla erittäin työvoimakkeisilla aloilla on saanut runsaasti tukea aloilta, jota tämä mahdollisesti koskee. Ne perustelevat tukeaan positiivisella vaikutuksella, joka tällä voisi olla työllisyyteen. Euroopan käsityöläisten ja pk-yritysten liitto (UEAPME), Euroopan yhteisöjen hotelli- ja ravintola-alan yhdistysten liitto (HOTREC) ja Euroopan teollisuus- ja rakennusalan liitto (FIEC) ovat tuoneet julki optimisminsa sen mahdollisuuden edessä, että alennettua alv:tä sovellettaisiin yleisesti niiden palveluihin, koska näiden liittojen mielestä tämä vahvistaisi niiden kapasiteettia luoda työpaikkoja ja vastustaa kolmansista maista tulevaa kilpailua rajoittaen samalla unionin maiden välistä verotuksellista kilpailua.

Saamieni tietojen mukaan komissio tutkii parhaillaan alv:n vähentämistä joidenkin palvelujen kohdalla ja on mahdollista, että se hyväksyy direktiiviehdotuksen.

Voisiko komissio kertoa, mitkä alat ensinnä hyötyisivät ehdotuksesta ja aikooko se ottaa käyttöön kaikkia palveluja koskevan alennetun arvonlisäveron?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(13. helmikuuta 1998)*

Komission kanta parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessä esitettyihin seikkoihin selvitetään yksityiskohdaisesti neuvostolle osoitetussa tiedonannossa ”Työpaikkojen luominen. Alennetun alv-kannan vaikutusta työvaltaisiin palveluihin koskeva kokeilu”⁽¹⁾.

Tiedonannossaan komissio toteaa, että ne työvaltaiset palvelut, joihin voitaisiin mahdollisesti soveltaa alennettua alv-kantaa, ovat aidosti työvaltaisia, tarjoavat palvelujaan suoraan kuluttajille, niissä käytetään pääasiassa vähän koulutettua työvoimaa ja ne ovat pääosin paikallisia (jotta vältetään rajat ylittävän kaupan vääristyminen). Lisäksi kyseisten palvelujen hintojen laskemisen olisi lisättävä voimakkaimmin kysyntää ja työllisyyttä.

Komissio ehdottaa, että seuraavat palvelualat voisivat tarjota parhaimmat mahdollisuudet työpaikkojen luomiselle ja että jäsenvaltiot voisivat valita niistä mieluisensa, jos neuvosto hyväksyy komission ehdotuksen:

- irtaimen aineellisen omaisuuden korjauspalvelut (tämä sisältäisi polkupyörien korjauksen, mutta ei muiden kulkuneuvojen korjausta)
- asuntojen perus- ja muut korjauspalvelut (uudisrakennuksia lukuun ottamatta)
- huvipuistot, siivous- ja pesulapalvelut, kodinhoitopalvelut, kuten kotiapu sekä lasten, vammaisten, vanhusten ja sairaiden hoito.

Komissio ei tällä hetkellä harkitse alennetun alv-kannan soveltamista yleisesti kaikkiin työvaltaisiin palvelu-aloihin.

⁽¹⁾ Asiak. SEC(97) 2089 lopullinen.

(98/C 196/46)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3900/97 komissiolle**esittäjä(t): Nel van Dijk (V)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kansainvälinen oikeusapu turvapaikanhakijoiden luovutuksessa

Alankomaiden asianajajakunta ja Alankomaissa toimiva kansainvälisen ulkomaalais-, pakolais- ja rikosoikeuden pysyvä asiantuntijakomitea puoltavat sellaista järjestelyä, että kun turvapaikanhakija luovutetaan Dublinin

yleissopimuksen mukaisesti yhdestä jäsenmaasta toiseen, mainitaan hänen luovutusasiakirjassaan, ketkä toimivat kyseisen turvapaikanhakijan oikeusavustajina luovuttajamaassa, jotta vastaanottajamaan oikeusavustaja voi ottaa yhteyttä luovuttajamaan oikeusavustajiin.

Pitääkö komissio tällaista järjestelyä toivottavana?

Onko komissio halukas käyttämään aloiteoikeuttaan tällaisen järjestelyn aikaansaamiseksi käyttäen perusteena joko Maastrichtin sopimuksen K.3 artiklaa tai Amsterdamin sopimuksen 73 k artiklaa, mikäli kyseinen sopimus astuu voimaan?

Aikooko komissio todella yrittää saada aikaan turvapaikanhakijoiden luovutuksen yhteydessä käytettävän oikeusapujärjestelmän, jos ja kun Dublinin säännöstö saatetaan osaksi yhteisön oikeusjärjestystä?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 1998)

Komissio toteaa, että kuka tahansa Dublinin yleissopimuksen mukaisesti yhdestä jäsenvaltiosta toiseen siirretty turvapaikanhakija voi antaa vastaanottajavaltiossa (jonne hänet on siirretty) toimivalle oikeusavustajalleen tiedot, jotka koskevat hänen oikeusavustajaansa luovuttajavaltiossa (jossa hän alun perin haki turvapaikkaa).

Komissiolle ei ole esitetty todisteita siitä, että näiden tietojen vaihtamiseksi tarvittaisiin keskitettyä järjestelyä. Useimmissa tapauksissa, joissa turvapaikanhakija on siirretty Dublinin yleissopimuksen mukaisesti yhdestä jäsenvaltiosta toiseen, luovuttajavaltio ei ole vielä aloittanut turvapaikkahakemuksen käsittelyä. Siten ei ole myöskään selvää, että luovuttajavaltiossa oikeusavustajana toimineella henkilöllä olisi useinkaan hallussaan sellaisia tietoja, jotka olisivat merkityksellisiä vastaanottajavaltiossa tehdyn turvapaikkahakemuksen tuloksen kannalta. Jos komissiolle esitetään todisteita siitä, että Alankomaissa toimivan kansainvälisen ulkomaalais-, pakolais- ja rikosoikeuden pysyvän asiantuntijakomitean ehdottaman kaltaiset järjestelyt ovat tarpeen, se tulee tutkimaan asian tarkoin.

Jäsenvaltioiden välillä yksittäistapauksissa tapahtuvaa tietojenvaihtoa koskevien järjestelyjen on noudatettava Dublinin yleissopimuksen 15 artiklan määräyksiä. Tässä artiklassa määrätään rajat, jotka koskevat tietojenvaihdon tarkoitusta, vaihdettavien tietojen laatua, tiedonvaihdon osapuolia sekä niitä tahoja, joille vaihdetuista tiedoista voidaan ilmoittaa.

Dublinin yleissopimuksen 18 artiklan nojalla perustettu komitea on ainoa elin, jolla on valtuudet hyväksyä yleissopimusta koskevia täytäntöönpanotoimia ja ehdotuksia sitä koskeviksi muutoksiksi tai tarkistuksiksi. Koska Dublinin yleissopimus tehtiin vuonna 1990 ennen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen voimaantuloa, komissiolle ei ole aloiteoikeutta 18 artiklan mukaisen komitean puitteissa.

Komissio tutkii parhaillaan joukkoa turvapaikkaoikeuteen liittyviä kysymyksiä Amsterdamin sopimuksen 73 k artiklaan liittyen. Se suhtautuu myönteisesti yksityiskohtaisiin aloitteisiin, joissa käsiteltäisiin arvoisan parlamentin jäsenen esille nostamaa kysymystä.

(98/C 196/47)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3907/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Mantovan kunnan laiminlyönti julkisista palveluhankinnoista annettujen direktiivien 92/50/ETY ja 93/38/ETY täytäntöönpanossa

1. Onko komissio tutkinut Mantovan kunnanvaltuustossa vähemmistönä olevien ryhmien tekemää ilmoitusta, joka koski yhteisön lainsäädännön laiminlyöntiä sopimusten antamiseksi ilman tarjouskilpailua terveydenhuollon valvontapalveluista työpaikkaterveydenhuollon ja -turvallisuuden osalta?

2. Tietääkö komissio, että Mantovan kunnanvaltuusto on laiminlyönyt direktiivien 92/50/ETY⁽¹⁾ ja 93/38/ETY⁽²⁾ täytäntöönpanoa, kun se perusti suurimmaksi osaksi julkisilla varoilla osakeyhtiön, jonka osakas se on ja jolle se antoi kunnanvaltuuston tietokonepalveluiden hallinnan?

3. Tukeeko komissio kunnanvaltuuston ryhmien tekemää ilmoitusta, jonka mukaan Mantovan kunnanvaltuuston päätökset ovat säännönvastaisia?
4. Jos vahvistetaan, että laiminlyöntejä on tapahtunut, niin mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä niiden korjaamiseksi?

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

(²) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

1. ja 2. Komissio tekee parhaillaan perusteellista tutkimusta arvoisan parlamentinjäsenen esittämistä tapauksista.
3. Näiden asioiden ilmoittaminen sai komission huomaamaan palvelujen julkisia markkinoita koskevien yhteisön sääntöjen mahdollisen rikkomisen.
4. Jos aihetta ilmenee, komissio aloittaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen menettelyn.

(98/C 196/48)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3908/97 komissiolle

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Runsaasti rikastetun uraanin toimittaminen Münchenissä sijaitsevalle FRM II:lle

1. Voiko komissio varmistaa sellaisten tietojen paikkansapitävyyden, joiden mukaan Euratomin hankintakeskus neuvottelee venäläisten tahojen kanssa runsaasti rikastetun uraanin toimittamisesta eurooppalaisille tutkimusreaktoreille? Keskustellaanko edellä mainituissa neuvotteluissa myös uraanin toimittamisesta kiistanalaiselle FRM-reaktorille Müncheniin?
2. Missä vaiheessa neuvottelut ovat? Missä asioissa on jo päästy yksimielisyyteen ja mistä asioista on vielä keskusteltava? Milloin neuvottelujen odotetaan päättyvän?
3. Voiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan Euratomin hankintakeskus on laatinut sopimusluonnoksen, joka koskee runsaasti rikastetun uraanin toimittamista Venäjältä FRM II:lle?
4. Eikö komissiolla ole minkäänlaisia epäilyjä sen suhteen, että runsaasti rikastetun uraanin levittämisen ehkäisemisessä koetaan vakava takaisku? Jos komissiolla ei ole tällaisia epäilyjä niin miksi ei?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan uudelleen vastaukseen, jonka komissio antoi hänen kirjalliseen kysymykseensä E-2903/97 (¹).

Sittemmin on tapahtunut yhteydenottoja eräiden yhteisön tutkimusreaktoreista vastaavien henkilöiden ja Venäjän viranomaisten välillä. Jos niiden johdosta toimitetaan runsaasti rikastettua uraania, se tapahtuu tiukkoja turvallisuusvalvonnan ja ydinsulkupolitiikan sääntöjä noudattaen.

(¹) EYVL C 134, 30.4.1998, s. 33.

(98/C 196/49)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3920/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kreikan saarten kuvaaminen euro-kolikoissa ja -seteleissä

Vastauksessa, jonka komissaari de Silguy kohteliaasti lähetti edelliseen kirjalliseen kysymykseeni (E-0895/97⁽¹⁾), hän ilmoitti minulle, että Euroopan kartan kuvat euro-kolikoissa ja -seteleissä olivat tilapäisiä ja lopullisessa muodossaan ne sisältäisivät myös ne Kreikan saaret, jotka olivat jääneet pois uuden yhtenäisen eurooppalaisen valuutan pienoismalleista, jotka olivat jo kauan sitten tulleet julkisuuteen.

Haluaisin pyytää Euroopan komissiota selventämään, onko asiasta vastaavan komissaarin lupauksesta pidetty kiinni määriteltäessä lopullisesti uusien euro-kolikoiden ja -setelien ulkonäköä, kun otetaan huomioon, että tämä kysymys oikeutetusti kiinnostaa suurta yleisöä Kreikassa ja liittyy psykologiseen hyväksyntään, joka maanosamme historian ensimmäisen yhteisen valuutan tulee tietenkin saada Euroopan kansoilta.

⁽¹⁾ EYVL C 319, 18.10.1997, s. 186.

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguy'n komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 1998)*

Euroopan rahapoliittisen instituutin neuvosto hyväksyi toukokuussa 1997 euroseteleihin painettavien kuvien lopulliset mallit. Kuviin tehdyt muutokset koskivat muun muassa Euroopan karttaa, jota korjattiin, jotta Euroopasta annettaisiin maantieteellisesti oikea kuva. Karttaan on nyt merkitty esimerkiksi kaikki yli 400 neliökilometrin suuruiset saaret, saaristot ja alueet.

Komissio ilmoitti Amsterdamin Eurooppa-neuvoston kokouksessa, että eurokolikoiden yhteisen eurooppalaisen sivun kuvia oli muutettu hieman Euroopan kartan tarkentamiseksi.

Nämä muutokset on nyt tehty unionin jäsenvaltioiden viranomaisten esittämien huomautusten perusteella, ja Ecofin-neuvosto hyväksyi lopulliset kuvat kokouksessaan 17. marraskuuta 1997.

Koska kolikoiden koko asettaa kuville tiettyjä teknisiä rajoituksia, karttaan merkittävien saarten vähimmäiskooksi on asetettu 2 500 neliökilometriä. Tämä on merkinnyt muun muassa, että Kreetan saaren kuva lyödään kolikoihin, joiden nimellisarvo on vähintään kymmenen senttiä ja enintään kaksi euroa.

Karttaa on lisäksi korjattu Kreikan osalta Kreikan viranomaisten esittämien huomautusten perusteella. Huomautukset koskivat muun muassa kartan korjaamista Peloponnesoksen ja Halkidhikin niemimaiden kohdalta.

(98/C 196/50)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3924/97 komissiolle**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Sellaisille yhdistyksille ja järjestöille myönnettävä tuki, jotka tekevät tiedotustyötä EU:n laajentuessa itään

Monet itävaltalaiset yhdistykset ja järjestöt ovat ilmaisseet kiinnostuksensa järjestää tiedotustilaisuuksia niistä seuruksista, joita EU:n suunnitellulla laajentumisella itään on sekä Itävallan raja-alueilla että Unkarissa, Tšekissä ja Sloveniassa sijaitseville kunnille.

Onko mahdollista tukea tiedotus- ja neuvontatilaisuuksia, joissa käsitellään EU:n itälaajentumisesta todennäköisesti ja odotettavasti aiheutuvia seurauksia EU:n tämänhetkisen ulkorajan molemmilla puolilla sijaitseville kunnille?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 1998)

Ehdotettuja toimintoja voitaisiin kenties rahoittaa Interreg II C "Cadses" (Central Adriatic Danubian and south eastern European Space)-ohjelmasta. Tätä varten olisi muotoiltava tätä aihetta käsittelevä hanke ja esiteltävä se Itävallan Cadses-sihteeristölle ohjelmasta vastaavien henkilöiden harkittavaksi. Tällä hetkellä on jo tehty yksi hanke-esitys, joka käsittelee yhteisön laajentumisen seurauksia.

Cadses-sihteeristön osoite lähetetään suoraan kysyjälle ja parlamentin pääsihteeristölle.

(98/C 196/51)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3930/97 komissiolle

esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Worldcomin ja MCI:n suunnittelema fuusio Internet-markkinoilla

Sanomalehdet ovat viime aikoina kirjoittaneet Worldcom- ja MCI-yhtiöiden suunnittelema fuusiosta. Tämän fuusion toteutumisen seurauksena syntyvä yritys tulee olemaan erittäin hallitsevassa asemassa Internet-markkinoilla.

1. Aikooko komissio tutkia tämän suunnitteilla olevan, Internet-yhteyksiin liittyvän fuusion vaikutuksia Euroopan unionin kilpailusäännösten ja erityisesti perustamissopimuksen 90, 85 ja 86 artiklojen valossa?
2. Katsooko komissio, että Euroopan unionin markkinoiden kehittymistä silmälläpitäen on aiheellista asettaa tälle fuusiolle ehtoja?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

Marraskuun 20. päivänä 1997 komissio vastaanotti WorldCom Inc:n ja MCI Communications Corporationin yhteisen ilmoituksen toimenpiteestä, jolla kyseiset kaksi yhtiötä fuusioituvat yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ ("sulautuma-asetus") tarkoitetulla tavalla. Ilmoitus on tutkittavana asetuksen säännösten mukaisesti. Ilmoitettua toimenpidettä koskevaa EY:n perustamissopimuksen 90, 85 tai 86 artiklan mukaista menettelyä ei ole käynnissä.

Joulukuun 18. päivänä 1997 ilmoitus julistettiin puutteelliseksi. Komissio odottaa täydellisiä tietoja. Täydelliset tiedot saatuaan komissiolla on sulautuma-asetuksen 10 artiklan mukaisesti yksi kuukausi aikaa tehdä kyseisen asetuksen 6 artiklan mukainen päätös. Kyseinen määräaika alkaa kulua täydellisten tietojen vastaanottamista seuraavasta päivästä.

Jos sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen menettely aloitetaan, 8 artiklan mukaan osapuolet voivat menettelyn aikana tehdä alkuperäisen keskittymäsuunnitelman muuttamista koskevia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on taata, ettei yrityskeskittymä luo tai vahvista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy. Jos kyseinen menettely aloitetaan, on osapuolten omassa harkinnassa ehdottaa muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 21.9.1990.

(98/C 196/52)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3935/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(12. joulukuuta 1997)*

Aihe: Matkaoppaiden oikeus harjoittaa ammattia EU:ssa

Direktiivissä 75/368/ETY⁽¹⁾ määrätään EU:n kansalaisten vapaudesta tarjota palveluja eri toimintojen suhteen. Direktiivin liitteessä direktiivin määräysten soveltamisalaan sisällytetään ”virkistyspalveluihin” kuuluvat toiminnot. Liitteessä mainitaan erikseen myös ”tulkkioppaat”. Tämän direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset laativat Euroopan yhteisön pätevyystodistuksen (tai vastaavan), jonka esittämällä ammattimaiset argeologiset matkaoppaat saavat harjoittaa ammattiaan Euroopan unionin matkakohteissa.

Kreikan lain 273/93 mukaan ryhmien opastaminen historiallisissa kohteissa on kuitenkin kielletty.

1. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että ammattimaiset matkaoppaat voivat tarjota palveluja koko unionin alueella?
2. Onko komissio tietoinen tästä selkeästä yhteisön lain rikkomuksesta ja jos on, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä tilanteen korjaamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 167, 30.6.1975, s. 22.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi itsenäisten ammatinharjoittajien toiminnassa (ISIC-osastosta 01-85) ja erityisesti tällaista toimintaa koskevasta siirtymätoimenpiteistä 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/368/ETY, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, sovelletaan matkaoppaisiin ja ”tulkkioppaisiin” (ranskankielisessä versiossa ”accompagnateurs et interprètes touristiques”, englanninkielisessä ”couriers and interpreter guides”). Kyseisessä direktiivissä todetaan nimenomaisesti, ettei sitä sovelleta turistioppaiden toimintaan (ranskankielisessä versiossa ”guides touristiques”, englanninkielisessä ”tourist guides”). Tältä osin komissio viittaa parlamentin jäsenen Edward Kellet-Bowmanin kirjalliseen kysymykseen 2615/95 antamaansa vastaukseen⁽¹⁾ sekä aiempaan jäsenvaltioiden ammatillisen koulutuksen vastaavuudesta annettuun tiedonantoon⁽²⁾, jossa tarkennetaan, että matkaoppaan ja turistioppaan toimenkuvat on pidettävä erillään.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema kreikkalainen laki koskee turistioppaiden toimintaa, eikä sen osalta siten ole kyse direktiivin 75/368/ETY täytäntöönpanosta, sillä turistioppaat on nimenomaisesti suljettu kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Ei siten ole syytä tutkia, onko kreikkalainen laki kyseisen direktiivin mukainen, kun sääntelyn kohde ei ole sama.

Komissio on käsitellyt turistiopaspalvelujen vapaan tarjonnan esteitä jo aiemmin. Komissio on käyttänyt hyväkseen EY:n perustamissopimuksen tarjoamia keinoja (perustamissopimuksen 169 artiklan mukainen rikkomisesta johtuva menettely), ja yhteisöjen tuomioistuin on antanut asiasta tuomion 26. helmikuuta 1991⁽³⁾. Tuomioistuin totesi kyseisessä tuomiossa, että tuolloin voimassa ollut turistioppaita koskeva Kreikan lainsäädäntö oli ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan kanssa (palvelujen tarjoamisen vapaus).

Tämän jälkeen komissio käynnisti EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisen menettelyn, koska yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota ei ollut pantu täytäntöön. Tässä rikkomisesta johtuvassa menettelyssä Kreikan viranomaiset ilmoittivat ehdotuksesta asetukseksi 273/93, jota ne parhaillaan valmistelivat voidakseen noudattaa tuomiota. Komissio katsoi, että ehdotus sisälsi säännöksiä, joiden vuoksi tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano ei toteutuisi tyydyttävällä tavalla, ja pyysi Kreikkaa tekemään siihen joitakin muutoksia. Asetusehdotusta muutettiin komission pyynnön mukaisesti. Näin ollen komissio päätti 26. kesäkuuta 1997 pitämässään kokouksessa, että Kreikkaa vastaan aloitettu rikkomismenettely oli päättynyt.

Arvoisa parlamentin jäsen saa halutessaan lisätietoja asiasta turistioppaita koskevasta komission laatimasta alustavasta asiakirjasta⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 72, 7.3.1997.

⁽²⁾ EYVL C 320, 7.12.1992.

⁽³⁾ Asia C-189/89, komissio v. Kreikka, tuomio 26.2.1991 (Kok. 1991, J-735).

⁽⁴⁾ Asiak. SEC(97) 837 lopullinen.

(98/C 196/53)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3938/97 komissiolle**esittäjä(t): Heidi Hautala (V)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Luonnonlohen suojeleminen Itämerellä

Suomen riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen selvitysten mukaan Itämeren luonnonlohen poikastuotanto Tornionjoessa oli vuonna 1996 suurempi kuin 30 vuoteen. Tutkijat pitävät hyvän tuloksen syynä ajoverkkokalastuksen rajoituksia Itämerellä. Tulos voi kuitenkin yllättäen heikentyä monestakin syystä, ja siksi tarvitaan korkeaa poikastuotantoa 5 – 8 vuotena peräkkäin.

Suomen maa- ja metsätalousministeriön työryhmässä on esitetty rajoitusten lieventämistä mm. aikaistamalla kahdella viikolla merikalastuksen aloittamista ja siirtymistä aluskohtaisiin saaliskiintiöihin, niin että aikarajat poistettaisiin kokonaan. Vaellukseen perehtyneiden asiantuntijoiden mukaan nämä toimet olisivat tuhoisia luonnonlohelle. Mitä kantaa komissio edustaa Itämeren kalastuskomissiossa? Kalastusneuvosto päätti lopettaa ajoverkkokalastuksen muualla kuin Itämerellä. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä ajoverkkokalastuksen lopettamiseksi Itämerellä?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(28. tammikuuta 1998)*

Komissio korostaa, että kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) ei ole vielä vahvistanut Suomen riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen antamia tietoja luonnonlohen poikasten määrän nopeasta lisääntymisestä, mutta vastaavanlaisia tietoja on saatu tieteellisesti luotettavista lähteistä Ruotsissa, jossa on enemmän luonnonlohijokia kuin Suomessa.

Myönteinen suuntaus viittaa siihen, että kansainvälisen Itämeren kalastuskomission (IBSFC) suosittelemien lohea koskevien suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) asteittainen pienentäminen näyttäisi tuottavan toivottua tulosta. Neljänä peräkkäisenä vuonna tapahtunut TAC:ien pienentäminen lähes puoleen vuoden 1993 tasosta vaikuttaa välittömästi luonnonlohen saaliisiin kalastuksessa, joka kohdistuu sekä viljeltyyn että luonnonloheen. Luonnonlohia pääsee enemmän pakoon, ja ne palaavat kudulle alkuperäisiin jokiinsa.

IBSFC:n lohea koskevalla toimintasuunnitelmalla (SAP), joka hyväksyttiin alkuvuodesta 1997, pyritään tehostamaan pienennettyjen TAC:ien vaikutusta kehittämällä rannikkovaltioita kansallisella tasolla toteutettaviin lisätoimenpiteisiin, kuten IBSFC:n yleissopimusalueen ulkopuolisten alueiden ja sisävesialueiden ajalliset tai alueelliset kalastuskiellot. SAP:issa asetetaan myös selkeät tavoitteet ja strategiat luonnonlohikantojen kasvattamiseksi joki joelta ainakin 50 prosenttiin kunkin joen tai jokiverkon tuotantokapasiteetista. Kuten parlamentin jäsen huomauttaa, tavoite voidaan saavuttaa vasta yli 10 vuoden ajanjaksolla, kun otetaan huomioon lohen elinkaari.

IBSFC on suositellut lohenkalastuksen kieltämistä kokonaan yleissopimuksen alueella 15. kesäkuuta ja 30. syyskuuta 1998 välisellä ajalla. Tämä on sopimuspuolia koskeva vähimmäisvaatimus. Komissio on myös saanut Suomesta alustavia tietoja suunnitelmista toteuttaa vuonna 1998 kansallisia toimenpiteitä kesäkautta koskevan IBSFC:n rajoituksen lisäksi luonnonlohen suojelemiseksi sen kutuvaelluksella. Komissio arvioi, että kalastuksen vähentäminen Itämeren keskiosassa, kesäkauden yleinen kalastuskielto sekä paikalliset lisätoimenpiteet auttavat saavuttamaan SAP:in kokonaistavoitteen vuoteen 2010 mennessä.

Parlamentin jäsenen varsinaisen kysymyksen osalta komissio korostaa, että yksittäisiä luonnonlohia kalastetaan myös muilla välineillä kuin ajoverkoilla, kuten ajosiimalla, lohirsillä ja tavanomaisilla verkoilla. Ajoverkkoja koskevalla kiellolla ei siten voitaisi estää viljeltyihin lohiin niiden syönnösvaelluksella sekoittuvien luonnonvaraisten yksilöiden kalastamista.

Keskustelu ajoverkkokalastuksen tarkoituksenmukaisuudesta koskee yksinomaan mahdollisia sivusaaliina saatavia lintuja ja nisäkkäitä. Useiden ICES:n lausuntojen mukaan kyseiset sivusaaliit ovat Itämerellä vähäisiä.

(98/C 196/54)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3939/97 komissiolle**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)***(4. joulukuuta 1997)**Aihe:* Laittomasta toiminnasta saatujen tulojen laillistaminen

Liikkeellä olevien tietojen mukaan eräät pankit ovat ryhtyneet harjoittamaan laittomasta toiminnasta saatujen tulojen laillistamista (rahanpesua) rikkoen näin direktiiviä 91/308/ETY ⁽¹⁾, jonka kreikkalaiset viranomaiset ovat ottaneet osaksi sisäistä laillista järjestystensä (laki 2331, F.E.K. (hallituksen virallinen tiedotuslehti) 173, 24.8.1995).

Jo tähän mennessä on esitetty 27 syytöstä, jotka parlamentin rahanvaihdon valvonnasta vastaava valiokunta tulee tutkimaan. Pankit itse tunnustavat kykenemättömyytensä valvoa vaihtoaan, mikä osoittaa, että direktiivin 91/308/ETY soveltamisessa on ongelmia.

Edelliseen kysymykseeni ⁽²⁾ komissaari Monti vastasi (13.5.1996), että jos mitään direktiiviin mukautumista koskevia epäilyksiä ilmenee, komissio tulee ryhtymään asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Edellä mainittujen tapahtumien taustaa vasten komissiolta kysytään:

1. onko se tietoinen näistä tapahtumista ja kuinka se arvioi niitä ja
2. mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa, jotta direktiivin soveltaminen saataisiin tehokkaammaksi?

⁽¹⁾ EYVL L 166, 28.06.1991, s. 77.

⁽²⁾ Kysymys E-0823/96, EYVL C 280, 25.09.1996, s. 87.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Komissio ei tunne arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemia raportteja eikä pankkialalla ilmenneitä vaikeuksia. Siksi komissio aikoo pyytää Kreikan viranomaisilta kirjallisesti täydellisiä tietoja asiasta.

Komissio pyytää myös arvoisaa parlamentinjäsentä itse toimittamaan komissiolle kaikki tarkemmat tiedot, joita hänellä asiasta on.

(98/C 196/55)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3941/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kreikkalaisen osaston perustaminen kolmanteen Eurooppa-kouluun

Ensimmäisen Brysselin Eurooppa-koulun (UCCLE) kreikkalaisen osaston vanhempien edustajat ovat keränneet allekirjoituksia ja ryhtyneet toimenpiteisiin, jotta rakenteilla olevaan kolmanteen Brysselin Eurooppa-kouluun saataisiin perustettua kreikkalainen lisäosasto. Tämän osaston perustamisen katsotaan olevan ehdottoman välttämätöntä, koska ensimmäisen Brysselin Eurooppa-koulun nykyisellä kreikkalaisella osastolla vallitsee ylikansoitus ja luokkia joudutaan jakamaan, mikä aiheuttaa sen, että monet kreikkalaiset lapset käyvät belgialaisia kouluja, mikä riistää heiltä mahdollisuuden oppia oikein äidinkieltensä.

Asia on tietenkin erittäin tärkeä ja liittyy siihen huomaavaisuuteen, jota monikulttuurisen Euroopan tulisi osoittaa siihen kuuluvien maiden kieltä, kulttuuria ja perinteitä kohtaan.

Haluaisin saada tietää Euroopan komission virallisen kannan asiaan sekä ollaanko kreikkalaisen lisäosaston perustamista rakenteilla olevaan Eurooppa-kouluun suunnittelemassa ottaen huomioon, että näin ollaan jo tekemässä muihin kansallisuuksiin kuuluvien oppilaiden kohdalla.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Johtokunta, Eurooppa-kouluista vastaava hallitustenvälinen elin, on ainoa toimivaltainen elin määrittelemään opintojen suuntaamisen ja organisoimien. Aikanaan sen on päätettävä kielikohtaisten osastojen perustamisesta vielä rakenteilla olevaan kolmanteen Brysselin Eurooppa-kouluun. Päätös on tehtävä Eurooppa-koulujen pedagogisten periaatteiden mukaisesti.

Komissio haluaa varmistaa, että Eurooppa-koulut toimivat moitteettomasti ja valvoo johtokunnan jäsenenä, että kyseisiä periaatteita noudatetaan.

(98/C 196/56)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3947/97 neuvostolle**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE)***(15. joulukuuta 1997)*

Aihe: Korruption ja lahjonnan vastaisia toimia koskeva OECD-sopimus

OECD:n puiteissa on tehty korruption ja lahjonnan vastaisia toimia koskeva sopimus. Mainittu sopimus koskee kuitenkin vain julkishallinnon palveluksessa työskentelevien virkamiehien lahjontaa.

Missä määrin Euroopan unioni puoltaa lahjonnan ja korruption laittomuuden korostamista sekä niiden vastaisia oikeudellisia toimenpiteitä?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Neuvosto on jo toteuttanut useita lahjonnan vastaisia toimenpiteitä. Tässä yhteydessä voidaan mainita seuraavat välineet:

1. 26 päivänä toukokuuta 1997 tehty yleissopimus sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä ⁽¹⁾.
2. 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehty yleissopimus yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja siihen liittyvä 27 päivänä syyskuuta 1996 laadittu pöytäkirja, jossa käsitellään erityisesti lahjontaa ⁽²⁾.
3. Neuvoston 6 päivänä lokakuuta ja 13 päivänä marraskuuta 1997 määrittelemät yhteiset kannat, jotka molemmat koskevat Euroopan neuvostossa ja OECD:ssä käytäviä lahjonnan torjuntaa koskevia neuvotte-
luja ⁽³⁾.

Neuvoston puheenjohtajavaltio Luxemburg teki lisäksi ehdotuksen lahjonnan torjuntaa yksityisellä sektorilla koskevaksi yhteiseksi toiminnaksi. Asiaankuuluva neuvoston työryhmä tarkastelee parhaillaan tätä ehdotusta, josta Euroopan parlamentti on antanut lausuntonsa, ja tarkoituksena on tulevina kuukausina saada aikaan selvää edistystä asiassa. Puheenjohtajavaltio Yhdistynyt kuningaskunta toivoo päästävän yhteisymmärrykseen ennen nykyisen puolivuotiskauden päättymistä.

Tässä yhteydessä on mainittava, että Amsterdamin Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 1997 hyväksymässä järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevassa toimintasuunnitelmassa on erityinen suositus (N:o 6), jonka tavoitteena on kattavan lahjonnan torjuntaa koskevan Euroopan unionin politiikan kehittäminen julkisen hallinnon ja yritysten avoimuuden lisäämiseksi ja järjestäytyneen rikollisuuden käyttämän lahjonnan estämiseksi. Tämä on myös komission 21. toukokuuta 1997 Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittaman unionin lahjonnantorjuntapolitiikkaa koskevan tiedonannon tarkoitus.

Neuvosto aikoo jatkossakin toimia aktiivisesti petosten ja korruption torjumiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 195, 25.6.1997, s.1.

⁽²⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48 ja EYVL C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 279, 31.10.1997, s.1 ja EYVL L 320, 21.11.1997, s. 1.

(98/C 196/57)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3948/97 neuvostolle**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE)***(15. joulukuuta 1997)**Aihe:* Aloite Kosovo-kysymyksen ratkaisemiseksi

Ranska ja Saksa ovat tehneet aloitteen Kosovo-kysymyksen ratkaisemiseksi.

Missä määrin edellä mainittu aloite on suunniteltu yhteistyössä neuvoston kanssa ja millaisia ovat olleet tähän aloitteeseen osallistuneiden osapuolien ensimmäiset reaktiot?

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

1. Ranska ja Saksa ovat tiedottaneet neuvostolle aloitteestaan ja toimittaneet siihen liittyvän kirjeen, joka lähetettiin presidentti Milosevicille sen jälkeen, kun asiasta oli keskusteltu EU:n ja yhteydenpitoryhmän muiden jäsenten kanssa. Kirjeessään Ranska ja Saksa toivat esille, että heidän aloitteensa olisi nähtävä yrityksenä löytää ratkaisu Kosovon ongelmiin ja lopettaa Jugoslavian liittotasavallan kansainvälinen eristyneisyys alueen ja Euroopan vakauden edistämiseksi. Valitettavasti aloite näyttää monien muiden kansainvälisen yhteisön tekemien aloitteiden tavoin jääneen toistaiseksi ilman vastakaikua.

2. Neuvosto seuraa osaltaan tarkasti Kosovon tilannetta. Neuvoston puheenjohtaja on esittänyt asiaa koskevan julkilausuman parlamentin täysistunnossa 11. maaliskuuta 1998 ja ilmoittaa parlamentille tilanteen kehityksestä asianmukaisissa yhteyksissä.

3. Neuvosto on toteuttanut viime aikoina sarjan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on painostaa Belgradia etsimään rauhanomainen ratkaisu Kosovon ongelmaan. Näihin toimenpiteisiin kuuluu mm. aseidenvientikielto, vientikielto niiden tarvikkeiden osalta, joita olisi mahdollista käyttää kansallisiin tukahduttamistoimiin tai terrorismiin, vientiluoton keskeyttäminen sekä viisumien epääminen tietyiltä Serbian edustajilta, joilla on todettu olevan selkeä vastuu turvallisuuskysymyksistä Kosovossa.

Tämä päätös, joka perustuu ulkoasiainministereiden 13. maaliskuuta käymiin keskusteluihin, on osoitus siitä vakavuudesta, jolla Euroopan unioni suhtautuu Kosovon viimeaikaisiin tapahtumiin. Euroopan unionin tarkoituksena on jatkaa Belgradin viranomaisten painostamista, jotta saataisiin aikaan mielekäs vuoropuhelu ilman ennakkoehtoja. Sekä heidän että Kosovon albanialaisjohdon odotetaan tuntevan vastuunsa, sillä Jugoslavian liittotasavallan, Kosovo mukaan lukien, etu ja alueen vakaus riippuvat siitä.

(98/C 196/58)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3959/97 komissiolle**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kiinan väestöpolitiikka

Onko komissio tietoinen raporteista, joissa TSG Nieuwsbrief NL:n mukaan kerrotaan oletettavasti vuoden 1996 syys- ja lokakuun aikana suoritetuista laaja-alaisista pakkosterilisaatioista Tiibetissä?

Onko komissio tietoinen, että Kiinan hallintoviranomaiset käyttävät pakollista arpajärjestelmää määritelläkseen sen, voiko aviopari vielä saada lapsia?

Yhtyykö komissio siihen johtopäätökseen, että Kiinan väestöpolitiikka on suunnattu tiibetiläisten määrän vähentämiseksi?

Onko komissio halukas esittämään vastalauseensa Kiinan viranomaisille tämän toiminnan johdosta?

Onko komissio halukas ottamaan tämän kysymyksen esille Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomiteassa?

Voisiko komissio ilmoittaa, mihin Kiinan vastaisiin toimenpiteisiin se on jo ryhtynyt harjoitetun väestöpolitiikan vuoksi?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen Kiinassa aiheuttaa yhä komissiolle jatkuvaa huolta. Komissio on aina ilmaissut, kun se on ollut sen mielestä perusteltua, huolensa ihmisoikeustilanteesta erityisesti Tiibetissä.

Komissiolla ei ole tarkkoja tietoja arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittamista seikoista. Jos komissio saisi varmistuksen näistä seikoista, se voisi kuten ennenkin Kiinan kanssa käytävässä ihmisoikeuksia koskevassa vuoropuhelussa ottaa esille ihmisoikeuksien ja ihmisarvon loukkaamisen.

(98/C 196/59)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3967/97 komissiolle**esittäjä(t): Reimer Böge (PPE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Yleinen rehudirektiivi

Ottaen huomioon monet asiaan liittyvät ja jo olemassa olevat direktiivit, onko komissio myös sitä mieltä, että olisi tarpeen laatia yksi yleinen rehudirektiivi, jonka avulla luotaisiin selkeästi määritellyt ja selvät kehykset EU:n rehuun liittyvälle lainsäädännölle?

Jos on, mitkä tavoitteet ja periaatteet komission mielestä on tällöin otettava ensisijaisesti huomioon?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että rehuista annetut säädökset olisi mahdollisimman pian kodifioitava uudelleen yhdeksi säädökseksi niiden suuren määrän vuoksi.

Tähän tähtäävät valmistelutyöt on aloitettu, mutta valitettavasti ne jouduttiin keskeyttämään tärkeämmiksi arvioitujen asioiden hoitamisen vuoksi.

Komission mielestä voimassa oleva lainsäädäntö olisi kodifioitava uudelleen ennen kaikkea yksinkertaistamisen vuoksi. Voimassa olevan lainsäädännön tavoitteita – eläinten ja ihmisten terveyden suojelua, ympäristönsuojelua, rehujen laatua ja karjan kasvattajille tiedottamista – ei saa kuitenkaan unohtaa. Yksinkertaistamisen olisi johdettava siihen, että eri toimijat, erityisesti teollisuus, voisivat soveltaa hyväksytyjä sääntöjä aikaisempaa paremmin niiden suuremman avoimuuden vuoksi.

(98/C 196/60)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3968/97 komissiolle**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Vuotta 2000 koskeva ongelma

Lontoossa ilmestyvän "Times"-lehden artikkelissa 23. marraskuuta mainitaan, että asiantuntijaryhmä on jättänyt presidentti Clintonille selonteon, jonka mukaan euron käyttöönoton sattuminen EU:n jäsenvaltioissa samaan ajankohtaan tietokoneiden uudelleenohjelmoinnin kanssa, joka on tarpeen vuosilukuun 2000 siirtymiseksi ("the year 2000 problem"), luo Euroopalle ylitsepääsemättömiä teknisiä ja taloudellisia ongelmia.

Tämän artikkelin mukaan amerikkalaiset asiantuntijat menevät jopa niin pitkälle, että he "ehdottavat", että Euroopan on lykättävä yhteisen valuutan käyttöönottoa ainakin viidellä vuodella.

Koska asia on erityisen tärkeä ja koska Eurooppa ei voi olla riippuvainen ulkopuolisten ohjeista asioissa, jotka ovat selvästi sen omia, komissiolta kysytään:

1. Pitääkö se amerikkalaisten asiantuntijoiden analyysiä vakavasti otettavana vai edustaako se mahdollisesti tahallista tai tahatonta väärän tiedon levittämistä?
2. Miten se arvioi tämän joka tapauksessa todellisen ongelman mittasuhteita, onko tästä asiasta tehty tutkimuksia ja mitkä ovat niiden tulokset?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 1998)

Komissio on tietoinen presidentti Clintonille jätetystä selonteosta, jossa suositellaan muun muassa talous- ja rahaliiton EMUn lykkäämistä viidellä vuodella, koska on huomattu, että tietotekniikkajärjestelmien muuttamiseen ei ole riittävästi koulutettua henkilöstöä. Komissio kyseenalaistaa eräät raportissa esitetyt päätelmät, mutta myöntää samalla, että raportin laatija on yksi Amerikan arvostetuimmista asiantuntijoista ohjelmistojen kustannuslaskelmien alalla ja että itse selvitys on tervetullut ja hyödyllinen lisä keskusteluun EMUn vaikutuksista tietotekniikkaan.

Komissio on jo jonkin aikaa tutkinut vuoden 2000 ja euron käyttöönoton vaikutuksia tietotekniikkaan. Se järjesti muun muassa 2. lokakuuta 1997 pyöreän pöydän kokouksen, joka omistettiin yksinomaan euron käyttöönotosta aiheutuville tietotekniikan haasteille. Kokouksessa kävi selkeästi ilmi, että tietojärjestelmien kannalta näiden kahden seikan ongelman määrittely on varsin erilainen. Asiantuntijoiden mielestä vuosi 2000 on tietotekniikkakysymys, joka vaikuttaa liiketoimintaan, kun taas euro on etupäässä liiketoiminnallinen kysymys, joka vaikuttaa tietotekniikkaan. Tästä voidaan päätellä, ettei ehkä ole tarkoituksenmukaista soveltaa samoja menetelmiä näiden kahden hankkeen kustannusten arviointiin, kuten selonteossa on tehty. Molempia kysymyksiä on kuitenkin käsiteltävä pääpiirteittäin samalla ajanjaksolla, ja molemmat seikat ovat resurssien (henkilöresurssien ja taloudellisten resurssien) kannalta suuria haasteita. Yhdessä ne muodostavat laajuudessaan ohjelmistovastuuhenkilöille ainutlaatuisen haasteen.

Komissio kuulee laajalti tietotekniikan käyttäjiä ja toimittajia sekä osallistuu tutkimussarjan rahoittamiseen, jossa käsitellään Euroopan teollisuuden valmiutta vastaanottaa EMU sekä vuosi 2000. Kuulemiskierros on osoittanut, että molemmat haasteet ovat vakavasti otettavia ja ettei ole välttämätöntä yrittää vastata molempiin haasteisiin samanaikaisesti. Lisäksi vaikuttaa siltä, että kumpaankaan mainittuun seikkaan ei ole valmistauduttu riittävästi. Nopeasti lisääntyvästä tietoisuudesta ja sitoutumisesta huolimatta täytäntöönpano ei ole edistynyt odotetulla tavalla. On erittäin tärkeää, että teollisuus nopeuttaa euron valmistautumistaan, jos tarvittavat tietotekniikan muutokset aiotaan toteuttaa ajoissa. Kuulemiskierroksella on kuitenkin käynyt myös ilmi, että aikataulua on mahdollista noudattaa euron osalta, ja että euroon siirtymiseksi tehtävät investoinnit maksavat itsensä nopeasti takaisin, kun taas vuosi 2000 on ainoastaan kustannuksia aiheuttava tekijä.

Molempia edellä mainittuja seikkoja käsittelevät World Wide Web -sivut ovat nähtävillä osoitteessa <http://www.ispo.cec.be/y2keuro>. Komissio on laatinut useita asiakirjoja, joissa annetaan opastusta euron tietotekniikkaan liittyvissä asioissa⁽¹⁾, ja se valmistelee parhaillaan vuoden 2000 tietokoneongelmia käsittelevää tiedonantoa.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto — Euron käyttöönottoon liittyvät käytännön kysymykset, KOM(97)491, saatavilla Internet-osoitteesta <http://europa.eu.int/euro/en/practi/practi.asp>.
Recommendation for the placement of the euro sign on computer keyboards and similar information processing equipment, saatavilla englanniksi Internet-osoitteesta <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/eukeyb.pdf>.
Preparing financial information systems for the euro, alustava asiakirja, XV/7038/97, englanniksi Internet-osoitteesta <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/wdiseuro.pdf>.

(98/C 196/61)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3969/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Ammatillista lisäkoulutusta hankkineiden nuorten työttömyys

Kuten Eurostatissa (N:o 6897/6-1097) julkaistun tutkimuksen tiedoista käy ilmi, Kreikassa peruskoulutuksen jälkeistä lisäkoulutusta hankkineiden nuorten työttömyysaste on suurempi (20 %) kuin niiden nuorten, joilla on vain peruskoulutus (14,3 %), kun taas Euroopan unionin keskiarvot ovat 11,5 % ja 23,5 % vastaavasti.

Koska nämä tiedot osoittavat, että ammatillista lisäkoulutusta ei arvosteta Kreikassa, voiko komissio arvioida, mitkä ovat tämän ”merkillisen” ilmiön syyt?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio on tietoinen siitä, että työttömyysasteen ja koulutustason välinen suhde ei ole samankaltainen kaikkialla yhteisössä. Kreikka ja Portugali ovat ne kaksi jäsenmaata, joissa työttömäksi joutumisen vaaran pieneneminen koulutustason kasvaessa ei ole niin selvästi havaittavissa kuin muissa jäsenvaltioissa. Näissä kahdessa jäsenvaltiossa tämä tilanne ei koske pelkästään nuoria vaan myös nuoria työkäisiä (25–49 vuotiaita) aikuisia, varsinkin miehiä, kuten ”Työllisyys Euroopassa 1996” -raportti osoittaa. Tämä raportti on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Korkeakoulusta valmistuneiden työllisyystilanteen suhteellinen heikentyminen on ilmiö, joka esiintyy monissa jäsenmaissa ja joka johtuu monista tekijöistä. Koulutukseen osallistuvien määrän voimakas kasvu sekä opintojen keston pidentyminen, jotka ovat olleet todellisuutta kaikissa jäsenvaltioissa jo vuosikymmenen ajan, voivat aiheuttaa tiettyjä työllistymisvaikeuksia uusille, koulutettumille sukupolville, jos ammattipätevyyden ja koulutuksen tarve työelämässä ei noudattele tätä suuntausta. Työllisyysrakenne on kuitenkin muuttumassa, sillä Euroopan talous muuttuu asteittain palvelujen ja hyvin erikoistuneiden töiden taloudeksi. Siksi on todennäköistä, että korkeakoulutuksen saaneiden nuorten ongelmat ovat tilapäisiä. Tämä muutos ei ole samanaikainen kaikissa jäsenvaltioissa, ja on hyvinkin mahdollista, että Kreikassa, kuten muissa Etelä-Euroopassa sijaitsevilla jäsenvaltioissa, on vielä suhteellisen suuri määrä perinteisempiä toimia ja työpaikkoja.

Korkeakouluista valmistuneiden nuorten suhteellisen suuri työttömyysprosentti voi myös heijastaa sitä, että heidän koulutuksensa ei vastaa työpaikkojen odotuksia ja vaatimuksia. Myös tämän suhteen vaikuttaa siltä, että ongelma ei rajoitu vain Kreikkaan, vaikka onkin mahdollista, että siellä ylempi ammatillinen koulutus on jäänyt enemmän jälkeen perinteisempien aineiden yliopistokoulutuksesta kuin muissa jäsenvaltioissa.

Joka tapauksessa esitetty kysymys on tärkeä ja ansaitsee huomiota niissä tutkimuksissa, joita komissio tekee työllisyyden suuntaviivojen seurannan yhteydessä.

(98/C 196/62)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3972/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Tarjouskilpailu ja YVA ”Cispadana”-tiehankkeesta

Italian lehdissä (La Nuova Ferraran 1. marraskuuta 1997 ilmestynyt numero) on julkaistu uutista, jonka mukaan Roomassa sijaitseva teiden rakentamisesta vastaava ANAS-virasto on aloittanut tarjouskilpailumenettelyn ”Cispadana”-tien toisen osan ensimmäisestä osuudesta. Kyseessä on vain 3,7 kilometriä pitkä osuus S. Agostinon (FE) kunnan alueella. Hankkeen hinta on 38 miljardia liiraa ja se sisältää nopean liikenteen väylän, jossa

ei ole risteyksiä. Väylän pituus on 24,7 kilometriä (vain Ferraran provinssin alueella sijaitseva osuus) ja se suunniteltiin noin 30 vuotta sitten. Suunnitelmaa ei ole sen jälkeen muutettu eikä tarkistettu alueella tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi. Tällaisia muutoksia ovat mm. maasillan rakentaminen kaupunkikeskusten läpi (S. Carlo – S. Agostino), jotka näin ollen jakautuisivat kahteen osaan. Kokonaisuudessaan rakentaminen jakautuisi kolmeen osaan, joista toinen jakautuisi vielä kahteen vaiheeseen. ”Cispadana”-tietä rakennetaan tällä hetkellä vain lyhyellä osuudella, joka on erillään pääväylästä. Vaikka rakentaminen on jatkunut vuosia, ei päätökseen ole saatu valtatie nro 16:ta (”Adriatica”) eikä E 45:tä.

”Cispadana”-tiekahkeesta ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia yhteisön direktiivien määräysten mukaisesti eikä siitä ole järjestetty Euroopan tasoista tarjouskilpailua.

Eikö komissio pidä tarpeellisena sitä, että ”Cispadana”-tiekahkeesta tehtäisiin ympäristövaikutusten arviointi? Voidaanko komission mukaan sallia se, että yli 300 miljardia liiraa maksava hanke jaetaan hankintasopimuksiin tiuosuuksittain julkisista hankintasopimuksista annetun yhteisön lainsäädännön kiertämiseksi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 1998)

Koska komissio ei tunne parlamentin jäsenen mainitsemaa hanketta, se pyrkii hankkimaan siitä yksityiskohtaista tietoa ja varmistamaan, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

Komissio pyytää kuitenkin parlamentin jäsentä vastaisuudessa kuvailemaan kysymyksissään tarkoitettuja hankkeita yksityiskohtaisemmin, jotta komissio voisi muodostaa alustavan käsityksen asiasta.

Hankkeen jakaminen useampiin osiin ei sinänsä ole julkisia hankintoja koskevien yhteisön säännösten vastaista. Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14. kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetään ainoastaan, että kunkin osan arvo on otettava huomioon, kun arvioidaan, ylittääkö hankkeen kokonaisarvo direktiivin soveltamiskynnyksen. Parlamentin jäsenen mainitseman 3,7 kilometrin pituisen tieosuuden rakentamiskustannukset ylittävät toki joka tapauksessa mainitun kynnyksen.

Komissio pyytää Italian viranomaisilta selvitystä siitä, miksi parlamentin jäsenen mainitsemasta sopimuksesta ei julkaistu ilmoitusta ja harkitsee, onko tapauksen perusteella aihetta käynnistää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukainen rikkomisesta johtuva menettely Italiaa vastaan.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993.

(98/C 196/63)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3978/97 komissiolle

esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

(9. joulukuuta 1997)

Aihe: Raportit brittiläisen naudanlihan viennistä Belgiasta Zaireen elokuussa 1996 ja myönnettyistä vientituista

Flaamilainen sanomalehdistö on julkaissut kopion asiakirjasta, josta käy ilmi, että ainoastaan viisi kuukautta Euroopan unionin asettaman, EU:ta ja kolmansia maita koskevan brittiläisen naudanlihan vientikiellon (päättös 96/239⁽¹⁾), jota on myöhemmin muutettu päätöksellä 96/362⁽²⁾) voimaantulon jälkeen, Zelessä toimiva liikeyritys oli onnistunut viemään silloiseen Zaireen 36 tonnia brittiläistä naudanlihaa Belgian terveysministerin kabinetin jäsenen ollen tästä täysin perillä ja antaneen sille jopa nimenomaisen hyväksyntänsä.

Brittiliian viemiseksi ja Belgisch Interventie en Restitutie Bureauun (BIRB) kautta maksettavien vientitukien saamiseksi belgialaiset eläintarkastajat olivat joutuneet allekirjoittamaan tarvittavat todistukset, koska kyseinen kabinetin jäsen painosti heitä.

Jos tämä tieto pitää paikkansa, se tarkoittaa sitä, että jo yksitoista kuukautta ennen 2. heinäkuuta 1997 paljastunutta naudanlihaan liittyntä petosta ja tasan vuosi ennen brittiliham löytymistä Valko-Venäjälle tarkoitettua vientierästä Zelessä sijaitsevasta yrityksessä (25. elokuuta 1997), sekä asiassa vastuussa olevat terveysministerin kabinetin jäsenet että eläintarkastusviranomaiset tiesivät Belgiassa olevan brittiläistä naudanlihaa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että naudanlihaan liittyntä petosta ja muuta brittiläiseen naudanlihaan liittyvää likaista peliä oli harjoitettu jo vuosia ja oletettua laajemmassa mittakaavassa. Voisiko komissio kertoa,

1. tiesikö se jo ennen näiden lehtikirjoitusten ilmestymistä, että Belgiassa on brittiläistä naudanlihaa, ja että sitä on sieltä viety vuonna 1996? Jos komissio on ollut asiasta tietoinen, mitä se on sen hyväksi tehnyt? Jos komissio ei ole ollut asiasta tietoinen, katsooko se asian esille ottamisen olevan aiheellista?
2. miten se selittää, että kyseistä Zelessä toimivaa liikeyritystä koskeviin toimenpiteisiin ryhdyttiin vasta vuosi yllämainittujen tosiasioiden paljastumisen jälkeen, kun Valko-Venäjälle tarkoitettua uudesta erästä oli löytynyt brittiläistä naudanlihaa?
3. onko sillä hallussaan tiedot tätä kyseistä yritystä koskevista, vientituen piiriin kuuluvien kolmansien maiden vientiä koskevista luvista? Voisiko komissio toimittaa minulle katsauksen, josta käy ilmi viedyn lihan määrä, myönnetty ja maksettu vientituki sekä viennin kohdealueet ja -yritykset?
4. miten se aikoo toimia maailmanlaajuisella tasolla naudanlihaan liittyvän petoksen hallitsemiseksi ja brittiliham laittoman viennin tyrehtyttämiseksi?

(¹) EYVL L 78, 28.3.1996, s. 47.

(²) EYVL L 139, 12.6.1996, s.17.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 1998)

Ensinnäkin on syytä muistaa, että täydellinen kielto viedä naudanlihaa Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin ja yhteisön ulkopuolisiin maihin tuli voimaan vasta tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojoitoimenpiteistä 27 päivänä maaliskuuta 1996 tehdyn päätöksen 96/239/ETY myötä. Vientikielto ei koskenut kaikkea sitä ennen vietyä brittilihaa.

Näin ollen komissio voi antaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavat vastaukset.

1. Vastaus on: ei tiennyt. Komissiolla ei kuitenkaan ole tällä hetkellä tiedossaan seikkoja, jotka osoittaisivat, että kyseiset lihat olisi viety Belgiaan vientikiellon jälkeen.
2. Komission tietojen mukaan Zaireen ja Valko-Venäjälle viedyt lihaerät eivät olleet vientikiellon vastaisia.

Belgian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle mainittua yritystä koskevista toimenpiteistä. Ensin 25. elokuuta 1997 tehtiin päätös pysäyttää kyseisestä yrityksestä peräisin oleva naudanliha, koska yritys oli toiminut Belgian terveyslainsäädännön vastaisesti. Sitten sulkua poistettiin toteutettujen tutkimusten perusteella, ja uusi lupa myönnettiin 17. marraskuuta 1997, mutta yritys on jatkuvan eläinlääkinnällisen valvonnan alaisena.

3. Yhteisön lainsäädännössä ei määrätä, että komissiolla olisi oltava tiedot vientiluvista, vaan luvat kuuluvat kansallisten viranomaisten toimivaltaan.
4. Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että viime aikojen tapahtumat ovat osoittaneet ennen kaikkea jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten puutteet. Komissio seuraa kuitenkin jatkuvasti kehitystä kentällä, muun muassa tarkastusyksikköjensä kertomusten perusteella, ja se ehdottaa varmasti tarpeellisia lainsäädännöllisiä muutoksia aina kun katsoo siitä olevan hyötyä.

(98/C 196/64)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3979/97 komissiolle**esittäjä(t): Eva Kjer Hansen (ELDR)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Tullivelkojen anteeksiantoa ja/tai lykkäystä koskevat järjestelyt

Yhteisön passitusjärjestelmän väliaikainen tutkintavaliokunta esitti komissiolle, että sisällyttäisi uudistuspaket-tiinsa ehdotuksen maksamattomien tullivelkojen poistamisesta (vrt. esitys 27, PE 220.895/lop.).

Voiko komissio antaa selvityksen siitä, miten se on toteuttanut maksamattomien tullivelkojen poistamisehdo-tusta, sekä ilmoittamaan tällaisten järjestelyjen aikataulun?

Voiko komissio antaa selvityksen myös siitä, onko tullihallintoja pyydetty yhteisesti sopimaan maksamattomien takaisinmaksuvaatimusten lykkäämisestä, kunnes edellä mainitut järjestelyt tulevat voimaan, sekä tästä saadut tulokset?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(24. helmikuuta 1998)*

Euroopan parlamentin passitusta käsittelevän tutkintavaliokunnan suosituksessa n:o 27, johon arvoisa parlamen-tin jäsen viittaa, ehdotetaan, että komissio esittäisi maksamattomien tullivelkojen peruuttamista siinä tapaukses-sa, että niiden todistetaan johtuvan hallintovirheestä. Ennen kyseisen toimenpiteen toteuttamista tullihallintojen olisi suosituksen mukaan lykättävä sellaisten maksupyyntöjen täytäntöönpano, jotka ovat syntyneet ennen 100 prosentin vakuuden käyttöönottoa arkojen tavaroiden osalta.

Komissio on esittänyt Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa ”Euroopan passitusta koskeva toimintasuunnitelma — uusi tullipolitiikka” ⁽¹⁾ ne syyt, jotka sen mielestä estävät kyseisen suosituksen täytäntöönpanon. Kyseiset syyt voidaan tiivistää kolmeksi kohdaksi. Maksamattomat velat koskevat sekä yhteisön varoja (tullit) että kansallisia varoja (alv ja valmisteverot), ja jälkimmäisten kantamatta jättämistä koskevista hakemuksista ratkaisun tekevät jäsenvaltiot.

Voimassa olevassa tullilainsäädännössä ei säädetä tullivelan yleisestä peruuttamisesta, mikä olisikin epäoikeu-denmukaista yksittäisten tapausten erilaisen luonteen vuoksi. Siinä säädetään kuitenkin mahdollisuudesta peruuttaa tullivelka tai jättää se kantamatta erityisissä tilanteissa. Kyseiset tilanteet ovat tietenkin yksittäisiä ja ne on käsiteltävä tapauskohtaisesti asianomaisella tasolla (kansallisella tai yhteisön tasolla). On otettava huomioon, että yhteisön passituksessa suoritettavien kuljetusten moitteettomasta kulusta vastaa passituksesta vastaava, vaikka tämä olisi järjestäytyneiden rikollisliigojen petollisen toiminnan uhri. Tosin hallinnon toiminnan merkitys passituksessa suoritettavan kuljetuksen sääntöjenvastaisuuden kannalta saatetaan ottaa huomioon.

Tullilainsäädännössä ei edellä esitettyihin perusteluihin verrattavista syistä säädetä lainkaan maksujen täytän-töönpanon yleisestä lykkäämisestä. Sen vuoksi toimijoiden esittämä maksunlykkäys ei ratkaise ongelmaa, koska tilanne olisi sen jälkeen ennallaan. Tullilainsäädännössä sitä vastoin annetaan tullihallinnoille mahdollisuus sopia maksua koskevista määräajoista ja järjestelyistä. Erityisissä vaikeuksissa olevien toimijoiden on sen vuoksi käännyttävä kyseisten viranomaisten puoleen. Komissio aikoo esittää maksulykkäyksen soveltamisalan laajentamista siinä tapauksessa, että tullivelalla on useita velallisia, passituksesta vastaavan vastuuta koskevan periaatteen ja tosiasiallisen petostutkinnan välisen yhteyden painottamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 10.6.1997.

(98/C 196/65)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3984/97 komissiolle**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL), Alonso Puerta (GUE/NGL)
ja María Sornosa Martínez (GUE/NGL)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Työolosuhteet Acalândian (Brasilia) hiilikaivoksissa

Acalândian elämän ja ihmisoikeuksien puolustamisesta vastaava keskus on kansalaisjärjestö, joka toimii tässä brasilialaisessa kunnassa kansalaisten oikeuksien tunnustamiseksi ja hiilikaivoksissa tapahtuvaa pakkotyötä ja riistämistä vastaan.

Tämä järjestö on paljastanut Acalândian hiilikaivosten työntekijöiden hyväksikäytön ja miltei orjuuteen verrattavan tilanteen, jossa työolojen puutteellisuuden takia onnettomuuksia tapahtuu jatkuvasti. Järjestö on paljastanut myös, että kaivoksessa työskentelee alle 15-vuotiaiden lasten ryhmä. Järjestön toimittamien tietojen mukaan useat kaivoksista kuuluvat Viena- ja Pindaré- terästeollisuusyrityksille.

Tietääkö komissio näistä paljastuksista? Voiko komissio vahvistaa, että EU:n, Brasilian ja Mercosurin välisten sopimusten mukaisesti Brasilian hallitus huolehtii siitä, että kansainvälisesti tunnustettuja työolosuhteita ja työlainsäädäntöä noudatetaan ja lapsityövoiman käyttö kielletään?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Komissio on ilman muuta selvillä työvoiman riistämisestä ja kohtuuttomista olosuhteista, jotka saattavat vallita kaivoksissa ja jotka koskevat joskus myös lapsia.

Lukuisat yhdistykset, erilaiset järjestöt, kansalaisjärjestöt ja yksityiset järjestöt ilmoittavat komissiolle samankaltaisista tapauksista, jotka koskevat yleensä hyvin köyhiä ja puolustuskyvyttömiä väestönosia.

Työntekijöiden hyväksikäyttö, jopa riisto, on seurausta epätyytyväisistä olosuhteista taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen toteuttamiseksi, mikä johtaa tällaisiin tilanteisiin. Näiden olosuhteiden muuttaminen muodostaa pitkäaikaisen prosessin.

Voidaan kuitenkin sanoa, että yleisen tason suhteissaan kumppanimaihinsa – tässä tapauksessa yhteistyössään Brasilian kanssa – komissio pyrkii toiminnallaan korjaamaan tällaiset tilanteet jo niiden syntyvaiheessa.

Niinpä jos komission toiminnan voidaan odottaa tehoavan, se pyrkii käytettävissään olevista keinoista riippuen vaikuttamaan viranomaisiin tarkoituksenmukaisimmilta vaikuttavilla keinoilla.

(98/C 196/66)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3992/97 neuvostolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Väkivaltainen rasismi Saksassa

Saksan liittotasavallan rikostentorjuntaviraston tietojen mukaan uusnatsien suorittamien väkivallantekojen tapaukset lisääntyivät 14 %:lla viime vuodesta ja niitä oli yhteensä 5 173, uhreina portugalilaisia, italialaisia, turkkilaisia, kreikkalaisia ja muita työntekijöitä.

Tämän rasistisen väkivallan uhriksi joutui myös kreikkalainen siirtolainen Anastasios Dalakouras, jonka kimppuun joukko äärioikeistolaisia hyökkäsi 8. marraskuuta 1997 eräässä kylässä Brandenbourgissa sillä seurauksella, että hän loukkaantui vakavasti.

Koska tällaisten rasististen tekojen ja rasismin ilmausten valvonta kuuluu EU:n toimivaltaan, yhtäältä siksi, että se liittyy ihmisoikeuksien suojeluun, ja toisaalta siksi, että se liittyy henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen, neuvostolta kysytään: Montako henkilöä on pidätetty edellä mainittujen tapausten yhteydessä ja mitä syytteitä heitä vastaan on nostettu? Mitä toimenpiteitä Saksan hallitus aikoo toteuttaa vähentääkseen rasistisen väkivallan tapauksia alueellaan?

Vastaus

(30. maaliskuuta 1998)

1. Neuvosto tuomitsee kaikki teot, joiden vaikuttimena on rasismi tai muukalaisviha. Neuvostolla ei ole arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen mainitsemista tapauksista mitään tilastoja.
2. Neuvosto palauttaa tässä yhteydessä mieleen rasismin ja muukalaisvihan vastaisesta toiminnasta 15. heinäkuuta 1996 hyväksytyt yhteisen toiminnan ⁽¹⁾. Kyseisen yhteisen toiminnan mukaisesti neuvosto arvioi kesäkuun loppuun 1998 mennessä, ovatko jäsenvaltiot täyttäneet tämän yhteisen toiminnan mukaiset velvollisuutensa, ottaen huomioon sen liitteenä olevat lausumat. Neuvosto ei vastaa ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä, joita kunkin jäsenvaltion hallitus toteuttaa.
3. Lopuksi neuvosto muistuttaa 2. kesäkuuta 1997 neuvoston asetuksella N:o 1035/97 perustetun Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen olemassaolosta. Seurantakeskuksen johtokunta piti ensimmäisen kokouksensa Wienissä 21. tammikuuta 1998. Seurantakeskus pyrkii ensisijaisesti toimittamaan Euroopassa ilmenevää rasismia, muukalaisvihaa ja antisemitismia koskevaa puolueetonta, luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden käyttöön. Nämä tiedot ovat erittäin hyödyllisiä niiden toimenpiteiden kannalta, joita unioni ja sen jäsenvaltiot toimivaltuksiensa mukaisesti toteuttavat.

⁽¹⁾ EYVL L 185, 24.7.1996, s. 5.

(98/C 196/67)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3993/97 neuvostolle

esittäjä(t): Olivier Dupuis (ARE)

(15. joulukuuta 1997)

Aihe: Tunisia ja Khémaïs Csilan tapaus

Tunisian kansalainen ja Tunisian ihmisoikeusyhdistyksen varapuheenjohtaja Khémaïs Csila pidätettiin 29. syyskuuta 1997 poliittisen julistuksen vuoksi, jonka hän oli tehnyt selvittääkseen syyt aloittamaansa nälkälakkoon, eli saadakseen työpaikkansa ja passinsa takaisin. Hänen rikoksensa oli selvästi mielipiteen ilmaiseminen. Euroopan parlamentin valtuuskunta oli ottanut äskettäisen Tunisian matkan aikana esiin useita ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksia, mukaan lukien Csilan tapauksen.

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Khémaïs Csilan mielivaltaisen vankeuden ja häntä vastaan tehtyjen syytetoimien lopettamiseksi? Mihin toimiin neuvosto aikoo ylipäänsä ryhtyä, jotta Tunisian viranomaiset saataisiin lopettamaan ihmisoikeuksien loukkaukset ja pyrkimään määrätietoisesti kansainvaltaistamiseen ja laillisuusperiaatteeseen perustuvan valtion rakentamiseen?

Vastaus

(30. maaliskuuta 1998)

Neuvosto pitää poliittisesti erittäin tärkeänä sitä, että ihmisoikeuksia ja niiden kunnioittamista edistetään Tunisiassa ja seuraa tiiviisti maan tilanteen kehittymistä.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, Tunisia oli ensimmäinen Välimeren maa, joka allekirjoitti uuden Euro – Välimeri-assosiaatiosopimuksen. Tällä sopimuksella aloitettiin poliittinen vuoropuhelu, joka antaa molemmille osapuolille mahdollisuuden keskustella avoimesti eri poliittisista kysymyksistä, ihmisoikeudet mukaan lukien. Lisäksi sopimus sisältää ”ihmisoikeuslausekkeen”, jossa määrätään, että kahdensuuntaiset suhteet ” ja tämän sopimuksen määräykset perustuvat niiden sisäpolitiikkaan ja kansainväliseen politiikkaan vaikuttavien ja sopimuksen olennaisen osan muodostavien kansavallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiselle”.

Kuten Euroopan parlamentin valtuuskuntakin äskettäin teki, neuvosto on ottanut ja ottaa vastaisuudessa ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyviä kysymyksiä esille sekä yleisellä tasolla että yksittäisissä tapauksissa, Khémaïs Csilan tapaus mukaan lukien, muistuttaen keskustelukumppaneitaan Tunisiassa näiden ihmisoikeuksiin liittyvästä vastuusta ja sitoumuksista, joita ne ovat tehneet EY:n ja Tunisian välisen sopimuksen sekä Barcelonan prosessin yhteydessä.

(98/C 196/68)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3996/97 komissiolle

esittäjä(t): Friedhelm Frischenschlager (ELDR)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Työntekijöiden vapaa liikkuvuus

Viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana Italian autonominen provinssi Bolzano-Bozen on hyväksynyt lukuisia oikeudellisia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisista varoista myönnettäviä tukia pääasialliseksi asunnoksi hankittavien kiinteistöjen ostoa varten sekä muita asumistukia (muun muassa tuetut rakennusmaat, vuokratuet ja kriisituot) alhaisen tulotason omaaville perheille ja yksittäisille henkilöille.

Taloudellisen tarpeen lisäksi pääasiallisin tuen myöntämisen ja sen määrän peruste on ajan pituus, jonka kyseinen edunsaaja on asunut autonomisen Bolzano-Bozenin provinssin alueella (2. huhtikuuta 1962 annetun alueellisen lain N:o 4 4 artikla). Muissa EY:n jäsenvaltioissa sijaitsevaa asuinpaikkaa ei oteta huomioon.

Onko komissio tietoinen tästä järjestelystä?

Onko komissio sitä mieltä, että tämä järjestely, erityisesti siinä tapauksessa, että sitä sovelletaan muista yhteisön jäsenvaltioista tuleviin työntekijöihin, vastaa yhteisön oikeuden sisältämää syrjintää koskevaa kieltoa ja erityisesti 15. lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen 1612/68/ETY (1) 9 artikla, erityisesti pitkäaikaista asuinpaikkaa edellyttävän ehdon osalta?

Jos komissio katsoo, että tämä järjestely rikkoo yhteisön oikeutta, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että yhteisön oikeutta noudatetaan?

(1) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 1998)

Komissio ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin saadakseen tietää kaikki kyseisten säädösten yksityiskohdat. Näiden seikkojen avulla voidaan päättää, merkitseekö arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne yhteisön työntekijöiden syrjintää italialaisiin työntekijöihin verrattuna.

(98/C 196/69)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3998/97 komissiolle**esittäjä(t): Eva Kjer Hansen (ELDR)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* PACTE-ohjelman mukaisten maksujen viivästykset

Komissio vastasi viimeksi esittämäni kysymykseen (H-0718/97) ⁽¹⁾ toteamalla, että se on oppinut virheistään ja että ongelmat ratkaistaan tulevaisuudessa. Valitettavasti nykyisiä ongelmia ei ole vielä ratkaistu ja sen vuoksi minun on pakko esittää uudestaan kysymys, joka koskee PACTE-ohjelman epäkohtia, joiden vuoksi sopimuksen saaneille maksettavat maksut ovat viivästyneet merkittävästi.

1. Tietääkö komissio minkälaisia taloudellisia seurauksia näillä maksujen viivästymisillä on alihankkijoille? Tietyissä vuoden 1995 hankkeissa alihankkija oli odottanut maksua 22 kuukautta. Onko komissio mielestä oikein, että maksamattomat suoritukset saavat aikaan ammatillisen ja henkilökohtaisen konkurssin?
2. Mihin konkreettisiin toimenpiteisiin komissio on valmis ryhtymään varmistaakseen moitteettoman hallinnon niin Strasbourgissa sijaitsevassa PACTE-toimistossa kuin ohjelman komission sisäisessä hallinnossa sekä sen, että alihankkijoille maksetaan?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin keskustelut (marraskuu 1997).

Komissio jäsenen Monica Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 1998)*

Komissio on maksanut yhteisön tuen viimeiset erät kyseisen ohjelman hallinnointiyksikölle helmikuussa 1997.

Komissio on myös muistuttanut Strasbourgissa sijaitsevaa PACTE-toimistoa maaliskuusta 1997 alkaen, että se suorittaisi mitä pikimmin hankkeita koskevat erääntyneet maksunsa. Kun toimistossa oli havaittu, että jotkut projektipäälliköistä olivat toimineet vilpillisesti, alettiin tarkastaa menoja, jotta saataisiin selville, vastaavatko heidän maksupyynnönsä todellisia menoja.

Tästä johtuen hankkeiden eri johtajien on otettava yhteyttä PACTE-toimistoon saadakseen selville, miten heidän hankkeittensa maksut edistyvät.

Komissio on tietoinen varainhoidon delegoimisen aiheuttamista ongelmista. Tästä syystä komissio ei aio enää tulevaisuudessa turvautua tämän tyyppisiin rahoitusjärjestelyihin tällaisissa toimissa.

(98/C 196/70)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4002/97 komissiolle**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Lääketeollisuusyrityksen ylläpitämä eurooppalainen varastonhallintajärjestelmä

Liikeyritys MSD on valmistellut 1. maaliskuuta 1996 lähtien eurooppalaista varastonhallintajärjestelmää seitsemälle tärkeälle lääkeaineelle. Tämän järjestelmän avulla asiakkaiden (ts. lääketeollisuuden tukkukauppi-aiden) puolen vuoden aikana käytettävissä oleva lääkemäärä perustuu näiden lääkkeiden myyntiennusteisiin. Nämä ennusteet tehdään edellisen puolen vuoden myynnin perusteella muutettuna lääkkeen kysynnän odotetulla kasvulla. MSD pidättää itselleen oikeuden olla toimittamatta niitä tilauksia, jotka ylittävät ennusteet.

1. Onko komissio tietoinen MSD:n 1. maaliskuuta 1996 lähtien käyttämästä seitsemän tärkeän lääkeaineen varastonhallintajärjestelmästä?
2. Onko tällainen järjestelmä yhteensopiva sisämarkkinoilla sovellettavan kilpailusäännösten kanssa? Jos ei, niin mitä komissio aikoo tehdä asian hyväksi?
3. Miten komissio toimii, jotta jäsenvaltioiden lääkeaineiden valmistajat pystyisivät määrittelemään lääkeai-neiden hinnat samanlaisin edellytyksin niin, ettei rinnakaistuonnin estämistä varten enää tarvittaisi tällaista varastonhallintajärjestelmää? Mitkä ovat tämän toiminnan tulokset?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 1998)*

1. Komissio vahvistaa, että MSD International Services -yritys on todellakin ottanut 1. maaliskuuta 1996 käyttöön tärkeimpiä lääkkeitään koskevan eurooppalaisen varastohallintajärjestelmän.

2. MSD on ilmoittanut komissiolle kyseisestä varastohallintajärjestelmästä (3. maaliskuuta 1996 tehty ilmoitus, asia IV/35.928/F3) neuvoston asetuksen N:o 17/96, eli perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen ⁽¹⁾, nojalla.

Samankaltaista ongelmaa koskevaa asiaa ADALAT (EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelystä 10 päivänä tammikuuta 1996 tehty komission päätös 96/478/EY ⁽²⁾) käsitellään parhaillaan ensimmäisen asteen tuomioistuimessa. Komission mielestä on aiheellista odottaa tuomioistuimen päätöstä tästä asiasta ennen kuin se voi ottaa kantaa MSD:n ilmoittamaan järjestelmään.

3. Useimmat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet lääkkeiden markkinoille saattamista koskevia taloudellisia toimenpiteitä pitääkseen kurissa kustannukset, joita näistä tuotteista aiheutuu julkiselle terveydenhuollolle. Kyseisiin toimenpiteisiin liittyy usein suoria tai välillisiä lääkkeiden hinnantarkistuksia, joilla pyritään lisäämään tai saamaan aikaan kilpailua farmaseuttisten tuotteiden markkinoilla, sekä rajoituksia, jotka koskevat kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä korvattavia tuotteita. Tällaiset toimenpiteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia, kunhan niillä ei syrjitä muista jäsenvaltioista tuotuja tuotteita ja jos ne noudattavat avoimuuden vaatimuksia, joista on säädetty ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/105/ETY ⁽³⁾.

Komissio neuvottelee asiasta jäsenvaltioiden sekä asianomaisten työmarkkina- ja talouselämän osapuolten, erityisesti farmasianteollisuuden edustajien, kanssa ja pyrkii saattamaan sisämarkkinakehityksen loppuun myös tällä alalla. Frankfurtissa joulukuussa 1996 ja joulukuussa 1997 käytyjen pyöreän pöydän keskustelujen tuloksia on tarkoitus käsitellä seuraavaksi sisämarkkinaneuvostossa.

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962.

⁽²⁾ EYVL L 201, 9.8.1996.

⁽³⁾ EYVL L 40, 11.2.1989.

(98/C 196/71)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4003/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: Kalastusaluksille määrätyistä maksuista saadut EU:n budjettitulot

EU:n jäsenvaltioiden kalastusaluksen omistajien liitoista saatavissa olevien tietojen mukaan jokainen aluksen omistaja, joka haluaa hankkia kalastusluvan, joutuu maksamaan jonkun summan, josta osa päätyy tuloksi yhteisön talousarvioon ja osa unionin jäsenvaltioille.

Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta, mistä yhteisön talousarvion kohdasta nämä tulot löytyvät.

Mikä oli niiden yhteismäärä vuonna 1997 ja onko Euroopan komission yksiköissä ajateltu edelleen kasvattaa tämän unionin kalastusaluksille määrätyn maksun suuruutta?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus*(12. helmikuuta 1998)*

Yhteisön alusten varustajat, jotka haluavat saada kalastuslisenssin yhteisön ja kolmannen maan kanssa tehdyn kalastussopimuksen perusteella:

- eivät maksa lisenssimaksuja, jos on kyse vastavuoroisuussopimuksista. Vastavuoroisuussopimusten mukaan yhteisön aluksille annetaan kalastusmahdollisuudet kolmannen maan vesillä ja vastavuoroisesti yhteisö antaa kalastusmahdollisuudet vesillään kyseisen kolmannen maan aluksille. Nämä sopimukset koskevat Pohjanmerta, Itämerta ja Pohjois-Atlantia.

- maksavat lisenssimaksun, jos on kyse sopimuksista, joilla taataan pääsy alueelle taloudellista korvausta vastaan. Taloudellista korvausta koskevissa sopimuksissa yhteisön aluksille annetaan kalastusmahdollisuudet, kun komissio maksaa taloudellisen korvauksen ja lisenssiä hakeva laivanvarustaja suorittaa maksun. Varustaja maksaa koko maksun kolmannen maan valtionkassaan. Tällaisia sopimuksia on tehty niiden Etelä-Atlantin ja Intian valtameren maiden kanssa, jotka kuuluvat Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maihin (AKT).

Tästä johtuen alukselleen kalastuslisenssiä hakeva varustaja ei maksa komissiolle mitään eikä tällaisia varoja siten ole komission talousarviossa.

(98/C 196/72)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4004/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Pommi-isku Konstantinopolin ekumeenista patriarkaattia vastaan

Konstantinopolin ekumeenista patriarkaattia vastaan tehtiin joulukuun 3. päivänä 1997 pommi-isku. Pommi räjähti Agios Georgiosin kirkon katolla, se heitettiin patriarkan puutarhan pohjoispuolella sijaitsevalta alueelta ja Turkin viranomaisten arvion mukaan se tuli heti patriarkan talon takana sijaitsevan moskeijan minareetista.

Tässä pommi-iskussa ekumeenisen patriarkaatin diakoni Nektarios loukkaantui lapaluun seudulle ja tarvittiin useita leikkauksia ennen kuin pommin sirpaleet saatiin poistettua. On syytä panna merkille, että huolimatta toistuvista ekumeeniseen patriarkaattiin kohdistuneista hyökkäyksistä, turvatoimenpiteet ovat yhä puutteelliset.

Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä saadakseen Turkin viranomaiset lopultakin ottamaan käyttöön tehokkaat ekumeenisen patriarkaatin vartiointitoimenpiteet, jotta tulevaisuudessa välttyttäisiin tällaisilta ilmiöiltä.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 1998)

Turkin ulkoministeriö tuomitsi virallisesti vuoden 1997 joulukuussa Istanbulin ortodoksista patriarkaattia vastaan tehdyn pommi-iskun. Turkin ulkoministeriö painotti samassa yhteydessä, että maassa tehdään kaikki mahdollinen, jotta syylliset saadaan pidätettyä ja vietyä oikeuteen ja jotta vastaavilta välikohtauksilta vältytään jatkossa. Asiaa tutkitaan parhaillaan.

Istanbulin ekumeenisesta patriarkaatista on kerrottu komissiolle, että kyseisen iskun johdosta patriarkaattia suojelevat jatkuvasti aseistetut poliisit ja rakennuksen ympäristössä päivystävät santarmipartiot. Patriarkaatti on ilmoittanut olevansa tyytyväinen Turkin viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin.

(98/C 196/73)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4006/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön liuskekiviteollisuus ja ympäristö

Voiko komissio antaa tiedot yhteisön tällä hetkellä liuskekiviteollisuudelle antamista tuista, jotka on suunnattu vastaan huomattavia ympäristökustannuksia, jotka heikentävät teollisuuden kilpailukykyä markkinoilla?

Aikooko komissio ottaa käyttöön uusia tukitoimenpiteitä alan yrityksille, jotta ne pystyisivät vastamaan näihin kustannuksiin?

Voisiko komissio tiedottaa toteutetuista toimenpiteistä ja kertoa, mitä se aikoo tehdä, jotta kaivausjätealueet palautettaisiin ennalleen ja jätteitä kierrätettäisiin paremmin yhteisön kivihiusketeollisuudessa?

(98/C 196/74)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4007/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Eurooppalaisen liuskekiven myynninedistämiskampanja

Eurooppalaisen liuskekiven myynninedistämisen taso on yleensä ottaen hyvin alhainen. Tuotteen arvostus johtuu sen perinteistä ja sen erinomaisista tuloksista katemateriaalina. Maissa, jota sitä ei perinteisesti käytetä, liuskekivi on kuitenkin yksi tuntemattomammista rakennusmateriaaleista — jopa monet arkkitehdit ja rakentajat eivät ole tietoisia sen teknisistä ominaisuuksista, sen asentamisesta, kestosta ja mahdollisuuksista. Yleinen mielikuva siitä on, että se on kallis tuote, joka on varattu ainoastaan historiallisille rakennuksille tai luksusrakennuksille. Ei myöskään ole mielikuvaa, joka erottaisi oman eurooppalaisen liuskekivemme kolmansista maista peräisin olevasta liuskekivestä. Alan teollisuuden merkityksestä ei myöskään yleensä ottaen olla sosiaalisesti tietoisia.

Eikö komissio tässä tilanteessa katso, että EU:n olisi tarpeellista tukea eurooppalaisen liuskekiven myynninedistämistä?

Onko komissio toteuttanut tai aikooko se toteuttaa eurooppalaisen liuskekiven myynninedistämiseen ja levittämiseen suunnattuja toimenpiteitä?

(98/C 196/75)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4010/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön liuskekiveä koskevat laatustandardit

Tällä hetkellä yhteisössä ei ole olemassa standardeja, joilla säänneltäisiin erityisesti EU:ssa tuotetun liuskekiven laadunvalvontaa tai kolmansista maista peräisin olevan liuskekiven laatua.

Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt ja aikoo ryhtyä valvoakseen yhdenmukaisesti EU:ssa tuotetun ja kolmansista maista tuodun liuskekiven laatua?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4006/97, E-4007/97 ja E-4010/97**

(6. helmikuuta 1998)

Komissio vahvisti neuvostolle esittämässään kertomuksessa muun kuin energia-alan vuoroiteollisuudesta 18 päivänä marraskuuta 1993 annettujen neuvoston päätelmien täytäntöönpanosta ⁽¹⁾, että yhteisön lainsäädännöllä ei ole paljontaan merkitystä ympäristökustannusten ongelmissa verrattuna kansallisiin tai sitä alemman tason säädösaloitteisiin. Komissio ei kiellä alan alueellista merkitystä eikä rakennerahastojen hyödyntämisoikeutta, mutta sillä ei ole rahoitusvälineitä, joilla alan kustannuksia voitaisiin korvata.

Komissiolla ei ole käytössään keinoja tukea suoraan liuskekivialan tuotteita, ja sen mielestä tämä on ensisijaisesti ammattijärjestöjen tehtävä. Komissio huomauttaa kuitenkin, että tavoitetta voidaan edistää ammattikoulutuksen alaan liittyvällä yhteistyöllä muiden rakennusalan tai tutkimuksen toimijoiden kanssa.

Panemalla täytäntöön rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/106/ETY⁽²⁾, johon ala liittyy standardointityön välityksellä, vaikutetaan todennäköisesti myönteisesti tuotteen julkiseen kuvaan ja yhteisön tuottajien kansainväliseen kilpailukykyyn. Komissio teki 20. marraskuuta 1997 päätöksen 97/808/EY⁽³⁾ rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelystä lattianpäällysteiden (floorings) osalta saatuaan pysyvältä rakennusalan komitealta myönteisen lausunnon.

⁽¹⁾ Asiak. SEC(96) 852.

⁽²⁾ EYVL L 40, 11.2.1989.

⁽³⁾ EYVL L 331, 3.12.1997.

(98/C 196/76)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4008/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tutkimus ja teknologinen kehitys yhteisön liuskekiviteollisuudessa

Ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevasta Euroopan yhteisön viidennestä puiteohjelmasta (1998 — 2002) KOM(97)0142 lopullinen⁽¹⁾ sivulla 5 komissio viittaa pk-yrityksien tärkeyteen innovaatioiden tuottajina ja käyttäjinä ja niiden tarjoamiin työpaikkoihin, jotka ovat kaksi kolmannesta Euroopan unionin työpaikoista. Samassa yhteydessä se sanoo, että tämän vuoksi pk-yritysten on voitava saada helposti käyttöönsä tarvitsemaansa kehittyntä teknologiaa ja unionin tutkimusohjelmien tarjoamia mahdollisuuksia ja että EU:n inhimillisiä voimavaroja eli tutkijoiden, insinöörien ja teknikkojen tasoa on suojeltava lisäämällä niiden määrää ja hyödyntämällä niitä parhaalla mahdollisella tavalla.

Yhteisön kiviliuskealan yrityksistä 98 % on pk-yrityksiä. Voisiko komissio antaa tiedot, mitä hankkeita, joihin on osallistunut liuskekivialan yrityksiä, EU on yhteisrahoittanut neljännen tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan Euroopan yhteisön puiteohjelman (1995 — 1998) puitteissa, missä valtioissa, mikä on ollut hankkeen kokonaissumma ja kuinka suuri on ollut yhteisön rahoituksen osuus?

Aiotaanko viidennessä tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevassa Euroopan yhteisön puiteohjelmassa (1998 — 2002) ottaa liuskekiviala erityisesti huomioon?

⁽¹⁾ EYVL C 173, 7.6.1997, s. 10.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1998)

Liuskekiviala ja muut teollisuudenalat, kuten kaivostoiminta, avolouhinta ja kivenkäsittely, voivat osallistua tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen neljänteen puiteohjelmaan⁽¹⁾ ja erityisesti sen teollisuus- ja materiaalitekniikan erityisohjelmaan mutta myös muihin ohjelmiin esimerkiksi tietotekniikan, energian ja ympäristön alalla.

Neljännen TTK-puiteohjelman tutkimustoiminta ei kohdistu erityisiin teollisuudenaloihin, joten on parempi antaa selkeitä esimerkkejä kuin alaa koskevia yksityiskohtaisia tietoja.

Esimerkkeinä voidaan mainita kolme hanketta, joille on myönnetty rahoitusta teollisuus- ja materiaalitekniikan ohjelman teknologian käyttöönottoa kannustavien toimenpiteiden ohjelmasta (CRAFT). Tällaisiin hankkeisiin osallistuu 16 pk-yritystä Espanjasta, Irlannista, Portugalista, Suomesta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

1. Innovatiivinen tuotantolinja liuskekivilattialaattojen valmistamista varten
Hanke N:o BES2-5168, yhteisön rahoitusosuus 187 000 ecua
2. Liuskekivijätteen hyödyntäminen
Hanke N:o BES2-2134, yhteisön rahoitusosuus 387 000 ecua
3. Kevytliuskeen kehittäminen puutarhaviljelyä ja runkoainekäyttöä varten
Hanke N:o BES2-5271, yhteisön rahoitusosuus 309 000 ecua

Kuten parlamentin jäsen kysymyksessään ehdottaa, viidettä TTK-puiteohjelmaa koskevan ehdotuksen⁽²⁾ tarkoituksena on edistää pk-yritysten osallistumista ”Innovaatio ja pk-yritysten osallistuminen” -ohjelman kautta. Liuskekivialan yritykset voivat osallistua entiseen tapaan erityisesti seuraavien kahden aihealueen toimiin: ”Käyttäjäturvallisuuden tietoyhteiskunnan luominen” ja ”Kilpailukykyisen ja kestävä kasvun edistäminen”.

(¹) EYVL L 126, 18.5.1994.

(²) Asiak. KOM(97) 142 lopullinen.

(98/C 196/77)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4009/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön kiviliusketeollisuuden kilpailukyky

Yhteisön merkittävä kiviliusketeollisuus on ala, jolla on huomattavat perinteet ja tulevaisuus monissa jäsenvaltioissa ja joka ainoastaan Espanjassa antaa suoran työpaikan 4 800 hengelle ja työllistää epäsuorasti yli 19 000 henkeä. Teollisuus sijoittuu taloudellisesti jälkeenjääneille syrjäalueille tai taantuville teollisuusalueille. Alan teollisuutta uhkaa vakavasti kolmansista maista peräisin olevan liuskekiven tuonti, jolle asetetaan alhaisempia yhteiskunnallisia ja työhön liittyviä vaatimuksia kuin EU:ssa.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Mitä toimenpiteitä komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa yhteisön liuskekiviteollisuuden kilpailukykyyn kannustamiseksi?

Mitkä maat tuovat EU:hun liuskekiveä, kuinka paljon ja millä ehdoin?

Mitä tullitariffia sovelletaan viimeistellyn liuskekiven tuonnissa?

Mitkä eri EU:n ja kolmansien maiden väliset taloudelliset tai kaupalliset sopimukset vaikuttavat suoraan tai epäsuorasti näiden kolmansien maiden liuskekiviteollisuuteen?

(98/C 196/78)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4011/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön liuskekiven vienti

EU tuo kolmansista maista, kuten Kiinasta tai Brasiliasta paljon enemmän liuskekiveä kuin se vie niihin.

Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä lisätäkseen yhteisön liuskekiven vientiä kolmansiin maihin?

**Komission jäsenen Sir Leon Brittanin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4009/97 ja E-4011/97**

(6. helmikuuta 1998)

Yhteisö on työstetyn liuskekiven nettoviejä. Vuonna 1996 yhteisöstä vietiin 43 610 tonnia liuskekiveä (7 997 tonnia Espanjasta) ja sitä tuotiin 26 639 tonnia. Vuoden 1997 suuntaus, joka on arvioitu vuoden ensimmäisen puoliskon perusteella, näyttää vahvistavan saman tuloksen samoissa suhteissa kuin edellisenä vuonna.

Vain pieni ryhmä maita tuo yhteisöön liuskekiveä. Vuonna 1996 viisi eniten liuskekiveä vievää maata toivat yhteisöön tuodusta liuskekivestä yli 85 prosenttia. Nämä maat ovat Brasilia (5 501 tonnia), Kiina (5 158 tonnia), Intia (4 864 tonnia), Norja (4 538 tonnia) ja Kanada (3 091 tonnia). Sen sijaan yhteisöstä viedään liuskekiveä eniten Yhdysvaltoihin, Japaniin, Australiaan ja Sveitsiin.

Yhteisöön tuotavasta liuskekivestä on maksettava suosituimmustulli, joka on 2,1 prosenttia tuotteen arvosta. On kuitenkin tarkennettava, että Euroopan talousalueelta (ETA), esimerkiksi Norjasta, sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT) peräisin olevat tuontituotteet on vapautettu tulleista. On myös lisättävä, että kehitysmaita varten perustetussa yleisessä tullietuusjärjestelmässä liuskekivet on luokiteltu muiksi kuin aroiksi tuotteiksi. Tämä tarkoittaa sitä, että kyseiset tuontitavarat on vapautettu tullien maksamisesta. Näiden tuotteiden muiksi kuin aroiksi tuotteiksi luokittelun tarkistusta ei ole suunnitteilla ennen nykyisen järjestelmän päättymistä 31. joulukuuta 1998.

Brasilia, Kiina ja Intia ovat kyseisen järjestelmän edunsaajat. On kuitenkin huomautettava, että Kiinan osalta voimassa olevassa yleisessä tullietuusjärjestelmässä on määrätty tullietuuden asteittaisesta poistamisesta maan teollisen kapasiteetin tason vuoksi kyseisellä alalla. Sen vuoksi 1. tammikuuta 1997 lähtien Kiinasta yhteisöön tuotavan liuskekiven suosituimmuusmarginaalia alennettiin 50 prosentilla ja 1. tammikuuta 1998 lähtien se poistettiin kokonaan. Kiinan osalta täysimääräistä 2,1 prosentin suuruisia tullia sovelletaan siis uudelleen.

Komissio on yhteisön viennin edistämiseksi vahvasti sitoutunut edistämään yhteisön teollisuuden pääsymahdollisuuksia kolmansien maiden markkinoille. Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, komissio alkoi soveltaa marraskuussa 1996 uutta markkinoille pääsyn strategiaa koskevaa aloitetta, jonka avulla pyritään tunnistamaan ja poistamaan yhteisön viennin esteet. Liuskekivialan, kuten kaikkien talouden alojen toimijoita, pyydetään ja rohkaistaan osallistumaan aktiivisesti kansainvälisen kaupan esteiden tunnistamiseen. Komissio toteuttaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kaikki kyseisten ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat ja soveltuvat toimenpiteet.

On myös painotettava, että komissio soveltaa kaivannaisteollisuutta suosivaa kilpailupolitiikkaa muun kuin energia-alan vuoriteollisuuden kilpailukykyä koskevan tiedonannon⁽¹⁾ ja siihen liittyvien neuvoston 18. marraskuuta 1993 vahvistamien päätelmien mukaisesti. Kyseiset asiakirjat ja neuvostolle annettu kertomus kyseisessä yhteydessä toteutetuista toimista⁽²⁾ toimitetaan tiedoksi suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle. Näillä toimilla, jotka koskevat liuskekivialan lisäksi myös muita rakennustuotteita valmistavan vuoriteollisuuden toimia, pyritään erityisesti entistä avoimempiin markkinoihin ja vuoriteollisuuden toimia koskevan ympäristölainsäädännön vaikutuksien erityiseen seurantaan. Komissio julkaiseekin alan edustajien tuella Euroopan mineraaleja koskevaa vuosiluetteloa, jonka tarkoituksena on tehdä markkinat avoimemmiksi kuluttajille ja tuottajille, jotka ovat usein pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Euroopan liuskekivialan liittoa on pyydetty osallistumaan kyseiseen asiakirjaan liittyviin toimiin. Ympäristömaksujen osalta yhteisön ympäristölainsäädännössä otetaan komission mielestä huomioon kaivannaisalan erikoispiirteet ja siinä pyritäänkin lainsäädännön joustavuuteen, joka on perusteltua esimerkiksi liuskekivien koon tai niiden valmistusmenettelyn vuoksi. Tämä on tilanne louhosten osalta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY⁽³⁾, ja kaatopaikkoja koskevan direktiiviluonnoksen mukaisesti⁽⁴⁾.

Komissio antoi äskettäin rakennusteollisuuden kilpailukykyä koskevan tiedonannon, jossa käsitellään myös rakennustuotteita⁽⁵⁾. Siinä esitetään neljä strategista päätavoitetta ja yli 60 erityistoimenpidettä teollisuuden kilpailukyvyn parantamiseksi.

⁽¹⁾ Asiak. SEK (92) 1884 lopullinen.

⁽²⁾ Asiak. SEK (96) 852.

⁽³⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽⁴⁾ EYVL C 156, 24.5.1997.

⁽⁵⁾ KOM (97) 539 lopullinen.

(98/C 196/79)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4015/97 komissiolle**esittäjä(t): Thomas Megahy (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Lentoyhtiöiden harhaanjohtava mainonta

Yhdistyneen kuningaskunnan mainontaa säätelevä elin (Advertising Standards Authority) on äskettäin päättänyt, että lentoyhtiöiden ja matkatoimistojen on ilmoitettava mainoksissa matkustajille lentojen todellinen hinta, johon sisältyy lentokenttä- ja muut verot, kausiluontoisuudesta johtuvat lisämaksut ja kaikki muut kulut. Onko komissio tietoinen muiden jäsenvaltioiden tilanteesta ja voisiko se harkita direktiiviä, joka yleistäisi Britanniassa 1. tammikuuta 1998 voimaantulevan käytännön?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(26. helmikuuta 1998)*

Komissio oli tyytyväinen kuullessaan Yhdistyneen kuningaskunnan aloitteesta parantaa lentomatkustajille annettavia tietoja kaikkien lentojen todellisista kustannuksista. Komissio ei ole kuullut vastaavanlaisista aloitteista muissa jäsenvaltioissa.

Komissio on kuitenkin käynnistänyt laajan tutkimuksen arvioidakseen lentokuljetuksesta tehtäviin sopimuksiin sisältyviä ehtoja kuluttajien näkökulmasta. Yksi tarkasteltavista kysymyksistä on, miten matkustajille voidaan parhaiten riittävällä tavalla ilmoittaa ne tiedot (mukaan lukien hinnat), joiden perusteella he päättävät sopimuksen tekemisestä. Asiasta kuullaan parhaillaan koko toimialaa. Komissio harkitsee, tarvitaanko tutkimuksen ja kuulemismenettelyn perusteella uusia aloitteita.

(98/C 196/80)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4018/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Kreikkalaisen osaston perustaminen rakenteilla olevaan kolmanteen Eurooppa-kouluun

Vaikka Brysselissä on monilukuinen kreikkalainen yhteisö, nykyisissä kahdessa Brysselin Eurooppa-koulussa on vain yksi kreikkalainen osasto. Tilintarkastustuomioistuimen muuton Luxembourgista ja Kyproksen liittymisen Euroopan unioniin odotetaan lähitulevaisuudessa lisäävän huomattavasti kreikkaa puhuvien henkilöiden määrää Brysselissä, ja samaan aikaan on havaittavissa, että jatkuvasti yhä enemmän kreikkalaisia muuttaa Brysseliin asumaan.

Komissiolta kysytään, aikooko se ryhtyä toimiin toisen kreikkalaisen osaston perustamiseksi rakenteilla olevaan Brysselin Eurooppa-kouluun, jota pyyntöä jo hyvin suuri joukko vanhempia (320 allekirjoitusta) on asettunut tukemaan ja jota pysyvä Kreikan edustusto ei mitenkään vastusta.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(4. helmikuuta 1998)*

Ainoastaan Eurooppa-kouluista vastaavalla, hallitusten välisenä elimenä toimivalla johtokunnalla on valtuudet päättää opintojen suuntautumisesta ja järjestämisestä. Tämän vuoksi vain johtokunta voi aikanaan päättää, mitä kieliosastoja Brysselissä rakenteilla olevaan kolmanteen Eurooppa-kouluun tulee. Päätös on tehtävä koulun opetusjärjestelmän perustana olevia periaatteita noudattaen.

Komissio on johtokunnan jäsen ja pitää Eurooppa-koulujen moitteettoman toiminnan varmistamista tärkeänä. Se tulee pitämään huolen siitä, että edellä mainittuja periaatteita noudatetaan.

(98/C 196/81)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4019/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Allergioita koskevien tutkimusten rahoitus

Tuoreiden arvioiden mukaan kolmannes Euroopan väestöstä kärsii jostakin allergiasta. Komissiolta kysytään, kuinka se aikoo mukauttaa muotoiltavana olevan viidennen tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelman siten, että se takaa merkittävän taloudellisen tuen sellaisten tutkimusten suorittamiselle, jotka koskevat allergioita Euroopassa, ottaen huomioon että näiden aiheuttamat kustannukset on arvioitu 30 miljardiksi ecuksi vuodessa.

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(25. helmikuuta 1998)*

Komissio esitti 14. tammikuuta 1998 Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn jälkeen muutetun ehdotuksensa tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevaksi Euroopan yhteisön viidenneksi puiteohjelmaksi (1998–2002) ⁽¹⁾. Muutetussa ehdotuksessa ensimmäisen toimen (Elämänlaadun ja luonnonvarojen hallinnan parantaminen) tieteellisiin ja teknisiin tavoitteisiin kuuluvat avaintoimintakokonaisuudessa Terveys, ravinto ja ympäristötekijät muun ohella myrkyllisten aineiden – jollaisiksi luetaan myös allergisoivat aineet – havaitsemistestien ja torjumismenetelmien kehittäminen sekä sellaisten allergioiden tutkimus, jotka ovat sidoksissa ympäristöön tai joihin ympäristö vaikuttaa, ja niiden hoito- ja ehkäisykeinot.

Yhteisön tutkimustoimintaa on tarkoitus täydentää tulevaisuudessa saasteisiin liittyviä sairauksia koskevalla kansanterveysohjelmalla, jossa paino on hengityselinsairauksilla ja allergioilla. Komission ehdotuksesta neuvotellaan parhaillaan parlamentissa ja neuvostossa ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(98) 8.

⁽²⁾ EYVL C 214, 16.7.1997.

(98/C 196/82)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4020/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Lyijyä juomavedessä

Maailman terveysjärjestö on alentanut jyrkästi sallittua lyijyn suhteellista osuutta juomavedessä. Komissiolta kysytään, mitä toimia se aikoo toteuttaa auttaakseen jäsenvaltioita rajoittamaan mahdollisimman pian juomavedessä olevan lyijyn määrää ja tiedottaakseen asiasta laajasti paikallishallinnon elimille ja yleisesti Euroopan kansalaisille, ottaen huomioon lyijyn vaarallisuuden ihmisten, erityisesti imeväisikäisten ja lasten, terveydelle.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 1998)*

Komission ehdotuksessa ⁽¹⁾ ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/778/ETY ⁽²⁾ (juomavesidirektiivi) tarkistamisesta vahvistetaan Maailman terveysjärjestön (WHO) suosittama arvo, joka on 10 mikrogrammaa lyijyä litraa kohden (10 µg/l). Tämä standardi hyväksyttiin Euroopan parlamentissa (ensimmäinen käsittely 12. joulukuuta 1996) ja direktiiviehdotuksesta 19. joulukuuta 1997 annetussa neuvoston yhteisessä kannassa (N:o 12767/97).

Direktiivin antamisen jälkeen – mikä tapahtuu periaatteessa vuonna 1998 – jäsenvaltiot vastaavat sen täytäntöönpanosta. Koska direktiivin täytäntöönpanolla on erityisesti lyijyn osalta huomattavia taloudellisia ja käytännön seurauksia, jäsenvaltioilla on normaalin viiden vuoden sijasta viisitoista vuotta varmistaa parametrien 10 µg/l noudattaminen. Väliaikaiseksi standardiksi tulee 5 – 15 vuoden pituiseksi siirtymäkaudeksi nykyisen lyijystandardin (50 µg/l) sijaan 25 µg/l.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 30.5.1995.

⁽²⁾ EYVL L 229, 30.8.1980.

(98/C 196/83)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4021/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Terveydelle vaarallisia elintarvikkeita myydään valintamyymälöissä

Kuluttajasuojajärjestöjen tekemien tuoreiden tutkimusten mukaan ja myös toimivaltaisten, elintarvikkeiden laatua Kreikassa valvovien valtion yksiköiden antamien lausuntojen perusteella ilmenee, että sellaisten elintarvikkeiden myynti, joihin on lisätty asiaankuulumattomia aineita tai jotka ovat mätiä tai saastuneita, ja jotka edustavat koko elintarviketuotteiden kirjoa juomavedestä oliiviöljyyn ja lihaan, leikkeleisiin ja pakattuihin tuotteisiin, aiheuttaa välittömän kansanterveyttä koskevan ongelman. Ongelmaa kasvattaa se, että vastuu elintarvikkeista jakautuu 8 ministeriöön ja noin 50:lle osastolle, eikä vielä ole luotu yhteistä elintarvikevalvontavirastoa.

Komissiolta kysytään, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa varmistaakseen, että Kreikka noudattaa elintarvikkeita koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, ja taatakseen Kreikan kansalaisille oikeuden terveyteen.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 1998)*

Virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta annetussa direktiivissä 89/397/ETY ⁽¹⁾ veloitetaan jäsenvaltiot tarkastamaan ja valvomaan elintarvikkeita sopivissa vaiheissa tuotannosta jakeluun ja kaupankäyntiin. Tässä direktiivissä valvonnan käsitteeseen sisältyvät elintarvikealan yritysten tarkastusten lisäksi myös elintarvikkeiden näytteenotto, tutkimus ja analysointi sen varmistamiseksi, että elintarvikkeiden tarjonta eurooppalaisille kuluttajille täyttää kansalliset ja yhteisön elintarvikelainsäädännön vaatimukset.

Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä annetun direktiivin 93/99/ETY ⁽²⁾ 5 artiklassa veloitetaan komissio tarkastamaan ja arvioimaan jäsenvaltioiden viranomaisten soveltamien virallisen elintarvikkeiden tarkastuksen järjestelmien vastaavuutta ja tehokkuutta. Tätä tarkoitusta varten komissio teki ensimmäisen matkan Kreikkaan ja muihin jäsenvaltioihin vuosina 1996 – 1997. Kreikkaan tehty matka osoitti, että Kreikan viranomaisten välisen viestinnän ja yhteistyön parantaminen lisäisi elintarvikkeiden virallisen valvontajärjestelmän yleistä tehokkuutta. Tämä ja muita seikkoja esitettiin Kreikan viranomaisille komission arviointiraportissa. Vuodeksi 1998 on suunniteltu uusia matkoja Kreikkaan ja muihin jäsenvaltioihin tapahtuneen kehityksen arvioimiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 290, 24.11.1993.

(98/C 196/84)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4022/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ecstasy-huumeeseen suhtautuminen

Äskettäin pidetyssä synteettisiä huumausaineita käsitelleessä kokouksessa Euroopan parlamentissa 27. ja 28. marraskuuta 1997, kävi ilmi, miten suuren vaaran nuorisolle muodostaa ”ecstasy”-nimisen aineen käyttö. Tätä ainetta, ja muitakin synteettisiä huumausaineita, tuotetaan suurissa määrissä Euroopan unionin alueella sijaitsevilla laboratorioilla, myydään hyvin halvalla ja hyvinkin nuoret voivat helposti hankkia sitä, vaikka nuorten ruumiilliselle ja henkiselle terveydelle ja kehitykselle on sen käytöstä tuhoisat seuraukset.

Komissiolta kysytään, mitä tarkastustoimenpiteitä se aikoo toteuttaa lakkauttaakseen laittomien ecstasy-huumeita tuottavien laboratorioiden toiminnan Euroopan unionissa, ja mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä nuorten valistamiseksi tämän aineen käytön aiheuttamista vaaroista.

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1998)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että hän kiinnittää huomiota synteettisiä huumausaineita käsitelleen konferenssin tuloksiin. Euroopan parlamentti, neuvoston puheenjohtajana toiminut Luxemburg ja komissio järjestivät konferenssin 27.–28. marraskuuta 1997. Synteettisten huumausaineiden keskeistä asemaa kuvaillaan Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) vuoden 1997 kertomuksessa ja Euroopan poliisiviraston huumeysrikön (EDU) yleisilannetta koskevassa kertomuksessa.

Yhteisön tason yhteistyö on tällä alalla ensisijaisen tärkeää. Jäsenvaltioiden lainvalvojat vastaavat laittomien laboratoriodien havaitsemisesta ja takavarikoinnista. Komissio seuraa huumeiden ja psykotrooppisten aineiden – ja erityisesti ecstasy-huumeen – laittomaan valmistukseen soveltuvien kemiallisten aineiden yhteisön sisäistä ja ulkoista kauppaa tiettyjen huumaus- ja psykotrooppisten aineiden laittomaan valmistukseen käytettävien aineiden valmistamisesta ja saattamisesta markkinoille 14. joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/109/ETY ⁽¹⁾ ja toimenpiteistä tiettyjen aineiden kulkeutumisen estämiseksi huumausaineiden tai psykotrooppisten aineiden laittomaan valmistukseen 13. joulukuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3677/90 ⁽²⁾ perusteella.

Neuvoston 16. kesäkuuta 1997 hyväksymä yhteinen toiminta uusia synteettisiä huumausaineita koskevien tietojen vaihdosta, riskien arvioinnista sekä valvonnasta edellyttää EMCDDA:n, EDU:n, jäsenvaltioiden ja komission saumatonta yhteistyötä.

Luettelottomien, uusien synteettisten huumeiden laittomaan valmistukseen soveltuvien kemiallisten esias- teiden osalta komissio on tehnyt neuvostolle ja Euroopan parlamentille ehdotuksen nykyisen yhteisön lainsäädännön muuttamisesta tarkkailujärjestelmän perustamiseksi. Tämä järjestelmä perustuu vapaaehtoiselle ilmoittamisjärjestelmälle, jonka lähtökohtana on se, että alan yritykset ilmoittavat viranomaisille luokittelemat- tomien kemiallisten aineiden epäilyttävistä lähetyksistä

Komissio on samaa mieltä siitä, että nuorille on tiedotettava ecstasy-huumeen käyttöön liittyvistä vaaroista. Huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemistä koskeva yhteisön toimintaohjelma perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen terveyden suojelua ja sairauksien ehkäisemistä koskeviin erityisvaatimuksiin. Sen tavoitteena on kannustaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, tukea niiden toimenpiteitä sekä edistää politiikkojen ja ohjelmien yhteensovittamista niiden välillä kaikkentyyppisten huumeiden ja psykotrooppisten aineiden – uudet synteettiset huumeet mukaan lukien – käytön ja niihin liittyvien riskien ehkäisemiseksi.

Ohjelma tukee kansainvälisiä kumppanuuksia, joissa keskitytään terveyttä koskeviin tiedotus- ja koulutushank- keisiin sekä paremman tietämyksen saavuttamiseen synteettisten huumeiden käyttöön liittyvistä tekijöistä (kuten näiden uusien huumeiden sosiaalisesta edustavuudesta). Tavoitteena on edistää tutkimukseen, ehkäisyyn ja ecstasy-huumeen käyttäjien hoitoon liittyvien tietojen ja taitojen yhdistämistä, tarjota mahdollisuuksia huumausainetilanteen ja lähestymismallien vertailuun eri jäsenvaltioissa, arvioida nuorten elämän näköaloja sekä selvittää, miten sosiaaliset olosuhteet vaikuttavat ehkäisytoimiin.

Hankkeiden yhteydessä määritellään yleiset periaatteet, jotka toimivat perustana tutkimusmetodologian määrittelylle, designer-huumeiden käyttäjille ja muille suunnatun asianmukaisen tiedon tuottamiselle ja levitykselle, vertaisryhmään perustuville menetelmille, sukupuolittain eriytyville lähestymistavoille ja haittojen vähentämiselle. Huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemistä koskevan ohjelman yhteydessä toteutuva desig- ner-huumeiden torjunta liittyy nuorten avainhenkilöille tai huumeiden käyttäjille suunnattujen kansainvälisten hankkeiden lisäksi myös laajempaan ehkäisevään lähestymistapaan, kuten tulevaan Euroopan huumausaineiden ehkäisyviikkoon (16.–22. marraskuuta 1998). ”Huumausaineiden väärinkäytön monialainen ehkäiseminen: kansalaisille tiedottaminen ja yhteistyö” -aihetta käsittelevän viikon aikana esitellään terveydenedistämisen ja ennaltaehkäisyhankkeita, ehkäisevien toimien laatua, paikallisten toimijoiden osallistumista sekä monialaisten ja kansainvälisten kumppanuuksien tuomaa lisäarvoa.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 19.12.1992.

⁽²⁾ EYVL L 357, 20.12.1990.

(98/C 196/85)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4024/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Vammaisia koskevat toimenpiteet

Ateenassa sijaitsevan Kansallisen Metsovon polyteknillisen korkeakoulun arkkitehtiosaston tekemän tutkimuksen mukaan yli puolet Kreikan julkisista rakennuksista, 91 % Kreikan korkeamman asteen oppilaitoksista, 67 % museoista ja 63 % teattereista on sellaisia, että liikuntarajoitteisten on mahdotonta lähestyä niitä. Saman tutkimuksen mukaan nämä henkilöt eivät voi vallitsevien olosuhteiden vuoksi käyttää joukkoliikennevälineitä, esimerkiksi busseja, sähköbusseja ja metroa. Lisäksi kuurot henkilöt eivät kykene hyödyntämään televiestintää, eikä näkövammaisille ole sopivia tietokonepäätteitä.

Komissiolta kysytään:

1. Mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa, jotta vammaisten tarpeet otettaisiin huomioon jo rakennusten ja tuotteiden (esimerkiksi bussit, hissit) suunnitteluvaiheessa?
2. Mitä toimenpiteitä se voi rahoittaa, jotta vammaiset henkilöt voisivat vapaasti liikkua rakennetussa ja luonnonympäristössään ja jotta he voisivat tasavertaisesti käyttää tieto- ja viestintätekniikkaa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(9. maaliskuuta 1998)*

Komissio on tietoinen siitä, että vammaisten on yhä vaikea päästä useisiin liikennejärjestelmiin ja julkisiin rakennuksiin. Liikenne on olennaisen tärkeä tekijä ihmisten arkielämässä. Liikenne muodostaa elintärkeän kanavan, jonka avulla ihmiset voivat osallistua talouselämän ja yhteiskunnan eri alojen toimintoihin. Ihmisten tasapuolinen mahdollisuus tehdä työtä ei toteudu, jos he eivät voi käyttää tehokkaasti liikennevälineitä. Vaikeapääsyiset liikennevälineet vaikuttavat vammaisten työntekijöiden työssäkäyntimahdollisuuksiin ja tas-arvoon sekä sattumanvaraisesti heikentävät näitä oikeuksia, mikä on otettu huomioon Luxemburgissa pidetyn neuvoston kokouksen hyväksymissä suuntaviivoissa.

On syytä ottaa huomioon, että pääasiallinen vastuu tämän alan politiikasta ja toimenpiteistä on jäsenvaltioilla.

Komissio hyväksyi vuonna 1993 toimintaohjelman, jossa määritetään kaikkiin liikennevälineisiin pääsyn parantamiseksi tarvittavat toimenpiteet⁽¹⁾. Lisäksi komissio edistää vammaisten huomioon ottamista jo suunnitteluvaiheessa (design for all). Tätä politiikkaa noudatetaan myös komission omien rakennusten suunnittelussa.

Komission vuonna 1991 tekemä ehdotus direktiiviksi liikuntarajoitteisten työntekijöiden liikkumismahdollisuuksien parantamisesta ja turvallisista työmatkakuljetuksista⁽²⁾ on yhä neuvoston käsiteltävänä.

Cost-ohjelman toimi 322, joka käsitteli matalalattialinja-autoja, saatiin päätökseen vuonna 1995. Onnistuneesti toteutettuun toimeen sisältyi matalalattialinja-autojärjestelmiä koskevaa tietotusta ja neuvontaa kaikissa hankkeeseen osallistuneissa valtioissa (Saksa, Espanja, Ranska, Alankomaat, Suomi, Ruotsi, Yhdistynyt kuningaskunta, Unkari ja Sveitsi). Cost-ohjelman toimi 335, joka koskee matkustajien mahdollisuutta käyttää raskasta raideliikennettä, on vielä meneillään. Toimen seurauksena luodaan yhteisön standardit helpopääsyyille junille ja asemille sekä ohjeet tiedotuksesta vammaisille ja iäkkäille matkustajille.

Komissio on viimeistellyt ehdotuksensa linja-autojen ja niiden rakenteiden standardeista⁽³⁾. Ehdotus sisältää säännöksiä, joilla parannetaan liikuntarajoitteisten henkilöiden pääsyä liikennevälineisiin. Ehdotus on parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä.

Vammaisten erityistarpeet on otettu huomioon monissa tietotekniikasta ja televiestinnästä annetuissa direktiiveissä, muun muassa käsiteltävänä olevassa ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi liitettävistä telelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta⁽⁴⁾.

Tämän toiminnan tukemiseksi ja viidennen puiteohjelman valmistelua varten siirtymäkautena toteutetaan useita toimenpiteitä. Komissio on julkaissut tarjouspyynnön vammaisten ja iäkkäiden henkilöiden tietoyhteiskuntaan integroimisessa käytettävän erityistarpeet huomioon ottavan lähestymistavan (design for all) arvioinnista. Lisäksi Tide-, Telematics- ja Cost-ohjelmien yhteydessä on toteutettu monia tutkimushankkeita ja tehty selvityksiä, joiden avulla levitetään tutkimustuloksia ja parannetaan asian tiedostamista.

Komissio on ehdottanut, että erityistarpeet huomioon ottava lähestymistapa (design for all) sisällytettäisiin luonnokseen standardointijärjestöille annettavasta tieto- ja viestintäteknologian alan standardointitoimeksianosta, joka käsittelee kuluttajien vaatimuksia tietoyhteiskunnassa. Kansainväliseen IS-standardiin liittyvien hakemusten ja palvelujen on otettava huomioon erityistarpeet ja tarjottava kaikille kuluttajille tasaveroiset käyttömahdollisuudet.

(¹) Asiak. KOM (93) 433 lopullinen.

(²) Asiak. KOM (91) 539 lopullinen.

(³) EYVL C 17, 20.1.1998.

(⁴) Asiak. KOM (97) 257 lopullinen.

(98/C 196/86)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4026/97 komissiolle

esittäjä(t): Mair Morgan (PSE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Agenda 2000

Komissio ehdottaa Agenda 2000:ssa kolmea uutta yhteisöaloitetta. Tullaanko puitedirektiivissä viittaamaan näihin kolmeen aloitteeseen? On nimittäin todettava, että komission lähestymistavassa on selviä epäjohtonmuokaisuuksia huolimatta siitä, että komission mukaan yhteisöaloitteista saatuja kokemuksia hyödynnetään aluetukea koskevien tavoitteiden yhteydessä. Vaikka maaseutualueet hyötyvätkin tavoitteesta 2 ja LEADER-ohjelmasta, olemassa ei ole mitään ruohonjuuritason yhteisöaloitteita, joilla voitaisiin täydentää tavoitteen 2 muita alueita. Aikooko komissio edelleen harkita LEADER-ohjelman parhaiden käytäntöjen ulottamista koskemaan kaupunkialueita ja teollistuneita alueita koskevaa tavoitetta 4?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 1998)

Komissio haluaa vahvistaa tulevien yhteisöaloitteiden tehokkuutta, näkyvyyttä ja innovatiivisuutta, ja sen vuoksi se aikoo keskittää toimintansa Agenda 2000:n (¹) mukaisesti vain kolmeen aihepiiriin: rajanylittävä, valtioiden välinen ja alueiden välinen yhteistyö, maaseudun kehittäminen sekä henkilöresurssit yhtäläisten mahdollisuuksien yhteydessä. Se tarkastelee myös sitä, voidaanko nämä aloitteet ottaa nimenomaisesti mukaan valmisteilla olevaan rakennerahastojen koskevaan uuteen lainsäädäntöön.

Tällaisen aihepiireihin keskittymisen pitäisi osoittaa selvästi se, että on yhteisön edun mukaista tehdä yhteistyötä ja vaalia innovatiivisuutta Euroopan alueen sopusointuisessa kehittämisessä, uusien lähestymistapojen edistämässä maaseudulla yhteisen maatalouspolitiikan suunnitellun perusteellisen uudistamisen vuoksi ja henkilöresurssien tehokkaammassa käyttöön ottamisessa. Viimeinen seikka kuuluu Euroopan työllisyyteen ja työmarkkinoille pääsyyn.

Vaikka komissio ei ole ehdottanut omaa aloitetta niitä alueita varten, joilla teollisuus taantuu, tämä ei merkitse, etteivätkö alueet olisi yhtä ensisijaisia. Itse asiassa tavoite 1 (kehityksessä jälkeen jääneet alueet, joilla esiintyy tuotantjärjestelmään ja työllisyyteen liittyviä vaikeuksia), tavoite 2 (elinkeinoelämän rakennemuutosalueiden taloudellinen ja sosiaalinen uudistaminen, mukaan lukien teollisuus, palvelut, maaseutualueet ja vaikeuksissa olevat kaupunginosat), tavoite 3 (inhimillisten voimavarojen kehittäminen muilla alueilla) tai muut ehdotetut yhteisöaloitteet ovat välineitä, joilla toteutetaan hankkeita teollisuus- ja kaupunkialueilla.

(¹) Asiak. KOM(97) 2000 lopullinen.

(98/C 196/87)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4027/97 neuvostolle**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Maamiinat ja EU:n kehitysapu

Pitääkö neuvosto myönteisenä Ison Britannian päätöstä tarkistaa kehitysavun tasoa niiden avunsaajamaiden osalta, jotka eivät allekirjoita maamiinon kieltämistä koskevaa Ottawan sopimusta?

Eikö näin ollen olisi asianmukaista, että neuvosto antaisi suosituksen, jonka mukaan EU:n on noudatettava samanlaista syrjintäpolitiikkaa niitä EU:n kehitysapua vastaanottavia maita kohtaan, jotka jatkavat maamiinon tuotantoa ja vientiä?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Neuvosto ei ole toistaiseksi ollut tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitun päätöksen sisällöstä eikä se ole tämän vuoksi käsitellyt kysymystä.

Arvoisa parlamentin jäsen kuitenkin tietää, että 28. marraskuuta hyväksytyssä yhteisessä toiminnassa jalkaväkimiinoista neuvosto palautti mieliin 22. marraskuuta 1996 antamansa päätöslauselman jalkaväkimiinon käytön torjunnasta, jossa esitettiin toteutettavissa olevat toimenpiteet ja perusteet, joilla miinanraivaustoimiin tarkoitetut varat myönnetään.

Samassa yhteydessä Euroopan unioni suhtautui myönteisesti ponnistuksiin edistää maailmanlaajuisia liittymistä jalkaväkimiinon käytön, varastoinnin, valmistuksen ja kaupan kieltämistä ja niiden hävittämistä koskevaan yleissopimukseen ja se huomautti kiinnittävänsä erityisesti huomiota kolmansien maihin, jotka jatkavat jalkaväkimiinon vastuutonta toimittamista ja umpimähkäistä käyttöä.

(98/C 196/88)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4037/97 komissiolle**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Scrapie

Nautojen enkefalopatian eli hullun lehmän taudin mahdollinen yhteys lampailta esiintyvään tautiin, joka tunnetaan nimellä scrapie tai kutkatauti, velvoittaa varoimenpiteisiin. Sana scrapie, jota anglosaksiset kirjoittajat taudista käyttävät, viittaa raaputtamiseen, taudin silmiinpistävimpiin oireeseen. Scrapielle on ominaista voimakas kutiaminen, asteittain etenevä motorisen koordinaation heikentyminen, halvaus ja kuolema. Tauti tuli ajankohtaiseksi, kun navojen enkefalopatia ilmestyi ja tarttui ihmiseen. Molemmat taudit aiheuttaa epätavallinen taudinaiheuttaja, prioni, joka voi sairastuttaa sekä ihmisen että eläimet. Lammaslaumaan tartunta tulee useimmiten siten, että laumaan otetaan eläin tilalta, jonka eläimet ovat saastuneet suoran kosketuksen tai emolta poikaselle tapahtuvan tartunnan kautta. Scrapie puhkeaa hitaasti, 2 – 10 kuukauden kuluessa, etenee asteittain ja tappaa. Tavallisesti sairastuneet eläimet ovat yli vuoden ikäisiä ja varsinkin 2 – 4-vuotiaita. Sairastuneen eläimen villa vähenee selvästi. Tilastoissa on vasta yksi todistettu hullun lehmän tautia muistuttava enkefalopatiatapaus. Hoitoa tai erityisiä rokotteita ei vielä ole, joten kaikki sairastuneet eläimet ja niiden jälkeläiset on tuhottava.

Ottaen huomioon, että hullun lehmän tautiin liittyvillä tapahtumilla on ollut suuri vaikutus koko eurooppalaiseen yhteiskuntaan, haluan kysyä seuraavaa.

- Onko komissio tehnyt tutkimuksen scrapien vaikutusten todellisesta laajuudesta Euroopan lampaankasvatukseen? Jos tutkimus on tehty, mitkä ovat sen tulokset? Jos tutkimusta ei ole, milloin komissio aikoo sen tehdä?
- Mitä varoimenpiteitä komissio toteuttaa sen estämiseksi, että tämä tauti muuttuu ”hullun lampaan taudiksi”?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa yhdistäessään nautojen spongiformisen enkefalopatian (BSE) ja scrapien, joka on lampaiden ja vuohien spongiforminen enkefalopatia. Molemmat taudit kuuluvat tautiryhmään nimeltä tarttuvut spongiformiset enkefalopatiat (TSE:t), ja yksi mahdollinen selitys BSE:n ilmaantumisellemme karjaan on se, että sitä on ruokittu scrapien aiheuttajan sisältävällä lihaluujauholla.

On korostettava, että lampaiden scrapie on tunnettu yli kahden vuosisadan ajan, ja sitä esiintyy maailmassa kaikkialla, missä lampaista pidetään. Tästä huolimatta ei scrapien ja minkään ihmisillä esiintyvän taudin välillä tunneta yhteyttä. BSE on kuitenkin koeoloissa tarttunut lampaisiin, kun niitä on ruokittu BSE-tartunnan saaneen karjan aivoista saatavilla osilla, ja se on aiheuttanut kliinisesti scrapieta muistuttavia oireita. Vaikka lampaiden ja vuohien ruokkiminen märehijöistä saatavilla proteiineilla on ollut yhteisössä kiellettyä vuodesta 1994, on olemassa vähäinen mahdollisuus, että BSE voi tarttua lampaisiin ja sitä voidaan erehtyä pitämään scrapienä.

Tämän vuoksi komissio on sisällyttänyt myös korkean riskin lampaista ja vuohista saatavat kudokset riskiaineksen käytön kieltämisestä tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi 10. heinäkuuta 1997 tekemäänsä päätökseen 97/534/EY ⁽¹⁾.

Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28. tammikuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/68/EY ⁽²⁾ esitettiin velvoite ilmoittaa scrapie-epäilyistä ja -tapauksista kyseisen jäsenvaltion viranomaisille. Jäsenvaltioiden kansalliset scrapien valvontaa koskevat määräykset ovat erilaisia, ja komissio laatii parhaillaan ehdotusta yhteisön säännöiksi TSE-tautien seurannasta. Ehdotuksen odotetaan valmistuvan esitettäväksi neuvostolle vuoden 1998 jälkimmäisellä puoliskolla, ja jos ehdotus hyväksytään, se sisältää arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamat tiedot.

⁽¹⁾ EYVL L 216, 8.8.1997.

⁽²⁾ EYVL L 46, 19.2.1991.

(98/C 196/89)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4038/97 komissiolle**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: Kermeksen (kilpikirvasta saatava väriaine) vientituen tutkimus

Euroopan komissio on käynnistänyt tutkimuksen tukiaisten käytöstä Perusta tuotavan kermeksen viennissä. Valituksen asiasta on tehnyt Espanjalainen yritys Xantaflor S.A., joka vastaa suurimmasta osasta kermeksen tuotannosta Euroopan yhteisössä. Valituksen tekijän mielestä perulaiset valmistajat saavat erilaisia julkisia tukia, jotka ovat auttaneet lisäämään vientiä ja alentamaan hintoja niin, että yhteisön tuotanto vahingoittuu.

Millaisia ovat mainitun tutkimuksen alustavat tulokset?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(4. helmikuuta 1998)*

Xantaflor S.A. teki 22. syyskuuta 1997 tukien vastaisen valituksen, jossa väitettiin, että Perusta peräisin olevan kokenillikarmiinin tuonti on tuettua ja tuonti aiheuttaa tästä syystä merkittävää vahinkoa yhteisön tuottajille. Komissio toimi muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ⁽¹⁾ mukaisesti ja totesi, että valitus sisälsi riittävästi alustavia todisteita tukemisesta ja merkittävistä vahingoista. Tämän perusteella se julkaisi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ilmoituksen tukien vastaisen tutkimuksen vireillepanosta ⁽²⁾.

Vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille asianomaisille osapuolille. Tämä kyselylomake on toimitettava täytettynä tammikuun 1998 loppuun mennessä, ja vastaukset tarkistetaan helmikuun 1998 aikana. Näin ollen ensimmäinen arvio tästä tapauksesta voidaan antaa kyselylomakkeen vastausten tarkistuksen ja analysoinnin jälkeen normaalia päätöksentekomenettelyä noudattaen. On syytä korostaa, että tämä tutkimus suoritetaan Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen määräykset yhteisön lainsäädäntöön saattavan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 säännösten mukaisesti.

(¹) EYVL L 288, 21.10.1997.

(²) EYVL C 335, 6.11.1997.

(98/C 196/90)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4039/97 komissiolle

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (GUE/NGL)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Alicantessa sijaitsevien Agua amargan suolasoiden rappeutuminen

Agua amargan suolasuot muodostavat ainutlaatuisen ekosysteemin, joka täyttää kaikki Ramsarin yleissopimuksen (vesilintujen elinympäristönä kansainvälisesti merkittäviä vesiperäisiä maita koskeva yleissopimus), johon Espanjan valtio on liittynyt, edellytykset. Tällä korvaamattomalla luonnonalueella on suuri kulttuurillinen, tieteellinen ja virkistykseellinen merkitys. Suolasuot ovat maisemallinen kokonaisuus, jossa on paikalleen jähmettyneitä ja eläviä dyynejä ja rantaviivassa meren muovaavia tasankoja ja matalikkoja, jotka tarjoavat monimuotoiselle eläimistölle korvaamattoman elinympäristön.

Vuosien mittaan alue on kärsinyt rakentamisesta, joka vaarantaa alueen suojelun ja palauttamisen ennalleen vesiperäiseksi maaksi.

Vuonna 1994 Alicanten kaupunginhallitus päätti yksimielisesti tehdä tutkimuksen tämän vesiperäisen maan suojelun kannattavuudesta. Edellytyksenä alueen julistamiselle suojelluksi vesiperäiseksi maaksi Alicanten kaupunginhallituksen on, Valencian itsehallinto-yhteisön luonnonsuojelualueista 27. joulukuuta 1994 antaman lain 11/94 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti, muutettava tekeillä olevaa suunnitelmaansa yleiskaavaksi.

1. Voiko komissio kääntyä Alicanten kaupunginhallituksen puoleen ja suositella sille neuvoston direktiivin 92/43/ETY (¹) soveltamista ja sitä, että noudatettaisiin vesiperäisiä maita koskevaa yleissopimusta, jonka 1 artiklassa vesiperäiseksi maaksi määritellään murtoveden tai suolaisen veden kattamat pinnat?

2. Voiko komissio, jos sen antamaa suositusta ei noudateta, direktiivin 92/43/ETY mukaisesti nimittää asiantuntijan, joka matkustaa alueelle ja arvioi Agua amargan suolasoiden sopivuuden luonnonsuojelualueeksi ja tutkii, täyttävätkö ne mainitun direktiivin tavoitteet?

3. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa nopeuttaakseen suojelua ansaitsevien alueiden, joita ei vielä suojella, luokittelamista suojeltaviksi?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 1998)

1. Komissio ei voi ottaa yhteyttä Alicanten kaupunginviranomaisiin suositellakseen luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (¹) soveltamista, sillä komission neuvottelukumppaneina tällaisissa kysymyksissä ovat edelleenkin jäsenvaltioiden keskus- eikä paikallishallinnon viranomaiset.

Yhteisö ei ole liittynyt Ramsarin yleissopimukseen, eikä komissiolla ole toimivaltaa panna sitä täytäntöön jäsenvaltioissa.

2. Espanja ei ole vielä toimittanut komissiolle luetteloa Välimeren aluetta varten ehdottamistaan Natura 2000-kohteista. Niinpä ei voida vielä tietää, sisältyykö parlamentin jäsenen mainitsema alue ehdotukseen.

Komissio järjestää erityiset kokoukset, joissa se arvioi jäsenvaltioiden ja riippumattomien asiantuntijoiden kanssa luettelot jäsenvaltioiden Natura 2000 -verkkoon ehdottamista alueista.

Ehdotettuja alueita on niin paljon (useita tuhansia), ettei ole mahdollista todentaa paikan päällä kunkin alueen arvoa.

3. Koska Espanjan luettelojen lähettäminen on viivästynyt, komissio on aloittanut Espanjaa vastaan direktiivin 92/43/ETY rikkomisesta johtuvan menettelyn.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(98/C 196/91)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4045/97 komissiolle

**esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE), Marjo Matikainen-Kallström (PPE)
ja Jyrki Otila (PPE)**

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Ehec-bakteeri ja nautojen teurastus

Suomen naudoissa havaittu Ehec-bakteeri on aiheuttanut nautojen teurastustarpeen taudin leviämisen estämiseksi. Teurastus onkin todella aiheellista, koska ihmisiä on kuollut ja osa sairastaa ns. vuotavaa vatsatautia.

Haluamme kysyä, miten Euroopan komissio aikoo varmistua siitä, että ns. sairasta lihaa ei käytetä ihmis- ja eläinravinnoksi? Teurastuksesta aiheutuu valtavat taloudelliset menetykset maanviljelijöille; miten komissio aikoo kompensoida maanviljelijöiden menetykset?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 1998)

Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetun direktiivin 64/433/ETY ("tuorelihadiirektiivin") säännöt ohjaavat tuoreen lihan tuotantoa ja kaupan pitämistä. Direktiivi on konsolidoitu kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta annetulla direktiivillä 91/496/ETY (¹) ja sitä on muutettu tuoreen lihan tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevan direktiivin muuttamisesta annetulla direktiivillä 95/23/EY (²). Näiden säännösten mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkaeläinlääkäri julistaa taudin saastuttaman tai tartuttaman lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Tällöin kyseinen liha ei pääse ihmisten ravintoketjuun. Jos liha renderoidaan ja käytetään rehuna, se on käsiteltävä siten, että taudin tarttuminen tai leviäminen on mahdotonta.

Yksityiskohtaiset säännöt yhteisön mahdollisesta rahoitusosuudesta annetaan tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY (³) (yleisesti tunnettu "eläinlääkintäalan rahastona").

Päätöksen 90/424/ETY III osaston 2 luvun (29, 32 ja 33 artiklan) perusteella yhteisön rahoitusta voidaan ensinnäkin myöntää zoonoosien kansallisiin tarkastussuunnitelmiin. Eheciä koskevaa suunnitelmaa ei vielä ole hyväksytty.

Päätöksen 90/424/ETY 4 artiklan 3 kohdassa säädetään lisäksi hätäavusta siinä tapauksessa, että puhkeaa jokin tiettyjä eläimissä ja eläinperäisissä tuotteissa esiintyviä zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskevista suojatoimenpiteistä elintarvikkeista aiheutuvien tartunta- ja myrkytyspesäkkeiden ehkäisemiseksi 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa direktiivissä 92/117/ETY (⁴) tarkoitettu zoonoosi, jos taudin puhkeaminen muodostaa välittömän vaaran kansanterveydelle. Tällä perusteella ei tähän mennessä ole myönnetty rahoitusta.

(¹) EYVL L 268, 24.9.1991.

(²) EYVL L 243, 11.10.1995.

(³) EYVL L 224, 18.8.1990.

(⁴) EYVL L 62, 15.3.1993.

(98/C 196/92)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4047/97 neuvostolle**esittäjä(t): Antonio Tajani (UPE) ja Claudio Azzolini (UPE)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Italian pankin itsehallinto

Tulevan Euroopan keskuspankin kulmakiviä ovat keskuspankkien itsenäisyys ja itsehallinto, joita tulee jatkossakin suojella poliittisen vallan vaikutuksilta.

Onko neuvosto tietoinen lehdistön laajasti uutisoimista, Italian hallituksen ja parlamentin enemmistövoimien Italian pankin johtajaan Antonio Fazioon kohdistamista sopimattomista painostustoimista, joilla häntä taivutellaan alentamaan virallista korkokantaa?

Onko Italian hallitus missään vaiheessa esittänyt neuvostolle Antonio Fazion mahdollista korvaamista lähiaikoina nykyistä hallituksen enemmistöä lähempänä olevilla keskuspankin edustajilla?

Eivätkö tällaiset aloitteet neuvoston mielestä vahingoita Italian pankin itsehallintoa ja vaaranna Italian liittymisen yhteiseen eurooppalaiseen rahaliittoon ja siihen osallistumisen jatkossa?

Mikä on neuvoston arvio johtaja Fazion mielipiteestä, jonka mukaan rakenteelliset uudistukset ja veroihin kohdistuvien paineiden vähentäminen ovat yhteiseen rahaliittoon osallistumisen kannalta välttämättömiä?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Neuvosto ei aio ottaa kantaa väitteisiin, joihin arvoisat parlamentin jäsenet kysymyksessään viittaavat.

Neuvosto myöntää, että yhteisen rahan käyttöönotto edellyttää jäsenvaltioiden tekävän huomattavia rakenteellisia uudistuksia. Joitakin uudistuksia on jo toteutettu, toisia toteutetaan parhaillaan.

Erityisemmin Italian tilanteen osalta neuvosto muistuttaa tutkineensa Italian vuosien 1998–2000 lähentymisohjelmaa 7. heinäkuuta 1997 pitämässään istunnossa sekä Italian vuoden 1998 budjettia 19. tammikuuta 1998 pitämässään istunnossa. Tätä asiaa koskevan käsittelyn tulokset on julkistettu.

(98/C 196/93)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4048/97 komissiolle**esittäjä(t): Antonio Tajani (UPE) ja Claudio Azzolini (UPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Italian pankin itsehallinto

Tulevan Euroopan keskuspankin kulmakiviä ovat keskuspankkien itsenäisyys ja itsehallinto, jotka tulee jatkossakin suojella poliittisen vallan vaikutuksilta.

Onko komissio tietoinen lehdistön laajasti uutisoimista, Italian hallituksen ja parlamentin enemmistövoimien Italian pankin johtajaan Antonio Fazioon kohdistamista sopimattomista painostustoimista, joilla häntä taivutellaan alentamaan virallista korkokantaa?

Onko Italian hallitus missään vaiheessa esittänyt komissiolle Antonio Fazion mahdollista korvaamista lähiaikoina nykyistä hallituksen enemmistöä lähempänä olevilla keskuspankin edustajilla?

Eivätkö tällaiset aloitteet komission mielestä vahingoita Italian pankin itsehallintoa ja vaaranna Italian liittymisen yhteiseen eurooppalaiseen rahaliittoon ja siihen osallistumisen jatkossa?

Mikä on komission arvio johtaja Fazion mielipiteestä, jonka mukaan rakenteelliset uudistukset ja veroihin kohdistuvien paineiden vähentäminen ovat yhteiseen rahaliittoon osallistumisen kannalta välttämättömiä?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus*(23. helmikuuta 1998)*

Euroopan keskuspankin itsenäisyys:

EY:n perustamissopimuksen 109 j artiklan määräysten mukaisesti komissio tarkastelee, onko Italian kansallisen keskuspankin perussääntö sopuinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankijärjestelmän (EKPJ) perussäännön kanssa. Perustamissopimuksen 108 artiklan mukaan ”jokainen jäsenvaltio huolehtii siitä, että viimeistään päivänä, jona EKPJ perustetaan, sen kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopuinnussa tämän sopimuksen ja EKPJ:n perussäännön kanssa”.

Riippumatta komissiossa meneillään olevasta Italian keskuspankin perussäännön tarkastelusta komissiolla ei ole tietoa Italian keskuspankin itsenäisyyttä uhkaavista aloitteista eikä mahdollisesta hallituksen suunnitelmasta korvata sen pääjohtaja.

Rakenteellisten uudistusten tarve:

Komissio kannatti viimeisimmässä taloutta koskevassa vuosikertomuksessa ja talouden yleisissä suuntaviivoissa verotaakan keventämistä ja rakenteellisten uudistusten täytäntöönpanon nopeuttamista. Tällainen politiikka auttaa talouden kasvua ja työpaikkojen luomista. Useimmissa jäsenvaltioissa uudistukset ovat tarpeen siitä riippumatta, otetaanko euro käyttöön.

Ecofin-neuvosto ilmaisi lisäksi 19. tammikuuta 1998 pidetyssä kokouksessa Italian lähentymisohjelmasta tekemissään päätelmissä tyytyväisyytensä huomattavista uudistuksista, joita Italia oli aloittanut tai toteuttanut sen jälkeen, kun lähentymisohjelmaa oli tarkasteltu vuoden 1997 heinäkuussa. Uudistukset koskevat verotus- ja budjettimenettelyjä sekä vuoden 1995 sosiaaliturvajärjestelmän uudistusta täydentäviä toimenpiteitä.

(98/C 196/94)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4054/97 komissiolle**esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE)***(15. joulukuuta 1997)*

Aihe: Alankomaiden nettomaksu vuonna 1997

Mikä on odotettavissa oleva Alankomaiden maksettavaksi lankeava nettosumma Euroopan unionin vuoden 1997 talousarviossa?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Komissio ei esitä budjettitasapainoa, toisin sanoen jäsenvaltioiden saamien ja maksamien talousarvion rahoitusosuuksien erotusta, koskevia arvioita. Tämän vuoksi käytettävissä ei ole arvoisan parlamentin jäsenen pyytämiä Alankomaiden budjettiasemaa koskevia tietoja vuodelta 1997. Syitä komission kantaan tähän asiaan käsitellään yksityiskohtaisesti komission Ecofin-neuvostolle 13. lokakuuta 1997 esittämässä asiakirjassa Talousarvion rahoitusosuudet, EU:n menot, budjettitasapaino ja jäsenvaltioiden suhteellinen vauraus. Asiakirja on saatavana World Wide Webin Europa-sivuilla kaikilla 11 virallisella kielellä.

(98/C 196/95)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4062/97 komissiolle**esittäjä(t): Fernand Herman (PPE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: Terveysturva

Sosiaaliturvaa koskevan asetuksen 1408/71⁽¹⁾ mukaan unionin kansalaisilta ei voida kieltää oikeutta saada tehokkaampaa hoitoa toisessa jäsenvaltiossa silloin kun asianmukaista hoitoa ei ole pystytty tarjoamaan heille heidän ikänsä ja terveydentilansa edellyttämässä määräjassa. Tuomioistuin on vahvistanut tämän veloitteen jo vuonna 1978 (asia 117/177).

Mitä komissio tekee saadakseen asiasta vastuussa olevat Ranskan viranomaiset hoitamaan yhteisölliset velvoitteensa ja tarjoamaan kansalaisilleen mahdollisuuden käydä Belgiassa geriatrisessa kuntoutuksessa, joka kolmessa kuukaudessa mahdollistaa kotiutuksen, kun Ranskassa pystytään tarjoamaan vain yksinkertaista lievittävää – ja vieläpä kalliimpaa – hoitoa?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 1998)

Komissio haluaisi kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että sen jälkeen, kun tuomioistuin antoi tuomion asiassa 117/77, Pierik, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (¹) 22 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa muutettiin 17 päivänä syyskuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2793/81 (²), joka koski sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamista.

Asetuksen tämänhetkisen version mukaan (muista kuin välittömästi tarvittavista) sairauskuluista, jotka ovat aiheutuneet muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa asianomainen on vakuutettu, saa korvauksen, jos niihin on saatu lupa ennakolta (ks. 22 artiklan 1 kohdan c alakohta). Tätä lupaa ”ei voida evätä, jos kysymyksessä oleva hoito kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen etuuskien joukkoon, jonka alueella se, jonka etua asia koskee, asuu, ja jos hänelle ei ole voitu antaa tällaista hoitoa siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi jäsenvaltiossa, jossa hän asuu, ottaen huomioon hänen senhetkinen terveydentilansa ja todennäköinen taudinkulku” (22 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta).

Kun kyse on siitä, antavatko Ranskan viranomaiset luvan geriatrian alan kuntoutukseen Belgiassa, komissio tutkii kaikki asiaa koskevat valitukset tällä hetkellä voimassa olevien säännösten pohjalta. Toisin sanoen komissio varmistaa, kuuluuko hoito Ranskan lainsäädännössä säädettyjen etuuskien joukkoon ja voidaanko se antaa Ranskassa siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi.

Tämän ennakolta annettavaa lupaa koskevan järjestelmän yhdenmukaisuudesta EY:n perustamissopimuksen 30 ja 59 artiklan kanssa keskustellaan parhaillaan tuomioistuimessa asioiden C-120/95, Decker, ja C-160/96, Kohll, yhteydessä.

Komissio odottaa, että tuomioistuin antaa asioista tuomionsa, ennen kuin se ryhtyy mahdollisesti tarvittaviin toimenpiteisiin.

(¹) Tämän asetuksen ajan tasalle saatettu versio vahvistettiin 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

(²) EYVL L 275, 29.9.1981.

(98/C 196/96)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4073/97 komissiolle

esittäjä(t): **Riccardo Nencini (PSE)**

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Vakuutusyhtiöt

Vakuutusyhtiö Fondiaria on suorittamassa toimintansa uudelleenjärjestelyä, joka kattaa Fondiarian oman verkoston lisäksi Milano Assicurazioni, Polaris ja Previdente vakuutusyhtiöiden verkostot. Uudelleenorganisointi merkitsee vielä täsmentämättömän mutta epäilemättä erittäin suuren määrän suorita ja epäsuorita työpaikkojen menetyksiä.

Sen lisäksi, että asiamiesten toimilupia on peruutettu, Fondiaria on lähettänyt asiakkaille ilmoituksia vakuutussopimusten purkamisesta, mikä on aiheuttanut suurta huolta asiakaskunnassa ja on lisäksi erittäin huonoa palvelua.

Aikooko komissio tarkastaa, onko yhtiö rikkonut kartellilakia ja kuluttajain oikeuksia?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(9. maaliskuuta 1998)*

Käytettävissään olevien tietojen perusteella komissio uskoo, ettei Fondiaria-yhtymän uudelleenjärjestely vääristä kilpailua EY:n perustamissopimuksen 85-94 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

Kuluttajien oikeuksia koskevaan kysymykseen ei ole mahdollista antaa yleispätevää vastausta. Vaikka "pacta sunt servanda" -peruseriaate ilmeisesti pätee, erityisolosuhteet voivat sallia sopimusten purkamisen. Tämän sallivat sopimuslausekkeet voidaan katsoa kohtuuttomiksi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY tarkoituksessa ⁽¹⁾, mutta tästä ei voi tehdä päätöstä ilman tarkkaa selvitystä. Ei kuitenkaan ole komission asia tutkia, noudattavatko yhtiöt tämän direktiivin kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 95, 21.4.1993.

(98/C 196/97)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4077/97 komissiolle**esittäjä(t): Guido Podestà (UPE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: "Performance bond" -takuujärjestelmän edistäminen Euroopan unionissa

Vastauksena täysistunnossa 21. lokakuuta esittämäni Tappinin mietintöä koskevaan suulliseen kysymykseen julkisista tarjouskilpailuista Mario Monti ilmaisi komission nimissä myönteisen mielipiteensä uusien takuumuotojen ottamisesta käyttöön tarjouskilpailuiden asianmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi mukaanlukien "performance bond", mutta hän korosti myös tarvetta taata pk-yritysten edut.

Aikooko komissio toteuttaa tutkimuksia tällaisten takuumuotojen toteuttamiskelpoisuudesta ja toteuttamistavasta ja jos aikoo, koska?

Jos komissio ei katso mainittuja syventäviä tutkimuksia aiheellisiksi, niin miksi?

Mikäli komissio kuitenkin käynnistää mainitut tutkimukset, tuleeko se laatimaan ehdotuksen yhteisön lainsäädännöksi tällaisista julkisten tarjouskilpailujen takuujärjestelmistä, ja millä todennäköisellä aikataululla tämä voisi toteutua?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(10. maaliskuuta 1998)*

Vastauksena kysymykseen, jonka arvoisa jäsen esitti käsiteltäessä Tappinin mietintöä julkisia hankintoja koskevasta vihreästä kirjasta ⁽¹⁾, komissio totesi, että toimitustakausjärjestelmä voi olla erittäin tärkeä pyrittäessä helpottamaan julkisten hankintojen avaamista rakennusalalla. Komission vuonna 1996 laatima tutkimus yhtenäismarkkinaohjelman vaikutuksesta ja tehokkuudesta ⁽²⁾ osoitti, että tämän alan julkiset hankinnat eivät ole vielä merkittävästi avautuneet. Komissio on varma siitä, että tämä johtuu pääasiassa aidon kilpailun puuttumisesta ja on sen vuoksi tyytyväinen kaikkiin kilpailua edistäviin toimenpiteisiin.

Komissio on tehnyt aloitteita, kuten Euroopan standardointikomitealle (CEN) ja Euroopan sähkötekniiselle standardointikomitealle (Cenelec) annettu tehtävä kelpuuttamisstandardin laatimiseksi, mutta sen lisäksi tarvitaan varmasti aloitteita myös yksityissektorilta. Toimitustakausjärjestelmän kehittäminen näyttäisi olevan lupaava esimerkki tällaisesta aloitteesta. Komissio seuraa aloitteiden etenemistä tiiviisti, mutta katsoo, ettei sen puuttumista tarvita tällä hetkellä. Se aikoo kuitenkin seurata tämän ja muiden aloitteiden etenemistä kiinteästi. Jos käy ilmi, että komission osallistuminen edistäisi aloitteiden onnistumista, komissio tekee saatavilla olevien tietojen perusteella tarvittavat päätökset.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (96) 583 lopullinen.

⁽²⁾ Asiak. KOM (96) 520 lopullinen.

(98/C 196/98)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4078/97 komissiolle**esittäjä(t): Monica Baldi (UPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Italian vastaiset välähdykset Channel Four tv-kanavalla

Italialaisvastaiset välähdykset, joita lähetettiin jokin aika sitten englantilaisella Channel Four tv-kanavalla Italia-Venäjä -jalkapallo-ottelun edellä loukkaavat vakavasti maattamme ja kiihottavat suvaitsemattomuuteen ja väkivaltaan.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa, jotta tiedotusvälineet eivät rikkoisi EU:n perustana olevaa rauhan ja suvaitsevaisuuden ja sen jäsenvaltioiden kansallisen identiteetin kunnioittamisen periaatteita, jotka on kirjattu EU:n perustamissopimuksen F artiklaan?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(24. helmikuuta 1998)*

Komissio ei ollut tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista Channel 4 -kanavan lähettämistä välähdyksistä. Se otti välittömästi asian esiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa. Nämä ilmoittivat komissiolle, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällaisia asioita käsittelee televisiotoiminnan valvontaelin Independent Television Commission (ITC), joka vastaa 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY ("televisio ilman rajoja") muuttamisesta⁽¹⁾, joka tarjoaa yhteisön tasolla oikeudellisen kehyksen televisiotoiminnalle, kansallisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisesta. Myös Broadcasting standards commission (BSC) tutkii käytäntönsääntöjensä alaisia valituksia. Kaikki Yhdistyneen kuningaskunnan yleisradiopalvelun harjoittajat noudattavat näitä sääntöjä. Nämä molemmat toimielimet ovat tutkineet asiaa ja päätelleet, että vaikka välähdykset olivat huonoa huumoria, ne eivät Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimusten mukaan olleet hyvän maun tai hyvien tapojen vastaisia. On huomattava, että välähdykset näytettiin vain ensimmäisen ottelun edellä eikä niitä toistettu toisen ottelun edellä. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan urheilusta vastaavan ministerin ja Italian kansallisen olympiakomitean välillä on ollut kirjeenvaihtoa, jossa Yhdistyneen kuningaskunnan ministeri toteaa, että hän on täysin samaa mieltä siitä, että ei tulisi lähettää sellaista aineistoa, jonka voidaan nähdä puoltavan epäasianmukaisia asenteita kansainvälisten otteluiden katsojissa. Näin ollen komissio katsoo, että vaikka tapahtuma oli onneton, se ei näytä olevan yhteisön oikeuden rikkominen, ja luottaa siihen, että tapaus ei toistu.

⁽¹⁾ EYVL L 202, 30.7.1997.

(98/C 196/99)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4079/97 komissiolle**esittäjä(t): Georg Jarzembowski (PPE)***(18. joulukuuta 1997)**Aihe:* Maaliikennepalvelut

Neuvosto hyväksyi 15. lokakuuta 1996 tekemällään päätöksellä direktiivin 96/67/EY⁽¹⁾ pääsystä maahuollinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla. Direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset on saatettava direktiivin 23 artiklan mukaan jäsenvaltioissa voimaan viimeistään vuosi sen jälkeen, kun direktiivi on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tämä määräaika kului umpeen 26.10.1997. Direktiivillä pyritään saattamaan maahuollintapalvelut lentoasemien vuosikausia kestäneen monopolinkaltaisen aseman jälkeen kilpailun piiriin ja mahdollistamaan myös uusien tarjoajien pääsy markkinoille.

Tähän taustaan viitaten pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä jäsenvaltiot ovat muuttaneet ajoissa tai tähän päivään mennessä kansallista lainsäädäntöään direktiivin edellyttämällä tavalla?
2. Onko komissio jo tutkinut, vastaavatko säädöksiään muuttaneiden jäsenvaltioiden tekemät muutokset aineellisesti direktiivin määräyksiä? Jos on tutkinut, millaisia tulokset olivat? Jos ei ole, milloin komissio aikoo tämän tutkimuksen tehdä?

3. Ovatko jäsenvaltiot, jotka eivät ole muuttaneet säädöksiään direktiivin edellyttämällä tavalla määräaikaan mennessä, jo ilmoittaneet komissiolle, mihin mennessä ne aikovat tämän tehdä? (Pyydän ilmoittamaan tässä tapauksessa päivämäärät jäsenvaltioittain.)
4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vaatiakseen lainsäädännön mukauttamista niiltä mailta, jotka eivät ole vielä muuttaneet säädöksiään direktiivin edellyttämällä tavalla?
5. Millä tavoin sellaiset yritykset, joita asia koskee, voivat määräajan kuluttua umpeen esittää vaatimuksia suoraan direktiivin nojalla sellaisille valtioille, jotka eivät ole vielä muuttaneet säädöksiään?

(¹) EYVL L 272, 25.10.1996, s. 36.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 1998)

Pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annettu neuvosto direktiivi 96/67/EY olisi pitänyt saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 25. lokakuuta 1997. Mikään jäsenvaltio ei toimittanut kansallisia säädöksiä komissiolle ajoissa, joten kaikille jäsenvaltioille lähetettiin virallinen ilmoitus 29. joulukuuta 1997.

Neljä jäsenvaltiota (Saksa, Ranska, Suomi ja Yhdistynyt kuningaskunta) ovat sittemmin saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja useimmat muut (Belgia, Alankomaat, Luxemburg, Irlanti, Tanska, Ruotsi, Kreikka ja Itävalta) ovat ilmoittaneet komissiolle muuttavansa lainsäädäntöään vuoden 1998 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Muiden jäsenvaltioiden vastausta odotetaan.

Täytäntöönpanovaiheen aikana komissiolle tiedotetaan kaavailuista säädöksistä, joten se voi esittää näkemyksensä niiden tarkoituksenmukaisuudesta ja täsmällisyydestä.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yritykset voivat vedota suoraan yhteisön direktiivin säännöksiin, jos jäsenvaltio ei ole saattanut direktiiviä määräajassa osaksi kansallista lainsäädäntöään. Edellytyksenä on kuitenkin, että direktiivin säännökset ovat selviä, yksiselitteisiä ja ehdottomia eivätkä riipu yhteisön tai kansallisten viranomaisten lisätoimista. Yritykset voivat tietyin ehdoin myös vaatia korvausta jäsenvaltiolta vahingosta, jota niille on tästä valtion laiminlyönnistä aiheutunut.

(98/C 196/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4087/97 komissiolle

esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Vesivoimala arkeologiselle alueelle

Viranomaiset antoivat hiljattain luvan kahden vesivoimalan rakentamiseen Dimitsanan alueelle lähelle paikkaa, jonka kulttuuriministeriö on määritellyt yhtenäiseksi arkeologiseksi alueeksi ja joka sijaitsee legendaarista Lousio Gortiniasin joen ympäristössä, missä sijaitsevat Johannes Kastajan, Emilian ja muinaisen Gortinian luostarit. Lupa myönnetään myös putkien johtamiseen joen ratapenkköjen läpi. Samalla alueella avattiin hiljattain myös vesivoiman historiaa esittelevä ulkoilmamuseo, jonka rahoittamiseen Euroopan unioni on osallistunut.

Aikooko komissio ryhtyä toimenpiteisiin suojellakseen tätä harvinaisen luonnonkaunista aluetta, jolla sijaitsee useita eurooppalaisen kulttuuriperintömme muistomerkkejä?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(4. maaliskuuta 1998)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, kansallisen arkeologisen perinnön suojele kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan ja vastuulle. Yhteisön ja erityisesti komission rooli määräytyy toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Niiden osallistuminen on selkeästi määritelty Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 128 artiklassa. Yhteisön tehtävänä on erityisesti rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä kulttuuriperinnön säilyttämiseksi. Tällainen yhteistyö voi toteutua käytännön tasolla neuvoston ja Euroopan parlamentin yhdessä päättämien hankkeiden, kuten Raphael-ohjelman kautta.

Edellä olevaan perustuen on selvää, että komissio ei voi toimia arvoisan parlamentin jäsenen esille nostamassa asiassa, joka koskee vesivoimalan rakentamista Dimitsanan alueelle.

(98/C 196/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4089/97 komissiolle**esittäjä(t): Peter Truscott (PSE)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994–1997: työllisyysrahasot Adapt, Horizon, Youthstart, Now ja Integra

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon rahoitusta Hertfordshire on saanut seuraavista työllisyysrahasoista: ADAPT, HORIZON, YOUTHSTART, NOW ja INTEGRA vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(4. helmikuuta 1998)*

Jäljempänä esitetyt rahasummat (luvut ecuina) maksettiin Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) hankkeille, joiden rahoitusta hakeneiden järjestöjen tai yhteystietojen osoitteeksi oli annettu Hertfordshire:

	1995	1996	1997
ADAPT	14 671	538 677	847 285
Horizon	37 699	121 508	371 503
Youthstart	53 367	68 698	89 713
NOW	27 328	33 709	273 974

Vuosien 1995 ja 1996 kohdalla luetellut määrät kuvastavat ESR:n kokonaismenoja kyseisinä kalenterivuosina. Kokonaismenot muodostuvat ensimmäisistä ennakkomaksuista, jotka kattavat enintään 50 prosenttia ja toisista ennakkomaksuista, jotka kattavat enintään 30 prosenttia ESR:n myöntämästä rahoituksesta. Kummatkin ennakot maksetaan kyseisen vuoden aikana. Loput saatavat maksetaan seuraavana vuonna viimeisten maksusuoksien selvittämisen jälkeen. Vuoden 1997 luvut kuvastavat pyydettyä ja hyväksyttyä ESR:n rahoitusta vuoden 1997 hankkeille.

Hertfordshiressa ei ole järjestöjä, jotka olisivat saaneet Integra-ohjelmaa koskevaa (tai lohkon edeltäjän, Horizon disadvantaged-ohjelman) rahoitusta. Hankkeille ei myönnetty rahoitusta vuodelle 1994, koska ensimmäinen hakukierros kattoi toimenpiteitä vuosina 1995–1997.

(98/C 196/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4093/97 komissiolle**esittäjä(t): Peter Truscott (PSE)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994–1997: Euroopan aluekehitysrahasto ja Konver-rahasto

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon rahoitusta Hertfordshire on saanut Euroopan aluekehitysrahastosta ja KONVER-rahastosta vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(26. helmikuuta 1998)*

Perinteistä Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoitusta ei myönnetä Hertfordshirelle, sillä kunta ei ole tukikelpoinen rakennerahastojen aluekohtaisten tavoitteiden mukaisesti. Hertfordshire on kuitenkin saanut tukea yhteisöaloitteen KONVER-ohjelmasta.

EAKR:n ja Euroopan sosiaalirahaston (ESR) KONVER II-ohjelman (joka kattaa ajanjakson 1994–1999) kautta Hertfordshirelle myönnetyt tuet ovat seuraavanlaisia:

Hanke	Hakija	Tuki (GBP)	Milj. ecua
EAKR			
I. Matkailun edistäminen	Hertfordshire County Council	107 000	0,161
II. Herts, Beds & Luton Toimenpide 1	Herts. training and enterprise Council (Herts. TEC)	1 151 000	1,732
III. Herts, Beds & Luton Toimenpide 2	Herts. TEC	265 000	0,399
		1 523 000	2,292
ESR			
I. "Winning out of Defence 1996"	Herts. TEC	310 770	0,468
II. "Winning out of Defence 1997" (maanpuolustukseen liittyvistä toiminnoista riippuvaisen alueen rakennemuutos)	Herts. TEC	444 600	0,667
III. Taitojen kehittäminen teollisuuden alalla	Herts. TEC	104 850	0,158
		860 220	1,293

Hertfordshirelle vuosittain osoitettujen maksujen yksityiskohtaista jakautumista ei pystytä esittämään. Nämä tiedot ovat Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen hallussa. Ohjelmaa hallinnoi maan itäalueista vastaava yksikkö.

(98/C 196/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4095/97 komissiolle**esittäjä(t): Peter Truscott (PSE)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994–1997: PHARE ja TACIS

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon rahoitusta Hertfordshire on saanut PHARE- ja TACIS-ohjelmista vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(5. helmikuuta 1998)*

Phare- ja Tacis-rahoituksen tarkoituksena on auttaa Keski- ja Itä-Euroopan maita, uusia itsenäisiä valtioita ja Mongoliaa. Kyseisistä ohjelmista ei rahoiteta yhteisössä sijaitseville alueille annettavaa apua. Yhteisön jäsenvaltioissa julkisella ja yksityisellä sektorilla toimivat organisaatiot osallistuvat Phare- ja Tacis-ohjelmien täytäntöönpanoon. Komissio ei pidä maakohtaista alueellista tilastoa kyseisestä osallistumisesta.

(98/C 196/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4096/97 komissiolle**esittäjä(t): Peter Truscott (PSE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994–1997: MEDIA II ja ystävyyskaupunkirahastot

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon rahoitusta Hertfordshire on saanut MEDIA II -ohjelmasta sekä ystävyyskaupunkirahastoista vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(13. maaliskuuta 1998)*

Koska MEDIA II -ohjelma käynnistettiin 1. tammikuuta 1996, ei tukea ole myönnetty ennen sitä.

Vuonna 1996 yksikään Hertfordshiressä sijaitseva yhtiö ei saanut MEDIA-tukea.

Vuonna 1997 Radlettissä toimiva ”Arrow Film Distributors Ltd” -yhtiö sai tukea 25 000 ecua.

Hertfordshire sai komission avustusta ystävyyskaupunkirahastoista (budjettikohta A3021) vuosina 1994 (5 898 ecua), 1995 (5 427 ecua), 1996 (14 201 ecua) ja 1997 (11 036 ecua).

(98/C 196/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4097/97 komissiolle**esittäjä(t): David Morris (PSE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Henkilöresurssien kehittäminen ja rahoitus

Komissio ehdottaa neljänlaista henkilöresurssien kehittämistoimintaa tavoitteen 3 piirissä. Toistuvatko ne tavoitteissa 1 ja 2? Täsmennetäänkö ehdotetussa Euroopan kehitysrahastoa koskevassa asetuksessa rahoituksen jakoa näiden toimintojen välillä? Jos kyllä, missä määrin?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio valmistelee parhaillaan ehdotuksia rakennerahastoja koskeviksi asetuksiksi rakennerahastojen toimikaudelle 2000–2006. Komissio suunnittelee hyväksyvänsä ehdotukset ennen vuoden 1998 pääsiäistä. Ehdotukset perustuvat Agenda 2000:een⁽¹⁾.

On esitetty, että uudella tavoite 3:lla, joka käsittää Agenda 2000:ssa mainitut 4 aluetta, olisi kaksi päätehtävää:

- perustaa yhteinen pohja kaikille Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tukitoimille (tavoitteet 1, 2 ja 3) sen varmistamiseksi, että kansalliset ja eurooppalaiset henkilöresurssien kehittämistä koskevat toimintasuunnitelmat sekä alueelliset tukitoimet ovat yhdenmukaisia
- olla itsessään oma riippumaton tavoitteensa, jonka avulla rahoitetaan henkilöresurssien kehityshankkeita tavoitteiden 1 ja 2 ulkopuolelle jäävillä alueilla ja joka tällä tavoin varmistaa yhtenäisen, koko yhteisön kattavan henkilöresurssien kehitystä koskevan toimintasuunnitelman.

Komissio ei ole vielä työstänyt tavoitteen 3 täytäntöönpanon yksityiskohtia, joihin kuuluvat toimintasuunnitelma ja ensisijaiset rahoitushankkeet. Komissio antaa ehdotuksensa vuonna 1998 esitettävissä asetusluonnoksissa.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (97) 2000 lopullinen.

(98/C 196/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4099/97 komissiolle**esittäjä(t): Winifred Ewing (ARE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Sopimusten tekeminen

Euroopan komissio ja Euroopan ympäristökeskus ovat usein tehneet sopimuksia belgialaisen G.I.M.- eli Geographic Information Management -yhtiön kanssa (mm. GISCO/Luxemburg ja Eurostat) muun muassa Corine- ja Phare-ohjelmia varten.

Useimmat näistä sopimuksista tehtiin ilman minkäänlaista kilpailua.

1. Voiko komissio antaa luettelon sopimuksista, jotka on tehty GIM Belgian ja GIM Luxemburgin kanssa viimeisten viiden vuoden aikana? Millaista menettelyä noudattaen nämä sopimukset tehtiin? Mitkä olivat tehtyjen sopimusten hinnat ja mille ajalle sopimukset tehtiin?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että GIM Luxemburg omistaa 99 % GIM Belgian osakkeista, ja siitä, että Bahamalla sijaitseva yhtiö nimeltä KIVAL Consultants omistaa 75 % GIM Luxemburgin osakkeista?
3. Bahama on tunnetusti maa, jonka lainsäädäntö estää yhtiöiden osakkeenomistajien henkilöllisyyden selvittämisen. Lainsäädännön tavoitteena on houkutella yrityksiä, joiden osakkeenomistajat haluavat pysyä tuntemattomina. Myöntääkö komissio, että ei ole suositeltavaa tehdä sopimuksia sellaisten yhtiöiden kanssa, joiden osakkeenomistajista suurin osa sijaitsee tällaisessa paikassa?
4. Katsooko komissio, että niiden yritysten, joiden kanssa se tekee sopimuksia, tulisi paljastaa osakkeenomistajiensa henkilöllisyys, jotta voitaisiin estää sopimusten tekeminen sellaisten yritysten kanssa, joilla on yhteyksiä salaisiin järjestöihin?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(18. maaliskuuta 1998)*

1. Komissio on tehnyt viime vuosina useita sopimuksia Geographic Information Management (GIM) -yhtiön kanssa.

Viiden viimeisen vuoden aikana on tehty neljä sopimusta ulkoisen avun ja nimenomaan PHARE-ohjelman puitteissa. Koska sopimukset ovat koskeneet rahamääriä, jotka ovat alle taloudellisen tuen myöntämisestä Unkarin tasavallalle ja Puolan kansantasavallalle annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3906/89⁽¹⁾ säädetyn 50 000 ecun rajan, kolme sopimuksista on tehty yhtiön kanssa suoraan. Sopimukset ovat koskeneet karttojen laatimista ja niiden kesto on vaihdellut vuodesta kolmeen.

Ulkoisen avun ohella on viimeisen viiden vuoden aikana tehty neljä sopimusta. Kolme näistä on julkaistu EYVL:ssä, ja neljännen määrän jäätyä alle julkaisurajan se tehtiin varainhoitoasetuksen määräysten mukaisella rajoitetulla menettelyllä⁽²⁾. Kaikki nämä sopimukset on näin ollen tehty julkisia hankintoja koskevien varainhoitoasetuksessa ja julkisista hankinnoista annetuissa direktiiveissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

Yhtiö on suoriutunut kaikista sopimuksista tyydyttävällä tavalla. Töiden suunnittelussa ja toteutuksessa ei ole ollut ongelmia.

2. ja 3. Julkisia palveluhankintoja koskevien direktiivien, erityisesti tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 92/50/ETY⁽³⁾ 29 ja 30 artiklan nojalla voidaan sulkea pois sellaiset palvelun suorittajat, jotka ovat laiminlyöneet verojen, maksujen tai sosiaaliturvamaksujen maksamisen. Sitä vastoin yritystä ei voida sulkea kilpailun ulkopuolelle sillä perusteella, että sen osakepääoma kuuluu tietylle henkilölle tai tietylle yritykselle. Tällainen peruste olisi direktiivien nojalla syrjivä.

Vaikeuttaakseen veronkiertoa komissio voi pyytää palvelun suorittajilta tarvittavat todistukset. Komissio edellyttää PHARE-ohjelman konsulttilistalle hyväksytyjen konsulttien kotipaikan olevan joko jäsenvaltiossa tai edunsaajavaltiossa. Sellaiset palvelun suorittajat tai sopimusosapuolet, joiden epäillään olevan yhteydessä laittomiin järjestöihin, tutkitaan erikseen. Komissio saa tiedon tutkimuksen tuloksista.

Yksityiskohtaiset tiedot neljästä 50 000 ecua ylittävästä sopimuksesta lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

(¹) EYVL L 375, 23.12.1989.

(²) EYVL L 356, 31.12.1977.

(³) EYVL L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4106/97 komissiolle

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisöaloitteiden ja koheesiorahaston hankkeiden toteuttamisen edistyminen Kreikassa

Voisiko komissio kertoa minulle, vertailevan ja yksityiskohtaisen taulukon pohjalta, miten yhteisöaloitteiden sekä koheesiorahaston hankkeiden toteutus ovat tähän mennessä edistyneet kussakin jäsenvaltiossa?

Komission jäsenen Wulf-Mathiesin Komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 1998)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(98/C 196/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4107/97 komissiolle

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Kylmäsäilytystilojen käyttö rajat ylittävillä hedelmäntuotantoalueilla

Rajat ylittävillä hedelmäntuotantoalueilla voi sadosta riippuen olla puutetta kylmäsäilytystiloista rajan yhdellä puolella ja käyttämätöntä tilaa rajan toisella. Tämän vuoksi viljelijät vuokraavat toisinaan kylmäsäilytystiloja naapurimaasta.

Onko komissio suunnitellut toimintaa rajaseutuyhteistyön helpottamiseksi maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille tuomisen alalla?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 1998)

Hedelmä- ja vihannesalan markkinajärjestelyn uudistus toteutettiin 28 päivänä lokakuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2200/96 (¹). Siinä säädetään toimenpiteistä, joiden avulla voidaan reagoida arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemaan tilanteeseen.

Tuottajajärjestöt voivat toteuttaa toimenpideohjelmia erityisesti tuotteiden laadun parantamiseksi ja niiden kaupallisen arvon kehittämiseksi. Tätä varten voidaan vuokrata toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevia kylmävarastoja. Yhtenäismarkkinoiden edellytysten mukaisesti jalostukseen ja kaupan pitämiseen ei liity alueellisia rajoituksia.

Yhteisö rahoittaa 50 prosenttia kyseisistä toimintaohjelmista. Jos ohjelmaa esittävät useissa eri jäsenvaltioissa toimivat tuottajajärjestöt, joiden toiminnalla on valtioiden välinen ulottuvuus, rahoitusosuus on 60 prosenttia tosiasiallisista menoista.

(¹) EYVL L 297, 21.11.1996.

(98/C 196/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4108/97 komissiolle

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (ARE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Oikeuskäsittely Italian kansalaisen Giacomo Turran Kolumbiassa 3.9.1995 tapahtuneen surman johdosta Cartagenan sota-oikeudessa (Kolumbiassa) aloitetaan viimein 15. joulukuuta 1997 menettely, jossa käsitellään samassa kaupungissa surmatun 24-vuotiaan Euroopan kansalaisen Giacomo Turran taptoa, jonka johdosta viisi poliisia on haastettu oikeuteen.

Kolumbian viranomaiset ovat tehneet useita yrityksiä menettelyn lykkäämiseksi, mutta oikeuskäsittely toteutuu nyt paitsi Italian hallituksen, myös lukuisten ihmisoikeuksia puolustavien kansainvälisten järjestöjen asiaan puuttumisen ansiosta. Euroopan komissio on hiljattain myöntänyt Kolumbian valtiolle rahoitusta 5 miljoonan dollarin arvosta humanitaarisena apuna, ja asettanut avun edellytykseksi sitoutumisen siihen, että ihmisoikeuksien kunnioittamisen tilanteeseen saadaan aikaan parannus Kolumbiassa, ja kyseisellä oikeuskäsittelyllä on epäilemättä tärkeä merkitys osoituksena siitä, mikä on Kolumbian valtion valmius ryhtyä toimiin, joilla se vastustaisi sille tunnusomaisena pidettyä tekojen rankaisemattomuutta.

Eikö Euroopan komissio katso, että tässä tilanteessa olisi aiheellista käyttää hyväksi tarkkailijoiden lähettämisen mahdollisuus käsittelyn aikana, jotta varmistettaisiin, että ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita toteutetaan asianmukaisesti tässä oikeuskäsittelyssä?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1998)

Komissio seuraa huolestuneena ihmisoikeustilanteen kehittymistä Kolumbiassa; tilanne on edelleen täysin epätydyttävä. Tämän vuoksi komissio aikoo seurata Bogotan edustustonsa kautta ja jäsenvaltioiden diplomaattisten edustusten kanssa yhteensovitusti oikeudenkäyntiä Giacomo Turran oletettuja murhaajia vastaan.

Komissio muistuttaa myös pitävänsä ehdottomalla etusijalla aloitteita, joiden kautta voidaan mahdollisesti korvata ihmisoikeuksien suojeluun liittyvät järjestelmät Kolumbiassa, sekä ihmisoikeusloukkauksia koskevien tapausten seuranta. Tämä toteutetaan pääasiassa kolmella tavalla. Ensinnä kansainvälisen yhteisön läsnäolo maassa vahvistetaan (uusitaan rahoitussopimukset kaikkien maiden ihmisoikeustilanteen seurannasta vastaavan YK:n ihmisoikeuspäävaltuutetun toimiston käytettävissä olevien kansainvälisten tarkkailijoiden osalta), toiseksi rahoitetaan demokratian ja ihmisoikeuksien alalla toimivien valtiosta riippumattomien järjestöjen hyväksi koituvia aloitteita ja kolmanneksi toimitetaan rakennetukea oikeuslaitoksen hallintoa varten.

Arvoisan parlamentinjäsenen tarkoittaman myönnetyn humanitaarisen avun osalta on tärkeä muistaa, että 20. kesäkuuta 1996 humanitaarisesta avusta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 (¹) mukaisesti avun antamista eivät saisi ohjata eivätkä siihen saisi vaikuttaa poliittiset näkökohdat.

Kolumbian komissiolta saamat muunlaiset avustukset on pääasiassa suunnattu maan heikoimmassa asemassa oleville sosiaaliryhmille. Tuen täytäntöönpanoa varten komissio järjestää kilpailun suurelle määrälle paikallisia ja kansainvälisiä valtiosta riippumattomia järjestöjä.

On korostettava, että Kolumbia on allekirjoittanut yhteisön kanssa alueellista yhteistyötä koskevan sopimuksen, jonka mukaan yhteisön tuki edellyttää ihmisoikeuksien kunnioittamista kyseisessä maassa.

(¹) EYVL L 163, 2.7.1996.

(98/C 196/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4109/97 komissiolle**esittäjä(t): Mirja Rynänen (ELDR)***(18. joulukuuta 1997)*

Aihe: EU:lta toiminta-avustusta saavien järjestöjen tuki

EU:n komissio jakaa toiminta-avustusta useille järjestöille. Järjestöjen ongelmana on se, että ne saavat tiedon toiminta-avustuksensa suuruudesta vasta myöhään kuluvan vuoden puolivälissä tai syksyllä. Tilanne tekee mahdottomaksi toiminnan järkevän suunnittelun ja epävarmaksi varoja vievien projektien aloittamisen.

Tilannetta helpottaisi jo se, että vakaiksi yhteistyökumppaneiksi osoitetuille järjestöille maksettaisiin puolet edellisen vuoden toiminta-avustuksista alkuvuonna ja loppuvuoden avustussummassa otettaisiin huomioon koko vuoden avustussummassa mahdollisesti tapahtuneet muutokset.

Mitä EU:n komissio tekee, jotta toiminta-avustukset toimisivat nykyistä paremmin niiden käyttäjien näkökulmasta?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 1998)*

Yhteisön talousarvion toimintamäärärahoja ei jaeta ennakoon useiden järjestöjen välillä. Järjestö voi saada komissiolta rahallista tukea, jos se esittää toimintahankkeen, joka vastaa budjettivallan käyttäjän yleiseen talousarvioon hyväksymää toimintaa, ja jos tämä noudattaa kyseisestä toiminnasta vastaavassa yhteisön lainsäädännössä asetettuja erityisvaatimuksia.

Tästä johtuen komission on tehtävä erityinen tulevan avunsaajan hakemusta koskeva tutkimus.

Jos komissio myöntäisi määrärahoja arvoisan parlamentin jäsenen ehdottaman pro rata -periaatteen mukaisesti, se ei pystyisi noudattamaan varainhoitoasetuksen (2 artikla) vaatimuksia, joiden mukaan julkiset varat on käytettävä taloudellisuuden, moitteettoman varainhoidon sekä kustannustehokkuussuhteen periaatteiden mukaisesti.

Jotta tehokkuutta toimintamäärärahojen myöntämisessä voitaisiin parantaa, edellä mainittuja tutkimuksia pyritään suorittamaan pitkin vuotta yhä tasaisemmin väliajoin, jotta voidaan varmistaa talousarvion jatkuva toteuttaminen ja lyhentää määräraha hakemuksen luovuttamisen ja komission vastauksen välistä aikaa.

(98/C 196/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4114/97 komissiolle**esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Sosiaalipolitiikka EU:n ja AKT-valtioiden välisten suhteiden osana

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, millaista politiikkaa ja mitä toimia komissio aikoo kehittää tukeakseen sosiaalipolitiikan toimintalinjoja, jotka ovat osa köyhyyden vastustamis- ja työllisyyden edistämistoimintaa AKT-maissa.

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin sihteeristölle lähetetään suoraan äskettäin annettu kertomus yhteisön sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-valtiot) yhteistyöstä vuonna 1996. Kyseisestä kertomuksesta saa tietoja komission toteuttamista toimista köyhyyden torjumiseksi AKT-valtioissa ja siinä mainitaan makrotalouden, toimialojen ja hankkeiden osalta toteutettuja eri toimia. Komission aikomuksena on jatkaa jo aloitettua toimintaa sekä politiikan että toimien alalla.

Lomén yleissopimuksen jälkeisten järjestelyjen tavoitteissa edellytetään selvästi sitoutumista köyhyyden torjumiseen. Tämän puolivuotiskauden aikana on valmisteilla kaksi mikrotalouden rahoitusta ja alkuperäiskansoja koskevaa tiedonantoa neuvostolle. Molemmista tiedonannoista esitetään köyhyyden vähentämistä koskevia politiikan suuntaviivoja. Mikrotalouden rahoituksella voidaan lisätä virallisesta yhteiskunnasta syrjäytyneen erittäin köyhän väestön työllisyyttä ja tulonhankintamahdollisuuksia. Alkuperäiskansoja koskevassa politiikassa otetaan käyttöön kehys näiden haavoittuvien väestöryhmien erityistarpeiden huomioimiseksi ja kehitysmahdollisuuksien tarjoamiseksi näille ryhmille.

Kahdeksannen Euroopan kehitysrahaston (EKR) yhteydessä AKT-valtioiden kanssa sovittujen maaohjelmien kokonaistavoitteena on köyhyyden vähentäminen. Ensisijaisia aloja on useita, kuten elintarviketurva, sosiaalialat ja maaseudun kehittäminen. Henkilöstö panee nämä toimet täytäntöön.

(98/C 196/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4119/97 komissiolle

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Afganistanin ja Pakistanin aiheuttamat huumeongelmat

Afganistanin ja Pakistanin rajojen yli virtaa vuosittain merkittäviä määriä huumeita Euroopan ja Yhdysvaltain markkinoille. YK:n kehitysjärjestön UNDP:n tilastojen mukaan esimerkiksi Afganistan tuottaa vuosittain 2 300 tonnia oopiumia, josta kaksi kolmasosaa jalostetaan heroiniiniksi. Suuri osa jalostamisesta ja salakuljetuksesta läntisille markkinoille kulkee Pakistanin kautta. Ongelma koskettaa erityisen kipeästi Euroopan unionia, jonka sisämarkkinoille huumeet pääsevät liian helposti. Unionin ulkorajojen valvontaa tulee tehostaa etenkin tehostuvan tietojenvaihdon sekä huipputeknologian keinoin.

Yllä mainittuun viitaten kysyn: Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä avustukseen ja painostaakseen Afganistania ja Pakistania voimakkaampaan taisteluun huumeiden tuottajia, jalostajia ja välittäjiä vastaan? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä selvittääkseen, millä keinoin unionin ulkorajoja voitaisiin valvoa nykyistä tehokkaammin huumevirtojen pysäyttämiseksi?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 1998)

Yhteisön talousarvion budjettikohdan B7-6210 varat on tarkoitettu sellaisten suorien toimien rahoittamiseen kuten huumeiden käytön ehkäisy ja vähentäminen, kaupan hillitseminen estämällä esiasteiden jalostaminen huumeiksi sekä rahanpesun vastaiset toimet.

Afganistanin nykyisen tilanteen vuoksi komissio voi ainoastaan tukea harvoja, mutta kokonaisvaltaisia hoito-, kuntoutus- ja ehkäisyhankkeita alueilla, joilla oopiumiriippuvuus on yleisintä. Komissio antoi teknistä apua Yhdistyneiden kansakuntien huumausaineohjelmalle (UNDCP) vuosittain tehtävän unikkoviljelmien kartoituksen aloittamiseen. Koska Afganistanissa ei ole tällä hetkellä kunnolla toimivaa perustuslaillista oikeusjärjestelmää, komissio ei voi puuttua huumeiden tuottajiin, jalostajiin tai välittäjiin kohdistuviin toimiin maassa.

Pakistanissa, jossa on merkittävä määrä narkomaaneja (arviolta kaksi miljoonaa heroiniin väärinkäyttäjää), komissio on pyrkinyt kanavoimaan yhteisön avun huumeiden käytön ehkäisyyn, koulutukseen, hoitoon ja kuntouttamiseen hallituksen ja kansalaisjärjestöjen kautta. Lisäksi komissio on aikeissa osallistua Etelä-Aasian alueellisen yhteistyön järjestön (SAARC) huumausaineiden esiasteiden valvontahankkeeseen, joka toteutetaan UNDCP:n kautta.

Komissio auttaa kauttakulkumaita, kuten Bulgariaa, Romaniaa ja entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, kehittämään niiden ulkorajojen ja tärkeimpien maahantulopaikkojen (esimerkiksi kansainväliset lentokentät ja Mustanmeren satamat) valvontaa erityisesti Afganistanista ja Pakistanista tulevien huumeiden kaupan torjumiseksi. Apu annetaan Phare-ohjelman alueellisten ja kansallisten huumeohjelmien kautta.

Komissio aikoo myös toteuttaa Tacis-ohjelman kautta konkreettisia toimia IVY-maiden (Itsenäisten valtioiden yhteisö) kautta käytävän huumekaupan hillitsemiseksi.

Yhteisön poliisi- ja tulliyhteistyötä koskevassa ja komission valvomassa OISIN-ohjelmassa toteutetaan lähiaikoina käytännön toimia yhteisön ulkorajojen valvonnan vahvistamiseksi Balkanin-reitin huumekauppaa vastaan.

(98/C 196/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4121/97 komissiolle

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Julistus urheilusta

Jäsenvaltiot tunnustivat Amsterdamissa ensimmäisen kerran urheilun erityismerkityksen antamalla julistuksen urheilusta.

1. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä tämän julistuksen huomioon ottamiseksi?
2. Saamieni kokemusten mukaan Eurathlon-ohjelma aiheuttaa usein ylivoimaisia organisatorisia ongelmia ennen kaikkea pienemmille urheiluseuroille, vaikka juuri ne vaikuttavat merkittävästi kuntourheilun edistämiseen. Tietääkö komissio näistä ongelmista?
3. Onko komissio suunnitellut muita tukiohjelmia kuntourheilun tukemiseksi siten, että pienetkin urheiluseurat voisivat osallistua niihin?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 1998)

1. Komissio valmistelee parlamentille ja neuvostolle osoitettavaa tiedonantoa, joka koskee urheilun asemaa yhteisössä. Tiedonannossa otetaan huomioon paitsi Amsterdamin sopimukseen liitetty julistus urheilusta myös Euroopan parlamentin hyväksymä Doris Gisela Packin mietintö Euroopan unionin roolista urheilun alalla. Tiedonannossa esitetään ehdotuksia mahdollisiksi yhteisön toimiksi tällä alalla.
2. Komissio on tietoinen Eurathlon-ohjelmaan liittyvistä ongelmista. Vuoden 1998 kuluessa toteutetaankin ohjelman tarkastus, joka toimitetaan budjettivallan käyttäjälle. Tarkastus koskee sekä taloudellisia että organisaatioon liittyviä näkökohtia.
3. Edellä mainitun tiedonannon ja tarkastuksen perusteella tehtyjen päätelmien avulla komissio voi esittää uusia ehdotuksia urheilun alalla toteutettaviksi ohjelmiksi.

(98/C 196/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4124/97 komissiolle

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Ympäristönkunnostus Kuolan niemimaalla

Komissio tietää, että suuria määriä radioaktiivista jätettä varastoidaan Kuolan niemimaalle keskipitkänajan varastoihin, jotka eivät vastaa nykyisiä turvavaatimuksia, ja että jätteen siirtohankkeisiin on varattu vähäiset 5 miljoonaa ecua. Voiko komissio kertoa onko tähän työhön jo ryhdytty?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Vuonna 1996 tehtiin komission rahoittaman tutkimussopimuksen yhteydessä kartoitus Luoteis-Venäjälle varastoidusta käytetystä ydinpolttoaineesta ja radioaktiivisesta jätteestä. Kartoituksessa otettiin huomioon myös määrät, jotka arvioidaan tuotettavan tulevina vuosina. Tutkimuksen johdosta Tacis-ohjelman ydinturvallisuusrahastosta myönnettiin 5 miljoonaa ecua radioaktiivisen jätteen käsittelyyn kyseisellä alueella. Kaikki ohjelmaan kuuluvat neljä hanketta aloitettiin vuonna 1997.

Näiden hankkeiden lisäksi komissio edistää muuta radioaktiivisen jätteen käsittelyyn liittyvää toimintaa kyseisellä alueella. Toimintaan kuuluvat käytettyä ydinpolttoainetta varastoivan Lepse-aluksen kunnostus, käytetyn ydinpolttoaineen poistaminen, poistetun ydinpolttoaineen varastointiin ja kuljetukseen tarkoitetun säiliön kehittäminen, sukellusveneistä ja jäänmurtajista poistetun käytetyn ydinpolttoaineen varastointimahdollisuuksien arviointi sekä Karanmereen upotettujen ydinreaktoreiden ympäristövaikutusten arviointi.

Paljon on kuitenkin vielä tehtävä tämän toiminnan lisäksi. Tuoreessa kansainvälisessä asiantuntijalausunnossa todetaan tilanteen pahenevan kyseisellä alueella, kun yhä enemmän ydinsukellusveneitä poistetaan käytöstä. Siinä kehoitetaan valtioita rahoittamaan lisätoimia alueella. Komissio kannattaa tätä näkemystä ja toivoo voivansa tehostaa pyrkimyksiään tilanteen korjaamiseksi. Komissio toivoo parlamentilta jatkuvaa tukea.

(98/C 196/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4125/97 neuvostolle**esittäjä(t): Claude Desama (PSE)***(22. tammikuuta 1998)**Aihe:* Eurocontrolin tilanne

Kansainvälisen julkisoikeudellisen organisaation piirteet ovat häviämässä Eurocontrolista. Se perustettiin useiden Euroopan maiden vuonna 1963 allekirjoittamalla yleissopimuksella kansainväliseksi julkisoikeudelliseksi organisaatioksi. Kyseisten perustamisasiakirjojen tarkistaminen on kuitenkin johtanut siihen, että organisaation päivittäinen hoito on nyt aivan tuuliajolla.

Pyrittäessä mukautumaan nykytilanteen asettamiin vaatimuksiin on ajauduttu siihen, että yksityiset yritykset ovat kertakaikkiaan ottamassa vallan organisaatiossa, mikä on täysin vastoin Eurocontrolin perinteitä ja sen tehtävää kansainvälisenä julkisoikeudellisena organisaationa.

Eurocontrolin tavoitteiden määrittely ja sen määrärahojen toteutuminen on itse asiassa jo useiden vuosien ajan ollut ulkopuolisten asiantuntijoiden ja muiden sopimuskumppaneiden käsissä (joita on yhteensä noin 400!). Kyseiset tahot eivät ole lentoliikenteen asiantuntijoita ja niiden ainoana motiivina on sellaisten kalliiden, usein hyödyttömien, selvitysten tuottaminen, jotka eivät edistä lentoliikenteen toimivan ja yhtenäisen valvonta- ja hallintajärjestelmän luomista.

Tilanne on jo johtanut monien Eurocontrolin työntekijöiden irtisanomiseen ja aiheuttanut lisäksi 400 miljoonan ecun velat viidessä vuodessa.

Aikooko neuvosto tehdä aloitteen tilanteen tervehtyttämiseksi estääkseen organisaation perikadon, sillä nyt yksityiset tahot haaskaavat Eurocontrolin asiantuntemusta ja muita resursseja Eurocontrolin itsensä, jäsenvaltioiden ja EU:n kansalaisten turvallisuuden kustannuksella?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Euroopan lennonvalvontakeskus (EUROCONTROL) on kansainvälinen järjestö, johon kuuluvat Euroopan unionin jäsenvaltiot (Suomea lukuun ottamatta) ja 13 muuta Euroopan valtiota.

Neuvosto sai 6. marraskuuta 1996 komissiolta käsiteltäväkseen suosituksen komission valtuuttamiseksi neuvottelemaan Euroopan yhteisön osallistumisesta kyseiseen järjestöön. Suositusta käsitellään parhaillaan neuvostossa.

Jo vuosien ajan neuvosto on kiinnittänyt erityistä huomiota lentoliikenteen valvonnassa esiintyviin ongelmiin, erityisesti 18. heinäkuuta 1989 annetussa päätöslauselmassa 89/C189/02 sekä 29. ja 30. maaliskuuta 1990 tehdyissä päätelmissä. Tämän seurauksena moni jäsenvaltio, kuten Tanska, Espanja, Italia, Itävalta ja Ruotsi, on liittynyt Eurocontrolin jäseneksi.

Neuvosto antoi 19. heinäkuuta 1993 direktiivin 93/65/ETY yhteensopivien teknisten eritelmien määrittelemisestä ja käytöstä lentoliikenteen hallinnan laitteiden ja järjestelmien hankinnassa.

Neuvosto antoi 17. marraskuuta 1995 päätöslauselman ruuhkautumisen ja kriisitilanteiden aiheuttamista ongelmista Euroopan lentoliikenteessä.

Arvoisa parlamentin jäsen voi olla vakuuttunut siitä, että neuvosto korostaa yhä tarvetta jatkaa ja tehostaa työskentelyä Eurocontrolin parissa, jonka yleissopimus on äskettäin tarkistettu (27. kesäkuuta 1997), Euroopan lentoliikenteeseen liittyvien ongelmien käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi, ja harkitsee myös Euroopan yhteisön mahdollista jäsenyyttä tässä kansainvälisessä järjestössä.

Eurocontrolin sisäiseen organisaatioon kuuluvien seikkojen osalta, joihin arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa, voidaan todeta, että ei ole neuvoston asia ottaa kantaa alalla, jolla vain tietyt jäsenvaltiot, eikä yhteisö, ovat oikeutettuja toimimaan.

(98/C 196/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4135/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Venäjän päätös jättää tietyt tuotteet TIR-järjestelmän ulkopuolelle

Venäjä on poistanut TIR-passitusmenettelyn piiristä suuren määrän tuotteita, joita ei enää voida kuljettaa maahan TIR-kuljetusasiakirjojen perusteella. Venäjän federaation valtion tullikomitea on antanut kansainväliselle maantiekuljetusliitolle (IRU) tiedoksi asetuksen N:o 513, jossa kielletään useiden tavaroiden kauttakuljetus sen alueella TIR-kuljetusasiakirjojen perusteella. Näihin tuotteisiin kuuluu erityisesti sellaisia yhteisön tuotteita kuin ohrasta valmistettu olut, sokeri, makeiset, voi ja muut maitorasvat, suklaa, lääkkeet, tietokoneet, videot, televisiot, kuljetusvälineet jne.

Tämä vaikuttaa huomattavasti sekä eurooppalaisiin tuotteisiin että eurooppalaisiin kuljetusliikkeisiin. Venäjän päätös aiheuttaa huomattavia taloudellisia menetyksiä unionin syrjäisempien maiden, kuten Kreikan, kuljetusliikkeille, koska kreikkalaiset yritykset voivat aiemmin kuljettaa useita yhteisön tuotteita muista maista Venäjälle, mikä nyt ei enää olisi mahdollista.

Kuinka komissio aikoo vastata Venäjän viranomaisten päätökseen, jotta se voisi turvata yhteisön kuljetusliikkeiden edut ja varmistaa, että ne kilpailevat reiluin ehdoin unionin taloudellista ja moraalista tukea pyytävien muiden Euroopan maiden vastaavien yritysten kanssa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1998)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen ilmaiseman huolen Venäjän valtion tullikomitean antamasta asetuksesta N:o 513, jonka mukaan vaaditaan erityisiä takuujärjestelyjä 20 tavaralajille sen lisäksi, mitä kansainvälinen tavaroiden tieliikennekuljetusta koskeva TIR-yleissopimus vuodelta 1975 edellyttää. Komissio katsoo, että tällaisella toimella olisi vakavia seurauksia yhteisön viejille ja kuljetusliikkeille ja se muodostaa mahdollisen uhkan tämän kansainväliselle kaupalle välttämättömän järjestelyn tulevaisuudelle.

Komissio toimi hyvin nopeasti kaikilla asiaankuuluvilla aloilla suurin yhteyksin Venäjän valtion tullikomiteaan ja muiden kuljetus- ja kauppayhteyksien kautta. Lisäksi komissio otti asian käsiteltäväksi asiaankuuluvissa Euroopan taloudellisen toimikunnan kokouksissa Genevessä.

Asetuksen N:o 513 toimeenpanoa on tämän jälkeen lykätty 1 päivään huhtikuuta 1998. Komissio jatkaa vuoropuhelua venäläisen osapuolen ja muiden asianosaisten kanssa kaikilla asiaankuuluvilla tasoilla varmistukseen kyseisen asetuksen lopullisen peruuttamisen.

(98/C 196/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4137/97 komissiolle**esittäjä(t): David Bowe (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Kädellisten eläinten tuonti Indonesiasta

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevaan yleissopimukseen (CITES) kohdistuneiden rikkomusten ja vakavien eläinrääkkäystapausten suhteen, joista kerrotaan tuoreessa Indonesiasta tuotavien kädellisten eläinten kauppaa koskevassa mietinnössä, jonka komissio on vastaanottanut?

(98/C 196/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4138/97 komissiolle**esittäjä(t): David Bowe (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Kädellisten eläinten tuonti Indonesiasta

Tuoreessa, Indonesiasta tuotavien kädellisten eläinten kauppaa koskevassa mietinnössä kerrottiin erityisesti CITES-sopimuksen (uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus) vakavista rikkomuksista ja eläinten valtavista kärsimyksistä. Onko komissiolla aikomus tehdä oma kädellisten eläinten kauppaa koskeva tutkimus?

Harkitseeko komissio lisäksi Indonesiasta tuotavien kädellisten eläinten käytön kieltämistä eläinkokeissa Euroopan unionin alueella, kunnes edellä mainitusta tutkimuksesta on saatu tuloksia?

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4137/97 ja E-4138/97**

(18. helmikuuta 1998)

Komissio on tietoinen marraskuussa 1997 annetusta BUAV:in (British union for the abolition of vivisection) raportista, joka koskee kädellisten eläinten lähetyseriä Indonesiasta Yhdysvaltoihin. Koska ainakin yksi lähetys kävi yhteisön alueella, komissio muistutti kyseisen jäsenvaltion viranomaisia luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 5 kohdan säännöksistä.

Komissio pyysi lisäksi uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) soveltamisesta vastaavilta Indonesian hallinnointiviranomaisilta vastausta BUAV:in raportin väitteisiin ja pyysi niitä ilmoittamaan kantansa Kansainvälisen lentokuljetusliiton (IATA) määräysten täytäntöönpanon sekä vankeudessa tapahtuvan kasvatustoiminnan osalta.

Komissio arvioi tarvittavien kuulemisten tulosten perusteella, onko tarpeen toteuttaa asetuksen (EY) N:o 338/97 4 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997.

(98/C 196/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4142/97 komissiolle**esittäjä(t): Francisco Sanz Fernández (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Kulttuurien välinen koulutus / Sokrates-ohjelma

Voiko komissio kertoa kuinka paljon vuonna 1997 Sokrates-ohjelman kappaleen II (COMENIUS) 2-toimeen on budjetoitu määrärahoja? Kuinka suuri määrä näistä varoista on osoitettu romanien koulutukseen?

Mitä romanien koulutushankkeita on tuettu vuonna 1997?

Onko ohjelman puitteissa tuettu romanien parissa tehtäviä muunlaisia hankkeita?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(5. maaliskuuta 1998)*

Vuonna 1997 Comenius-ohjelmalle myönnetty kokonaisbudjetti (Sokrates-ohjelman II luku 2 toimintamuoto) oli 4,8 miljoonaa ecua.

Komissio on rahoittanut Comenius-ohjelman puitteissa useita romanilasten koulutukseen liittyviä hankkeita:

- vuonna 1997 rahoitettiin 13:a hanketta yhteensä 1 036 000 eculla; näihin monivuotisiin hankkeisiin osallistui lähes 120 yhteistyökumppania,
- vuonna 1996 rahoitettiin 27:ää hanketta yhteensä 1 119 625 eculla,
- vuonna 1995 rahoitettiin 44:ää hanketta yhteensä 1 173 728 eculla.

Kansalliset koordinaattorit ehdottavat hankkeita komissiolle. Viimeksi pidetyssä kansallisten koordinaattorien kokouksessa komissio kiinnitti osallistujien huomion ehdotettujen hankkeiden lukumäärään.

Nuorten Eurooppa -projektin yhteydessä komissio on rahoittanut 11:tä romaninuoriin liittyvää hanketta yhteensä 310 000 eculla.

(98/C 196/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4143/97 komissiolle**esittäjä(t): Francisco Sanz Fernández (PSE)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Sokrates-ohjelma

Voiko komissio kertoa, miten Sokrates-ohjelmaan niputetut toimet ovat jakautuneet maittain vuonna 1997?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(25. helmikuuta 1998)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua yhteisön talousarvion rahoitusosuuksista tehtyyn Euroopan parlamentille 14. lokakuuta 1997 toimitettuun tutkimukseen.

(98/C 196/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4145/97 komissiolle**esittäjä(t): Antoinette Spaak (ELDR)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Direktiivin 94/80/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä

Voisiko komissio tehdä yhteenvedon siitä, mitkä jäsenvaltiot ovat ja mitkä eivät ole saattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöään neuvoston 19 päivänä joulukuuta 1994 antamaa direktiiviä 94/80/EY⁽¹⁾ niiden unionin kansalaisten kunnallista äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asuvat jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole?

⁽¹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 38.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Ainoat jäsenvaltiot, jotka eivät ole tähän mennessä saattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöään niiden unionin kansalaisten kunnallista äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asuvat jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole, 19. joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/80/EY⁽¹⁾, ovat Ranska ja Belgia.

⁽¹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994.

(98/C 196/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4146/97 komissiolle**esittäjä(t): Marco Cellai (NI)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Vakuutusalan uudelleenjärjestelyt ja fuusiot Italiassa

Italiassa ja monissa muissakin Euroopan maissa vakuutusala on kokenut suuria muutoksia. Ostoja tehdään ja fuusioita tapahtuu vakuutusyhtiöiden valmistamiseksi euron käyttöönottoon ja talouselämän maailmanlaajuis-tamiseen, jota euro edistää huomattavasti. Toimenpiteet ovat sekä laillisia että välttämättömiä.

Valitettavasti tietyt yhtiöt (erityisesti autovakuutusalan) näyttävät ryhtyvän uudelleenjärjestelyihin varmistaakseen itselleen monopoliaseman tai varmaan tuottoon perustuvan järjestelmän velvoittamalla omat toimijat tekemään vakuutuksia yksinomaan yhtiöiden itsensä edustamien vakuutusyhtiöiden kanssa, vaikka ne tietävät, että markkinoilla on tarjolla vakuutuksia edullisemminkin ehdoin.

Tällaista toimintaa on harjoittanut esimerkiksi Gruppo Fondaria, joka fuusioi kaksi vakuutusyhtiötään, La Previdenten ja La Milano Assicurazione. Fondaria on osa Mediobancaan kuuluvaa suurta rahoituslaitosta, joka on koko Italian talous- ja rahoitusjärjestelmän polttopiste.

Katsooko komissio, että äskettäiset fuusiot ja niitä seuranneet toimenpiteet, erityisesti vakuutusyhtiöitä 'La Previdente' ja 'Milano' koskien, ovat kilpailusta annettujen yhteisön direktiivien vastaisia? Eikö komissio pidä tarpeellisena tutkia pankki- ja vakuutusosalalla tapahtuneiden fuusioiden ja ostojen sosiaalisia vaikutuksia alan työntekijöihin, sillä Mediobancalla on lähes monopoliasema?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(10. maaliskuuta 1998)*

Komissio katsoo tämänhetkisten tietojensa perusteella, ettei Fondiaria-yhtymän rakenneuudistuksen sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten eikä kyseisen rakenneuudistuksen toteuttamisolosuhteiden perusteella voida todeta eurooppalaisten sijoittajien välisen kilpailun vääristyneen EY:n perustamissopimuksen 85-94 artiklan vastaisella tavalla.

Komissio voi etenkin sulautumien ja yritysostojen osalta tutkia ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 4064/89 1 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna yrityskeskittymien valvonnasta annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽¹⁾, tarkoitettuja yhteisönlaajuisia toimenpiteitä. Asetuksen perusteella toteutetussa tutkinnassa komissio voi kuitenkin joutua varmistamaan, voiko keskittymällä olla vaikutusta kyseisten yritysten työntekijöiden asemaan esimerkiksi heikentämällä työllisyyden tasoa tai työolosuhteita yhteisössä tai merkittävässä osassa yhteisöä (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asia T-96/92, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1213, 28 kohta sekä asia T-12/93, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 38 kohta). Joka tapauksessa keskittymän yhteismarkkinoille soveltumattomuutta arvioidaan sillä perusteella, luodaanko tai vahvistetaanko keskittymällä sellaista määrävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy (asetuksen (ETY) N:o 4064/89 2 artiklan 2 kohta)

Mediobancan tilanteen osalta komissio pyytää kysyjää tutustumaan Autorità garante della concorrenza e del mercaton tekemän tutkimuksen päätelmiin, jotka on julkaistu 13. lokakuuta 1997 kyseisen viranomaisen viikkijulkaisussa N:o 39.

⁽¹⁾ EYVL L 180, 9.7.1997.

(98/C 196/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4147/97 komissiolle**esittäjä(t): Gastone Parigi (NI)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Öljy-yhtiöiden ja polttoaineen jakelusta vastaavien välinen suoraan neuvotteluun perustuva järjestelmä polttoaineen ostamiseksi yksinomaan Italiasta

Öljy-yhtiöt ovat tehneet yksipuolisia, suoraan neuvotteluun perustuvia taloussopimuksia, jotka ovat lähes kaikki keskenään samanlaisia. Sopimuksia on sovellettava polttoaineen jakelusta vastaavien kanssa käytävissä vuosittaisissa neuvotteluissa polttoaineen ja muiden öljytuotteiden ostamiseksi yksinomaan Italiasta.

Kilpailu- ja markkinaviranomaisia on pyydetty tutkimaan järjestelmän laillisuutta sekä kansallisella että yhteisön tasolla 22. kesäkuuta 1983 annetun yhteisön asetuksen N:o 1984/83 ⁽¹⁾ ja 10. lokakuuta 1990 annetun Italian kansallisen lain N:o 287/90 mukaisesti.

Puuttumatta yksityiskohtiin kysyn komissiolta,

1. oliko se tietoinen sopimuksia koskevista muutoksista, joita öljy-yhtiöt olivat tehneet polttoaineen ostamiseksi yksinomaan Italiasta?
2. Jos oli, niin voidaanko öljy-yhtiöiden toimintaa ja öljy-yhtiöiden ja polttoaineen myynnistä vastaavien välisten suorien neuvottelujen ehtoja pitää kilpailuoikeuden vastaisina?
3. Voidaanko muita kuin öljytuotteita koskevien suorien neuvottelujen ehtoja pitää yhteisön oikeuden vastaisina?
4. Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että yhteisön oikeutta sovelletaan moitteettomasti?

⁽¹⁾ EYVL L 173, 30.6.1983, s. 5.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(5. maaliskuuta 1998)*

1. Komissio on tietoinen siitä, että öljy-yhtiöiden ja polttoaineen jakeluasemien pitäjien välillä on tehty Italiassa sopimuksia (arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan Luigi Caligariksen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2249/97 ⁽¹⁾). Kyseiset sopimukset perustuvat "suorien neuvottelujen" järjestelmään, jonka tarkoituksena on vahvistaa ne talouteen liittyvät objektiiviset tekijät, jotka toimijoiden on otettava huomioon polttoaineen toimittajien ja yksittäisten huoltoasemien pitäjien välisissä neuvotteluissa.

2. ja 3. Tutkimus siitä, onko yritysten välillä tehty sopimus yhteisön kilpailuoikeuden mukainen tehdään analysoimalla yksityiskohtaisesti sopimuslausekkeet sekä arvioimalla sopimuksen taustalla vaikuttavat taloudelliset tekijät. Komissio ei näin ollen voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin yksityiskohtaisiin kysymyksiin, koska sillä ei ole asiasta konkreettisia tietoja.

Niin sanottua suorien neuvottelujen järjestelmää on lisäksi arvioitava laajemmassa yhteydessä eli Italian nykyisen, polttoaineen jakelua koskevan lainsäädännön kannalta. Tätä lainsäädäntöä ollaan parhaillaan uudistamassa. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan lainmuutoksen tavoitteena on polttoaineen jakelun vapauttaminen kumoamalla nykyinen Italian hallintoviranomaisten myöntämiin toimilupiin perustuva järjestelmä ja korvaamalla se lupajärjestelmällä, joka perustuu huoltoasemien pitämistä koskeviin objektiivisiin perusteisiin.

4. Komissio on säännöllisesti yhteydessä Italian kilpailuviranomaisiin (Autorità garante della concorrenza e del mercato), jotka myös seuraavat tarkasti tämän asian kehittymistä, saadakseen käyttöönsä parhaillaan työn alla olevan lainmuutoksen lopullisen tekstin. Näillä viranomaisilla on toimivalta soveltaa sekä Italian lainsäädäntöä että yhteisön kilpailulainsäädäntöä.

Italian viranomaisilla on hyvät mahdollisuudet suorittaa tutkimus kyseisten sopimusten yhdenmukaisuudesta kilpailulainsäädännön kanssa. Sopimusten vaikutukset ulottuvat lähinnä Italian alueelle. Italian viranomaisilla on lisäksi perusteellisemmat tiedot kyseessä olevista toiminnoista ja yrityksistä.

Kansallista viranomaista voitaisiin tässä tapauksessa vaatia tulkitsemaan ja soveltamaan perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta yksinostosopimusten ryhmiin 22 päivänä kesäkuuta 1983 annettua komission asetusta N:o 1984/83.

Komissio muistuttaa lisäksi, että kansallisilla tuomioistuimilla on myös toimivalta tutkia sopimuksia EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan ja johdetun oikeuden perusteella. Kansallinen tuomari voi tarvittaessa mitätöidä sopimukset EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 2 kohdan nojalla.

(¹) EYVL C 102, 3.4.1998, s. 19.

(98/C 196/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4148/97 komissiolle

esittäjä(t): Sirkka-Liisa Anttila (ELDR)

(5. tammikuuta 1998)

Aihe: Nurmituki kompensoimaan Agenda 2000:sta johtuvaa viljan ja nurmirehun suurta hintaeroa

EU:n CAP-reformi teki nurmirehun käytön viljarehua kalliimmaksi, mikä johtuu viljan hinnan alennuksesta. Agenda 2000:n esitykset toteutuessaan komission esittämässä muodossa pahentaisivat entisestään nurmen ja viljan hintaeroa, erityisesti unionin vuoristo- ja pohjoisilla alueilla. Nurmirehun tuotannon kannattavuutta heikentävät tuotanto-olosuhteet, mistä johtuen Keski-Euroopan parhaiden alueiden rehuviljan rehuyksikkösadot ovat paljon korkeammat kuin pohjoisten ja vuoristoisten alueiden nurmituotannon ry-sadot. Nurmeen perustuva säilörehu on lehmän lajityypillinen rehu. Jos nurmirehun kannattavuutta ja kilpailukykyä suhteessa viljaan ei kyetä parantamaan aiheutuu siitä huomattava kilpailuhaitta jo muutoinkin vaikeuksissa oleville nautakarjatiloil-le. Kilpailuhaitan poistaminen vaatii lisätukea. Se vaatii rehuviljalle maksettavaa CAP-tukea vastaavaa tukea nurmiviljelylle.

Nurmiviljelyn väheneminen lisääisi sekä vesistöjen typikuormitusta, kokonaisfosforikuormitusta että myös eroosiota. Nurmivaltaisten alueiden vesistöjen rehevöitymisriski kasvaisi oleellisesti. Komission toimesta haetaan ratkaisuja Agenda 2000:sta johtuvaan pohjoisen kasviviljelyn kannattavuusongelmaan. EU:n nurmituotanto tarvitsee lisätuen voidaksemme säilyttää pohjoisten ja vuoristoisten alueiden maidontuotannon kilpailukyvyn yhteismarkkinoilla. Nurmituotanto tarvitsee CAP-tukea vastaavan lisätuen.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä pohjoisten ja vuoristoisten alueiden nurmiviljelyn kannattavuuden ja kilpailukyvyn turvaamiseksi yhteismarkkinoilla? Onko komissio valmis asettamaan tämänkin asian selvittämiseen oman työryhmän?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

Monet arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomista asioista liittyvät kotieläintuotannon voimaperäistämistäseen sekä maankäyttöön. Näitä kysymyksiä käsitellään heinäkuussa 1997 julkaistuun Agenda 2000 -asiakirjaan (¹) sisältyvissä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevissa komission suuntaviivoissa. Asiakirjassa ehdotetaan useita eri toimenpiteitä, joilla kannustetaan laajaperäisempien viljelymenetelmien käyttöä; näihin sisältyisi myös nurmiviljely. Naudanliha-alalla on erityisen tärkeää noudattaa kotieläintiheyden enimmäistasoa, koska naudanliha-alan palkkioiden taso nousee. Tämä saattaa myös kannustaa tuottajia tuotantonsa laajaperäistämiseen. Tuotannon laajaperäistämiseksi käyttöön otettujen eri kannustimien tehokkuutta on tarkoitus lisätä ja parantaa. Tämä koskee erityisesti naudanliha-alan laajaperäistämishjelmaa. Epäsuotuisten alueiden tukijärjestelmä muutetaan asteittain keskeiseksi välineeksi vähäisiä tuotantopanoksia käyttävän viljelyn säilyttämisessä ja edistämässä. Kohdennettuja maatalouden ympäristötoimenpiteitä (ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu-ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu asetus (ETY) N:o 2078/92 (²)) tehostetaan lisäämällä niihin kohdistettavia budjettivaroja ja tarpeen mukaan yhteisön osarahoituksen määrää. Laajaperäistäminen on näiden toimenpiteiden keskeinen tavoite.

Sitä vastoin suomalaisten lehmien maitotuotos on yhteisön keskiarvoa parempi, mikä osoittaa väkirehun suurempaa osuutta karjan ruokinnassa. Suomalaisten viljelijöiden voidaan näin ollen olettaa hyötyvän vastaavasti enemmän rehuviljan hinnanlaskusta.

Nurmiviljelyn suuri merkitys yhdistettynä suhteellisen voimaperäisiin tuotantojärjestelmiin osoittaa, kuinka monitahoisesta asiasta on kyse. Mainittujen yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien suuntaviivojen julkaisemisen jälkeen komission edustajat ovat käyneet kussakin jäsenvaltiossa ja kuulleet hallitusten, teollisuuden ja hallituksesta riippumattomien järjestöjen kantoja. Komissio pyrkii myös saamaan asiasta paremman tietämyksen ja on varma siitä, että tämä prosessi jatkuu myös virallisten ehdotusten julkaisemisen jälkeen.

Komissio esittää nämä ehdotukset piakkoin. Vaikka ne eivät vielä ole lopullisessa muodossaan, niistä ilmenee komission pyrkimys tehdä kotieläintalouden tukijärjestelmästä joustavampi, jotta jäsenvaltiot voisivat ottaa paremmin huomioon arvoisan parlamentin jäsenen esittämien seikkojen kaltaiset ongelmat.

(¹) Asiak. KOM(97)2000 lopullinen.

(²) EYVL L 215, 30.7.1992.

(98/C 196/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4166/97 komissiolle

esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer (V)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Brittiläinen naudanliha

Milloin EU:n julistama brittiläisen naudanlihan vientikielto siirrettiin osaksi kansallista (englantilaista) lainsäädäntöä toteuttamista koskevien määräysten mukaisesti?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 1998)

Komission päätöksessä 96/239/EY (¹), tehty 27 päivänä maaliskuuta 1996, sellaisena kuin se on muutettuna tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä 11 päivänä kesäkuuta 1996 tehdyllä komission päätöksellä 96/326/EY (²), säädetään Yhdistyneen kuningaskunnan nautojen sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa teurastettujen nautojen lihan ja naudoista peräisin olevien tuotteiden vientikiellosta. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset sovelsivat aluksi näitä päätöksiä lakien, asetusten ja hallinnollisten määräyksien yhdistelmänä.

Eläinlääkintätarkastuksissa kävi ilmi, että tämän kiellon täytäntöönpanemiseksi toteutetut kansalliset toimenpiteet olivat joiltakin osin epätäydelliset.

Komission jatkuvien kehotusten ansiosta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus hyväksyi elokuussa 1997 laaja-alaisemmat kansalliset lait. Sitä seuraavien kuukausien aikana määrättiin yksityiskohtaisilla kiertokirjeillä erityisesti uuden lainsäädännön täytäntöönpanemisesta satamissa.

Myös komission suorittamissa tarkastuksissa on paljastunut joitakin puutteita Yhdistyneen kuningaskunnan teurastamojen ja kylmävarastojen virallisessa valvonnassa. Tämä saattaa vaikuttaa vientikiellon tiukentamiseen. Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan on aloitettu tähän liittyen rikkomisesta johtuva menettely.

(¹) EYVL L 78, 28.3.1996.

(²) EYVL L 139, 12.6.1996.

(98/C 196/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4169/97 komissiolle**esittäjä(t): Eryl McNally (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* SKY-satelliittilähetys EU:ssa

Satelliittiteleviyohtiö SKY:n mukaan brittiläiset tekijänoikeuslait estävät Yhdistyneen kuningaskunnan alueella SKY-lähetyksistä maksaneita Britannian kansalaisia vastaanottamasta lähetyksiä heidän vieraillessa tai asuessa muissa EU-maissa. Tämän takia monet Britannian kansalaiset, jotka vierailevat tai asuvat muissa EU-maissa, joutuvat joko luopumaan SKY-lähetyksistä tai viemään laittomasti SKY-korttinsa ulkomaille ja antamaan SKY:lle Yhdistyneen kuningaskunnan osoitteen. Millään muulla EU-maalla ei ole kanavien katsomista kokevia rajoituksia ja kanavat ovat saatavilla kaikissa Euroopan maissa.

Mitä komissio voi tehdä sen varmistamiseksi, että brittiläiset SKY-satelliittitelevision tilaajat saavat samat ehdot ja oikeudet kuin muut eurooppalaiset SKY-satelliittitelevision tilaajat?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(24. helmikuuta 1998)*

Komissio tietää, että tiettyjen satelliittivälitteisten lähetyksien yhteisön laajuinen vastaanottamista rajoitetaan pääasiassa tekijänoikeuksiin liittyvistä syistä. Tämä tilanne ei koske vain kysyjän tarkoittamia lähetyksien palveluja, vaan myös useita muita eri maissa toimivia satelliittivälitteisiä lähetyksien palveluja.

Komissio on jo tutkinut tapauksia, joissa on rajoitettu kuluttajien televisiokanavien valintaa, mutta se on katsonut, että se ei voi puuttua asiaan, koska kyseisillä rajoituksilla ei ilmeisesti rikota yhteisön lainsäädäntöä.

Tiettyjen satelliittivälitteisten lähetyksien vastaanottamista koskevat rajoitukset eivät perustu kansallisessa lainsäädännössä asetettuihin televisiolähetyksien edelleenlähetyksiä koskeviin rajoituksiin, vaan ne perustuvat kyseisten yleislähetyksien tekemisiin kaupallisiin päätöksiin, jotka koskevat pääasiassa käyttö sopimuksia, joita on tehty tekijänoikeuksien omistajien kanssa näiden teosten lähettämisestä. Tästä johtuen sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä ei rikota.

(98/C 196/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4172/97 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Komissio viittaa tiedonannossaan KOM(96)0512 lopull. ”Koheesiopolitiikka ja kulttuuri — Työllisyyden edistäminen” (johdannossa sivulla 3) termin ”kulttuuri” monitahoisuuteen kertomatta kuitenkaan, mitä tämä monitahoisuus merkitsee.

Voiko komissio kertoa koheesiopolitiikkaan sisältyvästä toiminnasta, joka kuuluu termin ”kulttuuri” piiriin?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Tiedonannon johdannossa selitetään kulttuurin käsitteen monimuotoisuutta seuraavasti:

”Läheiset ja monipuoliset suhteet kulttuurielämään ovat kulttuurin alalla yhä tyypillisempiä (julkiset kulttuuri-laitokset ja sosiaalis-kulttuuriset laitokset, kuten teatterit, museot, taidekeskukset, historialliset kaupunki/maaseutukohteet, taide- ja musiikkikoulut jne.) sekä kulttuurialan talouteen (musiikki-, taide-, kirjallisuus- ja kirjamarkkinat, elokuva-, televisio- ja videotuotanto; valokuvauus, taidemuotoilu, kuvaamataiteet ja viihdeala, arkkitehtuuri, käsityöläisala, historiallisten muistomerkkien suojelu, matkailu).”

Koheesiopolitiikan osalta tiedonannossa korostetaan, että ”kulttuuri ei ole ainoastaan julkiselle sektorille kuuluva ylimääräisiä kuluja aiheuttava asia, vaan sen osuus kasvaa jatkuvasti myös yksityisessä taloudessa sen merkittävään kasvupotentiaalin sekä alueelliseen ja paikalliseen talouteen kohdistuvien luovuutta, uudistuksia ja tuotantoa edistävien vaikutusten vuoksi”. Tiedonannossa esitetyt esimerkit kuvastavat tätä näkemystä.

(98/C 196/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4173/97 komissiolle
esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Komissio ilmoitti tiedonannossaan KOM(96)512 lopull. ”Koheesiopolitiikka ja kulttuuri — Työllisyyden edistäminen” (sivu 6), että rakennerahastoista osoitettiin vuosina 1989–1993 noin 400 miljoonaa ecua suoraan kulttuurialalle.

Voiko komissio kertoa, mitä nämä yhteisrahoitetut kulttuurihankkeet olivat sekä ilmoittaa mihin maahan ne kohdistuivat, minkä alueelliseen tavoitteen piiriin hankkeet kuuluivat ja mitkä olivat hankkeiden toimeenpanon kokonaiskustannukset sekä yhteisön rahoitusosuus?

(98/C 196/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4174/97 komissiolle
esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Voiko komissio kertoa kuluvan ohjelmakauden (1994–1999) aikana yhteisrahoitettavista kulttuurihankkeista sekä ilmoittaa, mihin maahan ne kohdistuvat, minkä alueellisen tavoitteen piiriin hankkeet kuuluvat ja mitkä ovat hankkeiden toimeenpanon kokonaiskustannukset sekä yhteisön rahoitusosuus?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4173/97 ja E-4174/97

(9. maaliskuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema luku perustuu ulkopuolisten konsulttien komissiolle laatimiin arvioihin. Kuten tiedonannossa todettiin, kulttuuritoimiin liittyvät luvut ovat vain arvioita ja sen vuoksi niitä on tulkittava varoen. On erityisen vaikeaa määrittää ohjelmien kulttuurinäkökohtia, koska ne sisältyvät usein muihin toimintoihin kuten matkailuun, pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin (pk-yritykset) tai koulutukseen.

Koska jäsenvaltiot hyväksyvät ja toteuttavat ohjelmiin sisältyvät rakennerahastojen hankkeet omalla vastuullaan, komissiolla ei ole järjestelmällisiä tietoja kulttuurialan hankkeista. Tiedonannossa esiteltiin kuitenkin useita hyviä esimerkkejä, jotka valaisevat kulttuurin innovatiivista yhdistämistä alueelliseen kehitykseen ja työpaikkojen luomiseen.

(98/C 196/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4175/97 komissiolle
esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Voiko komissio kertoa ohjelmakaudella 1989–1993 toteutetuista sekä kuluvan ohjelmakauden (1994–1999) aikana toteutettavista yhteisön rahoitusta saavista, EAKR:n asetuksen 10 artiklan mukaisista kulttuurialan pilottihankkeista, sekä ilmoittaa, mihin maahan ne kohdistuivat, minkä alueellisen tavoitteen piiriin hankkeet kuuluivat ja mitkä olivat hankkeiden toimeenpanon kokonaiskustannukset sekä yhteisön rahoitusosuus?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 1998)

Alueiden välisen kulttuuriyhteistyön pilottihankkeet käynnistettiin ensimmäisen kerran Euroopan aluekehitysrahastoa koskevan asetuksen ⁽¹⁾ 10 artiklan periaatteiden mukaan kaudeksi 1994–1999.

Alueiden välisen kulttuuriyhteistyön pilottihankkeiden tärkein peruste oli se, on usein merkittävää kulttuuriperintöä, jota joskus hyödynnetään vajavaisesti. Tilanne voisi parantua verkostoimalla alueelliset yhteisöt, jolloin tavoitteena olisi oppiminen, taitotiedon siirto ja alueen taloudellinen kehitys lähtökohtana alueen kulttuuriperintö.

Alueiden välisen kulttuuriyhteistyön pilottitoimet kuuluvat koheesiopolitiikkaan.

Virallisessa lehdessä julkaistiin tarjouspyyntö (N:o 95/C 253/11) syyskuussa 1995 ⁽²⁾. Komissio valitsi 32 hanketta 265 ehdotuksen joukosta.

Yhteistyöverkostoihin oli kuuluttava paikallisten tai alueellisten yhteisöjen kumppaneita vähintään kolmelta ja enintään kuudelta alueelta vähintään kolmesta jäsenvaltiosta. Verkostoon osallistuneet tavoitteiden 1, 2, 5b ja 6 kohdealueet eivät saaneet olla vähemmistönä suhteessa osallistujien kokonaismäärään. Tähän pilottitoimeen on varattu 15 miljoonaa ecua, ja yhteisön yhteisrahoituksen osuus on enintään 600 000 ecua hanketta kohti.

Hyväksytyjen hankkeiden yhteistyöaiheet koskevat esimerkiksi kulttuuriperinnön arvon korottamista, taitotiedon siirtoa entisöintiä varten, kulttuuriväylien luomista ja uuden tietotekniikan käyttämistä virtuaalimuseon luomiseksi.

Alueiden välisen kulttuuriyhteistyön pilottihankkeet jakautuvat seuraavasti verkostojen vetäjien maantieteellisen sijainnin perusteella:

Belgia	1
Italia	3
Saksa	3
Alankomaat	1
Kreikka	4
Itävalta	1
Espanja	5
Portugali	3
Ranska	4
Ruotsi	1
Irlanti	3
Yhdistynyt kuningaskunta	3

Alueiden välisen kulttuuriyhteistyön yhteydessä aloitettiin 32 pilottihanketta 1. tammikuuta 1997 kahden vuoden kaudeksi.

Komission aloitteesta luotiin Internet-sivusto, jossa on luettelo 32 pilottihankkeesta, yhteistyön aihepiirit, verkostojen kumppanit sekä tärkeimmät talousarviotiedot. Sivuston osoite on <http://www.aeidl.be/art10/>.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

⁽²⁾ EYVL C 253, 29.9.1995.

(98/C 196/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4176/97 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Voiko komissio kertoa ohjelmakausina 1989–1993 ja 1994–1999 toteutetuista, yhteisön rahoitusta saavista kulttuurialan hankkeista, jotka toteutettiin osana yhteisöaloiteohjelmia, sekä ilmoittaa, mihin maahan ne kohdistuivat, minkä alueellisen tavoitteen piiriin hankkeet kuuluivat ja mitkä olivat hankkeiden toimeenpanon kokonaiskustannukset sekä yhteisön rahoitusosuus?

Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(6. maaliskuuta 1998)*

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(98/C 196/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4177/97 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Koheesiopolitiikka ja kulttuuri

Komissio ilmoittaa tiedonannossaan KOM(96)0512 lopull. ”Koheesiopolitiikka ja kulttuuri – Työllisyyden edistäminen” (sivu 4), että kulttuurialan toiminta voi saada rakennerahastojen myöntämää rahoitusta ainoastaan, jos kyseinen toiminta edistää pysyvien työpaikkojen luomista ja jos se kuuluu tärkeänä osana alueellisiin tai paikallisiin kehitysstrategioihin.

Voiko komissio antaa tietoja ohjelmakaudella 1989–1993 toteutettujen sekä käynnissä olevalla ohjelmakaudella 1994–1999 toteutettavien, rakennerahastosta rahoitusta saavien kulttuurihankkeiden vaikutuksista työllisyyteen sekä alueelliseen tai paikalliseen kehitykseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Komissio korosti tiedonannossaan, että alueellisen ja paikallisen tason työllistämisen ja kulttuurin välisestä yhteydestä ei vielä ole tarkkoja tietoja. Tämä johtuu pääosin siitä, että kulttuurin ala ei ole yhtenäinen ja että se sisältyy useiden eri ohjelmien ensisijaisiin tavoitteisiin sekä eri tilastoluokkiin. Lisäksi jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja kulttuurin määrittelyssä ja tilastollisessa luokittelussa. Tästä syystä tiedonannossa annetaan-kin pääasiassa esimerkkejä onnistuneista aloitteista ja niiden arvioituista työllisyysvaikutuksista.

(98/C 196/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4185/97 neuvostolle**esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)***(22. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ajoverkkojen kieltäminen ja Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajuus

Mitä viimeisen kalastusministerien neuvoston päätösten mukaisia toimenpiteitä aikoo puheenjohtajavaltio Yhdistynyt kuningaskunta ehdottaa ajoverkkojen poistamiseksi?

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

Puheenjohtajavaltio pyrkii komission tuella ja Euroopan parlamentin näkemykset huomioon ottaen saamaan aikaan sellaiset olosuhteet, että neuvosto voi päättää asiasta mahdollisimman pian.

(98/C 196/134)

**KIRJALLINEN KYSYMYS E-4188/97 komissiolle
esittäjä(t): Eolo Parodi (UPE) ja Guido Viceconte (UPE)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Lähtö- ja tuloaikojen myöntäminen yhteisön lentokentillä

Joillakin Euroopan unionin lentokentillä, erityisesti kaikkein ruuhkaisimmilla, käytössä olevien lähtö- ja tuloaikojen eli ”slottien” riittämättömyys estää eräitä lentoyhtiöitä toimimasta terveen ja tasapuolisen kilpailun sääntöjen mukaisesti.

Onko komissio tietoinen tapauksista, joissa ”sloiteilla” olisi käyty kauppaa?

Miten komissio aikoo toimia sen varmistamiseksi, että ”slotit” myönnetään avointen kriteerien perusteella yhteisön kilpailulainsäädännön mukaisesti?

Mitä keinoja sillä on käytössään sen varmistamiseksi, että ”slotit” vapautetaan ja myönnetään niitä anoville lentoyhtiöille?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(23. helmikuuta 1998)*

Komissio on erittäin huolissaan käytettävissä olevien lähtö- ja saapumisaikojen puutteesta yhteisön ruuhkaisimmilla lentoasemilla. Lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18. tammikuuta 1993 annetussa asetuksessa N:o (ETY) 95/93 ⁽¹⁾ säädetään säännöt, joita lentoasemien koordinoimisesta vastaavien on noudatettava, jotta varmistettaisiin lähtö- ja saapumisaikojen puolueeton, avoin ja tasapuolinen jakaminen.

Komissio valvoo nykyisen asetuksen asianmukaista soveltamista varmistaakseen erityisesti, että uudet tulokkaat pääsevät ruuhkaisille lentoasemille siinä määrin kuin asetuksessa on säädetty. Komissio on vastikään saanut tietää tietyistä lentoyhtiöiden välisiin liiketoimiin liittyvistä käytänteistä, joiden voidaan epäillä olevan ristiriidassa asetuksen kanssa, ja se on pyytänyt lisätietoja kyseisiltä jäsenvaltioilta. Komissio ei epäröi toteuttaa toimia, silloin kun tämä on perusteltua, varmistaakseen asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon.

Komissio on kuitenkin havainnut, että nykyinen asetus ei riitä vastaamaan tehokkaasti kaikkien lentoyhtiöiden tarpeisiin. Asetuksella taataan käyttöön tulevien lähtö- ja saapumisaikojen oikeudenmukainen jakaminen, mutta siinä ei luoda lentoasemille pääsyn kannalta uusia mahdollisuuksia. Lisäksi useissa tapauksissa lentoaseman kapasiteetin kasvu ei joko riitä ratkaisemaan ruuhkautumisongelmaa tai tätä kasvua ei yksinkertaisesti tapahdu.

Komissio laatii tämän vuoksi ehdotusta nykyisen asetuksen muuttamiseksi, jotta voitaisiin optimoida lähtö- ja saapumisaikojen käyttö. Komissio tarkastelee erityisesti lähtö- ja saapumisaikojen vaihtumisen helpottamiseen tähtäävän oikeudenmukaisen mekanismin käyttöönotosta aiheutuvia hyötyjä ja haittoja. Lisäksi tarkastellaan useita eri keinoja, joilla voidaan vahvistaa uusien tulokkaiden asemaa ja helpottaa nykyisen asetuksen täytäntöönpanoa.

Komission ehdotuksella pyritään tarjoamaan tasapainoinen toimenpidepaketti arvoisan parlamentin jäsenen kuvaaman tilanteen parantamiseksi. Jos määrävässä asemassa olevat lentoyhtiöt väärinkäyttävät asemaansa ruuhkaisilla lentoasemilla, toiminnan perustaksi voidaan luonnollisesti aina ottaa EY:n perustamissopimuksen kilpailusäännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 14, 22.1.1993.

(98/C 196/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4189/97 komissiolle**esittäjä(t): Eolo Parodi (UPE) ja Guido Viceconte (UPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Yhteisön rahoitus Barin Petruzzelli-oopperatalon entistykseksi

Vuosina 1898 – 1903 rakennettu Barin Petruzzelli-oopperatalo, joka julistettiin kansallishistoriallisesti ja taiteellisesti merkittäväksi rakennukseksi vuonna 1954 ja – ainoana yksityisenä oopperatalona Euroopassa – perinteiseksi oopperataloksi vuonna 1967, tuhoutui rajussa tulipalossa 27. lokakuuta 1991.

Vuonna 1996 koki saman kohtalon toinen merkittävä italialainen oopperatalo, Venetsian ”La Fenice”, joka tuhoutui täysin.

”La Fenice” on oikeutetusti saanut huomattavaa yhteisön tukea osittaista entistystä varten. Barin Petruzzelli-oopperatalo sen sijaan on jostain syystä saanut ainoastaan 80 000 ecua lämpionsä entistykseen.

1. Voiko komissio kertoa, johtuuko Petruzzelli-oopperatalon saaman yhteisön tuen vaatimattomuus siitä, että kyseessä on muista eurooppalaisista oopperataloista poiketen yksityisen omistama rakennus?
2. Eikö komissio katso, että on välttämätöntä vapauttaa erittäin kiireellisesti yhteisön varoja Petruzzelli-oopperatalon entistyksen saattamiseksi päätökseen, ottaen huomioon, että oopperatalon omistavalla Messeni Nemagnan perheellä ei ole töiden loppuunviemiseen tarvittavia varoja?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(26. helmikuuta 1998)*

1. Eurooppalaisen arkkitehtuuriperinnön suojelemista koskevien pilottihankkeiden teemana olivat vuonna 1994 näyttämörakennukset. Tällöin komissio myönsi myös Italiassa Barin kaupungissa sijaitsevalle teatteri Petruzzellille noin 80 000 ecun suuruisen avustuksen.

Vuosina 1995, 1996 ja 1997 komissio aloitti Rafael-ohjelman valmisteluun liittyen useita hankkeita arkkitehtuuriperinnön suojelun tukemiseksi. Eri vuosina korostettiin eri teemoja (uskonnolliset rakennukset, barokki, koristejulkisivut ja esiteollisen kauden arkkitehtuuri).

2. Teatterin entisöinti tuli esiin myös rakennerahastojen avulla toteutettavien alueellisten kehitystoimien yhteydessä osana toimintaohjelman kohdassa 6.3 ”Kulttuuriperinnön säilyttäminen” toteutettavia toimia. Toimintaohjelma toteutetaan rakennerahastojen yhteisrahoituksena Apulian alueen hyväksi kaudella 1994–1999.

Italian viranomaisten mukaan tätä koskeva rahoituspyyntö on esitetty, mutta Italian alueviranomaiset eivät ole hyväksyneet sitä, koska hakemus ei täytä kaikkia ehtoja.

Koska kyseessä on yksityinen, joskin yleistä mielenkiintoa herättävä rakennus, jonka toiminta tuottaa omistajalleen voittoa, yhteisrahoituksen määräksi voidaan säännösten mukaan hyväksyä vain osa hyväksyttävistä kuluista.

(98/C 196/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4190/97 komissiolle**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Voimansiirtojohtot ja magneettikentät: terveysriskit

Merkittävät eurooppalaiset ympäristöjärjestöt kuten CODACONS ja LEGAMBIENTE ovat protestoineet voimakkaasti niitä lausuntoja vastaan, joita Italiassa sähköenergian jakelussa monopolin omaava Enel on antanut suuren sähkömuuntoaseman rakentamisesta Strianossa Napolin provinssissa.

Johtavien syöpätautilääkärien mukaan suurjännitelaitosten sähkömagneettiset kentät aiheuttavat vakavia vaaroja kansanterveydelle, koska ne ovat syöpää aiheuttavia.

Voiko komissio kertoa:

- Onko olemassa eurooppalaisia tutkimuksia, jotka osoittavat sähkömagneettiselle kentälle altistumisen selvästi lisäävän imusolmukesairauksien, leukemian ja hermoston kasvainten esiintyvyyttä?
- Onko totta, että Enel on pyytänyt Euroopan komissiolta tietoja mahdollisista suurjännitelaitosten rakentamista ja avoimia voimansiirtojohtoja koskevista yhteisön direktiiveistä tai säännöksistä, joissa otetaan asianmukaisesti huomioon niiden synnyttämien magneettikenttien syöpää aiheuttavat vaikutukset?
- Voiko komissio osoittaa, että Enel noudattaa kaikkia yhteisön säännöksiä kansanterveyden suojelun alalla?
- Aikooko komissio pyytää Italian valtiolta lisäselvityksiä ja mahdollisesti käynnistää perustamissopimuksissa määrätty menettelyt kaikkien sellaisten hankkeiden estämiseksi, jotka saattavat olla terveydelle vahingollisia?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 1998)

Staattiset ja äärimmäisen matalataajuiset sähkö- ja magneettikentät aiheutuvat sähkövirran syntymisestä, siirrosta ja käytöstä. Sähköisku ja palovammat on saatu sähköisesti varautuneista johtimista aina sähköön käytön alkuajoista lähtien. Nykyisin ollaan huolestuneempia sähkökentille altistumisen hitaista, pidemmällä viipeellä ilmenevistä ja huomaamattomista vaikutuksista. Joissakin epidemiologisissa tutkimuksissa on havaittu vaikutuksia, joita on aiheutunut biologisille järjestelmille niiden altistuttua staattisille ja matalataajuisille kentille, jotka ovat niin matalia, ettei vaikutuksia voida selittää tähän mennessä osoitettujen mekanismien avulla. Tieteellinen ydinkysymys on kuitenkin, voivatko raportoidut biologiset vaikutukset aiheuttaa mahdollisia terveyshaittoja. Toistaiseksi ei ole osoitettu mekanismeja, joissa oletetut vaikutukset voisivat ilmetä altistutussa kentillä, jotka ovat liian matalataajuisia aiheuttaakseen kehossa muuta kuin endogeenistä virtaa.

Biologisissa tutkimuksissa ei tähän mennessä ole kyetty osoittamaan mekanismeja, joilla äärimmäisen matalataajuiset sähkökentät vaikuttaisivat syövän syntyyn. Sen sijaan kun epidemiologisissa tutkimuksissa on tarkasteltu mahdollisia terveysvaikutuksia, jotka johtuvat asukkaiden altistumisesta suurjännitelinjojen aiheuttamille sähkömagneettisille kentille, on ilmennyt lukuisia haittavaikutuksia, joita ovat esim. hermoston rappeumasairaudet, lisääntymiskyvyn heikkeneminen, leukemia, rintasyöpä ja aivokasvaimet. Asiaa käsiteltiin ensimmäistä kertaa eräässä ruotsalaisessa tutkimuksessa vuonna 1979, ja tämän jälkeen noin kymmenessä epidemiologisessa tutkimuksessa on tarkasteltu lapsuusiän syöpää. Näiden tutkimusten tarkastelussa päädyttiin siihen, että voimalinjojen lähellä asumisen ja lapsuusajan leukemian välillä ei ole selvää yhteyttä. Lasten kodeissa mitattujen keskimääräisten sähkökenttien ei ole todettu liittyvän leukemian tai muiden syöpien yleisyyteen, eikä myöskään ole osoitettu tekijöitä, jotka selittäisivät yhteyden voimalinjan lähellä asumisen ja lapsuusiän leukemian välillä.

Yhteisö antaa rahoitusta magneettikenttiä ja syöpää koskeville epidemiologisille tutkimuksille Biomed 2-ohjelman puitteissa, ja tutkimusten tulosten odotetaan valmistuvan kesällä 1999. Äärimmäisen matalataajuiselle sähkökentille altistumisen biologisia terveysvaikutuksia koskevat eurooppalaiset tutkimukset on koordinoitu COST-toimintaan, ja tutkimuksia jatketaan myös tulevassa viidennessä puiteohjelmassa.

Komissio ei ole tietoinen Enelin esittämästä tietojensaantipyynnöstä, johon parlamentinjäsen viittaa, eikä se ole siinä asemassa, että se voisi vahvistaa Enelin toiminnan noudattavan yhteisön oikeutta. Komissio saa tietoja kansallisten viranomaisten ja valitusten välityksellä. Komission tämänhetkisten tietojen perusteella ei voida päätellä, noudattaako Enel yhteisön ympäristölainsäädäntöä.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteen II kohdassa 3 b mainitaan toiminnaksi ”sähköenergian siirto ilma-kaapeleilla”. Tämän ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin mukaan laitosten on arvioitava ympäristövaikutukset, jos jäsenvaltio katsoo liitteessä II esitettyjen hankkeiden ympäristövaikutukset merkittäviksi. Mikäli jäsenvaltio katsoo (asettamalla raja-arvoja tai tapauskohtaisia perusteita), että kyseisen laitoksen olisi suoritettava ympäristövaikutusten arviointi, vaikutukset ympäristön eri osa-alueisiin ja ihmisiin on kartoitettava, kuvailtava ja arvioitava. Myös terveysvaikutukset voivat olla tärkeitä tekijöinä vaikutuksia arviotaessa.

Direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetussa direktiivissä 97/11/EY, joka on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista oikeusjärjestystä maaliskuuhun 1999 mennessä, muutettiin ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä siten, että maininta jännitteeltään vähintään 220 kV:n ja pituudeltaan yli 15 km:n mittaisten maanpäällisten voimajohtojen rakentamisesta siirrettiin liitteestä II liitteeseen I. Tämän tarkoittaa sitä, että kyseessä olevien hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi on pakollista maaliskuusta 1999.

Koska komissiolle ei ole virallisesti ilmoitettu, että Enel ei noudattaisi voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä, se ei voi tällä hetkellä hallussaan olevien tietojen perusteella ryhtyä toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(98/C 196/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4192/97 neuvostolle

esittäjä(t): Maria Berger (PSE)

(22. tammikuuta 1998)

Aihe: Aseiden yksityisomistus

Jäsenvaltioissa ovat jo pitemmän aikaa lisääntyneet tapaukset, joissa häiriintynyt henkilö riehuu aseiden kanssa surmaten lukuisia ihmisiä. Näistä teoista joutuvat kärsimään mitä erilaisimpiin ihmisryhmiin kuuluvat henkilöt, teoissa käytetään erilaisia, useimmiten suhteellisen helposti hankittavia aseita, ja tekijät ovat hyvin erilaisia. Tämän ongelman voi luultavasti pyrkiä ratkaisemaan vain säätelemällä ja rajoittamalla koko EU:ssa yhtä tiukasti aseiden yksityisomistusta ja ennen kaikkea yksityisten aseiden hankintaa ja aseiden myyntiä yksityishenkilöille.

Aikooko neuvosto tiukentaa EU:n asedirektiiviä näiden jäsenvaltioissa sattuneiden tapausten vuoksi?

Vastaus

(30. maaliskuuta 1998)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmaankin tietää, yksityishenkilöiden suorittamaa aseiden hankintaa ja hallussapitoa valvotaan tällä hetkellä 18 päivänä kesäkuuta 1991 annetulla direktiivillä 91/477/ETY (EYVL N:o L 256, 13. syyskuuta 1991). Kyseisen direktiivin mukaan henkilökohtaiset aseet jaetaan neljään ryhmään: aseet, joiden hankinta on kiellettyä, luvanvaraiset aseet, aseet, joista on tehtävä ilmoitus ja vapaasti myytävät aseet. Jäsenvaltioilla on lisäksi oikeus säilyttää tai ottaa käyttöön rajoitettavampia toimenpiteitä, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Itse asiassa useimmissa jäsenvaltioissa aseiden hankinta yksityishenkilöiden toimesta on kiellettyä tai luvanvaraista. Neuvosto ei tässä vaiheessa ole saanut käsiteltäväksi komission ehdotuksia, joiden tarkoituksena on vahvistaa kyseistä lainsäädäntöä.

(98/C 196/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4195/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Agenda 2000 ja tavoite 1: valtiontuki 1993–1997

Aluepolitiikasta ja koheesiosta vastaava pääjohtaja Eneko Landáburu arveli marraskuun lopussa lehdistölle, että yksityistä Euroopan aluetta, muun muassa Valencia (Espanja), tulee menettämään tavoite 1 -luokituksensa komission ehdotusten mukaisesti, joiden tarkoituksena on vähentää rakennerahaston varoja ennen uusien maiden liittymistä unioniin.

Landáburu perusti arvionsa komission käytössä oleviin alustaviin tietoihin. Valencian tapauksessa Eurostatin viralliset tilastot osoittavat kuitenkin, että vuonna 1993 kyseisen autonomisen maakunnan BKT oli 74,9 prosenttia yhteisön keskiarvosta ja vuonna 1994 vielä alhaisempi, nimittäin 73,6 prosenttia. Tavoite 1 -luokituksen rajana on 75 prosenttia, mikä ei viittaa siihen, että Valencia ei lähitulevaisuudessa enää täyttäisi objektiivisia edellytyksiä.

Jos BKT:een laskuperusteena käytetään alueiden keskimääräistä tuloa vuosina 1993–1997, on tärkeää tuntea kyseisten alueiden makrotaloudelliset tiedot tarkastelujakson jokaisen vuoden osalta.

Kuinka paljon valtiontukea myönnettiin 15 jäsenvaltiolle ja seuraaville alueille vuosina 1993, 1994, 1995, 1996 ja 1997?

- Anatolia, Makedonia, Thessalia, Kreetta, Peloponnes, Keski-Kreikka, Epeiros, Attika, Joonian saaret, Akhaia, Stereá Ellas (Kreikka)
- Hainaut (Belgia)
- Thüringen, Brandenburg, Itä-Berliini, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Münster (Saksa)
- Galicia, Extremadura, Kastilia La Mancha, Kastilia León, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturias, Andalusia, Kanariansaaret, Murcia (Espanja)
- Valenciennes, Avesnes, Douai, Korsika, merentakaiset departementit (Ranska)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irlanti)
- Molise, Apulia, Sisilia, Basilicata, Sardinia, Calabria, Campánia (Italia)
- Flevoland (Alankomaat)
- Burgenland (Itävalta)
- Pohjois-Portugali, Alentejo, Algarve, Lisboa, Vale do Tejo, Centro (Portugali)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Pohjois-Irlanti (Yhdistynyt kuningaskunta)

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 1998)*

Kansallisten aluetukijärjestelmien perusteella myönnettyistä valtiontuista (EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohta) käytettävissä olevat luvut ovat arvoisan parlamentin jäsenen tarkasteltavina seuraavassa taulukossa:

Vuositteiset keskiarvot ajanjaksolta 1992–1994 miljoonina ecuina

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EUR 12
0	0	11666	217	56	515	343	5742	0	0	151	244	18933

Edellä olevasta taulukosta käy ilmi jäsenvaltioiden myöntämien aluetukien kokonaismäärä (EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohta) vuosina 1992–1994. Myöhempiä vuosia koskevia tietoja ei vielä ole käytettävissä. Komissio haluaisi huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei komissio saa aluekohtaisia tietoja tuista, jotka on myönnetty laaja-alaisista tukijärjestelmistä, kuten tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) tukijärjestelmistä.

(98/C 196/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4202/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Agenda 2000 ja tavoite 1: saadut varat 1993 – 1997

Aluepolitiikasta ja koheesiosta vastaava pääjohtaja Eneko Landáburu arveli marraskuun lopussa lehdistölle, että yksityistä Euroopan aluetta, muun muassa Valencia (Espanja), tulee menettämään tavoite 1 -luokituksensa komission ehdotusten mukaisesti, joiden tarkoituksena on vähentää rakennerahaston varoja ennen uusien maiden liittymistä unioniin.

Landáburu perusti arvionsa komission käytössä oleviin alustaviin tietoihin. Valencian tapauksessa Eurostatin viralliset tilastot osoittavat kuitenkin, että vuonna 1993 kyseisen autonomisen maakunnan BKT oli 74,9 prosenttia yhteisön keskiarvosta ja vuonna 1994 vielä alhaisempi, nimittäin 73,6 prosenttia. Tavoite 1 -luokituksen rajana on 75 prosenttia, mikä ei viittaa siihen, että Valencia ei lähitulevaisuudessa enää täyttäisi objektiivisia edellytyksiä.

Jos BKT:een laskuperusteena käytetään alueiden keskimääräistä tuloa vuosina 1993 – 1997, on tärkeää tuntea kyseisten alueiden makrotaloudelliset tiedot tarkastelujakson jokaisen vuoden osalta.

Kuinka paljon seuraavat alueet saivat Euroopan aluekehitysrahaston tavoitteelle 1 varattuja varoja vuosina 1993, 1994, 1995, 1996 ja 1997?

- Anatolia, Makedonia, Thessalia, Kreetta, Peloponnes, Keski-Kreikka, Epeiros, Attika, Joonian saaret, Akhaia, Sterea Ellas (Kreikka)
- Hainaut (Belgia)
- Thüringen, Brandenburg, Itä-Berliini, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Münster (Saksa)
- Galicia, Extremadura, Kastilia La Mancha, Kastilia León, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturias, Andalusia, Kanariansaaret, Murcia (Espanja)
- Valenciennes, Avesnes, Douai, Korsika, merentakaiset departementit (Ranska)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irlanti)
- Molise, Apulia, Sisilia, Basilicata, Sardinia, Calabria, Campánia (Italia)
- Flevoland (Alankomaat)
- Burgenland (Itävalta)
- Pohjois-Portugali, Alentejo, Algarve, Lisboa, Vale do Tejo, Centro (Portugali)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Pohjois-Irlanti (Yhdistynyt kuningaskunta)

(98/C 196/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4203/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Agenda 2000 ja tavoite 1: investoinnit 1993 – 1997

Aluepolitiikasta ja koheesiosta vastaava pääjohtaja Eneko Landáburu arveli marraskuun lopussa lehdistölle, että yksityistä Euroopan aluetta, muun muassa Valencia (Espanja), tulee menettämään tavoite 1 -luokituksensa komission ehdotusten mukaisesti, joiden tarkoituksena on vähentää rakennerahaston varoja ennen uusien maiden liittymistä unioniin.

Landáburu perusti arvionsa komission käytössä oleviin alustaviin tietoihin. Valencian tapauksessa Eurostatin viralliset tilastot osoittavat kuitenkin, että vuonna 1993 kyseisen autonomisen maakunnan BKT oli 74,9 prosenttia yhteisön keskiarvosta ja vuonna 1994 vielä alhaisempi, nimittäin 73,6 prosenttia. Tavoite 1 -luokituksen rajana on 75 prosenttia, mikä ei viittaa siihen, että Valencia ei lähitulevaisuudessa enää täyttäisi objektiivisia edellytyksiä.

Jos BKT:een laskuperusteena käytetään alueiden keskimääräistä tuloa vuosina 1993 – 1997, on tärkeää tuntea kyseisten alueiden makrotaloudelliset tiedot tarkastelujakson jokaisen vuoden osalta.

Kuinka paljon seuraavilla alueilla toteutettiin investointeja Euroopan aluekehitysrahaston tavoitteelle 1 varatuista varoista vuosina 1993, 1994, 1995, 1996 ja 1997?

- Anatolia, Makedonia, Thessalia, Kreeta, Peloponnes, Keski-Kreikka, Epeiros, Attika, Joonian saaret, Akhaia, Stereá Ellas (Kreikka)
- Hainaut (Belgia)
- Thüringen, Brandenburg, Itä-Berliini, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Münster (Saksa)
- Galicia, Extremadura, Kastilia La Mancha, Kastilia León, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturias, Andalusia, Kanariansaaret, Murcia (Espanja)
- Valenciennes, Avesnes, Douai, Korsika, merentakaiset departementit (Ranska)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irlanti)
- Molise, Apulia, Sisilia, Basilicata, Sardinia, Calabria, Campánia (Italia)
- Flevoland (Alankomaat)
- Burgenland (Itävalta)
- Pohjois-Portugali, Alentejo, Algarve, Lisboa, Vale do Tejo, Centro (Portugali)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Pohjois-Irlanti (Yhdistynyt kuningaskunta)

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4202/97 ja E-4203/97**

(26. helmikuuta 1998)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(98/C 196/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4205/97 komissiolle

esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Euroopan unionia käsittelevä oppiaine koulujen opintosuunnitelmissa

Euroopan unionin todellisuuteen sisältyvät yhteisön kansalaisen elämän kaikki näkökohdat. Jäsenvaltioiden kansalaiset elävät yhdessä yhteisössä, joka on de facto ja de jure.

Tämän vuoksi on välttämätöntä, että yhteisön kansalaiset samaistuvat jo kouluajoistaan lähtien kaikkeen siihen, mitä Euroopan unioni edustaa heidän yksityisessä, ammatillisessa ja poliittisessa elämässään.

Voiko komissio kertoa, mitä se tietää jäsenvaltioiden koulujen opintosuunnitelmista, joissa Euroopan unionia käsittelevät opinnot ovat pakollisia, ja mitä se aikoo tehdä sen varmistamiseksi, että kaikki viisitoista jäsenvaltiota sitovasti myönnytyisivät ottamaan kyseisen oppiaineen pakolliseksi oppiaineeksi?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 1998)

Komissio myöntää, että yhteisötietouden opettaminen on tärkeää Euroopan kansalaisuuden kehittämiseksi, mutta muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 126 artiklasta, jossa määrätään, että yhteisö ”myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellisestä ja kielellisestä monimuotoisuudesta”.

Komissio kunnioittaa jäsenvaltioiden yksinomaista toimivaltaa mutta tukee ja rahoittaa kuitenkin Sokrates-toimintaohjelman II lukuun kuuluvan Comenius-toimintamuodon täytäntöönpanon kautta useita toimintoja, joilla edistetään yhteisöön liittyvien aiheiden sisällyttämistä kouluopetukseen. Lisäksi tämän vuoden aikana on tarkoitus perustaa Euroopan kansalaisuutta koskeva temaattinen verkko. Verkkoon liitetään oppilaitoksia sekä muita alalla toimivia elimiä, ja sen avulla pyritään esimerkiksi luokittelemaan Euroopan kansalaisuus -teeman kannalta oleellisia tietoja, järjestämään yhteisöön liittyvien aiheiden opetuksessa hyviksi osoittautuneiden käytänteiden levitys sekä järjestämään tapahtumia, joilla edistetään yhteisöaiheisia hankkeita ja vahvistetaan niiden vaikutusta koulutusjärjestelmiin.

(98/C 196/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4207/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Kalastusta Euroopan unionissa käsittelevä sininen kirja

Euroopan unionin kalatalousalan piirissä tapahtuneet monet muutokset ovat johtaneet alalla uuteen tilanteeseen, joka vaatii yhteisön kalataloutta koskevaa harkintaa ja sen uudelleen suuntaamista koko laajuudessaan.

Tämän vuoksi jäsenvaltioiden tiettyjen kalatalousalan ryhmittymien mielestä olisi tarkasteltava menneisyyttä, pohdittava nykyistä tilannetta ja luotava asianmukaiset ennusteet tulevaisuutta varten.

Katsooko komissio, että olisi laadittava yhteisön kalatalousalan tilannetta koskeva sininen kirja, jotta voitaisiin luoda kriteerit ja ennusteet, joilla vakautettaisiin alaa ilman, että olisi pelkoa tähän arkaan taloudelliseen alaan kielteisesti vaikuttavista epätasaisuuksista ja yllätyksistä?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(13. helmikuuta 1998)*

Komissio on ilmoittanut useaan otteeseen parlamentille ja muillekin toimielimille aloittavansa laajan kuulemisen vuoden 2000 jälkeisestä yhteisestä kalastuspolitiikasta kaikkien asianomaisten ja etenkin kalatalousalan edustajien kanssa.

Komissio aikoo toteuttaa kuulemisen sekä kyselylomakkeen avulla että pitämällä kokouksia jäsenvaltioissa vuosina 1998 ja 1999.

Laajan kuulemisen jälkeen komissio laatii parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisön kalatalouden tilanteesta yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen N:o 3760/92 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992.

(98/C 196/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4215/97 komissiolle**esittäjä(t): Francesco Baldarelli (PSE)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Kuluttajien oikeuksien ja vapaasta kilpailusta annettujen määräysten noudattaminen Italiassa

Italian kansalainen Gaetano Di Bari haastoi reilut 17 vuotta sitten oikeuteen kansainvälisen, toimistotarvikkeita valmistavan suuryrityksen. Di Bari toimi kyseisen yrityksen valmistamien koneiden myyntiedustajana eräällä Keski-Italian alueella.

Erittäin pitkäksi venynyt kiista johtui alunperin ongelmista, jotka koskivat lähinnä varaosien jakamatta jättämistä. Varaosia olisi pitänyt jakaa ostajille ilmaiseksi viallisten osien korvaamiseksi. Tämä laiminlyönti vääristi ennen kaikkea vapaata kilpailua ja aiheutti suurta vahinkoa jälleenmyyjille ja kuluttajille, jotka useiden vuosien ajan joutuivat maksamaan satoja tuhansia korjauksista, vaikka nämä ongelmat oli itse asiassa ratkaistu jo pääkonttorissa. Di Bari katsoi aiheelliseksi ilmiantaa tämän. Tästä alkunsa saanut oikeusmylly, jota ei vielä ole saatu päätökseen, on aiheuttanut Di Barille huomattavaa aineellista ja henkistä vahinkoa, mistä seurauksena on ollut henkilökohtaisia ja ammatinharjoittamiseen liittyviä ongelmia. Sen jälkeen kun yritys perui hänen myyntiedustajan sopimuksen, Di Bari on muun muassa joutunut luopumaan yritystoiminnasta ja kokenut valtavia taloudellisia menetyksiä.

Eikö komissio katso, että kyseinen kansainvälinen yritys, joka ei ilmoittanut jälleenmyyjille ja kuluttajille toimistokoneiden osien puutteista eikä niiden ilmaisesta korvaamisesta, on aiheuttanut huomattavaa vahinkoa sekä kuluttajille että jälleenmyyjille?

Eikö komissio katso, että kyseisen yrityksen toiminta on asianmukaisesta ja oikea-aikaisesta kuluttajien tiedottamisesta annettujen sääntöjen vastaista ja loukkaa ilmiselvästi kuluttajien oikeutta?

Miten komissio aikoo varmistaa tässä ja muissa vastaavissa tapauksissa, että vapaasta kilpailusta annettuja yhteisön direktiivejä noudatetaan?

Eikö komissio katso, että Di Bari on joutunut kärsimään melkoista taloudellista ja henkistä vahinkoa?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 1998)

Komissio huomauttaa aluksi, että ennen kuin se voi päättää, sovelletaanko johonkin asiaan mahdollisesti yhteisön kilpailusääntöjä, sen on tehtävä perusteellinen tutkimus kyseisen tapauksen oikeudellisesta ja taloudellisesta kontekstista.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät yksityiskohdat antavat aiheita kysyä, eikö tässä tapauksessa ole kyse riita-asiasta, joka on ensisijaisesti ratkaistava Italian yksityisoikeuden mukaisesti. Komissio voisi periaatteessa aloittaa hallinnollisen menettelyn, mutta se ei kuitenkaan voisi johtaa päätökseen, jossa asianosainen tuomittaisiin mahdollisiin vahingonkorvauksiin. Komissio toteaaakin, että asia on jo annettu Italian tuomioistuinten käsiteltäväksi ja että sen osalta on vielä käynnissä lukuisia oikeudenkäyntejä.

Ei siis ole tarkoituksenmukaista, että komissio puuttuisi asiaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman henkilön ajamien tavoitteiden saavuttamiseksi.

(98/C 196/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4216/97 neuvostolle

esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V)

(22. tammikuuta 1998)

Aihe: Ajoverkkojen kieltäminen — neuvoston tekemättä oleva päätös — tiedonantovelvollisuus

4. joulukuuta 1997 ilmestyneessä virallisessa lehdessä C 367 julkaistiin kaksi neuvoston Euroopan parlamentin jäsenille antamaa vastausta, joiden sisällöstä haluaisin mielelläni yksityiskohtaisempia tietoja. Kysymyksessä P-1212/97 ⁽¹⁾ tiedusteltiin, mitkä jäsenvaltiot vastustavat komission ehdotusta ajoverkkojen kieltämisestä. ”Luottamuksellisista syistä” neuvosto ei kuitenkaan ole vastannut tähän kysymykseen.

1. Esitän siis uudelleen kysymyksen jäsenvaltioiden äänestyskäyttäytymisestä tämän asian yhteydessä. Mikä oli tarkalleen ottaen kunkin jäsenvaltion mielipide, kun tästä asiasta äänestettiin neuvostossa?

Tässä yhteydessä on otettava huomioon seuraavaa: Edellä mainitussa virallisessa lehdessä julkaistussa neuvoston kysymykseen E-0893/97 ⁽²⁾ antamassa vastauksessa sanottiin, että jo tähän mennessä on ryhdytty toimiin, jotta äänestyksen tulokset ja äänestyksen perustelut, julkiset keskustelut ja yleisön mahdollisuus tutustua pöytäkirjoihin ja yleensä neuvoston asiakirjoihin voitaisiin varmistaa. Edellä olevan kysymykseni lisäksi haluaisin tietää:

2. Miksi neuvosto toisaalta lupaa noudattaa avoimuuden ja läpinäkyvyyden periaatetta ilmoittaen kuitenkin samassa julkaisussa (EYVL C 367, 4.12.1997), ettei se voi antaa tietoja luottamuksellisista syistä?
3. Miten neuvosto aikoo tulevaisuudessa tehdä päätöksensä: avoimesti vai salaisesti?

(¹) EYVL C 367, 4.12.1997, s. 99.

(²) EYVL C 367, 4.12.1997, s. 56.

Vastaus

(7. huhtikuuta 1998)

Neuvosto haluaa ilmoittaa arvoisalle Euroopan parlamentin jäsenelle, ettei se ole vielä antanut yhtään lopullista säädöstä ajoverkkojen kieltämistä koskevan komission ehdotuksen osalta. Näin ollen neuvostossa ei ole äänestetty kyseisestä asiasta.

Säännöksiä lainsäädännön avoimuudesta neuvostossa (äänestystulosten, äänestysselelysten ja neuvoston pöytäkirjoihin merkittyjen lausumien julkisiksi tekeminen) sovelletaan vain silloin, kun neuvoston säädösten antaminen on lopullisessa vaiheessaan. Tätä vaihetta ei asiassa ole vielä saavutettu, ja näin ollen kyseisiä säännöksiä ei sovelleta.

Muita avoimuuteen liittyviä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeutta tutustua yksittäisiin neuvoston asiakirjoihin, säännellään neuvoston päätöksellä 93/731/EY yleisön oikeudesta tutustua neuvoston asiakirjoihin (¹).

(¹) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 43.

(98/C 196/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4224/97 komissiolle

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (NI) ja Amedeo Amadeo (NI)**

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Geneettiset muutokset

Tämän päivän tieteellistä taustaa vasten tarkasteltuna geenitutkimus ja siitä saadut tulokset ovat vuosisatamme hämmästyttävimpiä asioita.

Valitettavasti säännösten puuttuminen johtaa tämän tieteellisen kehityksen varomattomaan käyttöön, mikä aiheuttaa vakavia terveydellisiä ja eettisiä ongelmia, joita ei voi enää olla tiedostamatta eikä väheksymättä. Näistä ongelmista päälimmäisenä ovat geneettisten vahinkojen mahdollisuus tulevaisuudessa, joita aiheuttavat yhteisestä kromosomistostaan tietämättömät pariskunnat. He saattaisivat synnyttää lapsia, joilla epäilemättä on geneettisiä epämuodostumia. Tiedustelin komissiolta seuraavaa:

1. Onko komission mielestä hyödyllistä ja tarpeellista luoda sääntöjä, joilla määrätään siemennesteen luovuttajille tiukat pakolliset terveystarkastukset?
2. Onko komission mielestä lisäksi välttämätöntä määrittää samalla siemennesteellä suoritettujen hedelmöitysten enimmäismäärä verisukulaisuuden riskin rajoittamiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 1998)

Lakien säätäminen kysymyksessä mainitulla alalla kuuluu jäsenvaltioille.

Biolääketieteen ja terveyden tutkimusohjelmaan (Biomed) kuuluvien biolääketieteen etiikan tutkimustoimien osana on rahoitettu joitakin seminaareja, joissa on käsitelty sukusolujen lahjoittamiseen liittyviä eettisiä näkökohtia. Tässä yhteydessä on keskusteltu hedelmöitysten lukumäärän rajoittamisesta luovuttajaa kohti.

Käytännösääntöjä on luotu sekä kansallisella tasolla tietyissä jäsenvaltioissa että sukusolujen luovuttamista hoitavissa keskuksissa, mutta tämä asiakokonaisuus ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

(98/C 196/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4229/97 neuvostolle**esittäjä(t): Ulf Holm (V)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Amsterdamin sopimukseen liittyvä mainoskampanja

Ruotsin ulkoministeriö käynnisti syksyn aikana suuren Amsterdamin sopimukseen liittyvän propagandakampanjan, jonka kustannukset nousevat noin yhdeksään miljoonaan Ruotsin kruunuun. Kampanjassa käytetyssä aineistossa on kuitenkin monia asiavirheitä ja tekstejä hallitsevat esimerkit Ruotsin ”saavutuksista” työllisyyden, ympäristön ja tasa-arvon aloilla. Saksan ulkoministeriön ”Der Abschluss der Regierungskonferenz — eine Gesamtwertung” -julkaisussa ei sen sijaan edes mainita Ruotsin kampanjassa esiin tuotuja asioita. Sitä vastoin siinä selvitetään perusteellisesti mikä Amsterdamin sopimuksen tarkoitus on: yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan edelleen kehittäminen, laajempi yhteistyö poliisi- ja oikeusasioissa sekä unionin toiminnan tehostaminen laajentamalla ylikansallista päätöksentekoa ja vähentämällä valtioiden veto-oikeutta unionin laajentumisen mahdollistamiseksi. Tekstien sisällölliset erot ovat niin suuret, että niitä lukiessa tulee ihmetelleeksi viittaavatko ne samaan Amsterdamin sopimukseen. Julkisen keskustelun sijaan on siis syntynyt yksisuuntaista tiedottamista, jota vallanpitäjät käyttävät kertoakseen kansalaisille kuinka asioiden laita on. Haluaisinkin kysyä neuvostolta: Kuinka on mahdollista, että eri maiden hallitusten Amsterdamin sopimukseen liittyvät tiedotusaineistot poikkeavat niin paljon toisistaan? Onko neuvoston mielestä eettisesti oikein, että valtiovaltaa ja veronmaksajien rahoja käytetään EU:ta koskeviin tiedotuskampanjoihin, jotka ovat poliittisesti voimakkaasti asenteellisia ja joissa vieläpä esiintyy asiavirheitä?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen pannee merkille, että neuvoston tehtävänä ei ole puuttua niihin jäsenvaltioiden antamiin tietoihin, jotka koskevat tällä hetkellä jäsenvaltioiden ratifioitavana olevaa Amsterdamin sopimusta.

Neuvoston pääsihteeristö on omalta osaltaan osallistunut Amsterdamin sopimuksen tekstin ja perustamissopimusten konsolidoitujen tekstien julkaisemiseen Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston kautta. Näihin julkaisuihin voi tutustua ilmaiseksi neuvoston pääsihteeristön Internet-kotisivuilla (<http://ue.eu.int>). Teksteihin on liitetty lyhennelmä, josta yhteisön toimielimet tai jäsenvaltiot eivät vastaa.

(98/C 196/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4230/97 komissiolle**esittäjä(t): Pierluigi Castagnetti (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* YOA:n hyväksyminen Friuli Venezia Giulian alueen osalta kaudelle 1997 — 1999

Friuli Venezia Giulian alue esitti komissiolle elokuun alussa yhtenäisen ohjelma-asiakirjan (YOA) tavoitteen 2 osalta kaudelle 1997 — 1999.

Komissio ei ole vielä kukaan hyväksynyt asiakirjaa, vaikka neuvotteluita on käyty tiiviiseen tahtiin ja päätös oli luvattu tehdä nopeasti.

Voiko komissio selvittää, mistä viivästyminen johtuu?

Tietääkö komissio, että perusteeton viivästyminen päätöksenteossa hankaloittaa huomattavasti aluehallinnon toimintaa suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisessa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(6. helmikuuta 1998)*

Komissiolla on ilo ilmoittaa, että Friuli-Venezia-Giulian alueen tavoitteen 2 ohjelma-asiakirja vuosiksi 1997-1999 hyväksyttiin 18. joulukuuta 1997.

Komissio valittaa päätöksen viivästyistä. Viivästys johtui pääosin siitä, että oli tarpeen selventää eräitä alueen tekemiä ehdotuksia ja että tahdottiin tehdä kaikki voitava, jotta alue selviytyisi ohjelman toteutusvaikeuksista.

(98/C 196/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0001/98 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(15. tammikuuta 1998)*

Aihe: Kolmansien maiden ilma-alusten tarkastukset

Ukranielainen Jakovlev-lentokone murskautui Kreikassa 17. joulukuuta 1997 ja kaikki matkustajat sekä miehistön jäsenet menettivät henkensä. Vaikka onnettomuuden syiden virallista selvitystä ei ole vielä julkistettu, lukuisia kysymyksiä on herännyt sen suhteen, noudatettiinko turvallisuussäännöksiä, suoritettiin lentokoneelle riittävät lentoa edeltävät tarkastukset ja oliko miehistön englanninkielen taito tyydyttävä.

Komissio on tehnyt 17.2.1997 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisön lentoasemia käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuusarvioinnista, josta keskusteltiin Euroopan parlamentin täysistunnossa marraskuussa 1997.

Komissiolta kysytään: Mitkä Euroopan unionin maat ovat jo ottaneet käyttöön kolmansien maiden ilma-aluksia koskevat tarkastukset, ja mitä nämä tarkastukset pääasiassa pitävät sisällään? Lukeutuuko Kreikka niihin maihin, jotka suorittavat tarkastuksia merkittävässä määrin? Kun otetaan huomioon asian tärkeys ja se pitkä aika, joka tarvitaan ennen kuin direktiivi saadaan täysin valmiiksi ja käyttöön jäsenvaltioissa, aikooko komissio tehdä aloitteita saadakseen jäsenvaltiot toteuttamaan toimenpiteitä kolmansien maiden ilma-alusten tarkastamiseksi, ja siten välittömästi vähentääkseen uusien onnettomuuksien todennäköisyyttä?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(6. helmikuuta 1998)*

Siviili-ilmailua koskevan Chicagon yleissopimuksen mukaan viranomaisilla on oikeus tehdä seisontapaikkatarkastuksia ulkomaisille ilma-aluksille, joiden epäillään jättäneen noudattamatta kansainvälisiä turvallisuusnormeja. Komission ehdotus⁽¹⁾ lisää näitä oikeuksia siten, että jäsenvaltioiden edellytetään suorittavan kyseisiä tarkastuksia tiettyjen olosuhteiden vallitessa, osallistuvan tietojen keräämiseen ja vaihtoon, määrävän lentokiellon turvallisuuden vaarantaville ilma-aluksille sekä päättävän yhteisistä lisätoimenpiteistä.

Komission käsityksen mukaan useimmat – jolleivat kaikki – jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa suorittaneet seisontapaikkatarkastuksia itsenäisesti. Komissiolle ei aina tiedoteta näistä tarkastuksista, eikä komissio tiedä, suoritetaanko tällaisia tarkastuksia Kreikassa.

Komissio on kuitenkin selvillä niistä jäsenvaltioista, jotka jo osallistuvat keskinäiseen tietojen vaihtoon ennen kuin ehdotettu direktiivi on tullut voimaan. Nykyisin tietoja vaihtavat Belgia, Tanska, Saksa, Ranska, Irlanti, Luxemburg, Alankomaat, Portugali, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Komission tiedossa on, että ainakin kaksi muuta jäsenvaltiota suorittavat seisontapaikkatarkastuksia, vaikka ne eivät laillisista syistä osallistu tietojen vaihtoon vielä tässä vaiheessa.

Jotta jäsenvaltiot saisivat mahdollisuuden toteuttaa joitakin toimenpiteitä ennen direktiivin voimaantuloa, komissio myöntää rahoitusapua erityisen tietokannan perustamiselle ja toimimiselle. Tietokantaan on ilmoitettu jo yli 1400 tarkastuskertomusta, joista ainakin viisi on johtanut turvallisuuden vaarantavan ilma-aluksen määräämiseen lentokieltoon.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (97) 55 lopullinen, 17.2.1997.

(98/C 196/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0014/98 neuvostolle**esittäjä(t): Gordon Adam (PSE)***(28. tammikuuta 1998)*

Aihe: Neuvoston vastaus Greenpeacen energiaa ja ympäristöä koskevaan kirjelmään

Voiko neuvosto ilmoittaa, minkä vastauksen Luxemburg puheenjohtajavaltiona antoi Greenpeacen energiaa ja ympäristöä koskevaan kirjelmään, jossa vaadittiin: ”EU:ta kehittämään toimia, joilla tulevaisuudessa rajoitetaan kaikkien olemassa olevien öljy- ja kaasureservien hyödyntämistä Euroopan unionissa ja Euroopan unionin territorioissa... ..EU:ta estämään öljyn ja kaasun hyödyntämisen ja etsimisen Euroopan unionissa ja Euroopan unionin territorioissa... ..EU:ta asteittain lopettamaan hiilen tuotannon ja käytön energialähteenä.”

Jos neuvosto ei ole vastannut näihin nimenomaisiin vaatimuksiin, voiko se vastata nyt?

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

Neuvosto muistuttaa, että se ei ota kantaa muualta kuin sen toimielimistä sille toimitettuihin asiakirjoihin.

Neuvosto vakuuttaa uudelleen, että se katsoo energian ja ympäristön välisen suhteen olevan hyvin tärkeä ja muodostavan keskeisen tekijän energiapoliittisia valintoja tehtäessä. Neuvosto on pohtinut asiaa toistuvasti komission tiedonantojen ja ehdotusten pohjalta.

Tähän liittyen neuvosto antoi 18 päivänä joulukuuta 1997 päätöslauselman yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi ⁽¹⁾.

Lisäksi neuvosto käsittelee edelleen yhteisön strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskevaa komission valkoista kirjaa. Neuvosto käy avoimen keskustelun energiasta ja ympäristöstä 11. toukokuuta 1998 pidettävässä istunnossaan.

Toisaalta neuvosto käsittelee perusteellisesti komission ehdotusta energia-alan toimien monivuotiseksi puiteohjelmaksi, joka käsittää energia-alalla toteutettavien yhteisön toimien koko ongelmakentän.

⁽¹⁾ EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1.

(98/C 196/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0019/98 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(29. tammikuuta 1998)*

Aihe: Shengenin tietojärjestelmän tietojen suojaustarve

Eurooppalaisessa lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan eräs Belgian poliisin tukiyksikön virkailija pidätettiin, ja Belgian viranomaiset pitivät häntä vangittuna Brysselissä syytettynä siitä, että hän on vuotanut lähinnä Hollannista peräisin oleville rikollisryhmille salaisia tietoja, jotka sisältyvät eurooppalaiseen Shengenin tietojärjestelmään.

Euroopan lehdistössä huomautetaan, kun siihen näin tarjoutuu tilaisuus, että edellä mainittuun järjestelmään sisältyy unionin kansalaisten rotua, seksuaalisia taipumuksia, poliittisia ja uskonnollisia vakaumuksia ja terveydentilaa koskevia tietoja.

Haluaisin saada tietää Euroopan komission virallisen kannan sekä miten se suhtautuu näihin erittäin vakaviin syytöksiin, jotka koskevat EU:n kansalaisten demokraattisia vapauksia ja heidän tarvettaan yksityiselämän suojaan?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(10. maaliskuuta 1998)*

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämien seikkojen arviointi ei kuulu komissiolle.

Schengen on tällä hetkellä hallitusten välinen järjestelmä, eivätkä EU:n toimielimet ole siitä vastuussa.

Koska kyseessä on Schengenin tietojärjestelmään liittyvien henkilötietojen suojaus, komissio toteaa, että Schengenin sopimuksen 114 ja 115 artiklan mukaan kukin sopimuspuoli on nimennyt valvontaviranomaisen, jonka tehtävänä on kansallisen lainsäädännön noudattamisen kannalta riippumattomasti valvoa Schengenin tietojärjestelmän kansallista osaa ja varmistaa, että Schengenin tietojärjestelmän tietojen käsittely ja käyttö eivät loukkaa asianomaisen henkilön oikeuksia. Jokaisella on oikeus pyytää valvontaviranomaisia tarkistamaan Schengenin tietojärjestelmässä olevat häntä koskevat tiedot sekä niiden käyttö.

Samoin on perustettu yhteinen valvontaviranomainen, jonka tehtävänä on valvoa Schengenin tietojärjestelmän välineiden toimintaa ja välineiden toimintaan liittyvien sopimusmääräysten moitteetonta täytäntöönpanoa. Kyseisen viranomaisen toimivaltaan kuuluu myös Schengenin tietojärjestelmän käyttämisestä mahdollisesti seurauksena olevien käyttö- tai tulkintavaikkeuksien analysointi. Tämän tarkoituksena on tutkia ongelmat, joita saattaa esiintyä sopimuspuolten kansallisten valvontaviranomaisten suorittaman riippumattoman valvonnan tai järjestelmän käytön yhteydessä, sekä laatia yhdenmukaistettuja ehdotuksia yhteisten ratkaisujen löytämiseksi nykyisille ongelmille.

(98/C 196/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0027/98 komissiolle**esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE)***(29. tammikuuta 1998)*

Aihe: EU:n humanitaariset avunantoprojektit Afganistanissa

1. Tukeeko EU tällä hetkellä avunantoprojekteja Afganistanissa?
2. Jos tukee, mitä projekteja tuetaan lapsille suunnatun humanitaarisen sairaanhoitoavun alalla?
3. Harjoittaako komissio kehitysyhteistyössään yhteistyötä avunanto- ja kansalaisjärjestöjen kanssa humanitaarisen avunannon alalla?
4. Jos harjoittaa, millaisesta paikan päällä toteutettavasta yhteistyöstä, myös taloudellisessa mielessä, on tarkalleen ottaen kysymys?
5. Mitä vaatimuksia kansallisen tason humanitaaristen järjestöjen on täytettävä saadakseen taloudellista tukea EU:lta?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(17. maaliskuuta 1998)*

Komissio osoitti vuosina 1996–97 124 miljoonaa ecua Afganistanille annettavaan humanitaariseen apuun. Komissio on äskettäin hyväksynyt 17 miljoonan ecun ohjelman maassa edelleen jatkuvan selkkauksen uhrien auttamiseksi. Se on myös ilmoittanut hätäavun myöntämisestä Takharin maakuntaa 4. helmikuuta 1998 koetelleen maanjäristyksen uhreille.

Komission Afganistanille annettava apu toimitetaan eurooppalaisten ja afganistanilaisten valtiosta riippumattomien järjestöjen sekä Punaisen Ristin ja Yhdistyneiden Kansakuntien elinten välityksellä. Humanitaaristen toimien tarkoituksena on taata perusterveydenhoitopalvelujen saanti eri puolilla maata, vahvistaa sosiaaliturva-verkkoa, avustaa humanitaarisessa miinanraivauksessa ja jälleenrakentaa tuhoutunutta infrastruktuuria. Etusijalla ovat naisten ja lasten tarpeet.

Eräiden humanitaaristen toimien erityistavoitteena on vähentää lapsivuodesairastavuutta ja imeväiskuolleisuutta. Yhteisö rahoittaa vaikeasti aliravittujen lasten tehostettuun ruokintaan liittyviä hankkeita, tukee äitiys- ja lapsineuvoloita sekä lasten- ja naistentauteihin sekä synnytyksiin liittyvää kirurgista toimintaa Kabulin eri sairaaloissa.

Humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽¹⁾ mukaan humanitaaristen järjestöjen on oltava Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa sen voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti perustettuja itsenäisiä, voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, joiden päätoimipaikan on oltava yhteisön jäsenvaltiossa tai yhteisön apua saavissa yhteisön ulkopuolisissa maissa.

Huomioon otetaan myös asianomaisen järjestön hallinnolliset ja taloushallinnolliset valmiudet, tekniset ja materiaalitoimintoihin liittyvät voimavarat suunnitellun toimen kannalta, kokemus humanitaarisen avun alalla, järjestön aiemmin toteuttamien toimien tulokset sekä tarpeen vaatiessa järjestön aiempi kokemus siinä yhteisön ulkopuolisessa maassa, jota kyseinen humanitaarinen toimi koskee.

Valtiosta riippumattomat järjestöt, joille voidaan myöntää rahoitusta, allekirjoittavat kunkin hankkeen ja toimen täytäntöönpanoa koskevan toimintasopimuksen komission toukokuussa 1993 hyväksymän humanitaarista apua koskevan kumppanuuden puitesopimuksen mukaisesti. Puitesopimuksessa vahvistetaan yhteisön rahoittamiin humanitaarisiin hankkeisiin sovellettavat yleiset ja erityiset rahoitusedellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 163, 2.7.1996.

(98/C 196/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0030/98 neuvostolle

esittäjä(t): John Corrie (PPE)

(28. tammikuuta 1998)

Aihe: EU:n Kyprosta koskeva apu

Kuinka paljon rahaa Kypros on saanut EU:lta viimeisen kymmenen vuoden aikana? Kuinka paljon ja minkälaisiin hankkeisiin sitä käytettiin Kreikan ja vastaavasti Turkin puolella?

Vastaus

(7. huhtikuuta 1998)

1. Arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnostavan ajanjakson osalta voidaan mainita toinen rahoituspöytäkirja vuodelta 1984, joka oli voimassa vuoteen 1988, vuoden 1990 kolmas rahoituspöytäkirja, voimassa vuoteen 1994 ja neljäs rahoituspöytäkirja, joka on ollut voimassa 1. tammikuuta 1996 lähtien.

Toisessa rahoituspöytäkirjassa määrättiin Euroopan investointipankin (EIP) lainaa 28 miljoonaa ecua, 6 miljoonaa ecua korkotukilainana ja 10 miljoonaa ecua tukena.

Kolmannessa rahoituspöytäkirjassa määrättiin EIP:n lainaa 44 miljoonaa ecua, 5 miljoonaa ecua riskipääomiin ja 13 miljoonaa ecua tukena, jota ei makseta takaisin.

Nämä määrät on kokonaisuudessaan sidottu lukuun ottamatta osaa, joka on varattu Kyproksen turkkilaisyhteisön hyväksi. Näiden varojen käyttö ei ole ollut mahdollista niiden esteiden vuoksi, joita on kohdattu niin muotoutumisvaiheena että toteutuksena, kun on ollut kysymys Kyproksen molempia yhteisöjä koskevista hankkeista. Euroopan yhteisöhän ei ole tunnustanut Pohjois-Kyproksen viranomaisia, eivätkä nämä taas hyväksy sitä, että Kyproksen tasavallan viranomaiset käsittelevät heille tarkoitettuja rahoitushankkeita.

Niiden hankkeiden määrittelyn osalta, joihin tuet on osoitettu voi arvoisa parlamentin jäsen pyytää toivomiaan tarkennuksia komissiolta, joka on vastuussa ohjelmien toteuttamisesta, saadakseen tietää, kuinka jako on tehty kreikkalaisen ja turkkilaisen yhteisön kesken.

2. Neljännessä rahoituspöytäkirjassa, jota parhaillaan toteutetaan, määrätään rahoitusyhteistyöhön Kyproksen kanssa 74 miljoonaa ecua, jotka jakautuvat seuraavasti:

- 50 miljoonaa ecua EIP:n omista varoista, jotka osoitetaan teollisuutta tukeviin hankkeisiin ja ympäristön tilan parantamishankkeisiin
- 2 miljoonaa ecua budjettivaroista tukina riskipääoman muodostamiseen; tuet on jo sidottu Kyproksen kehityspankin käyttöön

- 22 miljoonaa ecua budjettivaroista tukina, joita ei makseta takaisin ja jotka on jaettu seuraavasti:
 - 12 miljoonaa ecua tutkimuksen tai sellaisen toiminnan tukemisen rahoittamiseen, jolla edistetään saaren tilanteen ymmärtämistä. Tämän rahoituksen täytäntöönpano edellyttää molempien osapuolten halua työskennellä yhdessä
 - 5 miljoonaa ecua edistämään koko saaren kehitystä, tällä osin ei neuvoston tietojen mukaan yhtään hanketta ole vielä aloitettu
 - 5 miljoonaa ecua hankkeisiin, joita voidaan pitää liittymistä edeltävinä hankkeina. Niiden tarkoituksena on valmistaa Kyproksen hallitusta ottamaan käyttöön yhteisön säännöstö antamalla teknistä apua seuraavilla aloilla: liikenne, matkailu, tilastot sekä öljy ja siitä valmistettavat tuotteet; niiden tarkoituksena on myös tukea Kyproksen osallistumista tiettyihin yhteisön ohjelmiin (Media II, LEONARDO, SOKRATES ja Nuorten Eurooppa) ja tukea Euroopan yhdentymisajatuksen leviämistä erityisesti tukemalla Kyproksen Eurooppa-Instituuttia.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan samoin kääntymään komission puoleen, jotta hän saisi tietää aloitettujen hankkeiden tilanteen tarkasti ja niiden jakautumisen saaren kahden yhteisön kesken.

3. Kypros on myös mukana niin sanotussa laaja-alaisessa rahoitusyhteistyössä, joka koskee kaikkia Välimeren alueen kumppanuusmaita ja josta on päätetty uuden Välimeren politiikan puitteissa (erityisesti alueellinen yhteistyö, ympäristö sekä osallistuminen MED — ja LIFE -ohjelmiin) sekä ECIP:in puitteissa (Euroopan yhteisön sijoituskumppanuusohjelma). Kyprokseen sovelletaan myös MEDA-asetusta alueellisissa yhteistyötoimissa (pääasiallisesti Barcelonan prosessiin liittyvien toimien rahoittamisessa).

(98/C 196/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0037/98 komissiolle

esittäjä(t): Bill Miller (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Valmistevero

Vastauksessaan kysymykseen E-3239/97 ⁽¹⁾ komissaari Monti totesi, että komissio tutkii parhaillaan valmisteveronalaisia tuotteita koskevaa asiaa alkoholin ja tupakkatuotteiden osalta ja tulee laatimaan neuvostolle ja parlamentille raportin, jossa otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät ehdotukset.

Ottaen huomioon, että tämän raportin on pitänyt olla valmiina jo jonkin aikaa, voiko komissaari antaa päivämäärän, milloin hän aikoo esitellä raportin sekä parlamentille että neuvostolle?

⁽¹⁾ EYVL C 158, 25.5.1998.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1998)

Komissio aikoo laatia tupakka- ja alkoholituotteista erilliset raportit vuoden 1998 maaliskuun loppuun mennessä.

Alkoholiraportin osalta jäsenvaltioiden välillä ei ole minkäänlaista yksimielisyyttä verotusta koskevista peruskysymyksistä yhteisössä. Komissio työskentelee saadakseen aikaan sellaisen toimintalinjan, joka saisi tarvittavan yksimielisyyden neuvostossa. Parlamentti puolestaan on ollut kaikissa kysymyksissä jotakuinkin yhtä erimielinen. Harvat ovat kuitenkaan sitä mieltä, että alkoholiverotus nykyisellään olisi oikeassa suhteessa sisämarkkinoiden vaatimuksiin.

Arvoisa jäsen muistaa varmasti, että tilanne oli sama alkoholijuomien verotusta koskevaa komission edellistä raporttia annettaessa. Tällöin komissio otti kannan, jonka mukaan ei ollut aiheellista tehdä ehdotuksia verotuksen yhdenmukaistamisesta (varsinkin ajatellen viinimarkkinoita koskevaa uudistusta, jota komissio oli äskettäin ehdottanut). Sekä neuvosto että parlamentti olivat tyytyväisiä komission kantaan.

Tältä pohjalta komissio pyrkii toimittamaan raporttinsa neuvostolle ja parlamentille niin pian kuin mahdollista.

(98/C 196/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0042/98 komissiolle**esittäjä(t): Heidi Hautala (V)***(15. tammikuuta 1998)*

Aihe: Suomen sähköveromallin yhteensopivuus perustamissopimuksen kanssa ennen 1.1.1997

EY:n tuomioistuimen julkisasiamies on ilmaissut kantansa tapauksessa Outokumpu Oy vastaan Suomen valtio. Outokumpu Oy on vaatinut Suomen valtiota korvaamaan Ruotsista tuomansa tuontisähkön veron, jota se pitää yhteisöoikeuden kieltämänä tuontitullina. Julkisasiamiehen kanta ei tue Outokumpu Oy:n vaatimuksia.

Komissio on ilmoittanut Suomelle 23.11.1995, että se piti Suomen silloista sähköveroa perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisena syrjintänä. Suureksi osaksi tällä perusteella Suomessa luovuttiin 1.1.1997 alkaen sähköveron ympäristöohjaavuudesta.

Julkisasiamiehen mukaan perustamissopimuksessa ei kielletä sähköverotusta, joka suosii ympäristön kannalta vähemmän haitallisia tuotantotapoja. Myös sähkönsiirrosta annetussa direktiivissä todetaan, että energiapolitiikka ei pidä toimeenpanna vain kustannusten vähentämiseksi ja kilpailun ylläpitämiseksi, vaan on otettava huomioon myös energian yhteensopivuus ympäristön kanssa.

Jos tuomioistuimen ratkaisu noudattaa julkisasiamiehen kantaa, pitääkö komissio siinäkin tapauksessa Suomen ennen vuotta 1997 voimassa ollutta sähköveroa perustamissopimuksen vastaisena vai olisiko Suomella ollut oikeus säilyttää silloinen, sähköntuotannon CO₂-päästöjä vähentävä veromallinsa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Asian käsittelyn tässä vaiheessa komissio voi vastata arvoisalle parlamentinjäsenelle vain, että on odotettava yhteisöjen tuomioistuimen päätöstä. Kun tuomioistuimen päätöksestä ei vielä ole tietoa, on ennenaikaista miettiä, mitä komissio tekee. Tuomion antamisen jälkeen komissio tarkastelee asiaa tuomioistuimen perustelut huomioon ottaen ja tekee siitä päätelmänsä.

Tuomion antamishetkellä käy ilmi, missä määrin Suomi olisi yhteisön oikeuden kannalta voinut säilyttää aiemman sähköveromallinsa. Sen vuoksi arvoisan parlamentinjäsenen toiseen kysymykseen saadaan vastaus tuomioistuimen antaessa tuomionsa.

Kannattaa pitää mielessä, että komissio ei ole kiistänyt jäsenvaltion oikeutta käyttää verotusta ympäristönäkökohtien edistämiseksi, mikäli verotus vain on yhteensopiva yhteisön oikeuden kanssa.

(98/C 196/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0043/98 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(15. tammikuuta 1998)*

Aihe: EU:n ja Marokon välisen kalastussopimuksen rikkominen Marokon taholta

Marokon kuningaskunnan yksipuolinen päätös pidentää pääjalkaisten biologista taukoa neljäksi kuukaudeksi vuonna 1998 loukkaa nykyisen EU:n ja Marokon välisen kalastussopimuksen määräyksiä. Tiedetään, että Marokko ei kunnioita 12 meripeninkulman sisällä olevia pääjalkaisten lisääntymisalueita. Siksi suunnitellut biologiset taudit ovat vain näennäisiä suojelutoimenpiteitä.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa sen estämiseksi, että Marokon viranomaiset rikkovat toimillaan nykyistä kalastussopimusta?

Mikäli toimenpiteitä toteutetaan, voiko komissio ilmoittaa, mitä EU:n ja Marokon kuningaskunnan välisiin suhteisiin liittyviä poliittisia, taloudellisia ja kaupallisia seurauksia ja erityisesti kalastussopimukseen liittyviä oikeudellisia ja rahoituksellisia vaikutuksia niillä olisi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Yhteisö on aina pitänyt kalavarojen järkiperaistä säilyttämistä ja hoitoa erittäin tärkeänä. Se on sitoutunut toteuttamaan Marokon kanssa tehdyn sopimuksen perusteella ja yhteisymmärryksessä sopimuskumppaninsa kanssa politiikkaa, jolla voidaan taata alan ja etenkin kummankin osapuolen kalastuslaivastolle erittäin tärkeän pääjalkaisten kalastuksen elinkelpoisuus pitkällä tähtäimellä.

Tässä tilanteessa komissio katsoo, että biologinen lepoaika on vain yksi monista kalavarojen suojelutoimenpiteistä. Komissio ei periaatteessa vastusta sopimuksessa määrätyn biologisen lepoajan kaksinkertaistamista.

Toimenpiteen on kuitenkin sisällyttävä niihin toiminnallisiin suojelutoimenpiteisiin, joihin Marokko on sitoutunut ja joiden on koskettava pääjalkaisten teollista ja pienimuotoista kalastusta harjoittavaa laivastoa, molempien osapuolten edun mukaisesti. Yhteisö oli tällä kannalla 3. ja 4. joulukuuta 1997 pidetyssä sekakomitean kokouksessa.

Mitä tulee siihen, että Marokko pidentäisi yksipuolisesti biologista lepoaikaa, komissio pyrkii takaamaan sopimusvelvoitteiden noudattamisen neuvoston 18. joulukuuta 1997 antaman julkilausuman mukaisesti.

(98/C 196/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0048/98 komissiolle

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Guatemalan rauhanprosessin tukeminen

Vuosi on kulunut siitä kun Guatemalan hallitus ja Guatemalan kansallinen vallankumousliike U.R.N.G. allekirjoittivat rauhansopimukset. Mikä on Euroopan unionin rauhansopimusten täytäntöönpanemista varten lupaaman tuen määrä tänä vuonna?

Onko rauhansopimusten tiettyjen kohtien täytäntöönpaneminen Euroopan unionin tuen ehtona?

(98/C 196/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0049/98 komissiolle

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Guatemalan rauhansopimusten täytäntöönpano

Vuosi on kulunut Guatemalan rauhansopimusten allekirjoittamisesta. Onko komissio arvioinut, missä määrin nämä rauhansopimukset on pantu täytäntöön?

Jos komissio on jo tehnyt jonkin arvion, niin mikä on sen tulos ja mitä johtopäätöksiä komissio on siihen tehnyt?

**Komission jäsenen Manuel Marínin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0048/98 ja E-0049/98**

(18. helmikuuta 1998)

Komissio on seurannut läheisesti Guatemalassa sijaitsevan toimistonsa välityksellä koko vuoden 1997 ajan sitä, miten Guatemalan hallitus panee täytäntöön osittaisissa rauhansopimuksissa määrättyjä sitoumuksia. Komission arvio on pääosin sama kuin Guatemalan rauhanprosessin täytäntöönpanon seuraamisesta vastaavien edustustojen päälliköiden hiljattain (23. joulukuuta 1997) tekemä arvio.

Vaikka edistyminen onkin ollut toistaiseksi tyydyttävää, komissio yhtyy edustustojen päälliköiden mielipiteeseen, jonka mukaan vuosi 1998 on ratkaisevan tärkeä. Maanosto ja sen jako sopimuksessa vahvistetuille ryhmille, verotusjärjestelmän tasapuolisuus ja tehokkuus, oikeuden jakaminen, sosiaalimenojen lisääminen, maanlaajuisen maarekisterin perustaminen ja muut arat aiheet muodostavat koetinkiven, jonka avulla voidaan arvioida hallituksen kykyä ratkaista maan vakavia rakenteellisia ongelmia.

Guatemalan rauhanprosessiin annetun yhteisön avun täytäntöönpanoa koskevan yhteisen julistuksen puitteissa komissio on jo vaikuttanut merkittävästi rauhansopimusten täytäntöönpanoon vuonna 1997. Toiminta on kohdistunut erityisesti URNG-liikkeen (Unión revolucionaria nacional guatemalteca) entisten taistelijoiden rauhan kannalle palauttamiseen ja yhteiskuntaan sopeuttamiseen. Seuraavat budjettikohdat on pantu tai niitä pannaan parhaillaan täytäntöön: B7-210 "Humanitaariset ja hätäaputoimet (ECHO)" ja B7-217: kuusi hanketta, joiden määrärahat ovat yhteensä 3 440 000 ecua; B7-6410 "Kunnostus": yksi hanke, jonka arvo on 950 000 ecua, josta B7-6410 "Kunnostus": yksi 5 miljoonan ecun hanke, joka koskee URNG:n entisten taistelijoiden lopullista yhteiskuntaan sopeuttamista. Tämän lisäksi yhteisön toiminta koskee maanlaajuisen maarekisterin perustamista (pilottihanke, johon myönnetty 990 000 ecua), uuden siviilipoliisin perustamista (poliisien koulutusta, laitetoimituksia, poliisikoulun kunnostamista sekä eri departementteihin sijoitettavien pienten poliisiasemien perustamista koskeva tärkeä tukihanke, johon on varattu 31,73 miljoonaa ecua) ja kunnallishallinnon lujittamisen tukemista (ensimmäiseen pilottihankkeeseen myönnetty 940 000 ecua).

Rauhansopimusten täytäntöönpanoon suoraan liittyvään yhteisön toimintaan on käytetty noin 43 miljoonaa ecua vuonna 1997, kun tähän toimintaan myönnetyn tuen kokonaismäärä on 63 miljoonaa ecua.

Yhteisön rahoitustuen antamisen edellytyksenä on rauhansopimusten hengen kunnioittaminen. Tätä edellytystä on luonnollisesti sovellettava arvioitaessa jatkuvasti, löytyykö riittävän päättäväistä poliittista tahtoa täyttää kaikki annetut sitoumukset. Arvioinnissa on kuitenkin otettava huomioon vaikeudet, jotka voivat hidastaa sitoumusten täyttämistä.

(98/C 196/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0057/98 komissiolle

esittäjä(t): Alex Smith (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan kaupp- ja yhteistyösopimus

EU on parhaillaan neuvottelemassa kaupp- ja yhteistyösopimusta Etelä-Afrikan kanssa. Sopimus on ratkaiseva Etelä-Afrikan tulevaisuudelle. Sen tähden on tärkeää varmistaa, että kaikki yhteiskunnan osapuolet ja erityisesti heikommassa asemassa olevat ryhmät hyötyvät sopimuksesta.

Suurin tällainen ryhmä on naiset. Kuinka komissio aikoo varmistaa, ettei sopimuksella ja erityisesti sen kaupankäyntiä koskevalla osalla ole haitallisia vaikutuksia naisiin Etelä-Afrikassa? Ryhdytäänkö tutkimaan, millaisia vaikutuksia sopimuksella on naisiin? Olisiko komissio valmis tukemaan Etelä-Afrikkaa rahallisesti tällaisen tutkimuksen tekemisessä?

Aikooko komissio tutkia EU:n tuonnin vaikutusta paikallisiin tuotteisiin, joilla naiskauppiat käyvät usein pienimuotoista kauppaa kyseisellä alueella? Jätetäänkö sopimuksesta pois nämä tuotteet, jotka tarjoavat suurelle joukolla naisia toimeentulon epävirallisella sektorilla?

(98/C 196/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0058/98 komissiolle

esittäjä(t): Alex Smith (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan kaupp- ja yhteistyösopimus

EU on parhaillaan neuvottelemassa kaupp- ja yhteistyösopimusta Etelä-Afrikan kanssa. Sopimus on hyvin tärkeä Etelä-Afrikan kansalle. Kokemus kuitenkin osoittaa, että naisten on usein hyvin vaikea osallistua yhteistyösopimuksessa ehdotettuihin toimenpiteisiin.

Velvoittaako sopimus tutkimaan, onko naisilla todella mahdollisuus osallistua sopimuksen yhteistyöosan mukaisiin kehittämistoimenpiteisiin ja taloudellisiin yhteistyötoimenpiteisiin ja ottavatko he aktiivisesti osaa ehdotettuun yhteistyöhön inhimillisten voimavarojen kehittämisen, tiedotuksen ja tiedotusvälineiden, teknologisen ja yhteiskunnallisen yhteistyön aloilla? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio aikoo toimia? Kerääkö se sukupuolittain eriteltyjä tietoja?

Sopimuksia arvioidaan tavallisesti säännöllisesti. Kuinka neuvotteluosapuolet pyrkivät varmistamaan, että naisten edut otetaan huomioon tässä arvioinnissa? Onko kansalaisyhteiskuntaa edustavilla naisilla oikeutta osallistua tähän arviointiin? Keskustellaanko siitä, hyödyttääkö sopimus naisia?

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0057/98 ja E-0058/98**

(12. helmikuuta 1998)

Sukupuoleen liittyvät ongelmat ovat yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikassa etusijalla, ja Etelä-Afrikan hallitus on sitoutunut edistämään näiden ongelmien ratkaisua ja seuraamaan edistymistä alalla. Epäilemättä tämä tullaan mainitsemaan ja tätä painotetaan kehitysyhteistyötä ja yhteistyötä muilla aloilla koskevissa sopimuksen luvuissa. Komissio tukee ehdotuksia, jotka parantavat naisten asemaa arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemilla aloilla. Näin ollen sopimus on naisten kannalta edullinen.

Neuvottelijat eivät ennakoineet sopimuksessa minkäänlaisia tutkimusten suorittamista koskevia velvoitteita, mutta komissio on sitoutunut arvioimaan, minkälaisia vaikutuksia kaikilla jo käynnistetyillä ja vastaisuudessa käynnistettävillä Eurooppalaiseen Etelä-Afrikan jälleenrakennus- ja kehitysohjelmaan (EPRD) kuuluvilla ohjelmilla on naisiin.

Sopimukseen tulee myös yhteisön ja Etelä-Afrikan yhteistyön seurantaan koskevia määräyksiä. Eurooppalaisen jälleenrakennus- ja kehitysohjelmaan kuuluvan kehitysyhteistyön osalta komissio neuvottelee vuosittain Etelä-Afrikan hallituksen kanssa tarkastellen käynnissä olevien ohjelmien tuloksia ja saavutuksia, ja käytäntö on tarkoitettu sisällyttävä myös uuteen sopimukseen. Erityisohjelmien arvioinnissa taas komissio ottaa tavallisesti huomioon tuen saajien omat näkemykset. Siten naisiin kohdistuvat vaikutukset arvioidaan soveltuvin osin yhdessä naisten edustajien kanssa.

(98/C 196/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0085/98 komissiolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(30. tammikuuta 1998)

Aihe: Taiwanin taloudellinen tilanne ja Taipeiin toimisto

Koko valtava talouskriisi, joka on kuukausia järjestyttänyt Aasian talousmarkkinoita, on loistanut poissaolollaan yhdessä ainoassa maassa, Taiwanissa. Sen talouselämään kriisi ei näytä vaikuttaneen.

Voiko komissio selittää, miten näin ihmeellinen poikkeus on mahdollista? Eikö se katso, että tässä on yksi syy lisää yhteisön etujen mukaisesti määrätä vuoden 1998 talousarviosta tiedotustoimiston avaamiseen tarvittavat varat, mihin viitattiin Dupuisin 16. huhtikuuta 1997 esittämässä kirjallisessa kysymyksessä (P-1432/97) ja Leon Brittanin 13. toukokuuta 1997 antamassa vastauksessa, jotka julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 4. joulukuuta 1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EYVL C 367, 4.12.1997, s. 125.

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(12. maaliskuuta 1998)*

Vaikka Taiwan ei ole ainoa Aasian maa, joka on selviytynyt toistaiseksi suhteellisen vahingoittumattomana Aasian talouskriisistä, sen joustavuus on todella ollut vaikuttavaa vakavan myllerryksen keskellä. Tähän näyttää olevan useita syitä. Ensiksikin, Taiwanin pankeilla on suhteellisen vähän liiketoimia Aasian kanssa verrattuna naapurimaiden pankkeihin. Taiwanilaisten pankkien Aasian sijoitukset kohdistuvat teollisuuslaitoksiin, joista monet voivat hyötyä kriisistä viemällä tuotteitaan maista, jotka ovat äskettäin devalvoineet valuuttansa. Tämä auttaa taiwanilaisia yhtiöitä kompensoimaan mahdollisen kilpailukyvyn vähenemisen niiden toiminnoissa manner-Kiinassa.

Toiseksi, Taiwanin talouden terve tila, johon kuuluu asianmukainen taloushallinto, joka on jättänyt valtion kassaan noin 82 miljardin dollarin suuruisen ulkomaan valuutan varannon, avoimuus ja lisääntyvä demokraattinen valvonta, tulee pysyttämään sijoittajien luottamuksen Taiwaniin.

Taiwan on suhtautunut kriisiin pikemminkin avaamalla edelleen talouttaan kuin sulkemalla sitä. On kuitenkin muistettava, että Taiwan ei täysin välttynyt kriisiltä. Sen valuutan arvo putosi suhteessa Yhdysvaltain dollariin alhaisimpaan tasoonsa kymmeneen vuoteen, ja pörssikurssit laskivat alhaisimpaan tasoonsa melkein kahteen vuoteen.

Komission mielestä toimisto, joka toimisi samoin tiedotusperiaattein kuin alueella toimivien monien jäsenvaltioiden kaupalliset toimistot, edistäisi osaltaan yhteisön taloudellisia ja kaupallisia etuja Taiwanissa, erityisesti ottaen huomioon äskettäin saavutetun merkittävän edistymisen neuvotteluissa, jotka koskevat yhteisön ja Taiwanin kahdenvälisiä sopimuksia markkinoille pääsystä. Komission mielestä on siksi tärkeää, että tällainen toimisto avattaisiin mahdollisimman nopeasti, riippuen komission arvioista siitä, mitkä ovat sen prioriteetit ulkomaan edustustojensa verkoston kehittämisessä. Tämä taas riippuu siitä, miten henkilöstöä ja rahoitusta on käytettävissä.

(98/C 196/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0091/98 komissiolle**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE)***(20. tammikuuta 1998)*

Aihe: RAI:n hallitsevan aseman väärinkäyttö radiolähetysten alalla

Italian liikenneministeriön ja RAI:n (Radiotelevisione Italiana) äskettäin solmimalla sopimuksella, RAI varmisti itselleen oikeuden perustaa radioverkon yksinomaan parlamentin toimintaa koskevien lähetysten lähettämiseen Italiassa. Sopimus solmittiin ilman, että muille yhtiöille, jotka olisivat saattaneet olla kiinnostuneita kyseisten ohjelmien lähettämisestä, annettiin mahdollisuutta jättää ministeriölle kilpailevaa tarjousta avoimen ja rehellisen tarjouskilpailun mukaisesti.

Italiassa parlamentin toimintaa koskevista radiolähetyksistä on 21. marraskuuta 1997 asti vastannut Radio Radicale, posti- ja televiestintäministeriön 21. marraskuuta 1994 kanssa solmitun sopimuksen mukaisesti, jonka uusimisesta on useaan kertaan kieltäydytty.

Aikooko komissio tarkistaa, onko RAI mahdollisesti käyttänyt väärin hallitsevaa asemaansa, jonka avulla se pyrkii jo vakiintuneen asemansa vahvistamiseen Italiassa ja sen ulottamiseen eurooppalaisille lähimarkkinoille?

Eikö komission mielestä sen sijaan olisi soveliasta, että parlamentin toimintaa koskevien lähetysten osalta julistettaisiin tarjouskilpailu Euroopan tasolla voimassa olevien yhteisön säädösten mukaisesti?

Voiko komissio lisäksi varmistaa, vahingoittaako tällainen väärinkäytös kilpailijoiden etuja radiolähetysmarkkinoilla kansallisella tasolla sekä kuluttajien eli radionkuuntelijoiden oikeutta monipuoliseen tiedon saantiin, jotka paradoksaalisesti saavat maksaa korotettuja lupamaksuja RAI:lle?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Komissiolta kysytään yhteisön oikeuden yhteensopivuutta Italian liikenneministeriön ja RAI:n (Radiotelevisione italiana) tekemän "palvelusopimuksen" kanssa. Sopimuksen mukaan RAI perustaa erityisen radioaseman yksinomaan parlamentin toimintaan keskittyvien lähetysten lähettämiseksi. Erityisemmin komissiota pyydetään tutkimaan, onko tällainen määräävän aseman väärinkäyttöä suhteessa kilpailijoihin ja vastaanottajiin, joiden etuja voitaisiin paremmin suojella, jos palvelu olisi valittu tarjouskilpailun perusteella.

Komission tietojen mukaan Italian hallitus hyväksyi 16. tammikuuta 1998 lakiesityksen, jossa annetaan Radio Radicalelle lupa jatkaa radiolähetyksiä parlamentin toiminnasta tämän vuoden loppuun asti. Tulevaisuudessa kyseisen palvelun tarjoamisesta päätetään avoimen tarjouskilpailun perusteella.

Näiden seikkojen perusteella komissio katsoo, ettei tässä vaiheessa ole perusteita tutkia mahdollista määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä kysyjän toivomalla tavalla.

(98/C 196/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0099/98 neuvostolle**esittäjä(t): Umberto Bossi (NI)***(30. tammikuuta 1998)**Aihe:* Toimet laitonta siirtolaisuutta vastaan Euroopassa

Albanialaisten siirtolaisten aiheuttama tilanne synnytti Italiassa kiivasta, joskin pääosin turhaa ja käsittämättömän tarkoitushakuista keskustelua, joka viime päivinä on kiihkeänä käynnistynyt uudelleen samantapaisten kurditilanteen vuoksi. Kansainvälisten lähteiden mukaan Puglian rannikolle on tulossa tuhansittain kurdeja, joita vainotaan heidän alueillaan Turkissa ja Irakissa, mikä aiheuttaa erittäin kriittisen tilanteen terveyden ja yleisen järjestyksen kannalta.

Viralliset tiedot kertovat, että rikollisuus on lisääntynyt huolestuttavasti (varsinkin Pohjois-Italian suurissa kaupungeissa ja niiden ympäristössä) juuri albanialaisten uskomattoman tehokkaasti järjestäytyneen rikollisuuden takia (paritus ja huumekauppa): albanialaiset, sekä laittomat että lailliset siirtolaiset, ovat pystyneet hieman yli vuodessa luomaan todellisen rikosimperiumin.

Italian kelvoton yhteisön ulkopuolelta tulevia siirtolaisia koskeva lainsäädäntö (ns. Martellin lait) sallii laittomien siirtolaisten oleskelun maassa 15 päivän ajan, jonka jälkeen he poistuvat maasta täysin vapaaehtoisesti: on selvää, että tällaiset säännökset helpottavat heidän siirtymistään muihin Euroopan maihin (erityisesti Saksaan, Ranskaan ja Itävaltaan).

Aikooko neuvosto toimia konkreettisesti saadakseen Turkin, jonka kanssa Eurooppa parhaillaan keskustelee sen liittymisestä unioniin, lopettamaan kurdikansaan kohdistamansa ihmisoikeusloukkaukset?

Aikooko neuvosto hyväksyä oikeustoimia estääkseen Eurooppaan pyrkivien laittomien yhteisön ulkopuolisten siirtolaisten tulon? Eikö tämä merkitse sitä, että jäsenvaltioiden olisi sovittava yhteen lainsäädäntönsä siten, että otettaisiin vastaan ainoastaan ne siirtolaiset, joille voidaan tarjota vakituista työtä, säädylliset elinolosuhteet ja asianmukaiset sosiaalipalvelut?

Mitä neuvosto aikoo tehdä kolmansiasta maista Eurooppaan tulevien rikollisjärjestöjen leviämisen estämiseksi?

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

Euroopan unioni pitää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista erittäin tärkeänä. EU:n ja Turkin välisen vuoropuhelun ja yhteistyön puitteissa ihmisoikeuksien edistämistä pidetään perustavanlaatuisena tavoitteena.

Mitä tulee säädöksiin, joita neuvosto on antanut laittoman maahanmuuton torjumiseksi, viitataan neuvoston vastaukseen kirjalliseen kysymykseen N:o E-3773/97.

Kolmansien maiden kansalaisten pääsyä jäsenvaltioiden alueelle koskevista edellytyksistä on annettu useita säädöksiä. Maahanmuuttoasioista vastaavat ministerit antoivat Kööpenhaminassa 1. kesäkuuta 1993 pidetyssä istunnossaan päätöslauselman perheiden yhdistämistä koskevien kansallisten politiikkojen yhtenäistämistä. Sen jälkeen neuvosto on antanut seuraavat päätöslauselmat:

- neuvoston päätöslauselma, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1994, työskentelyä varten jäsenvaltioiden alueelle saapuvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon sallimisen rajoittamisesta (EYVL C 274, 19.9.1996, s. 3),
- neuvoston päätöslauselma, annettu 30 päivänä marraskuuta 1994, jäsenvaltioiden alueelle itsenäisinä ammatinharjoittajina toimimista varten saapuvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon sallimisen rajoituksista (EYVL C 274, 19.9.1996, s. 7), ja
- neuvoston päätöslauselma, annettu 30 päivänä marraskuuta 1994, kolmansien maiden kansalaisten pääsystä jäsenvaltioiden alueelle opiskelua varten (EYVL C 274, 19.9.1996, s. 10).

Neuvosto valvoo säännöllisesti näiden säädösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa kolmansien maiden kansalaisten vastaanottamista yhteisön alueelle koskevien jo hyväksytyjen säädösten seurannasta 22 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen (EYVL C 11, 16.1.1996, s. 1) mukaisesti.

Lisäksi asiaa koskee komission ehdotus neuvoston säädökseksi kolmansien maiden kansalaisten jäsenvaltioihin pääsyn sääntöjä koskevan yleissopimuksen tekemisestä (EYVL C 337, 7.11.1997, s. 9), jota tarkastellaan parhaillaan neuvoston asianomaisessa työryhmässä.

Lopuksi neuvosto on tietoinen, että rikolliset usein suunnittelevat ja avustavat laitonta maahanmuuttoa, erityisesti Irakista ja sen lähialueelta joukoittain tulevia maahanmuuttajia, mihin arvoisa parlamentin jäsen viittasi kysymyksessään. Tämän vuoksi neuvosto katsoo, että laittoman maahanmuuton estäminen on myös tehokas keino estää rikollisjärjestöjä leviämästä kolmansista maista Eurooppaan. Tässä yhteydessä viitataan EU:n toimintasuunnitelmaan, jonka neuvosto hyväksyi 26. tammikuuta 1998 reagoidakseen Irakista ja sen lähialueelta tulevien maahanmuuttajien määrän viimeaikaiseen kasvuun. Toimintasuunnitelma koskee maahanmuuttajien viimeaikaiseen suureen määrään liittyviä näkökohtia ja sen tavoitteena on toisaalta koota, analysoida ja hyödyntää kaikkia käytettävissä olevia tietoja järjestäytyneen rikollisuuden osallisuudesta laittoman maahanmuuton verkostoihin sekä toisaalta tunnistaa yhteydet muihin kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden aloihin, joilla kyseiset ryhmät saattavat toimia.

(98/C 196/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0118/98 neuvostolle

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)

(30. tammikuuta 1998)

Aihe: Marokon kanssa solmittu kalastussopimus ja biologinen tauko

Marokon kuningaskunnan hallitus on päättänyt pidentää kalastuslaivaston biologista taukoa. Pidennys ei ole Euroopan unionin ja Marokon välisen voimassa olevan kalastussopimuksen määräysten mukainen. Ovatko kaikki Euroopan unionin jäsenvaltioiden kalastusministerit antaneet nimenomaisen hyväksyntänsä kyseiselle päätökselle?

Vastaus

(30. maaliskuuta 1998)

Vastaus tähän kysymykseen on kielteinen.

Neuvoston 18.–19. joulukuuta 1997 pitämässä istunnossa komissio ilmoitti neuvostolle kalastussopimuksen soveltamisessa ilmenneistä vaikeuksista Marokon kuningaskunnan kanssa. Neuvosto ilmaisi syvän huolestumisen asiasta ja kehotti komissiota jatkamaan toimia varmistaakseen sovittujen sitoumusten täyttämisen.

(98/C 196/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0133/98 neuvostolle**esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE)***(23. tammikuuta 1998)**Aihe:* Sution murha Istanbulissa

Viime aikoina Konstantinopolin ekumeenista patriarkaattia vastaan on suunnattu useita hyökkäyksiä, esimerkiksi pommi-isku, joka aiheutti papin vakavan loukkaantumisen. Hyökkäysten viimeisin kohde oli Pyhän Theraponin kirkko Istanbulissa; tuntemattomat henkilöt sytyttivät sen tuleen, ryöstivät kallisarvoisia ikoneita ja kirkkoastioita sekä murhasivat julman kidutuksen jälkeen suntio V. Havieropoulosin.

Ketään niistä, jotka ajoittain ovat hyökänneet ekumeenista patriarkaattia vastaan, ei koskaan ole pidätetty, ja turkkilaiset viranomaiset eivät ole antaneet Kreikan pääkonsulin ottaa yhteyttä Istanbulin lääninhallitukseen esittääkseen vastalauseensa.

Kun otetaan huomioon, että Turkki on erityisin sopimuksin sidoksissa EU:hun ja että sillä on velvollisuus suojella kristinuskon muistomerkkejä, mitä toimenpiteitä neuvosto voi ja aikoo toteuttaa painostaakseen Turkkiä ryhtymään toimenpiteisiin näiden muistomerkkien vartioimiseksi ja niiden harvalukuisten kreikkalaisten, jotka vielä ovat jääneet Istanbuliin, suojelemiseksi?

Vastaus*(30. huhtikuuta 1998)*

Neuvosto pahoittelee arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia väkivaltatapauksia, mukaan lukien kirkkojen pommitukset, ja tuomitsee ne. Se myös toteaa, että Turkin hallitus sitoutui Lausannassa heinäkuussa 1923 allekirjoitetussa rauhansopimuksessa antamaan ei-muhamettilaisten vähemmistöjen kirkkoille, synagogille, hautausmaille ja muille uskonnollisille laitoksille täyden suojelun.

Luxemburgissa 12.–13. joulukuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto painotti jälleen sitä, että Turkin hallituksen on noudatettava perusvelvoitteitaan, joihin kuuluu vähemmistöjen suojelu, joka käsittää myös uskonnolliset vähemmistöt. Eurooppa-neuvosto muistutti neuvoston 29. huhtikuuta 1997 kokoontuneessa EU – Turkki-assosiaationeuvostossa ilmaiseman kannan mukaisesti, että Turkin ja Euroopan unionin välisten suhteiden vahvistaminen riippuu myös Turkin aloittamien poliittisten ja taloudellisten uudistusten jatkamisesta, etenkin ihmisoikeuksia koskevien vaatimusten ja käytäntöjen mukauttamisesta Euroopan unionissa voimassa oleviin vaatimuksiin ja käytäntöihin. Kaikkien vähemmistöjen kunnioittaminen ja niiden suojeleminen on tässä yhteydessä olennaista.

Nämä asiat otetaan esiin Turkin viranomaisten kanssa aina tilaisuuden tullen.

(98/C 196/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0138/98 komissiolle**esittäjä(t): Hugh McMahon (PSE)***(23. tammikuuta 1998)**Aihe:* Brysselin ja Strasbourgin väliset lennot

Onko komissio tietoinen lukuisista valituksista, jotka koskevat sitä, että Sabenan ja World Airlinesin lennoille välillä Bryssel-Strasbourg myydään istuntoviikkojen aikana vain business-luokan lippuja? Ottaen huomioon, että edellä mainituilla yhtiöillä on monopoli tällä reitillä, voiko komissio tutkia, rikotaanko tällä käytännöllä kilpailulainsäädäntöä?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 1998)*

Komissio ei ole saanut valituksia siitä, että Sabena Belgian World Airlinesin Brysselin ja Strasbourgin välisille lennoille ei ole saatavilla turistiluokan lippuja istuntoviikkojen aikana.

Hyväksyessään siviili-ilmailun kolmannen vapauttamispaketin komissio antoi oikeudellisen kehysten, jonka mukaan lentoyhtiöt voivat hinnoitella lentonsa vapaasti oman kilpailupolitiikkansa mukaisesti. Komissio ei voi pakottaa yrityksiä soveltamaan tiettyjä tariffeja. Komissio voi kuitenkin ryhtyä toimenpiteisiin, jos EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan kilpailusääntöjä rikotaan — esimerkiksi jos lentoyhtiöt asettavat yhdessä kiinteät hinnat — tai jos EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa rikotaan — esimerkiksi jos lentoyhtiö käyttää väärin määräävää markkina-asemaansa estämällä kilpailijaa toimimasta tietyllä reitillä soveltamalla kyseisellä reitillä poikkeuksellisen alhaisia hintoja. Sillä seikalla, että tällä hetkellä kyseisellä reitillä toimii vain yksi lentoyhtiö, ei sinänsä rikota kilpailusääntöjä. Istuntoviikot eivät ole ainoita ajanjaksoja, jolloin kysyjän mainitsemalla reitillä ei tarjota turistiluokan hintoja. Alhaisempia hintoja on tarjolla ympäri vuoden, mutta vain sillä edellytyksellä, että matkustajat ovat perillä yli viikonlopun. Tällä säännöllä ei rikota kilpailusääntöjä.

Komission toimintaa eivät kuitenkaan säätele vain kilpailusäännöt. Lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2409/92 ⁽¹⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat vaatia lentoyhtiöitä toimittamaan niille säännölliset lentoliikenteen kuljetusmaksut. Jos maksu on käyttäjien kannalta kohtuuttoman korkea verrattuna lentoyhtiön pitkäaikaisiin kyseiseen toimintaan liittyviin asianmukaisiin kustannuksiin, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa maksua koskevia toimenpiteitä ja kieltää perusmaksun soveltamisen. Myös komissio voi milloin vain saatuaan valituksen miltä hyvänsä osapuolelta, jonka etu on kyseessä, tutkia noudattavatko kuljetusmaksut kyseisessä asetuksessa annettuja säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

(98/C 196/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0141/98 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(2. helmikuuta 1998)

Aihe: Kreikalle suunnattu yhteisöaloite ”Pesca”

Kreikalle suunnattu yhteisöaloite ”Pesca” sisältää neljä alaohjelmaa ja viidennen, teknistä apua koskevan ohjelman. Koska kullekin alaohjelmasta 1–4 on laadittu aikataulu, komissiolta kysytään:

1. Miten alaohjelmat ovat edistyneet ja mitä toimia kussakin alaohjelmassa on toteutettu?
2. Onko määrärahojen käyttöönotto viivästynyt ja jos näin on tapahtunut, mitkä ovat tärkeimmät syyt viivästy miseen?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 1998)

1. PESCA-ohjelman neljää toimintalinjaa ollaan aloittamassa hallinnon tasolla Kreikassa. Tästä syystä ja Kreikan viranomaisten mukaan tuensaajien on toimitettava ohjelman yksityisiä investointeja koskevat hakemukset ohjelman paikallisen tason vastaaville elimille viimeistään 31. maaliskuuta 1998. Toimien kansalliset aloituspäätökset tehdään ennen vuoden 1998 kesäkuun loppua. Julkisia investointeja koskevia toimien aloituspäätöksiä valmistellaan parhaillaan. Tämän jälkeen toimet pannaan täytäntöön.

2. Viivästys ohjelman aloittamisessa saattaa suureksi osaksi johtua koordinoinnin puutteesta paikalla. Koordinointi on välttämätön useista rahastoista rahoitettavan ohjelman toteuttamiseksi, ja edellytyksenä on useiden julkisten yksikköjen tehokas osallistuminen. Viivästyksen vuoksi saatavilla olevia määrärahoja ei ole käytetty tähän mennessä. Paikalla toteutettujen uusien hallinnollisten toimien perustella voidaan kuitenkin olettaa, että vuoden 1998 toisesta vuosipuoliskosta alkaen ohjelman mukaisten toimien tuensaajat voivat käyttää ensimmäisiä määrärahoja.

(98/C 196/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0169/98 neuvostolle**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)***(28. tammikuuta 1998)*

Aihe: EU:n kartta eurokolikoissa ja kahden jäsenvaltion toisistaan erottamatta jättäminen

Euroopan rahainstituutin euroa koskeissa esitteissä ja tiedotusaineistossa (esim. äskettäin jaettu vuoden 1998 kalenteri), kolikkojen piirrokset esittävät Euroopan unionin muodostavia jäsenvaltioita tavalla, jossa maat erottuvat toisistaan. Portugali ja Espanja on kuitenkin liitetty toisiinsa ikään kuin maat muodostaisivat yhden valtion. Tähän virheeseen — kyseessä ei voi olla muu kuin virhe — puututtiin Portugalin tiedotusvälineissä (ks. "O Independente" 16.1.1998). Neuvosto on varmasti tietoinen, kuinka vakavasta ja arkaluontoisesta virheestä on kyse.

Yhteistoimintamenettely neuvoston eurokolikkojen nimellisarvoja ja teknisiä määrytyksiä koskevan asetuksen hyväksymiseksi on parhaillaan käynnissä. Parlamentti ei kuitenkaan huomannut kyseistä virhettä hyväksyessään kaksi päätöslauselmaa 6. marraskuuta ja 17. joulukuuta 1997.

Mitä neuvosto aikoo tehdä kyseisen virheen korjaamiseksi ja siitä mahdollisesti koituvien seurauksien välttämiseksi? Millä tavoin neuvosto aikoo edistää asiaa koskevaa julkista tiedottamista virheen jo aiheuttamien seurausten korjaamiseksi tai lieventämiseksi?

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Perustamissopimuksen mukaisesti (105 a artiklan 2 kohta) neuvosto on toimivaltainen toteuttamaan toimenpiteitä eurometallirahojen yksikköarvojen ja teknisten eritelmien yhdenmukaistamiseksi eikä Euroopan rahainstituutti.

Päätettyään yhteistoimintamenettelyn Euroopan parlamentin kanssa ja tarkasteltuaan Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä tekemiä tarkistuksia neuvosto vahvisti 19. tammikuuta 1998 hyväksyvänsä yhteisen kannan neuvoston asetuksen antamiseksi liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä. Asetus annetaan virallisesti euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden vahvistuksen jälkeen.

Eurometallirahojen yhteisen puolen piirrosta koskevassa päätöksenteossa käytetään sen sijaan erilaista menettelyä: kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet yhteisen puolen lopullisen piirroksen hallitustenvälisellä sopimuksella, ensin Amsterdamin Eurooppa-neuvoston tasolla ja viimeksi 17. marraskuuta 1997 pidetyn ECOFIN-neuvoston istunnon sivukokouksessa.

Edellä mainitussa piirroksessa Espanja ja Portugali on esitetty kahtena maantieteellisesti erillisenä kokonaisuutena.

(98/C 196/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0190/98 neuvostolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(6. helmikuuta 1998)*

Aihe: Italialaisten kaksoiskansalaisuus Belgiassa

Kaksoiskansalaisuustapaukset on määritelty 6. toukokuuta 1963 tehdystä Strasbourg'n yleissopimuksessa ja siinä sallitaan käytännössä kansalaisuuden uudelleen ottaminen sellaisillekin, jotka ovat luopuneet siitä vapaaehtoisesti, koska sopimuksen mukaan eri kansainvälisissä sopimuksissa sovitut järjestelyt ovat voimassa.

Näin Strasbourg'n yleissopimuksen myötä voimassa ovat myös esimerkiksi Italian ja Ranskan sekä Italian ja Alankomaiden sopimukset kaksoiskansalaisuudesta.

Vapaan liikkuvuuden esteiden poistamiseksi ja todellisen kansalaisten vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi pyydän komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin Strasbourg'n yleissopimuksen laajentamiseksi niihin Euroopan maihin, joissa asuu paljon Italian kansalaisia.

Pyydän myös, varsinkin ottaen huomioon Belgiassa asuvan italialaisyhteisön suuruuden, ulottamaan pikaisesti Strasbourg'n yleissopimuksen koskemaan Belgian ja Italian välisiä suhteita, jotta Belgiassa asuvat italialaiset voisivat halutessaan ottaa takaisin alkuperäisen kansalaisuutensa säilyttäen samalla vapaaehtoisesti ottamansa Belgian kansalaisuuden.

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

Neuvosto kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että kansalaisuuden myöntämistä koskevien sääntöjen määrittäminen on jäsenvaltioiden tehtävä. Tässä yhteydessä muistutetaan, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen päätösasiakirjan liitteenä olevassa julistuksessa N:o 2 täsmennetään, että ”aina kun Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa viitataan jäsenvaltioiden kansalaisiin, se, onko henkilö jäsenvaltion kansalainen, määräytyy yksinomaan kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön perusteella. Jäsenvaltiot voivat tiedottaakseen asiasta antaa julistuksen siitä, keiden voidaan yhteisön kannalta katsoa olevan niiden kansalaisia, ja tallettaa julistuksen puheenjohtajavaltiolle; jäsenvaltiot voivat tarvittaessa muuttaa julistustaan.”.

(98/C 196/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0192/98 neuvostolle**esittäjä(t): Luigi Florio (UPE)***(29. tammikuuta 1998)**Aihe:* Moniarvoisuus ja sananvapaus Turkissa ja Italiassa

Kun EU:n brittiläinen puheenjohtaja oli saanut 16. tammikuuta 1998 kuulla, että Turkin perustuslakituomioistuin oli julistanut paikallisen islamilaispuolueen ”Refahin” laittomaksi, hän ilmaisi julkisesti olevansa huolissaan tämän päätöksen vaikutuksista demokraattiseen moniarvoisuuteen ja sananvapauteen ja sanoi, että eurooppalaiset kumppanit tutkisivat pikapuoliin Refah-puolueen lakkauttamista.

Ottaen huomioon, että huolestuneisuus on ymmärrettävää EU:n ulkopuolisen maan tapahtumien vuoksi, niin pitääkö neuvosto tarpeellisenä tutkia mahdollisimman pian eurooppalaisten kumppanien kanssa EU:n sisäpuolisen, nimittäin Italian jo puolitoista vuotta jatkuneiden tapahtumien vaikutuksia demokraattiseen moniarvoisuuteen ja sananvapauteen? Näistä tapahtumista mainittakoon seuraavat:

1. valtion televisiokanavaa (RAI) hallinnoi ensimmäistä kertaa sen historian aikana sellaiset henkilöt, jotka kuuluvat parlamentissa enemmistön muodostavaan Oliivipuun-vaaliliittoon
2. tärkeintä yksityistä televisiokanavaa johtaa kuuluista toimittaja, joka tunnetusti kuuluu Oliivipuuhun
3. toiseksi tärkein televisiokanava kuuluu Oliivipuun senaattorille
4. kaikki tärkeimmät 18 viimeksi kuluneen kuukauden aikana nimitetyt johtajat ovat Oliivipuun poliittisia kannattajia ja huomattava osa heistä tulee suoraan Nomismasta, joka on nykyisen pääministerin perustama neuvonanto- ja tutkimusyritys
5. opetusministeri Berlinguerin (PDS) äskettäin toteuttamalla koulu-uudistuksella ”kirjoitetaan uudelleen” 1900-luvun historiaa mainitsematta kommunismia tai yhtään kommunistihallituksen tekemistä rikoksista
6. perustuslakituomioistuin esti viime vuonna useiden kansanäänestysten pitämisen puhtaasti poliittisin perustein
7. itse komissaari Emma Bonino ilmoitti julkisesti viime joulukuussa, että Italiaan oli vakiinnutettu varsinainen ”hallitus”.

Vastaus*(30. maaliskuuta 1998)*

Euroopan unionin puolesta annetussa julkilausumassa, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, puheenjohtaja ilmaisi unionin huolen poliittisen puolueen kieltämisen vaikutuksista Turkin demokraattiselle moniarvoisuudelle ja sananvapaudelle.

Neuvoston tehtävä ei sitä paitsi ole esittää kantaansa jäsenvaltion audiovisuaalisen alan johtaviin virka-asemiin tapahtuvista nimityksistä, jäsenvaltion hallituksen koulutuspolitiikasta, jäsenvaltion oikeudellisen elimen päätöksistä tai komission jäsenen henkilökohtaisista ilmoituksista.

(98/C 196/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0203/98 neuvostolle

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI)

(11. helmikuuta 1998)

Aihe: Schengen-työryhmä

Viime aikoina on puhuttu ”työryhmästä”, joka toimii Schengen-alueen ulkorajojen suojan parantamiseksi. Tähän liittyen kysyn neuvostolta seuraavaa:

1. Mikä on saanut Euroopan unionin toimimaan tällaisen työryhmän perustamiseksi?
2. Minkälaisia puutteita ulkorajojen valvonnassa neuvoston mielestä tällä hetkellä on?
3. Mitä parannuksia neuvosto odottaa saatavan työryhmän käyttöönotolla?
4. Uskooko neuvosto, että työryhmän perustaminen johtaa maa- ja merirajojen aukottomaan valvontaan?
5. Katsooko neuvosto, että tämänhetkisten ongelmien syynä ovat vain kansalliset toteutukseen liittyvät ongelmat vai puutteet Schengen-sopimuksen määräyksissä?
6. Eivätkö sellaiset maat syyllisty neuvoston mielestä yhteisön säännösten vastaiseen toimintaan, jotka havaitsevat laittomat maahantulijat mutta jotka eivät valvo heidän poistumistaan unionin alueelta?

Vastaus

(7. huhtikuuta 1998)

Schengen-työryhmä, johon kunnianarvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole Euroopan unionin vaan Schengenin työryhmä. Neuvosto ei ole toimivaltainen vastaamaan esitettyyn kysymykseen.

(98/C 196/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0267/98 neuvostolle

esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE)

(17. helmikuuta 1998)

Aihe: Pakotepolitiikan traagiset seuraukset Irakin väestölle

Saddam Husseinin hallintoa vastaan kohdistetulla pakotepolitiikalla on ollut traagisia seurauksia Irakin väestölle, etenkin lapsille, jotka kärsivät aliravitsemuksesta ja lääkkeiden puutteesta.

Koska on kyseenalaista missä määrin pakotepolitiikalla on pystytty saavuttamaan toivottuja tuloksia ja koska väestön kärsimykset ovat sietämättömät millekään sivistysvaltiolle:

1. Mikä on neuvoston kanta asiaan?
2. Aikooko se ryhtyä toimenpiteisiin väestön kärsimysten helpottamiseksi etenkin lasten, jotka kärsivät aliravitsemuksesta ja lääkkeiden puutteesta?

Vastaus*(30. huhtikuuta 1998)*

Euroopan unioni on syvästi huolissaan Irakin kansalaisten, etenkin lasten, kärsimyksistä. Tämän vuoksi neuvosto on alusta alkaen voimakkaasti tukenut turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 986, joka sallii Irakin käyvän öljykauppaa humanitaarisen avun ostamiseksi Irakin kansalle.

Kokouksessaan 23. helmikuuta 1998 neuvosto pani tyytyväisenä merkille YK:n turvallisuusneuvoston päätöksen huomattavasti laajentaa ja tehostaa ruokaa öljyä vastaan -ohjelmaa ja kääntyi Irakin puoleen helpottaakseen humanitaarisen avun antamista.

Ruokaa öljyä vastaan -hankkeen aktiivisen tukemisen lisäksi neuvosto on Irakin kansan keskeisin humanitaarisen avun antaja.

(98/C 196/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0286/98 neuvostolle**esittäjä(t): Ana Miranda de Lage (PSE)***(17. helmikuuta 1998)**Aihe:* Kuuban ihmisoikeuksien seurantakomitea

Äskettäin on tullut tietoon, että neuvosto on ehdottanut unionin jäsenvaltioiden Havannan lähetystöille, että ne perustaisivat komitean Kuuban tasavallan ihmisoikeustilanteen arvioimista ja seuranta varten.

Voisiko neuvosto selittää, mistä tämä verkosto koostuu ja mitkä ovat tarkkaan ottaen sen tavoitteet?

Liittyen edellä olevaan ja ottaen huomioon lukuisat ihmisoikeuksia, sosiaalisia oikeuksia, ympäristöasioita, demokraattista pluralismia jne. koskevat julkilausumat, onko neuvosto aikonut laajentaa tämän ennen näkemättömän ja kantaa ottavan aloitteen koskemaan maita, kuten Kiina, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Saudi-Arabia jne., joiden kanssa, päinvastoin kuin Kuuban, yhteisöllä on vanhat ja hyvin tärkeät kauppasuhteet, ilman että niiden vastapainoksi olisi asetettu mitään kyseisten maiden demokraattisuuden liittyviä ehtoja?

Vastaus*(30. huhtikuuta 1998)*

Ensimmäinen tavoite neuvoston 2. joulukuuta 1996 hyväksymässä Kuubaa koskevassa yhteisessä kannassa on "edistää siirtymistä moniarvoiseen demokratiaan ja kunnioittaa ihmisoikeuksia ja perusvapauksia".

Järjestelmällisemmän vuoropuhelun kehittämiseksi kansalaisoikeuksia ja ihmisoikeuksia edistävien ryhmien kanssa päätettiin perustaa paikallinen EU:n ihmisoikeustyöryhmä jäsenvaltioiden Havannassa sijaitsevien diplomaattisista edustustoista käsin. Tällä työryhmällä on kaksi pääasiallista tehtävää: ihmisoikeuskysymysten seuranta ja järjestelmällisemmän vuoropuhelun kehittäminen kansalaisoikeuksia ja ihmisoikeuksia edistävien ryhmien kanssa Kuubassa. Näissä puitteissa saatetaan myös luoda yhteyksiä Kuuban viranomaisiin.

Tällä hetkellä HRWG työryhmä tekee Kuuban ihmisoikeustilanteesta ja esittää suosituksia siitä, miten EU:n tulisi edetä vuoropuhelussa tällä alalla.

Ihmisoikeustyöryhmän perustaminen seuraamaan ihmisoikeustilannetta on vain yksi neuvoston käyttämistä keinoista. Maissa, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, käytetään myös muita keinoja kuten pysyvää vuoropuhelua ihmisoikeuksista tai seuranta edustustojen päälliköiden raporttien välityksellä.

Neuvosto yhtyy täysin siihen, että puolueettomien ja oikeudenmukaisten perusteiden olisi ohjattava Euroopan unionin demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämiseen tähtäävää toimintaa yhteisön ja jäsenvaltioiden puitteissa ja toteutuksen olisi oltava johdonmukaista ja tiukkaa.

(98/C 196/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0299/98 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(17. helmikuuta 1998)

Aihe: Erityinen EU:n Aasian suurlähettiläs

1. Voisiko neuvoston puheenjohtaja ilmoittaa, miksi tähän mennessä ei olla tehty mitään sen edistämiseksi, että nimitettäisiin erityinen EU:n Aasian suurlähettiläs?
2. Onko neuvoston puheenjohtaja tietoinen näin Euroopan ja Aasian välisen Lontoon huippukokouksen kynnyksellä, että erityisen EU:n Aasian suurlähettilään nimittäminen korostaisi symbolisella tavalla EU:n yhtenäistä suhtautumista Aasian kriisiin ja voisi näin lievittää kriisistä aiheutuvia taloudellisen tilanteen ja työllisyyden kielteisiä seurauksia, jotka ulottuvat myös Euroopan unioniin?

Vastaus

(30. huhtikuuta 1998)

Yleisten asioiden neuvosto käsitteli 23. helmikuuta 1998 unionin suhtautumista Aasian talouskriisiin. Puheenjohtajavaltio päätti harkita erityisedustajan nimeämistä. Tämä voisi vierailta alueella ja vakuuttaa Euroopan tukevan Aasian talouskriisistä kärsiviä maita.

Tämän keskustelun perusteella puheenjohtajavaltio päätti nimittää erityisedustajaksi ulko- ja kansainyhteisöasiainministeriön Aasian asioista vastaavan varaministeri Derek Fatchettin. Hän vieraili Thaimaassa, Malesiassa, Indonesiassa ja Singaporessa 3.–7. maaliskuuta Euroopan komission edustajan, Jim Cloosin, kanssa.

Tämä matka oli selvä osoitus siitä, miten tärkeää Euroopan unionille on tarjota apua Aasialle, jotta se selviytyisi sitä koettelevasta kriisistä. Tämän oli tarkoitus poistaa epäilykset siitä, että Eurooppa olisi esimerkiksi Yhdysvaltoja haluttomampi puuttumaan monia aasialaisia kumppaneitamme koskettaviin ongelmiin. Matka tarjosi myös tilaisuuden ilmaista EU:n olevan halukas käsittelemään Aasian talouskriisiä toisessa Euroopan ja Aasian välisessä huippukokouksessa (ASEM2) huhtikuussa 1998.

(98/C 196/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0310/98 neuvostolle

esittäjä(t): Magda Aelvoet (V)

(9. helmikuuta 1998)

Aihe: Afrikan Suurten järvien alueen turvallisuus

Aikooko neuvosto tukea kansainvälisiä pyrkimyksiä, joiden tarkoituksena on aktivoida uudelleen Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälinen tutkintakomitea (Ruanda) ja jatkaa sen valtuuksia Suurten järvien alueelle suuntautuvan aseviennin tutkimiseksi Euroopan parlamentin kehotuksen mukaisesti? Tukeeko neuvosto niitä kansainvälisiä pyyntöjä, jotka koskevat Yhdistyneiden kansakuntien tai Afrikan yhtenäisyysjärjestön sotilas-tarkkailijoiden sijoittamista tärkeimmille kiitoradoille ja rajanylityspaikoille Suurten järvien alueella?

Vastaus*(30. huhtikuuta 1998)*

Neuvosto tukisi mielellään kansainvälisiä pyrkimyksiä Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisen tutkintakomitean uudelleen käynnistämiseksi. Yhdysvallat on ehdottanut kyseisen komitean toimeksiannon ulottamista koskemaan Burundia ja on neuvotellut turvallisuusneuvoston päätöslauselmaehdotuksen osa-alueista YK:n Afrikan maiden edustajien kanssa. Asiaa koskevia tekstejä ei ole kuitenkaan vielä esitetty.

Ehdotuksia YK:n ja Afrikan yhtenäisyysjärjestö OAU:n tarkkailijoiden sijoittamisesta alueen kiitoratojen ja rajanylityspaikkojen tuntumaan ei ole tehty. Neuvosto on kuitenkin valmis huolellisesti tarkastelemaan asiaa koskevia ehdotuksia.

(98/C 196/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0353/98 neuvostolle**esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)***(6. helmikuuta 1998)*

Aihe: Kansalliset tunnukset eurossa

Yhteinen raha on keskeinen osa Euroopan unionin rakentamista. Voiko neuvosto tämän vuoksi vastata, onko jo päätetty siitä, voidaanko seteleiden yhdelle puolelle liittää kansallinen tunnus? Jos vastaus on kyllä, eikö tämä tunnus neuvoston mielestä ole paitsi unionin perusidean vastainen myös mahdollisten epätoivottavien sekaannusten aiheuttaja.

Vastaus*(7. huhtikuuta 1998)*

Perustamissopimuksessa jaetun toimivallan mukaisesti Euroopan keskuspankilla on yksinoikeus eurosetelien liikkeeseen laskemiseen, mukaan lukien niiden ulkoasua koskevat kysymykset (perustamissopimuksen 105 a artikla sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 16 artikla).

Kun Euroopan keskuspankki on perustettu, sen tehtävä on päättää asiasta lopullisesti.

(98/C 196/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0500/98 neuvostolle**esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE)***(17. helmikuuta 1998)*

Aihe: Burundia koskeva asevientikielto

Joulukuun 18 päivänä 1997 antamassaan päätöslauselmassa ja YK:n Burundin erityslähettilään suosituksesta Euroopan parlamentti vaatii Burundin konfliktin osapuolia koskevaa EU:n asevientikieltoa.

Onko neuvosto valmis täyttämään tämän vaatimuksen aktiivisen rauhanpolitiikan puitteissa ja esittämään kaikkia EU:n jäsenvaltioita koskevan yleisen kiellon, jonka mukaan ne eivät saa osallistua kolmansiin maihin suuntautuvaan asevientiin?

Vastaus*(30. huhtikuuta 1998)*

Neuvosto on tietoinen Burundia koskevasta päätöslauselmasta, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi 18. joulukuuta 1997, ja panee tyytyväisenä merkille, että siinä tuomitaan siviiliväestöön kohdistuvat julmuudet ja ihmisoikeusrikkomukset sekä jatkuva aseiden toimittaminen konfliktin vastakkaisille osapuolille.

Vaikka EU:lla ei olekaan varsinaista Burundia koskevaa asevientikieltoa, jäsenvaltiot noudattavat toimitaan 29. kesäkuuta 1991 ja 26.—27. kesäkuuta 1992 pidettyjen Eurooppa-neuvoston kokousten päätelmissä määriteltyjä yhteisiä kriteerejä, joiden perusteella Amsterdamin Eurooppa-neuvostossa (16.—17. kesäkuuta 1997) kehoitettiin uudestaan kiinnittämään kiinteästi huomiota yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) puitteissa vastuullisen ja yhtenäisen asevientipolitiikan kehittämiseen koko unionin alueella. Burundin tapauksessa toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät myönnä aseidenvientilupia. Jos aseita saapuu Burundiin jostakin jäsenvaltiosta tai sen kautta, tapauksen tutkiminen kuuluu asianomaisille kansallisille viranomaisille.

Neuvosto jatkaa Burundin ja Suurten järvien alueen tilanteen tiivistä tarkkailua aseiden siirrot mukaan lukien.

(98/C 196/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0501/98 neuvostolle

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

(17. helmikuuta 1998)

Aihe: USA:n tunkeutuminen eurooppalaisten puhelin-, telefax- ja sähköpostiyhteyksiin

1. Onko neuvosto tutustunut Euroopan parlamentin aloitteesta laaditun "An Appraisal of Technologies of Political Control" -nimisen kertomuksen sisältöön?
2. Onko totta, että USA on tunkeutunut systemaattisesti kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden puhelin-, telefax-, sähköposti- ja teleksiyhteyksiin?
3. Onko totta, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa pidetään tällaisen toiminnan väliasemana? Jos on, tietävätkö ja hyväksyvätkö sen kaikki muut jäsenvaltiot? Voisiko neuvoston puheenjohtaja kommentoida asiaa?
4. Harjoitettiinko edellä mainittujen kommunikaatiokanavien systemaattista salakuuntelua GATT:in ja WTO:n yhteydessä käytyjen neuvottelujen aikana sekä "Basic Telecoms" -sopimusta tehtäessä? Jos kuunneltiin, missä määrin se heikensi Euroopan unionin asemaa ja eurooppalaisten yritysten kaupallisia intressejä?

Vastaus

(30. huhtikuuta 1998)

Kohdassa 1 mainittua raporttia ei ole virallisesti toimitettu neuvostolle. Neuvosto ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen 2, 3 ja 4 kohdassa mainitsemista seikoista.